

ഉത്തരദായം

ഗദ്യം

(രണ്ടാം ഭാഗം)

കൊച്ചി

മലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

തീരുമാനം ഗുണമാവലി നമ്പർ 40.

ഉത്തരവാദിത്വം

ശബ്ദം

(രണ്ടാം ഭാഗം)

കൊച്ചി

മലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

ശ്രീരാമവർഗ്ഗനാമലി നമ്പർ 40.

ഉത്തരാരാമായണം

ഗദ്യം

(രണ്ടാം ഭാഗം)

കൊച്ചി

മലയാളഭാഷാപരിഷ്കരണക്കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

1125.

[പകർപ്പവകാശം കമ്മിറ്റിക്കുമാത്രം.]

[വില 1-8-0.

രണ്ടാം പതിപ്പ്.

[കോപ്പി 500.]

വിഷയാനുക്രമം

സീതയുടെ ഗർഭാഭയം—പുഷ്പകവിമാനത്തിന്റെ പ്രതിഭാസം—ഭരതനീചവനം. ഭാഗം 1—4.

ഗർഭവണ്ണന—സീതയുടെ ദോഷദ്രവ്യം—ഭദ്രൻ എന്ന മാരുന് സീതയെക്കുറിച്ചുള്ള കിംവദന്തിയെ ഉണർത്തിക്കുന്നത്. ഭാ. 4—11.

ശ്രീരാമൻ ദ്രാതാക്കന്മാരെ വരുത്തി ആഘോഷിച്ചു—സീതാപരിത്യാഗനിശ്ചയത്തെപ്പറയുന്നത്—ലക്ഷ്മണനോടു സീതയെ വനത്തിൽ കളയുവാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ഭാ. 11—17.

ലക്ഷ്മണൻ സീതയെ കാട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നത്—ദുർഗ്ഗാമിത്തങ്ങളുണ്ടാകയാൽ സീത ഭുജിക്കുന്നത്—ലക്ഷ്മണൻ ശ്രീരാമാജ്ഞയെ അറിയിക്കുന്നത്—സീതയുടെ വിവാഹം—ലക്ഷ്മണന്റെ സാത്തപനം—വാല്മീകീമഹർഷി സീതാഭവിയെ ചെന്നു കണ്ടു—സമാധാനിപ്പിച്ചു—ആശ്വാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു—താപസിമാരെ എല്പിക്കുന്നത്. ഭാ. 17—31.

ലക്ഷ്മണന്റെ പ്രതിപ്രയാണം—ലക്ഷ്മണൻ സമന്തനോടു ശ്രീരാമന്റെ ഭാര്യാചിയാഗത്തിന്നു കാരണം ചോദിക്കുന്നതും സമന്തൻ ശ്രീദ്രുപസ്സു പറഞ്ഞുകേട്ട ദിതിദേവിയുടെ ശാപത്തെ അറിയിക്കുന്നതും—സീതാപരിത്യാഗാനന്തരം ഭുജിതനായ ശ്രീരാമൻ പള്ളിയറയിൽ അടുച്ചിരിക്കുന്നതും ലക്ഷ്മണൻ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നതും. ഭാ. 31—40.

ശ്രീരാമൻ ലക്ഷ്മണനോടു കഥകൾ പറയുന്നത്:—നൃഗൻ പററിയ ശാപം—നിമിയുടെ യജ്ഞവും നിമിയെ വസീഷ്ഠനും വസീഷ്ഠനെ നിമിയും ശപിക്കുന്നതും—വസീഷ്ഠനും നിമിയും വായുഭൂതന്മാരായി സഞ്ചരിക്കുന്നത്—വസീഷ്ഠൻ മിത്രവരുണന്മാരിൽനിന്നു വീണ്ടു. ശരീരം ലഭിക്കുന്നത്—ദേവയാനിയുടേയും ശമീഷ്ഠയുടേയും കഥ—പുരുവിന്റെ ഉൽപത്തി. ഭാ. 40—60.

മഹർഷിമാർ ലവണാസുരനെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം അറിയിക്കുന്നത്—ലവണാസുരവധത്തിന്നു ശ്രീരാമൻ ശത്രുക്കളെ പറഞ്ഞയക്കുന്നത്—ശത്രുക്കളുടെ യുദ്ധയാത്ര—ശത്രുക്കൾ വാല്മീകിയെ കാണുന്നതും, വാല്മീകി സുഭാനരാജാവിന്റെ കഥ പറയുന്നതും—ലവണാസുരയുദ്ധം—ശത്രുക്കൾ ലവണനെ കൊല്ലുന്നത്—ശത്രുക്കൾ മധുരാപ്യാധിക് ഇത്തന്നെ രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നത്—ശത്രുക്കൾ അയോദ്ധ്യയിലേക്കു മടങ്ങി ശ്രീരാമനെ കാണുന്നതും ശ്രീരാമൻ അദ്ദേഹത്തെ മധുരയിലേക്കുതന്നെ അയക്കുന്നതും. ഭാ. 60—90.

അയാധ്യയിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണനായ ബാലമരണം—നാരദ മുനി വന്ദം ബാലമരണത്തിനുള്ള കാരണം ജംബു കൻ എന്ന ശ്രുത നിയമത്തെ പരിസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ളതും—ശ്രീരാമൻ ജംബുകനെക്കൊല്ലുന്നതും, ബാലൻ ജീവിക്കുന്നതും. ഭാ. 90—98.

ശ്രീരാമന്റെ അഗസ്ത്യദർശനം—അഗസ്ത്യൻ കഥകൾ പറയുന്നതും—ശേഷപരാജവരിതം—ദണ്ഡൻ എന്ന രാജാവിന്റെ കഥയും ദണ്ഡകാരണ്യമുണ്ടായ പ്രകാരവും—ശ്രീരാമൻ അയാധ്യയിലേക്കു എഴുന്നള്ളുന്നതും. ഭാ. 98—114.

ശ്രീരാമന്റെ യജ്ഞത്തിനുള്ള ആലോചന—ലക്ഷ്മണൻ ഇന്ദ്രനു വ്യക്തവധത്തിലുണ്ടായ ബ്രഹ്മഹത്യയുടെ കഥ പറഞ്ഞു അശ്വമേധമാണ് ചെയ്യേണ്ടതും എന്നു പറയുന്നതും—ശ്രീരാമൻ ഇളമഹാരാജാവിന്റെ കഥ പറയുന്നതും, അശ്വമേധാ ചെയ്യാനാക്കുന്നതും. ഭാ. 114—129.

കുശലവന്മാരുടെ ഉൽപ്പത്തി—അശ്വമേധാശപ്തത്തെ ശത്രുക്കൾ സഞ്ചരിപ്പിക്കുന്നതും—ലവൻ ശത്രുക്കളോടതിരിയുന്നതും ശത്രുക്കൾ ലവനെ ബന്ധിക്കുന്നതും—കുശൻ ചെന്നു ശത്രുക്കളെയും മറ്റും ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതും സീതാദേവി വിട്ടുവീടുന്നതും. ഭാ. 129—138.

ശ്രീരാമശ്വമേധാരംഭം—അശ്വമേധത്തിന്നു സീതയോടും കുശലവന്മാരോടുംകൂടി വാല്മീകീമഹർഷി എത്തുന്നതും—കുശലവന്മാർ രാമായണകഥ പാടുന്നതും—ശ്രീരാമൻ വാല്മീകിയെ വരുത്തുന്നതും സീതയെ വീണ്ടു അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തിക്കാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതും—സീതാദേവിയുടെ സത്യവാക്യം—ഭൂമീദേവി പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ച് സീതയെ കൊണ്ടുപോകുന്നത്—അശ്വമേധാവസാനം. ഭാ. 138—167.

ശ്രീരാമന്റെ ഭ്രാതാക്കന്മാർക്കു ഈരണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നതും അവരെ ഓരോ നഗരത്തിൽ രാജാവായി വാഴിക്കുന്നതും—ബ്രഹ്മനിയോഗത്താൽ കാലൻ താപസവേഷംപൂണ്ടു ശ്രീരാമനോടു സ്വകാര്യം പറയുന്നതും അപ്പോൾ ഭദ്രാസസ്സിന്റെ ആഗമനത്താൽ ലക്ഷ്മണൻ അവിടെ ചെല്ലുന്നതും—ശ്രീരാമൻ കാലനോടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു പ്രകാരം ലക്ഷ്മണനെ കൊല്ലണമല്ലോ എന്നാൽ വ്യസനിക്കുന്നതും വസിഷ്ഠാപദേശത്താൽ കൊല്ലുന്നതിന്നു പകരം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും—ശ്രീരാമദികളുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം. ഭാ. 167—199.

ഫലശ്രുതി—ഭാ. 199—202.

ഉത്തരരാമായണം

(ഭാഷാഗദ്യം)

❖—❖—❖

രണ്ടാം ഭാഗം

പിന്നെ ശ്രീരാഘവശ്വകുവർത്തി സമസ്തലോകത്തിന്നുമഭിഷിക്തനായി രണ്ടു മാസം ചെന്ന കാലമഖില ലോകകർത്താവായി ശ്രീരാമദൈവനുടെ ധർമ്മപതിയായി സീതാദൈവികു ഗർഭമുണ്ടാവിതും ചെയതു. അതുകണ്ടു ശ്രീരാമദൈവത്തിരുവടിയും നമുക്കു സന്തതിയുണ്ടായിതെന്നു പെരിക പ്രീതിപ്പെട്ടു സന്തോഷമുടയവനായിവസിച്ചതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ രാവണാദിരാക്ഷസരെ നിഗ്രഹിച്ചു തിരുവയൊല്ലാപരിയെ പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രീവിഭീഷണൻ കൊടുത്ത വിമാനമെറി വന്നു പുഷ്പകവിമാനം പണ്ടു ബ്രഹ്മന്തിരുവടി വൈശ്രവണ്ണൻ കൊടുത്തൊന്നുമതു വൈശ്രവണ്ണനൊടു രാവണൻ ബലാൽക്കാരണ പഠിച്ചു കൊണ്ടുപോയതിപ്പൊൾ വൈശ്രവണ്ണൻ കൊടുക്കണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു വിമാനത്തെത്തന്തിരുവടി തിരുവയൊല്ലുകെഴുന്നള്ളിയ നാളെ വൈശ്രവണ്ണൻ കൊടുപ്പിതും ചെയതു. അതന്നെരം ലോകപാലന്മാരിൽ പ്രധാനനാകിയവൈശ്രവണ്ണനെനിരൂപിച്ചു സകലലോകമംഗല്യാംഗസമ്പന്നനാകിയ വിഷ്ണുഭഗവാൻ ദേവകളെയും മഹാഷികളെയും ബ്രാഹ്മണരെയും പശുക്കളെയും പതിവൃതന്മാരെയും ത്രൈലോക്യത്തെയും രക്ഷി

പ്ലാനായി സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൃതനാകിയ ഭഗവതരാ
 ജാവിന്നു പുത്രനായി ശ്രീരാമനെന്നു തിരുനാമമുടയവ
 നായി അവതരിപ്പിച്ചു. ചൈത്ര ക്രൈലോക്യകണ്ടെന്നാ
 കിയ രാക്ഷസരാജാവു രാവണനെന്നൊടു പഠിച്ചു കൊ
 ണ്ടുപൊയ വിമാനത്തെയവനെയുമവന്റെ വംശമശെ
 ഷമൊടുക്കി പുഷ്പകവിമാനമെന്നിക്കു കൊടുത്തയച്ചതു
 ഞാനിപ്പോൾ ഭഗവാൻഭക്തവത്സലനായി ജഗൽകന്താ
 വായിരിക്കുന്നശ്രീരാമദൈവന്തിരുവടിക്കുകൊടുക്കണമെ
 ന്നു നിണ്ണയിച്ചു പുഷ്പകത്തെ നൊക്കിച്ചൊല്ലിനാൻ
 വൈശ്രവണ്ണൻ. എങ്കോ പുഷ്പകവിമാനെ നീ പൊയി
 തിരുവയൊല്ലയെ പ്രാപിച്ചു ശ്രീരാമദൈവനെ ചുമന്നു
 നടപ്പൊരുത്തനാകായെന്നു വൈശ്രവണ്ണൻ ചൊല്ല
 കെട്ടു സതപരമളകാപരിയിൽനിന്നുപറപ്പെട്ടുംബരമാ
 ണ്റ്റ് പൊയിതിരുവയൊല്ലാപരിയെ പ്രാപിച്ചാസ്ഥാ
 നമണ്ഡപത്തിൽപരിവാരജനപരിവൃതനായിരുന്നരുളി
 ന ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു മുവിലാമ്മാറവന്ദിച്ചുനിന്നറി
 യിപ്പിച്ചു. ചൈതാൻ. കെൾക്കു മഹാരാജാവെ ഞാന
 ളകാപരിയിൽനിന്നു വൈശ്രവണ്ണൻ നിയോഗത്താൽ
 നിന്തിരുവടിയെ വഹിച്ചു നടപ്പാൻ വന്നിതുമെന്നാൻ.
 അതുനേരം ചന്ദ്രമണ്ഡലംപൊലെ കളുത്തു ശൊഭയൊടു
 കൂടിയുള്ള ശ്രീമുഖമയത്തി രമണീയമയങ്ങളായ തൂക്ക
 ണ്ടുകൊണ്ടു വളര മിഴിച്ചു കളിര നൊക്കിയപ്പൊളെന്നെ
 കൈക്കൊൾകെന്നു പുഷ്പകവിമാനം ചൊല്ലുകെട്ടു മന്ദ
 സ്തീതം ചൈത്ര പുഷ്പകവിമാനത്തൊടരുളുവീതും ചൈ
 ത്ര. എങ്കോ വിമാനെ നീ പൊയി വൈശ്രവണ്ണനെത്ത
 നെ പ്രാപിച്ചു അവിടെ വസിക്ക, എനിക്കെങ്ങാനും

പൊകണമെന്നുവരികിൽ ഞാൻ നിന്നെ നിരൂപിക്കുമെന്നും വരികയെന്നുമരുളിച്ചെയ്തു വൈശ്ണവനുള്ളടം പൊകയെന്നു യാത്രയയച്ചു പപ്പകത്തെയും ചക്രവർത്തി. പിന്നെ പരിവാരജനത്തോടും കൂടിസ്സുവിച്ചിരിക്കുമതുകാലമൊരുനാൾ അനുജഭാരതാവാനായ ശ്രീഭരതകുമാരനാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിലിരുന്നതുകൂടി ചക്രവർത്തിയെയെല്ലാം നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതറിയിച്ചാൻ ശ്രീഭരതകുമാരൻ. കൈക്കൽ മഹാരാജാവെ ഞാൻ പിതാവിൻ നിയോഗത്താൽ പതിനാലാണ്ടു പാലിച്ചെനല്ലൊ രാജ്യം; നിന്തിരുവടി പിതാവിനുടെനിയോഗത്താൽ വനവാസത്തിന്നെഴുന്നള്ളിയനാൾ നിന്തിരുവടിയെ ചിത്രകൂടത്തിലടിയൻ വന്നു കണ്ടതുമെന്നും നിന്തിരുവടിയുടെ തൂക്കാൽമെയിയിടി രണ്ടും തന്നെ നന്ദിഗ്രാമത്തിങ്കലൊരു സിംഹാസനത്തിന്നെല്ലെഴുന്നള്ളിച്ചുനിന്തിരുവടിയുടെ നിയോഗത്താൽ പതിനാലാണ്ടു പാലിച്ചെനല്ലൊ രാജ്യമെന്നാൽ നിന്തിരുവടി വാണരുളിയതിൽപിന്നെയുള്ളതും പണ്ടുള്ളതും തമ്മിലൊത്തു കണ്ടാൽ പണ്ടുള്ളതിൽ നാമ്പടങ്ങുണ്ടിപ്പുള്ളുള്ള ദ്രവ്യമെന്നു മറിയിച്ചു പിന്നെയു മറിയിച്ചാൻ ശ്രീഭരതകുമാരൻ. പക്ഷികൾ പാമ്പുകൾ പശുക്കൾ ഇരമ്പുകൾ മൃഗങ്ങൾ ഇത്യാദി പ്രാണികൾ നിന്തിരുവടിയെ സ്തുതിച്ചു പ്രശംസിച്ചു കൈക്കൊണ്ടു. പിന്നെയത്രയുമല്ലാണതിവൃഷ്ടിയില്ലാ, ഭൂമിയില്ലാ, പരന്മാരുടെ പദവമില്ലാ, അന്യോന്യം കാക്കയില്ലാ, ചതിയും കളവുമിത്യാദിയില്ലാ, ബാലമരണമില്ലാ, നന്ദിവാസികൾക്കും രാജ്യവാസികൾക്കും പെരികയനയാന്യങ്ങൾ പൂർണ്ണവെച്ചു കാണാകുന്നു. ചതുർപ്പ

വും സംബന്ധികളും അതുപിഴയാതെയടുത്തവണ്ണം
 ചെയ്തു കാണുന്നെന്നിപ്രകാരം തൊഴുതറിയിച്ചാൻ
 ശ്രീഭരതകുമാരൻ. പിന്നെ അനന്തരം സീതാദൈവിക
 ഗർഭമുണ്ടായതു ചിന്തിച്ച മഹാരാജാവും പെരിക പ്രീതി
 പെട്ടു എനിക്കിപ്പൊഴുനഭവാത്മമായൊരു പുത്രനുണ്ടാ
 കുമാവൻ പെരികസ്സമത്വനായിരിക്കുമല്ലായെന്നുള്ളസ
 ന്തൊഷ്ണത്താൽ സീതാദൈവിയെ വളര മിഴിച്ചു കളി
 നൊക്കി പ്രീതിയൊടും മുറുകുപ്പിടിച്ചാശ്ശെങ്കിച്ചു പി
 ന്നെയരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീരാമഭദ്രസ്വാമി മഹാഭാഗേ സീ
 തെ സ്ത്രീകൾക്കു നൂതനഗർഭത്താലെതാനുമീക്കിച്ച ദ്രവ്യ
 ത്തിൽ ശുദ്ധയുണ്ടാകുമായതെങ്ങിനെയെന്നമെന്നാൽ
 അതു യാതൊന്നു നിരൂപിച്ചതെന്നാൽ ആയതു അനുഭ
 വിക്കാഞ്ഞാൽ വത്സന്മാർക്കുതാനുമൊരു വികൃതിയുണ്ടാ
 കുമെന്നു വെച്ചു പണ്ടു ദൈവരാജാവു തന്നുടെ ധമ്മപത്നി
 യാകുന്ന ശചീദൈവിക നൂതനഗർഭമുണ്ടായതുനേരം സ്ത്രീ
 കളെതാനുമനുഭവിക്കണമെന്നു നിനച്ചാലപ്പൊളള
 ചെയ്യാഞ്ഞാൽ കിടാങ്ങളുണ്ടാകുമ്പൊളളവു കറവുവ
 രുമെന്നു വെച്ചു മധുരമായി രമണീയമായി രാജാരുഹമാ
 യിരിപ്പൊരു മധുവിനെ ദൈവികമതുപാനം ചെയ്യാൻ
 കൊടുത്തവളനുഭവിപ്പതും ചെയ്താൻ. അപ്രകാരമെ
 ന്നുടെ ധർമ്മപത്നിക്കു കൊടുക്കണമെന്നു ചക്രവർത്തി നി
 ണ്ണയിച്ചിരിക്കും സമയം ജാനകീദൈവികമെല്ലെമെല്ലെ
 ഗർഭം തികഞ്ഞെഴാംമാസമായപ്പോൾ മുത്തിൻമണി
 പൊലെ തിരുമുഖത്തു ചില വിയപ്പിനീർത്തുള്ളി പൊ
 ടിച്ചു മുഖം ശൊഭിച്ചു മംഗളഭംഗിയൊടുമന്ത്രിനമാ
 കിയ ഗർഭമുളളിയൊടും പെരികശ്ശൊഭിച്ചിരിക്കുമതു കാ

ലംഭദേവിയെ നൊക്കി മധുരമായരുളിനാൻ ചക്രവർത്തി.
 കെടുക സീതെ നിന്നുക്കു ഗർഭമേശംമാസമായിട്ടല്ലൊ
 യിരിക്കുന്നതെന്നാൽ നിന്നുടെ ശുഭയെന്താകുന്നു കാ
 ണെണ്ടതെന്നും കെടുകെണ്ടതെന്നും പറഞ്ഞാലതു
 ചൈകയില്ലെന്നു സംശയിക്കെണ്ട ഭദ്ര. നീ പറഞ്ഞ
 പൊലെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുമായതു ചെയ്യാത്താൽ
 അർക്കൻ ചില അപായക്കെടു വരുമെന്നു തന്നുടെ ഭ
 ത്താവാകിയ ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തി അരുളിച്ചെയ്യുകെ
 ടു പെരിക പ്രീതിപെട്ട മാനസമുടയവളായണത്തി
 നാൾ സീതാദേവി. കെട്ടരുളുവൊയാക ഭത്താവെ യാ
 തൊന്നു നിന്നുടെ ഇച്ഛയെന്നാലതു ഞാൻ ചെയ്യാമെ
 നല്ലൊയെന്നൊടുരുളിച്ചെതെന്നാൽ പിതാവിനു
 ടെ നിയോഗത്താൽ നിന്തിരുവടി വനവാസത്തിനെഴു
 ന്നരുളുവൊൾ ഞാനും ലക്ഷ്മണനും കൂടിപ്പൊന്നൊരൊ
 രൊ വനങ്ങളിൽചെന്നു മഹർഷിമാരെയുമവരുടെ പ
 ത്തിമാരെയും പുത്രരെയും പുത്രികളെയും കണ്ടു കളിച്ച്
 അവരൊടു കായും കനിയും കിഴങ്ങുമിത്യാദി വാങ്ങിയു
 പയൊജിച്ചു നടന്നപൊലെ നടക്കണമെന്നു ശുഭപെ
 ട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലാവനത്തിലെങ്ങും നടക്കണമെന്നി
 ല്ലാ ഇവിടെ ഗംഗാതീരത്തുള്ള പുണ്യാശ്രമങ്ങളിൽച്ചെ
 ന്നു പരമയോഗികളായിരിക്കുന്ന മഹർഷിമാരെയും പ
 ത്തിമാരെയും ചെന്നു കണ്ടുവരെ നമസ്സരിക്കണമെന്നു
 പെരിക ശുഭപെട്ടിരിക്കണെന്നാൽ പിന്നെയൊ അ
 വിടെ പലനാൾ വസിക്കണമെന്നില്ലാ പിന്നെയൊര
 ഹൊരാത്രമവിടെ വസിച്ചു മഹർഷിമാരുരുളിച്ചെയ്യുന്ന
 പുണ്യമായിരിക്കുന്ന കഥകൾകെട്ടുമവരുടെ ആശ്രമത്തി

ലകത്തു പുക ധർമ്മപതിമാരെയും നമസ്കരിച്ചവരുടെ
 പുത്രരൊടും കൂടിക്കളിച്ചുവിനോദിച്ചു മവരൊടുകൂടി പ
 ഉച്ചും പവത്തുമുള്ള ഫലമൂലങ്ങളെയനുഭവിച്ചു അന്ന
 വിടെ വസിച്ചു പിറൊന്നാൾ ഉഷസ്സിനിങ്ങുവരികയും
 ചെയ്യാമെന്നു ദേവി തൊഴുതറിയിക്കക്കൊട്ടു മഹാരാജ
 ശ്രീചക്രവർത്തിയും മന്ദസ്മിതം ചെയ്തു മുറുകുപിടിച്ചു
 ശ്ലേഷിച്ചു ചൊല്ലുവിതും ചെയ്തു. ഞാനവുണ്ണു ചെയ്യ
 നു ഭദ്രയെന്നും സംശയമില്ലാ നാളെപ്പലർകാലം
 പൊകുന്നുണ്ടെന്നു മധുരമായരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെ ഉപ
 സ്ഥാനകർമ്മം കഴിച്ചാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിലെഴുന്നള്ള
 കെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു അകംകൊയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ന
 ടുവിലെപ്പള്ളിയറയിലകംപുകുതുനേരം ചക്രവർത്തി
 ചൊല്ലാൽപത്തുപെർ ചാരന്മാർ പലപല രാജ്യങ്ങളി
 ലും നഗരങ്ങളിലും ജനസ്ഥാനങ്ങളിലും പെരുമാറി
 നടന്നവിടെയവിടെയുള്ള ദേശകാലാവസ്ഥ അന്നന്ന
 റിത്തവന്നു അന്നന്നറിയിക്കണമവർ പത്തുപെ
 രും വന്നു നടുവിലെപ്പള്ളിയറയിലകംപുകു മഹാരാ
 ജാവെ കണ്ടു രഹസ്യവൃത്തമറിയിപ്പാൻ രാജാവെഴു
 നുള്ളനതും പാത്തു നടുവിലെപ്പള്ളിയറയിൽ പാത്തു
 നിൽക്കുന്നവർകളും അതുനേരം മഹാരാജാവെഴുന്ന
 ളെളാത്തവരും കണ്ടുയരത്തൊഴുതു നില്പിതും ചെയ്താർ.
 അതുനേരം മഹാരാജാവും ചാരന്മാർ പത്തുപെരെ
 യും കണ്ടു പാരം സന്തോഷ ഹൃദയനായി പത്തിലും
 പ്രധാനനായിരിക്കുന്ന ഭദ്രനെ നൊക്കിയരുൾചെയ്
 വിതും ചെയ്തു. എന്തു ഭദ്രാ ഏതാനുമൊരു
 നൂതന വാർത്തയുണ്ടു നിങ്ങൾക്കെന്നൊടു ചൊല്ലു

വാനെന്നു തൊന്നുന്നു നിങ്ങളുടെ വരവും നിൽപ്പും
 കാണുന്നതും; എന്നാലതെന്നൊടു ചൊല്ലാമൊയെന്നു
 ശങ്കയുണ്ടു നിങ്ങളുടെ മുഖഭാവം കാണുന്നതും; എന്നാ
 ലെതാനുമെന്നെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ചെവിക്ക് പൊരു
 ന്നാത്ത വാന്റെയെ കെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തൊന്നുകിയലാതു മ
 റച്ചു വെക്കതെ ചൊല്ലുകയും വെണം. ചൊന്നാൽ
 ഞാൻ കൊപിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ നിരൂപിച്ചു ഭയപ്പെട
 കയും വെണ്ടാ. നിങ്ങൾ കെട്ടതിനെച്ചൊന്നാൽ വെണ്ട
 തിനെ ഞാൻ എടുത്തുകൊണ്ടു കൊള്ളുരാത്തതൊഴിച്ചു
 കളയുന്നെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു തൊഴുത
 റിയിച്ചാൻ ഭദ്രനാകുന്ന ചാരൻ. കെൾക്കു മഹാരാജാ
 വെ നൂതനവിശേഷങ്ങൾ. നിന്തിരുവടിയെക്കൊണ്ടു
 ചതുസ്സാഗരപർവ്വതത്തിനകത്തു നിന്ന രാജ്യാവാസികളും
 നഗരവാസികളുമെന്നുവെണ്ടാ അശേഷജനമെല്ലാം അ
 ത്വന്തം പ്രശംസിച്ചു പറയുന്നമായതെന്തെന്നാൽ സൂര്യ
 വംശാലങ്കാരസംഭൃതന്മാരായി വാണിരിക്കുന്ന രാജാക്ക
 ന്മാരാരും നമ്മുടെ സ്വാമിയാകിയ ശ്രീരാമദൈവനെ
 പൊലെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും ചൈതന്യശക്തികൊണ്ടും
 നയംകൊണ്ടും നീതികൊണ്ടും മറ്റും പല ഗുണമുണ്ടായി
 ട്ടിതുപോലെ ആരുമുണ്ടായിട്ടില്ല; അളവിലാതാഴത്തൊ
 ടും കൂടിയിരിക്കുന്ന മകരാലയം മഹാസമുദ്രം നൂറയൊ
 ജന വിസ്താരമുള്ളതു ചിറകെട്ടിക്കടന്നു ചെന്നു ലങ്കയെ
 പ്രാപിച്ചതു ഭൂമണ്ഡലവാസികളാലും ദൈവകളാലും യമ
 വരണകുബ്ജരദാനവരാലും ദൈവരാജാവായ യക്ഷകി
 ന്നരഗന്ധർവ്വസിദ്ധവിദ്യാധരചാരണരാലും നാഗരാജാ
 കളാലുമെന്നുവെണ്ടാ ആരാലുമലാപ്യമായിരിക്കുന്ന

സമുദ്രം ബന്ധിച്ചുചെന്നു പിന്നെ ഭൂമണ്ഡലവാസികളെയും അളകാധിപനാകുന്ന വൈശ്രവണ്ണനെയും പാതാളവാസികളെയും ധർമ്മരാജാവിനെയും സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകളെയും പതിവൃതമാരെയുമെന്നുവെണ്ടാ ത്രൈലോക്യവാസികളെ ഭയപ്പെടുത്തു മുറവിളിയിടീച്ച ത്രൈലോക്യകുലകനും രാക്ഷസരാജാവു രാവണനെയും പുത്രമിത്രപെരതു ബന്ധുബാഹുവമാത്മവർഗ്ഗത്തൊടും കൂടി കൊന്നൊടുക്കിയല്ലോ നമ്മുടെ സ്വാമിയാകിയ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെന്നാലായതു നില്ലാ; പിന്നെ മനുഷ്യരാജാക്കളെ കൊണ്ടുമെന്നുവെണ്ടാ ആരാലും മനസ്സുകൊണ്ടുംഗീകരിച്ചുകൂടാത്ത സമുദ്രമെല്ലാ ചിറകെട്ടിക്കടന്നു പൊയി രാവണനെ സകുലംബത്തൊടും കൂടിക്കൊന്നൊടുക്കിയ റതന്നു മപ്രകാരമെല്ലാമിരിക്കുന്ന രാജാവിനെന്നു സീതാദൈവി വിഷയമൊരു വിചാരമില്ലാത്തതെന്നും, രാവണനാൽ പാലിതയായി ലങ്കയിലൊരു സംവത്സരമിരുന്നാളല്ലോ രാക്ഷസേശ്വരനൊടുകൂടിയെന്നാലങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ദൈവിയൊടങ്ങിനെ രാജാവിനു സുഖാനുഭവിയുണ്ടായെന്നുവെന്നും, പിന്നെയത്രയുമല്ലാ അശോകവനത്തിൽ ചെന്നാൽ പെരിക പ്രായവൃദ്ധന്മാരായി കാമസുഖെച്ഛയില്ലാത്തവർക്കും കാമോത്സവത്തിന്നെ ബുദ്ധിചെല്ലുവെന്നുമെന്നാലങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന അശോകൊദ്യാനത്തിലൊരുത്തിയല്ലോ ദൈവിയിരുന്നതെന്നു മവിടെയിരുന്നാൽ കാമൊന്നാദം കിളിനീർത്തൈഴുന്നണ്ടാകുമെന്നും, പിന്നെയൊരുമൊരുടയവരായി പരമാത്മമറിവാൻ ഇല്ലയെന്നും, പിന്നെ മാതാവായും പിതാവായും ഭ്രാതാവായും ഭർത്താവായും രാക്ഷസരെന്നിയെ

മററാരുമില്ലയെന്നു മെന്നാൽ രാവണനടക്കുമില്ലാ,
 മയ്യാദമില്ലാ, മായാനിപുണനായി കാമൊന്മാദപരവ
 ശനാകയുമുണ്ടുതാനും. പിന്നെയത്രയുമല്ലാ, ജനസ്ഥാ
 നമായ പഞ്ചവടിയിൽ ചെന്നു ദേവിയെക്കുട്ടെടുത്തു
 കൊണ്ടു പൊകുമ്പോൾ മടിയിലിരുത്തി ഇരുപതു
 കൈകൊണ്ടും മുറുകുപ്പിടിച്ചാശ്ശേപ്പിച്ചല്ലോ കൊണ്ടു
 പൊയതു മെന്നാലങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ദേവിയെ ലങ്കാ
 പുരിയിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടുപൊന്നു തിരുവ
 യൊദ്ധ്യപുരീയിൽ വെച്ചു സുഖിച്ചു രസിച്ചു വസിക്കു
 ന്നതു പരാപവാദം ശങ്കിയാതെയെങ്ങിനെ ദേവിയെ
 മഹാരാജാവനുഭവിക്കുന്നുവെന്നും, ലോകാപവാദം വ
 രാതെയിരിക്കണമെങ്കിൽ ദേവിയെയിളക്കണമെന്നും,
 ദേവിയെ തൃജീച്ചില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു മഹാരാജാവൊടു
 ശിക്ഷയില്ലെന്നും, പിന്നെ നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിലെതാ
 നമാപത്തു ഭവിച്ചുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജാവു വെണം
 ശിക്ഷാരക്ഷ ചെയ്യാനെന്നും, രാജാവുതാനുമയ്യാദം
 തുടങ്ങിനാലൊരാടു സങ്കടം പറയുന്നെന്നും, പിന്നെ
 രാജാവിൻ ഭാര്യയെക്കാളുമുണ്ടോ നമ്മുടെ ഭാര്യമാക്കും
 സ്ത്രീകൾക്കും ശിക്ഷയെന്നും, നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ നിമ്മയ്യാ
 ദം തുടങ്ങുകിലും പൊറവിലാരാനും വരുന്നമയ്യാദം
 കാട്ടുകിലും നാം ചെന്നു രാജാവൊടന്യായം പറയണ്ട
 തില്ലെന്നുമെന്നിയെന്തു ചെയ്വതെന്നുമിപ്രകാരമൊ
 രൊടെശത്തുനിന്നും നാൽവർ കൂടിയുമെണ്മർ കൂടിയും
 പത്തു പെരുകൂടിയും രണ്ടുംമൂന്നും പെരുകൂടിയും പതി
 നഞ്ചും ഇരുപതും മപ്പതും പെരുകൂടിയുമമ്പലത്തിൽ
 നിന്നും ഗോപുരത്തിൽനിന്നും കൊളുത്തുന്നിന്നും.

കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നും കെനട്ടുകരനിന്നും വഴിക്കുനിന്നും വയലിൽനിന്നും പുരകളിൽനിന്നും നഗരങ്ങളിൽനിന്നും രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിങ്ങിനെയുള്ള വാത്സകൾ ചൊല്ലുന്നത് കെൾപ്പാനുണ്ടു മഹാരാജാവെയെന്നു തൊഴുതറിയിച്ചാൻ ഭദ്രനാകുന്ന ചാരൻ. അതു കെട്ടു മഹാരാജാവും പെരിക ഭുജിച്ചു എന്നു കഷ്ടമെയെന്നു ധർമ്മപതിയായി നിർദ്ദോഷിയായി ശുദ്ധയായിരിക്കുന്ന ദൈവിയെക്കൊണ്ടിപ്രകാരമല്ലോ ലോകാപവാദമെന്നു നിനച്ചു മറ്റുള്ള ചാരന്മാരൊമ്പതിനെയും നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്താ ചാരന്മാരെ ഭദ്രൻ ചൊന്നാണു മെതാനും വാത്സ നിങ്ങളും കെട്ടുതൊയെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു തൊഴുതവരറിയിപ്പതും ചൈതാൻ. സ്വामी ഭദ്രനറിയിച്ചുപൊലെ കെവലം ഞങ്ങളും കെട്ടതു പരമാർത്ഥമെന്നവരുണത്തിപ്പതും ചൈതാൻ. അതു കെട്ടു മഹാരാജാവും പെരിക ഭുജിച്ചു നിരൂപിപ്പതും ചൈതാൻ. നിമ്ബലയായി ഗഭിണിയായി ധർമ്മപതിയായിരിക്കുന്നതെന്താ സീതയെയെങ്ങിനെ ഞാൻ കളയെണ്ടതെന്നു നിനച്ചു പ്രളയകാലത്തുള്ളിടി വെട്ടും കണക്കെ പൊട്ടിയെഴുന്ന ഭുജത്തെ ധർമ്മകൊണ്ടേക്കി ലോകാപവാദം പരിഹാസം പറഞ്ഞു നിന്താ വൊന്നല്ലെന്നുറച്ചു എന്നുതെന്നുജന്മാരോടു കൂടി നിരൂപിച്ചു വെണം രഹസ്യമായുള്ള കാര്യം ചെയ്യാനെന്നു നിണ്ണയിച്ചു വെഗമൊരു ഭൂതനെ വിളിച്ചു ഭരതലക്ഷ്മണശത്രുഘ്നന്മാരെ പൊടുന്നനവെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരണമെന്നും ഒരു പരമരഹസ്യകാര്യം പറയാനെന്നും

ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ഭരണം വിരിയച്ചെന്നു
 മൂവരൊട്ടമപ്രകാരമറിയിപ്പിതും ചൈതന് ഭരൻ.
 അതു കെട്ടുനരമവരും പരിഭ്രമിച്ചിപ്പൊളൊരവ
 സ്ഥയുമുണ്ടായിട്ടെന്നു തൊന്നുന്നു ചക്രവർത്തിയരുള
 ചെയ്തയച്ചതൊത്തൻ, ആയതിന്നു സംഗതിയെന്നാ
 ണെന്നനാമെതുമൊന്നറിഞ്ഞില്ലാ മഹാരാജാവിനുണ്ടാ
 യ ഭുജമെന്നും രാജ്യത്തിലൊതാനമനന്തുമുണ്ടാകകൊ
 ണ്ണൊ ഭുജരെ നിഗ്രഹിക്കായ്ക്കൊണ്ടൊ ശിഷ്ടരെ ര
 ക്ഷിക്കായ്ക്കൊണ്ടൊയെന്നിപ്രകാരം നിനച്ചു പെട്ടെ
 ണ്ണവെച്ചെന്നു മഹാരാജാവെക്കണ്ടു വലത്തുവെച്ചു
 നമസ്സരിച്ചു തൊഴുതഭിവാദ്യം ചെയ്തു പഞ്ചപുഷ്പമട
 ക്കി തൊഴുതവുണ്ണമെ നില്പിതും ചൈതൻ. അതുനെ
 രം മഹാരാജാവും സീതാവിധൗഗംകൊണ്ടു വാടി
 യിരുന്ന ശ്രീമുഖത്തൊട്ടും നടുവിലെ മണ്ഡപത്തു സിം
 ഹാസനത്തിന്മേലിരുന്നതുള്ളുന്ന മഹാരാജാവും ഭ്രാതാക്ക
 ള്ളാരെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്യതും ചെയ്തു. കെരൂപ്പി
 നെക്കൊ ഭ്രാതാക്കന്മാരെ എന്നൊക്കൊണ്ടുമെന്നുടെ ധ
 മ്പപത്തിയാകും ജനകരാജപുത്രിയെക്കൊണ്ടും പെരിക
 നിന്ദിച്ചു പറയുന്നുപൊൽ രാജ്യവാസികളും നഗരവാ
 സികളുമെല്ലാം. ആയതെന്തെന്നാൽ താതാജ്ഞയാ
 വനവാസത്തിന്നു പൊയി ജനസ്ഥാനപഞ്ചവടിയി
 ലിരുന്ന കാലം നിർമ്മൂഢശീലനായിരിക്കുന്ന ഭുജരാ
 ക്ഷസരാവണൻ സീതയെക്കുട്ടുകൊണ്ടു പൊയി ലങ്ക
 യിലൊരാണ്ടെക്കാലം വെച്ചുകൊണ്ടുങ്ങിനെയിരുന്ന
 ദൈവിയെക്കാണാഞ്ഞു കാമോന്മാദപരവശനായി ഇഹ
 ലോകപരലോകമറിയാതെയും ലോകാപവാദമറിയാ

തെയും സീതാദൈവിയെക്കൊണ്ടു പൊന്നാനല്ലൊ നമ്മുടെ രാജാവെന്നാൽ രാജാവു വെണമല്ലൊ രാജ്യത്തിലുണ്ടാകുന്ന അമല്യാദം നീക്കി മല്യാദം നടത്തുവാനെന്നു മെന്നാലങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന രാജാവു നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾക്കും ഭായ്യമാർക്കും ഏതാനുമപഖ്യാതി വന്നുവെങ്കിലെങ്ങിനെ ഈ രാജാവു വിസ്തരിച്ച ശിക്ഷ ചെയ്തു രക്ഷിക്കുന്നെന്നും ഇപ്രകാരമെന്നെക്കൊണ്ടും സീതയെക്കൊണ്ടും പെരിക നിന്ദിച്ചു പറയുന്നുപൊൽ രാജ്യത്തിങ്കലുള്ള ജനങ്ങളെല്ലാമെന്നരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു ഭരതശയ്യപ്പുറമൊട്ടു. സീതാദൈവിയനിപ്രവേശം ചെയ്തു കൈവലം നിട്ടോഷയെന്നു നിങ്ങളും കെട്ടുറിഞ്ഞിരിക്കുന്നല്ലൊ, പിന്നെ ലക്ഷ്മണാ നീയിതെല്ലാമെന്നൊടു കൂടിക്കണ്ടറിയുമല്ലൊ. ലങ്കയിൽച്ചെന്നു രാവണാഭിരാക്ഷസരെക്കൊന്നൊടുക്കി ലങ്കയിൽ നിന്നു സീതയെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കൊട്ടക്കു പുറത്തു വന്നു കണ്ടപ്പൊൾ ഞാൻ ചില പരുഷവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പൊൾ ജാനകി നിന്നൊടു ചിത കൂട്ടെന്നു ചൊല്ലിയതുനേരം നീയും ചിത കൂട്ടിക്കൊടുത്തപ്പൊളവളുമണിയിൽ പാഞ്ഞുതന്നെരമിന്ദ്രാഭിഭവകളും ബ്രഹ്മാർച്ചയ്ക്കുവാനും കൂടി വന്നു ദോഷരഹിതയായിരിക്കുന്ന നിന്നുടെ ധർമ്മത്തിനെ സ്വീകരിച്ചുനേരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നവരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു നിൽക്കുന്നതെന്നെരമഗീഭഗവാൻ വന്നൊൻ കൈയിൽ തന്നു ദോഷമില്ലാത്തിവളെ പരിഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നരുളിയതുനേരം സമുദ്രാകശരണ്യനാകുന്ന ശ്രീകൈലാസാസാസി വന്നു രാമാ ഇവർക്കു വാക്കുകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും കർമ്മംകൊണ്ടും

മൊരുദോഷമുള്ളൊരുത്തിയല്ലായെന്നാലിവളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതൊട്ടും യോഗ്യമല്ലായെന്നും ഇവളെ കൈക്കൊള്ളണമെന്നുള്ളിയപ്പൊറു ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയും വന്നു ചൊന്നാൻ രാമായിവളെയംഗീകരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനൊന്നുകൊണ്ടുമൊരു ദോഷമുള്ളൊരുത്തിയല്ലായെന്നമുള്ളിയതെന്നും സർവ്വലോകവ്യാപ്തനാകിയ വായു ഭഗവാൻ വന്നടനിവരുകൊരു ദോഷമില്ലിവളെ കൈക്കൊൾകെന്നമുള്ളിയതെന്നമാദിത്യഭഗവാൻമഴുന്നരുളിയതുമൊരു ദോഷമുള്ളൊരുത്തിയല്ലാ സീതാദൈവിയതെന്തുകൊണ്ടറിഞ്ഞു ഞാനെന്നാലുദിച്ചാലസ്തമിപ്പൊളം കണ്ടറിയുന്നെന്നമുള്ളിയതെന്നും ചന്ദ്രനും വന്നരുളിയസ്തമിച്ചാൽ പുലരുവൊളംഞാൻ കണ്ടറിവുണ്ടല്ലൊയെന്നാലിവരുകൊരു ദോഷമില്ലെന്നരുളിയതുമിവയെല്ലാം ലക്ഷ്മണനീ കൂടെക്കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ സീതക്കൊരു ദോഷമില്ലെന്നെന്നടയന്തരാത്മാവിങ്കൽ സൂക്ഷ്മായറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു പിന്നെ ധർമ്മപതിയായും നിർദ്ദോഷയായും ശുദ്ധയായും ഗർഭിണിയായും പതിവ്രതമാരിൽ പ്രധാനിയായും ശപീദൈവിയെപ്പൊലെയും രൊഹിണിയെപ്പൊലെയും പാവനയായിരിക്കുന്ന സീതയെക്കൊണ്ടുമെന്നെക്കൊണ്ടും നിന്ദിച്ചു പറയുന്നു ജനങ്ങൾപൊലുമെന്നാൽ ധർമ്മപതിയാം സീതയെക്കളവാണെന്നിങ്ങു പെരികസ്സുകടമെന്നും ലോകാപഹാസം നിന്ദിച്ചാൽ കളയണമെന്നു മിപ്രകാരം ശ്രീരാമദൈവനരുളിച്ചെയ്യുകൊട്ടു പെരുതായ ഭുവന്തൊട്ടും കണ്ണുനീരാലാർദ്രമാകുന്ന മുഖത്തൊട്ടും കൂടി തൊഴുതറിയിച്ചാൻ ഭ്രാ

താക്കന്മാർ മൂവരും. ഗർഭിണിയായി പുത്രോന്മുഖയായി സകല ഗുണത്തൊടും കൂടിയിരിക്കുന്ന മഹാദൈവിയെ കളയെണമെന്നുള്ളതൊഴികെ മഹാരാജാവെയെന്ന ഭ്രാതാക്കന്മാർ തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു ഭുവമിളക്കാതെ കൊപിച്ചവരൊടരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്നൊ സിതു നിങ്ങൾ പ്രതിഭാവിഷ്ണുതെയിരിക്കണം നിങ്ങൾ മൂവരുംമെന്നുടെ ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവെന്നപോലെ ഞാനൊടരിച്ചു രാജ്യപരിപാലനത്തിന്നുമാക്കി രാജ്യം പാലിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കുപവാദം വന്നാൽ നിങ്ങളെയും തൃജിഷ്ടം ഞാനത്രയുമല്ലാ ഞാനെന്നുടെ പ്രാണനെയെക്കളയണമെന്നവരീകിലപ്പയ്യെ പ്രാണനെയെക്കുറിയും ചെയ്യും. മൂന്നു മിഥിലയിൽ ചെന്നു ത്രൈയംബകം പള്ളി വില്ലു ചണ്ഡിച്ചു സീതയെ അഗ്നിസാക്ഷികമായി കൈ പിടിച്ചു തിരുവയൊലുപ്പാപരിപൂർണ്ണ പത്മീരാജ്യ സുഖിച്ചു വസിച്ചു കാലത്തു ചിതാവഭിഷേകപാലനത്തിന്നു ഭാവിച്ചപ്പോൾ മാതാവു വില്ലും വരുത്തിയതെന്നും ലക്ഷ്മണനൊടും സീതയൊടും കൂടി വന്നു പ്രാപിച്ചു പതിനാലാണ്ടു വസിച്ചുസമയമവിടെ ശുദ്ധ്വണ്ണ ചെയ്ത രാക്ഷസസ്ത്രീ വന്നുനവിയെനിന്നു ചില രാക്ഷസരെ വധിച്ചു പിന്നെ രാവണൻ വന്നു കട്ടുകൊണ്ടു പൊകയാൽ സീതയെത്തിരഞ്ഞു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ നടക്കുന്ന കാലം പമ്പാതീരം ശ്രീഹനുമാനെയെക്കണ്ടുനോട്ടുകൂടിച്ചെന്നു സുഷോമജനമായി സഞ്ചിതചെയ്തു ബാലിയെക്കൊന്നു വാനരരാജ്യം സുഗ്രീവനും കൊടുത്തു ദൈവിയെയെനെപിടിച്ചു ലങ്കയിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു സുഗ്രീവനാഭിവാന്തരസൈന്യത്തൊടുംചെന്നു സമുദ്രകടന്നുചെന്നു

ചെന്നു രാവണനൊരുത്തൻ ചൈത പിശുസംഗതി
 വശാൽ ശേഷമുള്ള രാക്ഷസരെയൊക്കയും കൊ
 ന്നൊടുക്കി ഭാരാപഹരണത്താലുണ്ടായ ഭുഷം കള
 ഞ്ഞയിനിയൊരു ഭുഷവുമപവാദവുമില്ലെന്നു ഞാൻ
 നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നെരമില്ലാതൊരു മഹാനായി
 രിക്കുന്ന ഭുഷമുണ്ടായ്തന്നാലിൻകീഴിൽനിന്നുമാഴിതീരം
 നിന്നുവെലങ്ങളിൽ നിന്നും വഴിക്കുനിന്നും വയലിൽ
 നിന്നും രണ്ടും മൂന്നുമഞ്ചും പത്തും പതിനഞ്ചും മു
 പ്പതുമെമ്പതുമാളുകിയുമെന്നു വെണ്ടാ രാജ്യത്തൊ
 രുമെന്നെക്കൊണ്ടും സീതയെക്കൊണ്ടുപവാദം പറയു
 ന്നു പൊലതുകെട്ടാലൊട്ടും യോഗ്യവുമല്ലാ. ആയതു
 കൊണ്ടു ഗഭീണിയെങ്കിലും നിദ്ദോഷയെങ്കിലും ധർമ്മ
 തിയെങ്കിലും സീതയെക്കളയവെണം. സീതയെക്കളയാ
 ഞ്ഞാൽ രാജാവു അകീർത്തിയുള്ളവളെ ഭാഗ്യയാക്കിവെ
 ച്ചുവെന്നുള്ള ഭുഷീർത്തി ജനങ്ങളെല്ലാനാളും വിളിച്ചു പ
 റയുമെന്നാൽ ജനാപവാദത്തിനു ഭയപ്പെടേണമെന്നു
 ഉള്ളൊരു പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീരാമഭദ്രസപാമി.
 അധർമ്മം നീക്കി സുധർമ്മത്താലെയെല്ലാ പുരുഷാർത്ഥ
 തെയും സാധിക്കാമെന്നും പിന്നെ ഇക്ഷ്വാകുവംശ
 ത്തിൽ മുന്നമുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കെന്നുമൊരു കുറവുണ്ടായി
 ട്ടുമില്ലെന്നാലതുപൊലെയെന്നുടെ കാലത്തുമില്ലാതി
 രിക്കവെന്നെന്നും ഞാൻ വസിഷ്ഠാദിമഹാഷികളൊടും
 അമാത്യരൊടും കൂടി വിചാരിക്കണ്ടതുമില്ല. പിന്നെ ല
 ക്ഷ്മണകുമാരനെനൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എ
 ന്നുടെ ലക്ഷ്മണാ നീയല്ലോ ഞാൻ ചൊന്നതു കേൾക്കെ
 ണ്ടുന്നതുമെന്നാൽ ഏതും സംശയിക്കാതെ നാളെ ചുവടെ

ബോൾ സമന്താനാൽ പൂട്ടപ്പെട്ട തെരിൽ സീതയെക്കു
 റെറ്റിക്കൊണ്ടു പൊയി നന്മുടൈ രാജ്യത്തിന്നു പുറത്തു
 കൊണ്ടു ചെന്നു കളഞ്ഞു പൊരണമെന്നും ആയതി
 ന്നൊരുപായവും പറയാമായതെന്തെന്നാൽ സ്ത്രീജന
 ത്തിന്നു ഗർഭത്തിൽ ചില ശുദ്ധയുണ്ടാകുമായതെന്താക
 നെന്നു ഞാൻ ചൊദിച്ചപ്പൊഴെനിക്കു വനത്തിൽ ചെ
 ന്നു മഹാഷിമാരെക്കണ്ടു നമസ്സരിക്കണമെന്നും മഹാഷി
 പതിമാരെ കാണണമെന്നും അവരുടെ പുത്രികളെയും
 പുത്രന്മാരെയും കാണണമെന്നും ശുദ്ധപെട്ടിരിക്കുന്ന
 ന്നുമവളു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു നാളെ പുലരു
 ബോൾ കൂട്ടി മഹാഷിമാരെ നമസ്സരിപ്പാൻ പൊകുന്ന
 ന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടുപൊയി ഗംഗാകടന്നാൽ സുമുദയാ
 കുന്ന നദിയുടെവിടെ, അന്നടി മുൻപറഞ്ഞ ഗംഗയുടെ
 ഒരു കൈയാക യുമുണ്ടു, അതിന്നു നടുവെയാകുന്നു ശ്രീ
 വാമീകിമഹാഷിയുടെയാശ്രമമെന്നാലതിന്നു പുറത്തു
 ഭാഗത്തുള്ള വനത്തിൽക്കളഞ്ഞു പൊരണമെന്നുമതി
 നൊട്ടും സംശയിക്കേണ്ടായെന്നുമുള്ളിപ്പൊതു ശ്രീരാഘ
 വശ്വരൂപത്തി. പിന്നെ സീതയെക്കളയുന്ന ഭുവവിഷയ
 നായിക്കണ്ണനീരാൽനനയപ്പെട്ടശ്രീമുഖത്തൊടുമാസ്ഥാ
 നമണ്ഡപത്തിലെഴുന്നള്ളിനാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണനുടെയും
 ഭരതനുടെയും ശത്രുഘ്നനുടെയും കൈയും പിടിച്ചതനെ
 രം ശ്രീലക്ഷ്മണനും ഭരതശത്രുഘ്നന്മാരും പെരികസ്സുകട
 പ്പെട്ടു ഭുവിച്ചു വിചാരിച്ചാൻ. ഇമ്മഹാപാപത്തിന്നു ക
 ത്താവായാറെന്നും നിനച്ചു നിനച്ചു കരഞ്ഞൊരുവണ്ണമ
 ന്നുരാത്രി കഴിഞ്ഞു പിററന്നാളുഷസ്സുമയമെഴുന്നീറു ശ്രീ
 ലക്ഷ്മണൻ സ്നാനംചെയ്തു നിത്യകമ്മം കഴിച്ചു പിന്നെ

നിനച്ചാൻ. സീതാദൈവിയെ കൊണ്ടുക്കളവാൻ ഞാനല്ലൊ വെണ്ടതെന്നു നിനച്ചു പെരുതായ ടുഃഖത്തൊടും കൂടി സീതാദൈവിയുടെ പള്ളിയറവാതുകലാമാറുചെന്ന ശ്രീമഹാദൈവിയെക്കണ്ടു വലത്തു വെച്ചു നമസ്കരിച്ചു പഞ്ചപുഷ്പമടക്കി നിന്നറിയിച്ചാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. മഹാസഭാവയായുള്ളൊവെ മഹാദൈവി നിന്തിരുവടിയൊടു കഴിഞ്ഞ ഭിവസം മഹാരാജാവരുളിച്ചെയ്തവല്ലൊ മഹാമംഗല്യാംഗശോഭയായുള്ള ഗർഭമുണ്ടായല്ലൊ യിരിക്കുന്നുതെന്നാലെതാനും ശുദ്ധയുണ്ടാകിലതുപൊൽ കഭേദ്രയെന്നു സ്വാമിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു നിന്തിരുവടിയുടമരുളിച്ചെയ്തപൊൽ എനിക്കു ഗംഗാതീരവാസികളായ മഹഷിമാരെയും പത്നിമാരെയും കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു കന്യാക്കന്മാരെയും കുമാരന്മാരെയും കണ്ടു കളിച്ചു ചിരിച്ചു ഫലമൂലാദികളനുഭവിക്കണമെന്നരുളിച്ചെയ്തപൊലതുകൊണ്ടു ലക്ഷ്മണാ നീ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയി ഗംഗാതീരവാസികളായ മഹഷിമാരെക്കാട്ടിയവളുടെ ഇച്ഛവരുത്തി ഇന്നു രാത്രിയവിടെ വസിച്ചുനാളെ പുലരുമ്പൊളിങ്ങു പൊരണമെന്നരുളിച്ചെയ്തു മഹാരാജശ്രീപരവർത്തി. അതിന്നു സുമന്ത്രസാരഥിയായ് പുട്ടിക്കെട്ടിച്ചുമച്ച തെരിതാ കൊണ്ടുവന്നിട്ടെന്നമെന്നാലതിന്മെലെഴുന്നരുളുവൊയാകാ മഹാദൈവിയെന്നു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു ജനകരാജപുത്രിയും പാരം പ്രീതിപ്പെട്ട ലക്ഷ്മണകുമാരനെ നൊക്കി മധുരമായരുളിനാൾ സീതാദൈവിയും വത്സാ ലക്ഷ്മണാ നീയെല്ലാനാളും എന്നുടെ മനോരഥത്തിന്നു സാധനമെന്നാൽ വനത്തിൽ നാം ചെന്നാൽ

മഹാഷിപതിമാക്കും കന്യകമാക്കും കുമാരന്മാക്കും മരവുരിയും വൽക്കലവുമല്ലൊ ഉടുപ്പാനെന്നാലവകൾ കൊടുപ്പാൻ ദിവ്യങ്ങളായുള്ള ചെലകളും മൊഹനമായിരിക്കുന്ന ആരോണങ്ങളും കൊണ്ടുപൊകണമത്രയുമല്ലാ പൂളിച്ചും പാവത്തുമുള്ള ഫലമൂലമല്ലൊ അവർ ഭുജിക്കുന്നെന്നാലത്വന്തമിഷ്ടമായുള്ള അപൂപങ്ങളും വാഴപ്പഴങ്ങളും മാംഗിരിയുമുള്ള ഭോജനദ്രവ്യങ്ങൾ കൊണ്ടുപൊകണമെന്നു മരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ സൈന്ധവിയെ മറയ്ക്കല്ലൊമൊരുക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന ദൈവിയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു വന്നങ്ങി പൊവാന്നാകുമിച്ചതുനേരം ദൈവിയെക്കൊണ്ടു പൊയി കാട്ടിൽ കളയണമല്ലൊയെന്നുള്ള മഹാഭയത്താൽ വാടിയ മുഖത്തൊടും നെത്രകീലാലത്തൊടും ഗൽഗദാക്ഷരത്തൊടും കലുഷനെത്രത്തൊടും വിങ്ങി വിങ്ങി മുറയിട്ടും പിന്നെ ഭയമെല്ലാം ധൈര്യംകൊണ്ടു ക്കി ജഗൽസ്ഥാമിയരുളിച്ചെയ്തതു കേട്ടെ കഴിയുമെന്നാച്ചതു നേരം ദൈവിയും പുറപ്പെട്ടു സുമന്ത്രാൽ കൊണ്ടുവന്ന തെരിലൈഴനുള്ളിച്ചു തിരുവയൊല്ലാപുഴയ്ക്കു തിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഗംഗാതീരം നൊക്കിയെഴുന്നള്ളുമതുനേരം കൊടുതായിരിപ്പൊരു ഭൃഗുക്ഷണം ദൈവിയുടെ തിരുവടുമുമ്പിൽ തൊന്നിയതുനേരം ലക്ഷ്മണനെനൊക്കിയരുളിനാൾ സീതാദൈവി. എന്നുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചില ഭഗ്ഗുകനമതു നിനച്ചാലെന്നിക്കെങ്കിലും ലക്ഷ്മണനെങ്കിലും സുമന്ത്രകെങ്കിലുമെന്റെ ഭർത്താവിനെങ്കിലും ഭരതശത്രുഘ്നന്മാരെങ്കിലും മാതാക്കന്മാരെങ്കിലും രാജ്യങ്ങളിലെങ്കിലും കൊടുതായിരിപ്പൊരാപത്തു ഭവിക്കുന്നുണ്ടു മതെന്തുകേണ്ട

റിഞ്ജയെന്നാൽ കെടുക വത്സാ ലക്ഷ്മണായെന്നൊ
 വലത്തൊക്കണ്ണിണയും വലത്തൊച്ചമലം തൊഴും പെരി
 ക വിറക്കുന്നു, പിന്നെ ഹൃദയവും ശരീരമെല്ലാകവും രാ
 ജ്യവും ഭയവും വളരെ തൊന്നുന്നു എന്നൊലെന്നിക്കൊ
 കിലുമാക്കാകിലുമെന്നറിഞ്ഞില്ലായെന്നു ദൈവി ഭയപ്പെ
 ദ്വരുളിച്ചെയ്യുകൊട്ടു ലക്ഷ്മണനും നിരൂപിച്ച സൂക്ഷ്മൊ
 ഞാനറിഞ്ഞല്ലായിരിക്കുന്നു നിന്ദിതവചിയറിഞ്ഞതു
 മില്ലായെന്നലക്ഷ്മണൻനിനച്ചുപിന്നെ അസ്തമനസമയ
 മാകുമ്പോൾ ഗൊമതിയാകുന്നു നദിതീരത്തിൽ ചെന്നു
 അവിടെ വസിക്കുന്ന മഹാഷിമാരുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ
 ചെന്നു മഹാഷിമാരെക്കണ്ടുനമസ്കരിച്ചു അവരോൾ സഭാ
 വികപ്പെട്ടുസംരാത്രിയവിടെസുവിച്ചു വസിപ്പതും ചൈ
 തു പിന്നൊന്നാളുഷക്കാലമണഞ്ഞൊപ്പൊളെഴുന്നീറു സ്താ
 നംചൈതു നിയമകർമ്മങ്ങളും കഴിച്ചു തെരിൽക്കരയെ
 റിച്ചെന്നു ഉച്ചനേരത്തു ഗംഗാതീരം പ്രാപിച്ചു നിന്നു
 നൊക്കി വിചാരിച്ചാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. ഇക്കാ
 ണാകിയ മഹാനദിയുടെ മദ്ധ്യെയൊരു തുരുത്തി കാണു
 ന്നതാറിയൊക്കുന്നു ശ്രീവാന്ദീകിമഹാഷിയുടെയാശ്രമ
 മെന്നാലതിന്നു പുറത്തു കാണുന്ന വനത്തിൽ കളഞ്ഞു
 പൊരുകായെന്നല്ലൊ മഹാരാജാവരുളിച്ചെയ്തതെന്നു
 നിരൂപിച്ചു വെകുന്ന ഹൃദയത്തൊടും പൊരുകരുതാര
 ടുവത്തൊടും മുറയിടത്തുടങ്ങിനാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണൻ. അ
 തുകണ്ടു സിതാദൈവിയും പെരിക ടുവിച്ചു കണ്ണുനീരാ
 ലാർദ്രമാകുന്ന ശ്രീമുഖത്തൊടും ടുഖാനപിതയായി വള
 ര വിങ്ങി മുറയിടുന്ന ലക്ഷ്മണനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു
 വൃതം ചൈതാൾ. എന്തു വത്സാ ലക്ഷ്മണാ ധൈര്യവ

നായ നിന്നു ജളതകാട്ടി മുറയിടുന്നതൊട്ടും യോഗ്യമല്ല, നിന്നുടെ ജ്യേഷ്ഠഭാതാവായ ചക്രവർത്തിയൊടു പിറന്നുനൂതങ്ങി ഒരു നാളം പിരിഞ്ഞില്ലല്ലോ ഞാൻ ഇപ്പോൾ രണ്ടുദിവസമായല്ലോയെന്നുടെ ജ്യേഷ്ഠഭാതാവൊടു പിരിഞ്ഞതുമെന്നല്ലോ നിന്നുടെ മനസ്സിലുണ്ടായ ദുഃഖം, അതുകൊണ്ടു വത്സായേതും ദുഃഖിയാതെ വെഗം പോയി ശ്രീവാന്ദീകിമഹഷിയുടെയാശ്രമത്തെ പ്രാപിച്ചു മഹഷിമാരെയും പത്നിമാരെയും നമസ്കരിച്ചു കന്യകമാരൊടും കൂടിക്കളിച്ചു സുഖിച്ചവർക്കു വസ്ത്രാഭരണങ്ങളും കൊടുത്തു പുഷ്പങ്ങളും പഠിച്ചുകൊണ്ടു കൊടുത്തു സംഭാവിച്ചവർ തരുന്ന കായം കിഴങ്ങുമനുഭവിച്ചിന്നവിടെ വരവിച്ചു നാളെ പുലരുമ്പോൾ മാരുതതുല്യമാകുന്ന കുതിരകളെ പൂട്ടിക്കെട്ടിയ തെരിൽ കരയെറിപോയി നാളയസ്തമിക്കുമ്പോൾ തിരുവയൊലിയെ പ്രാപിച്ച ഭാതാറിനെക്കണ്ടു നമസ്കരിക്കാമെന്നരുളി പിന്നെയുമരുളിനാൾ രസീതാദേവി. എന്നെ ജനകവിഷയത്തിങ്കൽനിന്നു പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തതിൽ പിന്നെ ഭർത്താവെ പിരിഞ്ഞിരുന്നുതെന്നു പറവാൻ ജനസ്ഥാനപഞ്ചവടിയിൽനിന്നു ദുഷ്ടരാക്ഷസനായ രാവണൻ കട്ടെടുത്തു കൊണ്ടു പോയി ഒരു സംവത്സരം ലങ്കയിലിരുന്നതെന്നിയെ ഭർത്താവൊക്കെ നാളം പിരിഞ്ഞിരുന്നൊരുത്തിയല്ലോ, പിന്നെയെന്നുടെ മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും കർമ്മംകൊണ്ടും മറ്റൊരു പുരുഷനെ നിരൂപിച്ചില്ല, പിന്നെ ഭർത്താവെന്നെയും പിരിഞ്ഞിരുന്നിട്ടുമില്ല, അന്യനാരിമാരിൽ ഭർത്താവിനു ബുദ്ധി ചെല്ലുകയുമില്ല, അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ഭർത്താവൊടു ഞാനിന്നു പിരിഞ്ഞു

ഞാൻ ദേവിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ശ്രീലക്ഷ്മണൻ ഞാൻ
 കംശമിപ്പിച്ചുകടാഞ്ഞു പെരികു ടുഃഖിച്ചു വിങ്ങി വിങ്ങി
 മുറയിട്ടും ഭാതാവിനുടെ നിയോഗനിമിത്തം നിരൂപി
 ചും മെല്ലെ മെല്ലെ ധൈര്യംകൊണ്ടുകീഴയറുന്നതെന്തെ
 ഉള്ളിച്ചെതു ദോഷി. ഞാൻ പലനാളങ്ങളല്ലാ ഗംഗ കാ
 ണ്ണാൻ കൊതിക്കുന്നുവെന്നാലിപ്പൊളതിന്നു സുഗതിവ
 ന്നുവെന്നും പിന്നെയും ലക്ഷ്മണനൊടരുളി ദോഷി വരുവാ
 ലക്ഷ്മണാ പ്രാകൃതനെപ്പൊലെ ടുഃഖിച്ചു കരയല്ലെ
 ന്നതെന്തെന്തെന്നും ലക്ഷ്മണകുമാരൻ കടവനെ വിളി
 ചു തൊണി കൊണ്ടുവായെന്നരുളിയപ്പോൾ പുഴയട
 യവൻ പെരികു വിസ്തീർണ്ണമായിരിപ്പൊരൊടവും കൊ
 ണ്ടു വന്നതെന്നും തൊണിമെൽ ദേവിയെയെഴുന്നള്ളി
 ചു താനും കരയെറിയതെന്നും തെരു നിത്തി സുമന്ത്ര
 തമൊടത്തിൽ കരയെറുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ സുമന്ത്ര
 റൊടരുളിച്ചെതു ലക്ഷ്മണകുമാരൻ. നീ തെരു നി
 ത്തിത്തീരും നിൽക്കവെന്നും ഞാനക്കരക്കടന്ന മഹാഷി
 യാശ്രമത്തിൽ ചെന്നു മഹാഷിമാരെ നമസ്കരിച്ചു പൊ
 ടുങ്ങനവെ വരുണെന്നും ചൊല്ലി സുമന്ത്രരെയവിടെയാ
 ക്കി തൊണിയും തുഴപ്പിച്ചു പൊകുന്നെന്നും പിന്നെയും
 ശ്രീലക്ഷ്മണൻ ടുഃഖം സഹിയാഞ്ഞു നിരൂപിച്ചു സർവ്വ
 ലോകമംഗല്യാംഗയായി പതിവ്രതമാരിൽ പ്രധാനയാ
 യിരിക്കുന്ന മഹാദേവിയെ ഇക്കാട്ടിലിടുപൊവാൻ ക
 ത്താവു ഞാനായും വന്നുവല്ലൊയെന്നാലിവിടെക്കു
 ണ്ണു പൊകുന്നതിൽക്കാൾ വെട്ടിക്കൊന്നു കളയുന്നതു
 യോഗ്യമെന്നും പിന്നെ ഇങ്ങിനെയുള്ള കൊടും കൂര
 തെച്ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ മരിച്ചു പൊകുന്നതു വളരെ

യോഗ്യമെന്നും പിന്നെക്കൊന്നുള്ളത്താൽ സർവ്വജ
 നങ്ങളുമെന്നെക്കൊണ്ടു സദാകാലവും കൂട്ടമിട്ടു പറയ
 മാറാകുമല്ലായിമ്മഹാപാപി ലക്ഷ്മണൻ മഹാദൈവി
 യെ മഹാവനത്തിൽക്കുളഞ്ഞു പൊയാനെന്നുമൊ
 രിക്കലും പൊകാത്ത ഭുജിത്തി വിളിച്ചു പറയും ജന
 ങ്ങളെന്നു നിനച്ച ഹൃദയം വെന്തു വെന്തുരുകി കണ്ണുനീ
 രാലാർദ്രമാകുന്ന മുഖകമലത്തൊടും ശുക്ലവദനനായി
 നിൽക്കുന്ന ലക്ഷ്മണനെ നൊക്കിയവനുടെ ഭുഖമൊ
 രിക്കലുമൊരു ജാതിയും ശമിക്കുന്നമില്ലായെന്നാലിതി
 നു കൊടിയൊരു കാരണമുണ്ടെന്നു ദൈവിയും നിണ്ണ
 യിച്ചു പെരിക ഭയപ്പെട്ടു പ്രലാപിക്കുമതുനേരം തൊ
 ണിയും തെക്കെക്കരയണയച്ചെന്നുണഞ്ഞു നിൽക്കുമതു
 നേരം ദൈവിയെ തൊണിമെൽ നിന്നൊടുത്തു കരക്കു
 വെച്ചു വെന്തു വെന്തിടുന്ന മനസ്സൊടും മഹാദൈവിയെ
 വലത്തുവെച്ചു നമസ്സരിച്ചു കുറഞ്ഞൊന്നു പിൻവാങ്ങി
 തൊഴുതു പഞ്ചപുഷ്പമടക്കി നിന്നറിയിച്ചാൻ ശ്രീലക്ഷ്മ
 ണകുമാരൻ. കെൾക്കണം മഹാദൈവി ആയു നീന്തി
 രുവടിയെ ഇത്രൊടം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിവിടെ ഉപേ
 ക്ഷിച്ചു പൊരണമെന്നു നിന്തിരുവടിയുടെ ഭർത്താവായി
 യ ശ്രീരാഘവശ്യാകൃവർത്തിയരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നെന്നു
 ലക്ഷ്മണനറിയിപ്പാൻ തുടങ്ങുമതുനേരം ദൈവിയും എ
 ന്തു കെൾക്കാകുന്നതെന്നു നിനച്ചു തന്നത്താൻനന്നു സ
 ള്വാംഗം നരങ്ങുമാറു വിറച്ചു മൊഹിച്ച ഭൂമിയിൽ വീ
 ണു പെരികനേരം കൂടിയുണൻ പൂഴിയിൽ പിരണ്ടുരു
 ങ്ങു വിങ്ങി മുറയിട്ടു കരഞ്ഞു മാറത്തടിച്ചും തലയിട്ടുരു
 ടിയുമിങ്ങിനെ കുറഞ്ഞൊരുനേരം ചെന്നപ്പൊൾ ല

ക്ഷണനെ നൊക്കിയരുൾചെയ്തിതു ദൈവി. എന്റെ
 ലക്ഷ്മണായെന്നു നീ ചൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങുന്നില്ലാത്ത
 കെട്ടാൽ പാരം സങ്കടമാകുന്നല്ലോ കമാരായെന്നാലാ
 യാതെ ചൊല്ലുകെന്നുള്ളിച്ചെയ്യുകെട്ടു നിന്തി മുറയിട്ട
 വൃണ്ണമെയറിയിപ്പാൻ തുടങ്ങിനാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകമാ
 രൻ. എന്നാലതു കെൾക്ക സർവ്വലോകസമ്പന്നയാ
 യുള്ളൊവെ മഹാദൈവി നിന്തിരുവടി കൊപിക്കയും
 ഭുജിക്കയുംചെയ്തു; നിന്തിരുവടിക്കുമൊരു ദോഷ
 മുണ്ടായിട്ടുമല്ല നിന്തിരുവടിയെക്കുറിച്ചു സ്നേഹമില്ലാ
 ഞ്ഞിട്ടുമല്ല നിന്തിരുവടിയെ രാക്ഷസരാജാവു രാവാ
 ണൻ കട്ടുകൊണ്ടു പോയി ലങ്കയിലൊരാണ്ടൊരു സ
 ഹായമില്ലാതെ രാക്ഷസരുടെ സഭാനടുവിലിരുന്ന ദൈ
 വിയെക്കൊണ്ടുവന്നു സുഖമായനുഭവിച്ചാൻപോൽ ന
 മുടെ സ്വാമിയെന്നു രാജ്യാവാസികളും നഗരവാസി
 കളും വഴിപോകുന്നവരും നിന്ദിച്ചവിടവിടെ നിന്നും
 കൊള്ളങ്ങര നിന്നും കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നും കൂപക്കര
 നിന്നുമവലങ്ങളിൽ നിന്നുമെന്നവെണ്ട പരക്കുള്ളുമിട്ടു
 പറയുന്നതെന്നുള്ളൊരപവാദം ഹെതുവാകകൊണ്ടത്രേ
 ഇവിടെയുപേക്ഷിച്ചു പൊരണമെന്നെന്നൊരുളി
 ച്ചെയ്തു സ്വാമിയെന്നു ലക്ഷ്മണൻ ചൊല്ലുകെട്ടു ദൈവി
 യും വെട്ടിവീണ മരംകണക്കെ മൊഹിച്ച ഭൂമിയിലാമാ
 ര വീണ പിന്നെ പെരികനെയും കൂടിയൊരുവണ്ണമൊ
 ടുണച്ചയെ പ്രാപിച്ചു വാപൊങ്ങി മുറയിട്ടു കണ്ണിൽ
 നിന്നു മല പൊട്ടിയൊഴുകുവണ്ണമുടനടന്നൊഴുകുന്ന
 കണ്ണനീരാൽ മുഖവും മാറിടവും വസ്ത്രമിത്യാദി നനയ
 പ്പെട്ടു വിറച്ചു വീർത്തുള്ളിനാൾ സീതാദൈവി. അഞ്ചൊ

വിധാതാവെ ഞാനൊരു ലോഷമാരൊടും ചൈതില്ല
 ഭഗവാനെയെന്നമിയലൊകപരലൊകത്തുമൊരു ഓ
 ണം ചൈതപ്രകാരം ഞാനറിവില്ലാ, ഇതിന്നുനെ ജന്മ
 ത്തിലാരുടെ ഭാജ്യയെന്ന നിനക്കിലതൊ വിഷ്ണുഭഗവാ
 നെന്നിയെ മററാരു ഭർത്താവു വെണ്ടയെന്നറച്ചു തപം
 ചൈതു പിന്നെയഗ്നിപ്രവേശം ചൈതെനിക്കിപ്രകാ
 രമനുഭവിപ്പാൻ കാരണമെന്തെന്നമയ്യൊയെന്റെ ല
 ക്ഷണാ മാറാരുമെനിക്കു ശരണമില്ലെന്നമയ്യൊ കഷ്ട
 മീശപരായെന്നുടെ വിധിയിതു നിനച്ചാൽ പെരിക
 യേമെന്റെ ലക്ഷ്മണായെന്നമെല്ലാനാളമെന്നെ ദുഃഖ
 പാത്രമാക്കിച്ചമച്ചാനിബ്രഹ്മന്തിരുവടിയെന്നും പി
 ന്നെ ഞാനവയവസുഖം നിരൂപിച്ചാലവയവദുഃഖമെ
 കാണുന്നതെന്നും മുന്നമെന്ന അഗ്നിസാക്ഷികമായി
 പിതാവു കൊടുപ്പിച്ച തിരുവയൊദ്ധ്യയെ പ്രാപിച്ച
 പത്നീരാണ്ടു സുഖിച്ച പിന്നെ ഭർത്താവിനുടെ പിതാവു
 രാജ്യം കൊടുപ്പാൻ ഭാവിച്ചപ്പൊൾ ഞാനുമാശ്ചര്യ
 ച്ചെട്ടു പെരിക സുഖിക്കാമെന്നുടെ ഭർത്താവാടും കൂടി
 യെന്ന നിനച്ചപ്പൊളെതാനുമൊരു സംഗതിവശാൽ
 അഭിഷേകം മൊടക്കിപ്പതിനാലാണ്ടു വനവാസം ചെ
 ഞ്ചെണ്ടിവന്നു, അന്നു ഞാൻ ഭർത്താവാടുകൂടപ്പൊയി
 പഞ്ചവടിയിൽ സുഖിച്ചു വസിക്കും കാലം ഭൃഷ്ടനായി
 നിമ്ന്ദ്വാദശീലനായിരിക്കുന്ന രാക്ഷസൻ വന്നെന്നെ
 വലിഞ്ഞെടുത്തു കൊണ്ടുപൊയി സമുദ്രമധ്യഗതമായി
 രിക്കുന്ന ലങ്കയിൽ കൊണ്ടു വെച്ചപ്പൊളെനി ഞാനെ
 ന്നുടെ ഭർത്താവിനെ കാണുകയില്ലെന്നറച്ചിരിക്കും
 കാലം വായുപുത്രനാകിയ ശ്രീഹനുമാൻ വന്നെന്നെ

ക്കണ്ടു ഭർത്താവിൻ തൃക്കൈമൊതിരമെന്നിക്കു തന്നു ഭർത്താവും വാനരപ്പടയും മൂന്നു നാളിലകമീവിടെ വന്നു രാക്ഷസരെ മുടിക്കുമെന്നു നിണ്ണയം വരുത്തിയതുമെരും ഭർത്താവിനെക്കണ്ടപൊലെ നിനച്ചു സുഖിക്കുമതുനെരം സുഗ്രീവാദി വാനരപ്പടയൊടും വന്നു സമുദ്രം ചിറകെട്ടിക്കടന്നു ലങ്കയെ പ്രാപിച്ചു പാപിയും രാവണനെയും പുത്രമിത്രബാസവന്മാരെയും കൊന്നു പിന്നെ ശ്രീവിഭീഷണനെനൊക്കൊണ്ടുവന്നു ഏറുടെ ഭർത്താവിൻ സമീപത്തു വന്നതുമെരമെന്നുടെ മനസ്സിനും ചെലിക്കും പൊരുത്താത ഏസ്സഹപരുഷവചനങ്ങളുളളിച്ചെത്തതുമെരും ഞാനഗ്നിപ്രവേശംചൈതപ്പൊരം സമുദ്രവതാഗണത്തൊടുമഗ്നിഭഗവാനെ ന്നെയെടുത്തു കൊണ്ടുവന്നെന്നുടെ ഭർത്താവിൻ കൈയിൽക്കൊടുത്തരുളുവിതും ചെയ്താൻ. സമസ്ത ദൈവന്മാരും സാക്ഷിയുണ്ടിവരുകൊരു ദോഷമില്ലെന്നമഗ്നിഭഗവാനരുളിച്ചെയ്തതു നെരമെന്നുടെ ഭർത്താവു നിണ്ണയിച്ചെന്നെ തൃക്കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചാശ്ലേഷിച്ചു പുഷ്പകവിമാനമെറി തിരുവയൊദ്ധ്യയെ പ്രാപിച്ചു പിതൃചൈതാമഹമാകുന്ന രാജ്യത്തിനടുത്താണു മഭീഷെകും ചെയ്തു ചതുസ്സാഗരപര്യന്തമാകിയ ഭൂമിക്കു കത്താവായി വാനതുമെരമെന്നിയെന്നിക്കൊരു ദുഃഖമൊട്ടുമില്ലാ രാജ്യംഷിയായി ഭർത്താവു വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പിന്നെയെന്നിക്കൊരു ദുഃഖമുണ്ടെന്നസ്സിൽ ഇവരുകു ഗർഭമുണ്ടായി ചെററിലെന്നു നിനച്ചു മരൊരാരുത്തിയെ വിവാഹം ചെയ്യുമൊ ഭർത്താവെന്നു നിനച്ചു ദുഃഖിച്ചിരുന്ന കാലത്തുമെന്നിക്കു ഗർഭമുണ്ടായി വന്നുവല്ലായെന്നൊലെ

നി പത്രസ്തോരംകൊണ്ടെന്നെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചു സംഭാഷിക്കുമെന്നുടെ ഭർത്താവെന്നു ഞാൻ നിനച്ചു സുഖിച്ചു വസിക്കുമതിന്റെ ശേഷമിങ്ങിനെയുള്ള ദുഃഖമനുഭവിപ്പാൻ പാത്രമാക്കി വിധാതാവിങ്ങിനെ ചമച്ചെന്നെന്റെ ലക്ഷ്മണായെന്നിപ്രകാരം ദൈവി മുറയിട്ടുള്ളിച്ചെയ്യപ്പെട്ടു തൊഴുതറിയിച്ചാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. മഹാനഭാവയായുള്ളൊവെ ദൈവി നിന്തിരുവടി അടിയത്തൊടും നിന്തിരുവടിയുടെ ഭർത്താവായി പത്രവർത്തിയൊടുമെതുമെ ഗവ്വിച്ചു കൊപിക്കൊല്ലാ പിന്നെയെതും ഭയപ്പെടാതെ മുന്നിലാമ്മാരങ്ങൊരുതപാവനം കാണാകുന്നതവിടെയൊരു ദിവ്യാശ്രമമുണ്ടു ശ്രീവാന്ദീകി മഹഷിയുടെ പണ്ഡുശാലായെന്നാലവിടെ നിന്തിരുവടിയെഴുന്നള്ളി മഹഷിയാൽ സംഭാവിച്ചു തപസ്സു ചെയ്തു സുഖിച്ചു പരലൊകസൗഖ്യത്തെച്ചൈതര്യമുഖായാകായെന്നും പിന്നെ തപസ്സുകൊണ്ടു സകലവും സാധിക്കാവു മഹാനഭാവയായുള്ളൊവെയെന്നും നിന്തിരുവടിയുടെ ഭർത്താവിൻ പിതാവായിട്ടു ദശരഥപത്രവർത്തിയും ശ്രീവാന്ദീകി മഹഷിയും പെരിക സ്നേഹിതരാകയുമുണ്ടെന്നാലവിടെ ചെന്നാശ്രമമകംപുകി മഹഷിപതിമാരൊടും കൂടി സ്സുഖിച്ചു വസിച്ചുരുളുവൊയാകാ മഹാദൈവീയെന്നു ലക്ഷ്മണൻ തൊഴുതറിയിക്കപ്പെട്ടതുമെരമവിടയമ്മണത്തിട്ടമെൽ വീണരുണ്ടു മുറയിട്ടു കരയുന്ന ദൈവിയരുളിച്ചെയ്താൻ. അയ്യോ വത്സാ ലക്ഷ്മണായെന്നുടെ ഭർത്താവൊടുള്ള വെറുപാടു നിനച്ചാലെനിക്കൊരു ജാതിയും പൊറുക്കാമെന്നു തൊന്നുന്നില്ലാ, പിന്നെ ഗംഗ

യിൽ വീണ്ടു മരിക്കുവാൻ ഞാനെന്നു നിനച്ചാലേറിന്നു ചില ദുഷ്ടീതിയുണ്ടാകുമെന്നു തൊന്നുന്നു, ആയതെന്തെന്നാൽ നിർദ്വേഷയായി ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്ന ദേവിയെ തന്നുടെ ഭർത്താവു ലക്ഷ്മണനെക്കൂട്ടി യാത്രയാക്കി കൊണ്ടുപോയി പൊഴയിലിട്ടു കൊന്നുവെന്നാൻ ലക്ഷ്മണനെനൊർപരാദമൊരിക്കലും പൊകാതവണ്ണം തന്തിരുവടിക്കുണ്ടാറിയും ചെയ്യും. പിന്നെ ദുർമ്മരണമായി മരിച്ചാലെന്നിരിക്കൊ ഗതിയില്ലായല്ലൊയെന്നാലതു ശങ്കിച്ചു ഞാനിതു ചെയ്കയുമില്ലായെന്നു മരുളി പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു ദേവി. നീ പൊടുത്തവെ പോയി തിരുവയൊഴുയെ പ്രാപിച്ചു ചക്രവർത്തിയുടെ മനോരമത്തെ സാധിച്ചുപൊലെ അറിയിക്കയെൻ്റെ ലക്ഷ്മണകുമാരായെന്നുമെന്നമെന്നിക്കുണ്ടെ വകല്പിതംപൊലെ അനുഭവിക്കുമെന്നു മരുളി പിന്നെയൊന്നുണ്ടു വെണ്ടതു നീ ഞാനെപ്പൊഴുമെന്നുടെ ഭർത്താവിൻ ശ്രീപാദാരവിന്ദങ്ങളെ തഴുകിക്കൊണ്ടല്ലോയിരിപ്പതുമെന്നാലതു വണ്ണമെന്നുടെ ഭർത്താവിനെച്ചെന്നു കണ്ടാൽ ഞാൻ ചൊല്ലിയതെന്നുപൊല്ലി തന്തിരുവടിയുടെ പദാരവിന്ദങ്ങളെ നമസ്സരിച്ചാല്ലോഷിച്ചു ഞാൻ തടവിയാലുച്ചളാനും നീ തടവിയാലും മതിയെൻ്റെ ലക്ഷ്മണ, നീ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തു കൊണ്ടാൽ ഞാൻ ശപിക്കുമെന്നു നീ ഭയപ്പെടേണ്ടായെന്നാൽ നീ വിരിയപ്പോയി തെരിലൊറി തിരുവയൊഴുയെ നൊക്കിപൊകയെന്നു മഹാദേവി അരുളിച്ചെയ്തയപ്പതും ചെയ്താൻ. അതുനേരം ലക്ഷ്മണനും തൊഴുതു നമസ്സരിച്ചു ചിന്താങ്ങിത്തൊണിമെലെ മനം മനം ഭൂതം സമുദ്രമഗ്നനായിപ്പൊവിയും ചെയ്താൻ.

അക്കാലത്തു ശ്രീവാന്ദീകിമഹാഷിയുടെ യാത്രമ
 ത്തിൽ നിന്നു പുല്ലു പമത പുഷ്പമീത്യാദി കൊണ്ടുവരു
 വാൻ പൊകുന്ന ജ്വലികമാരന്മാർക്കു കാണായി മണ
 ലിൽക്കിടന്നുരുണ്ടു മുറയിട്ടു കെഴുന്ന സീതാദൈവിയെ
 കണ്ടു പെരിക വെഗത്തൊടും ചെന്നു പണ്ണശാലയെ
 പ്രാപിച്ച ശ്രീവാന്ദീകിമഹാഷിയൊടറിയിപ്പതും
 ചെയ്താർ. കെരുക മഹാനുഭാവനായുള്ളൊവെ
 കരു ഗഭിണിയായിരിക്കുന്ന ദിവ്യസ്ത്രീയുണ്ടു ഗംഗാതീരം
 മഹാവനത്തിൽ മണത്തിട്ടമെൽ കിടന്നു മുറയിട്ടെന്നൊ
 ഉതാരെന്നു ഞങ്ങളറിഞ്ഞതുമില്ലയെന്നു കുമാരന്മാരുണ
 ത്തിക്കെടുട്ടു മഹാഷിയും മുന്നമെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഗ
 ഭിണിയായിരുന്ന സീതാദേവിയെ ലൊകാപരാപെരിരാ
 രാത്ഥമായി ലക്ഷ്മണനൊടു കൂടിയയച്ചു വന്നിവിടെ
 ഉപേക്ഷിച്ചു പൊവാൻ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി യാത്ര
 യാക്കിതെന്നു ദിഗ്ഗമാം ചക്ഷുസ്സുകൊണ്ടു മഹാഷിയും
 പെരിക വെഗമൊടും ഗംഗാതീരത്തേഴുന്നരുളിയതു
 നെരം കാണായി ഭൂരേണുക്കളിൽ വീണരുണ്ടു വിങ്ങി
 വിങ്ങി മുറിയിടുന്ന സീതാദൈവിയെക്കണ്ടു തൃക്കൈ
 കൊണ്ടു വാരിയെടുത്തിരുത്തി തിരുവടമ്പിന്മെലുള്ള
 പൂഴിയെല്ലാം തടവിക്കളഞ്ഞു മധുരമായരുളിച്ചെയ്തു
 ശ്രീവാന്ദീകിമഹാഷിയും. മകളെ ജനകരാജനന്ദനെ
 നീയെതും ഭുജിക്കയും വെണ്ടു നിന്നെയഴുകുതായി ര
 ക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു ഞാൻ മുന്നമെയറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു സമുപ്ലോ
 കമംഗല്യാംഗസമ്പന്നനായിരിക്കുന്ന ശ്രീരാമഭദ്രൻ സ
 കലലൊകമംഗല്യാംഗസമ്പന്നനായിരിക്കുന്ന നിന്നെ
 ലൊകരചവാദിച്ചു പറയുന്നതായിക്കൊണ്ടു നിന്നെ

ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കും നിന്നുടെ ഭർത്താവെന്നു മുന്നും
 ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നാൽ നീയെന്നോടുകൂടിപ്പി
 സ്തശ്ശാലയിൽ പൊന്നമവിടെസ്സുവിച്ചു വസിക്കാമെന്നാ
 ൽ നിന്നുടെ പരിവൃതത്തിനൊരു വിഷ്ണുവാരാതെ
 പരലോകത്തിന്നു നല്ലതെന്നു മരുളിച്ചെയ്തു പൊരുത
 മകളെ സീതെ ഭുവിയാതിരിക്കണമെന്നു മരുളി പി
 ന്നെ തന്തിരുവടിയുടെ തുകൈകൊണ്ടു കണ്ണനീരും
 തുടച്ചു മധുരമായി പ്രശംസാപരമായുള്ള വചനങ്ങളെ
 കൊണ്ടു സംഭാവിച്ചരുളിച്ചെയ്യുന്നതിനെക്കേട്ടു നറി
 യിച്ചാർ സീതാദേവി. ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്ന ഏതൊ
 ആരെനി രക്ഷിക്കുന്നതുമീരൊറ്റിക്കുന്നതും ഭഗവാനെ
 യെന്നു സീതാദേവിയറിക്കുന്നതിനെ കേട്ടരുളിച്ചെയ്
 തു മഹഷിയും. കെൾക്ക മകളെ സീതെ ബ്രഹ്മണ
 സ്ത്രീകളുണ്ടു വൈധവ്യരായിത്തപസ്സു ചെയ്തു സുവിച്ചു
 വസിക്കുന്നതെന്നാലവരുള്ളടത്തു നിന്നെയും കൂട്ടിച്ചെ
 ന്നവരൊടു നിന്നെ നൊക്കി രക്ഷിക്കണമെന്ന ചൊ
 ന്നാലവർ നിന്നുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നൊക്കി രക്ഷി
 ക്കുവണ്ണമീരൊറ്റത്തു നിന്നെയും നിന്നുടെ പുത്രനെയും
 രക്ഷിക്കമെന്നാലിതു നിനച്ചു ക്ലേശിച്ചു ഭുവികെണ്ടു
 ഭൂദ്ര പിന്നെ നിന്നുടെ ഭർത്താവിൻ പിതാവായി
 ദശരഥശ്വകുവത്തിക്കു പെരിക ഇഷ്ടരായമുണ്ടുവർ.
 പിന്നെയത്രയുമല്ലാ ദശരഥരാജാവിനുടെ മരമകള
 ല്ലൊ നീയുമെന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഗൊത്രം നിനച്ചു
 വഴിപൊലെ നിന്നെ രക്ഷിക്കമവരെന്നു മരുളിച്ചെയ്
 തു ശ്രീവാമീകി മഹഷിയും. അതുകെട്ടു സീതാദേവി
 യും ഭുവമിളച്ചു പ്രീതിപ്പെട്ടു മഹഷിയെ വന്ദിച്ചു

നിൽക്കുമതുനേരം മഹഷിയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പണ്ണശാ
യെ പ്രാപിച്ച ഭർത്താവിരഹസ്ത്രീകളെ വരുത്തിയുണ്ടായ
വൃത്താന്തമെല്ലാമവരൊടരുളിച്ചെയ്തു മഹഷിയും.
പിന്നെത്തന്നടെയാശ്രമത്തിന്നരികെ പണ്ണംകൊണ്ടു
പണ്ണശാലയും കെട്ടി താപസസ്ത്രീകളുടെ സന്നിധി
യിൽ ദൈവിയെയുംകൊണ്ടു ചെന്നെല്ലിച്ചു താപസി
മാരൊടരുളിച്ചെയ്തു മഹഷിയും. കെൾപ്പൊയാ
കാ താപസിമാരെ ഇവളെ നിങ്ങളുടെ പുത്രി
കളെപ്പൊലെ പെരികസ്സംഭാവിച്ചു രക്ഷിച്ചുകൊൾക
വെണമിവളെങ്ങിനെയുള്ളൊരുത്തിയെന്നു മെന്തിവി
ടെക്കു വരുവാനെന്നും നിങ്ങൾക്കു തൊന്നില്ലെങ്കിലതു
ഞാൻ ചൊല്ലിത്തരാമെന്നാൽ സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൃ
തനാകിയ ശ്രീരാമദൈവന്തിരുവടിയുടെ ധർമ്മപത്നിയും
സീതാദൈവി ജനകരാജാവിനുടെ പുത്രിയെന്നുമയൊ
നിജയെന്നുമെന്നാലെന്തിവളെ ചക്രവർത്തിയുപേക്ഷി
പ്പാൻ കാരണമെന്നു നിനക്കിൽ ഇവൾക്കൊരു ദോഷ
മുണ്ടായിട്ടുമല്ലാ ലോകാപവാദപരിഹാരാത്മമായി ഇ
വളെയുപേക്ഷിച്ചു മാരാജാവുമെന്നാലിവൾ ഗർഭി
ണിയാകകൊണ്ടിവളെയഴുകുതായി പരിപാലിച്ചുകൊ
ള്ളണമെന്നു മിവൾ പൊറാൽ പുത്രനെയു മിവളെയും
നൊക്കിപ്പാലിക്കണമെന്നും നിങ്ങൾ ഭർത്താക്കന്മാർ മരി
ച്ചു പോയപ്പോൾ തുടങ്ങി പരലോകസൗഖ്യം നിന
ച്ചു തപസ്സുചെയ്തും ജനമല്ലൊ നിങ്ങളെന്നാൽ അത്യന്തം
നല്ലതിൽ ബുദ്ധി ചെന്നല്ലൊയിരിക്കുന്നു പിന്നെ നിങ്ങ
ളുടെ മഹാ ഗുണവിഷയമാകകൊണ്ടും ഞാൻ ചൊല്ലു
കയാലുമിവളെ രക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ താപസിമാരെ

യെന്നു മരുളിച്ചെയ്തു ദൈവിയെ വിളിച്ചു കാട്ടിക്കൊടുത്തു സീതാദൈവിയൊടുമരുളിച്ചെയ്തു നീ ദുഃഖിയാതി പരൊടു കൂടിത്തപസ്സുചെയ്തു സുഖിച്ചു വസിക്കാ മകളെ സീതയെന്നരുളിച്ചെയ്തുതവരെ കൈയിൽ കൊടുത്തു മഹർഷിയും തന്നുടെയാശ്രമത്തിനകത്തേഴുന്നള്ളി വസിപ്പതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ സീതാദൈവിയും നിത്യമായി ഗംഗയിലിറങ്ങി സ്നാനംചെയ്തു ശുദ്ധമായിത്തന്നെ ഭർത്താവായ ശ്രീരാമദൈവന്തിരുവടിയെ മനസ്സുകൊണ്ടു വഴിപൊലെ ധ്യാനിച്ചു താപസിമാരൊടും കൂടിത്തപസ്സുചെയ്തു സുഖിച്ചുവിടെ വസിപ്പതും ചെയ്താൻ.

പിന്നെ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ സീതാദൈവിയെ ചെന്നു കണ്ടു സുമന്ത്രമായി തെരിലെറിപ്പൊക്കുന്നതും തിരിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നൊക്കി നൊക്കി സീതാദൈവിയുടെ ദുഃഖം നിരൂപിച്ചു പെരുതായ സങ്കടത്തൊടും കൂടിപ്പൊക്കുന്നവർക്കു കാണായി ശ്രീരാമൻ കിമഹർഷിയെഴുന്നരുളി പൂഴി തുടച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചൊന്നതു കണ്ടനരം ധൈര്യംകൊണ്ടു ദുഃഖമടക്കി ശ്രീരാമവചക്രവർത്തിയുടെ മനോദുഃഖം നിരൂപിച്ചു വെട്ടുവെന്തിരിക്കും മനസ്സൊടുമെന്നെ കഷ്ടമെന്നമ്മുടെ സ്വാമിയാകിയ ശ്രീരാമദൈവന്തിരുവടി ദൈവിയൊടു വിരോധം വരികയാൽ പൊറുക്കരുതാതെ ദുഃഖത്തൊടു മിരുന്നരുളുന്നല്ലോ സ്വാമിയെന്നു നിനച്ചു സുമന്ത്രരെ നൊക്കിച്ചൊല്ലിനാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. നിരൂപിക്കണമെന്ന സുമന്ത്രരെ തന്തിരുവടിയുടെ പ്രാണവല്ലഭയാകിയ ജനകരാജനന്ദനയൊടു വിരോധദുഃഖംകൊ

ഞ്ജ തളരപ്പെട്ട ശരീരമുടയനല്ലൊ സ്വാമിയെന്നാൽ
 സ്വാമി . ഇജ്ജന്മത്തിലൊരു ദോഷമാരൊടും ചെയ്ത
 വെന്ന് തൊന്നുന്നമില്ലാ പൂർവ്വജ മമാജിച്ചുള്ള ദോഷ
 മൊയെന്നമറിഞ്ഞില്ലായെന്നുടെ ഭ്രാതാവിപ്രകാരം ടഃ
 ഖാബ്ബിനടുവിൽ വീണ്ടുലുവാൻ പാത്രമായിട്ടു വരുവാൻ
 കാരണമെന്നും പിന്നെയകൃത്യം ചെയ്യും ജനത്തിന്നു
 മഹാനായിരിക്കും ചില വ്യസനം വന്നു കാൺമുണ്ട
 ല്ലായെന്നാലൊരുനാളുമകൃത്യം ചെയ്യാത്ത സ്വാമി
 ക്കിപ്രകാരം വരുവാൻ സംഗതിയെന്തെന്നു ലക്ഷ്യണകുമാ
 രൻ ചൊല്ലുകെട്ടു ചൊല്ലിനാൻ സുമന്ത്രരും. കെരുകു
 കുമാര ലക്ഷ്യണായെയും ടഃഖിക്കെണ്ടാ പൂർവ്വജന്മത്തിൽ
 കഴിഞ്ഞതുമിജ്ജന്മത്തിൽ മഹാരാജാവിന്നു വന്നതും
 ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പറയാമെന്നാലതു കെരുകു
 നീയുമെല്ലാനാളും ഭായ്യാഢഃഖിതനായിപ്പൊകയെന്നു
 ശാപമുണ്ടുമെന്നാലാരുടെ ശാപമെന്നും ശാപകാരണ
 വും ഞാനറിഞ്ഞതു പറയാം. പണ്ടു നിങ്ങളുടെ പിതാ
 വു ദേശമചക്രവർത്തിക്കു നിങ്ങൾ നാലുപേർ പുത്രന്മാ
 രുണ്ടായിസ്സുവിച്ചു വസിക്കുന്ന കാലത്തു് ഇക്ഷ്വാകുരാ
 ജാക്കന്മാരുടെ പുരോഹിതനാകിയ വസിഷ്ഠമഹർഷിയു
 ടെയൊശ്രമത്തിലെഴുന്നള്ളിനാൻ സർവ്വലോകവന്ദ്യനാ
 യി സർവ്വജ്ഞനായിരിക്കുന്ന ശ്രീഭട്ടാസാമഹർഷി. അതു
 കെട്ടു നിങ്ങളുടെ പിതാവു ദേശമചക്രവർത്തി പൊടു
 ണ്ണവെ ചെന്നു മഹർഷിയെ നമസ്കരിപ്പാനായിക്കൊ
 ണ്ടു ഇഞ്ഞ്ചെൽ തന്തിരുവടിയും ഞാനും കരയെറിമ
 ഹർഷിയുടെയൊശ്രമത്തെ പ്രാപിച്ചതുമെന്നും വസിഷ്ഠ
 മഹർഷിയെയും ശ്രീഭട്ടാസാമഹർഷിയെയും കണ്ടു വല

ത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതു പഞ്ചപുഷ്പാഭാങ്കി നി
 ന്നണത്തിപ്പൂതും ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. അതുനേരം ചക്ര
 വർത്തിയെ സംഭാവിച്ചു പൂജിച്ചു ഇരിപ്പുതാകാ മഹാരാ
 ജാവെ രാജശ്രേഷ്ഠായെന്നു മഹഷികളുടെയനുജന്യയാ
 ലെ വിചിത്രമായിരിപ്പൊരു സിംഹാസനത്തിന്മേൽ
 തൊഴുതപ്രകാരമെയിരുന്നതളവിതും ചെയ്തു പിന്നെ
 ശ്രീഭദ്രാസാവിനെ നൊക്കിയറിയിച്ചു ചക്രവർത്തി. ഭ
 ഗവാനെ നിന്തിരുവടിക്കു കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലുള്ള അ
 വസ്ഥയുമിജ്ജന്മത്തിലുള്ള അവസ്ഥയുമറിഞ്ഞിരി
 പ്പൊരുത്തനല്ലൊ നിന്തിരുവടിയെന്നാലെന്തൊരു പുത്ര
 നാകിയ രാമൻ ദീഗ്ദ്ധായുവൊ ആയതെന്നിയെ അല്ലാ
 യുവൊ, ലക്ഷ്മണനും ഭരതശത്രുഘ്നന്മാരും ദീഗ്ദ്ധായു
 വൊ അല്ലായുവായിട്ടിരിക്കയൊ, പിന്നെയെന്നുടെ പു
 ത്രന്മാർ നാലു പെരിലും വെച്ചു രാമനെ പെരിക
 ഗുണവാനായും പുരുഷഗുണമുണ്ടായും ലോകരാലുവാ
 റനായുമിരിപ്പൊരുത്തനെന്നാലങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന രാ
 ജകുമാരനെന്നുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ അനുജഭ്രാതാക്ക
 ന്മാരൊടൊരുമിച്ചു രാജാഭിഷേകംചെയ്തു ഭാര്യയൊ
 ടും കൂടി സുഖിച്ചിരുന്നു പുത്രന്മാരുമുണ്ടായി ചിരകാലം
 രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തിരിക്കുമൊയെന്നല്ലാമരുളി
 ചെച്ചെണ്ണം ഭഗവാനെയെന്നിപ്രകാരം ഭരതരഥചക്രവ
 ത്തി തൊഴുതറിയിച്ചു കെട്ടു ശ്രീഭദ്രാസാവും പ്രസന്ന
 മാനസനായി മഹാരാജാവിനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു
 വീതും ചെയ്തു. നിന്നുടെ പുത്രന്മാർ നാലുപെരും
 പെരികകാലം രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു സുഖിച്ചു വ
 സിക്കും. നീയുള്ളകാലം നിണക്കു പുത്രമരണമുണ്ടെന്നു

നിനക്കുവെണ്ടോ. നാലുപെക്കും കൂടിയിരിവർ പത്രനാരുമുണ്ടാകും. പിന്നെ രാമകുമാരൻ രാജ്യം പിഴക്കി വന്ദവാസം ചെയ്തിരിക്കുമതു കാലം അവിടെക്കൊടിയൊ ചില ശത്രുക്കളുണ്ടായി ഭായ്യാവിയോഗം വന്നു മഹാഭൂഖിതനായി ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചു ഭായ്യാവിനെ വീണ്ടു തിരുവയൊദ്ധ്യയെ പ്രാപിച്ചു രാജ്യാഭിഷേകംചെയ്തു വഴിപൊലെ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തിരിക്കും. പിന്നെയവന്റെ പുത്രൻ തിരുവയൊദ്ധ്യാപുരി വാഴുകയുമില്ലാ. ഇരിവർ പത്രക്കും തിരുവയൊദ്ധ്യക്കു പുറത്തു രണ്ടു നഗരം ചമച്ചു കൊടുത്തിരിവരെയുമവിടെ വാഴിപ്പിതും ചെയ്യും. പിന്നെയും നിന്നുടെ പുത്രനും രാമൻ ഭായ്യാവിയോഗംകൊണ്ടു ഭൂഖിതനായി കാലം കഴിയും. താനുള്ള കാലം ഭായ്യാവിയോഗമല്ലാതെ ഭായ്യാസുഖമില്ലതാനുമെന്നിപ്രകാരം ശ്രീഭദ്രാസാവരളിച്ചെയ്യുകെട്ടു പിന്നെയും തൊഴുതണത്തിച്ചു ചക്രവർത്തി. ഏതു ഭഗവാനെയെന്നുടെ രാമകുമാരൻ ഭായ്യാവിയോഗം താനുള്ള നാളും ഭായ്യാസുഖം വരാതെയിരിപ്പാൻ കാരണമെന്തെന്നുള്ളിച്ചൈകവേണമെന്നു ചക്രവർത്തിയുണർത്തിച്ചനേരം പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീഭദ്രാസാവകിയ മഹാഷിമുഖ്യൻ. കെറക്ക മഹാരാജാവെ നിന്നുടെ പുത്രനാകിയ ഈ രാമൻ സർവ്വലോകശരണ്യനാകിയ ഭഗവാൻ ശ്രീനാരായണസ്വാമിയെന്നരികെ മഹാരാജാവെ. ത്രൈലോക്യവാസികളെയും ദൈവകളെയും പശുബ്രാഹ്മണരെയും രക്ഷിച്ചാനായിക്കൊണ്ടു ദൈവകളും ദൈവരാജാവൊടും ബ്രഹ്മന്തിരുവടി ശ്രീപാലാഴിതീരം ചെന്നു

വിഷ്ണുഭഗവാനെ നമസ്കരിക്കയാൽ ഓഷ്ഠരാക്ഷസനെ കൊൽവാൻ നിന്നു കൂ പത്രനായവതരിച്ച ഭഗവാൻ വിഷ്ണു നാരായണനെന്നറിക മഹാരാജാവെ. പിന്നെ യത്രയുമല്ലാ വിഷ്ണുഭഗവാനെ ഭൂഗുമഹർഷി ശപിച്ചിരിക്കുന്ന ശാപപ്രകാരവും കേൾക്ക മഹാരാജാവെ. പണ്ടു ദൈവാസുരയുദ്ധമുണ്ടായ കാലത്തു ദൈവകളെല്ലാം ഭയപ്പെട്ടു വിഷ്ണുഭഗവാനെയെന്നു നമസ്കരിച്ചുണർത്തിപ്പതും ചെയ്താർ. ഭഗവാനെ അസുരകൾ തിമിർത്തു യുദ്ധത്തിന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വന്നു നശിപ്പിച്ചു ഞങ്ങളു സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിപ്പില്ലാതെ വന്നുവെന്നാലസുരകളെ കൊന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണം ഭഗവാനെയെന്നു ദൈവകളുണർത്തിക്കൊണ്ടു വിഷ്ണുഭഗവാനും ശ്രീഗരുഡനുടെ കഴുത്തിൽക്കരറി പഞ്ചായുധധാരിയായി അസുരകളുടെ കൂട്ടത്തിൽച്ചെന്നു പുകീയസുരകളെക്കൊന്നൊടുക്കി ദൈവകളുടെ ഉപദ്രവം തീർത്തു ദൈവകളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടയിരുത്തി ശ്രീപാലാഴിയിൽച്ചെന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നു വസിപ്പതുംചെയ്തു ശ്രീവിഷ്ണുഭഗവാൻ. അതു നെരമസുരമാതാവായിട്ടു ഭൂഗുമഹർഷിയുടെ പത്നിയൊടു ചെന്നു സങ്കടമായി ചൊല്ലുവിതും ചെയ്താൾ. അല്ലയോ മഹാനഭാവയായുള്ളാവെ മാതാവെയെന്നുടെ മക്കളെയെല്ലാം വിഷ്ണുഭഗവാനെക്കൊണ്ടു കൊല്ലിച്ചാർ ഇന്ദ്രാദി ദൈവകളെന്നാലതുകൊണ്ടുവരുമവരുടെ മാതാവായിട്ടു അഭിതിയൊടു കൂടിപ്പുറപ്പെട്ടു വരികെന്നാർ. ഞാനൊ പത്രരൊടും വെരിട്ടു ഭൂഗുമഹർഷിക്കുണർത്തുന്നതെന്നാലെന്നുടെ സങ്കടം തീർത്തു രക്ഷിച്ചുരുളവെണം മാതാവെയെന്നു

മിശ്രവകൾക്കു വലിയൊരാപത്തു വരുത്തവെന്നും ദൈവിയെന്നു ഭിതി ചൊല്ലുകെട്ടു ചൊല്ലുവിതും ചെയ്താൽ മൂന്നിപത്തി. എന്നാൽ ഞാനവുണ്ണമെ ചെയ്യുന്നുണ്ടു ദൈവകളെയടങ്ങുശ്ശുപിച്ചു കൊല്ലണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു തപസ്സു ചെയ്തു തുടങ്ങിനാൽ ഭൂഗുപത്തി. അതുനേരം ഘോരമായിരിക്കുന്ന തപസ്സുകളു ദൈവകളെല്ലാം പെരിക ഭയപ്പെട്ടു നമ്മാലാരു കഴിവില്ലിവളുടെ തപാവിഷ്ടം വരുത്തുവാനതുകൊണ്ടു പൊടുങ്ങനവെ ചെന്നു വിഷ്ണുഭഗവാന്മാരെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചുണ്ടായ വൃത്താന്തമറിയിക്കായെന്നു നിശ്ചയിച്ചുഴരിച്ചെന്നു വിഷ്ണുഭഗവാന്മാരെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചുണർത്തിപ്പതും ചെയ്താൻ. ഭഗവാന്മാരെ നിന്തിരുവാടി ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടിയസുരകളെക്കൊൽകയാലസുരമാതാവായ അഭിതി ചെന്നു ഭൂഗുഹാഷിയുടെ പതിയൊട്ടു ഞങ്ങളെയടങ്ങുശ്ശുപിച്ചു കൊല്ലണമെന്നു ചൊല്ലുകെട്ടു ഭൂഗുപത്തിയും ദൈവകളെ ശപിച്ചു കൊല്ലണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു രീലുമായിരിക്കുന്ന തപസ്സു ചെയ്തു തുടങ്ങിനാൽപൊലെന്നു ദൈവകൾ ചൊല്ലുകെട്ടു വിഷ്ണുഭഗവാൻ നിരൂപിച്ചു സ്ത്രീധനം ചെയ്യുന്നതൊട്ടും യോഗ്യമല്ലെങ്കിലും ദൈവകളെ രക്ഷിക്കുന്നതത്രയും പെരിക ഗുണമത്രെയെന്നു നിണ്ണയിച്ചു തുച്ചുകുഞ്ഞു പ്രയാഗിച്ചു ഭൂഗുപത്തിയുടെ തലയറത്തു ഭൂമിയിലിട്ടതു കണ്ടു ഭൂഗുഹാഷിയും പെരിക കൊപിച്ചു വിഷ്ണുഭഗവാന്മാരെക്കണ്ടു ചെയ്താൻ. നീയുമൊരുകാലത്തു മനുഷ്യനായിപ്പിറന്നു നിന്നെ നീ വിഷ്ണുവെന്നുള്ളതറിയാതെ നിന്നുടെ പ്രാണനുള്ള നാളും ഭായ്യാ വിധൊക്കു വരികയെന്നു ശപിച്ചുരുളിനാനു

ഹർഷിമുഖ്യൻ. അതുനേരം ശാപം വിഷ്ണുഭഗവാനെ
 നൊക്കിച്ചെല്ലുന്നതു കണ്ടു ഭഗവാനും തൃച്ചക്രത്തെ പ്ര
 യോഗിച്ചുതളിയപ്പൊൾ തൃച്ചക്രത്തെക്കണ്ടു പെടിച്ചു
 ശാപത്തിന്നു ചെല്ലുതാണു സതപരമിങ്ങു മടങ്ങി
 മഹർഷിയുള്ളടത്തു ചെല്ലുക്കണ്ടു മഹർഷിയും ഭയപ്പെട്ടു
 പൊടുങ്ങനവെ ശ്രീപാലാഴിയിൽ ചെന്നു വിഷ്ണുഭഗ
 വാനെ സ്തുതിച്ചു നമസ്കരിച്ചുണത്തിനാൻ മുനിമുഖ്യൻ.
 കെൾപ്പതാകാ ഭഗവാനെ ഞാനറിയാതെയുമറിവില്ലാ
 യ്കയാലും ശപിച്ചു പൊയെന്നല്ലായെന്നാലശ്ശാപമെ
 ന്ന വന്ദപദവിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നല്ലോ, ആയതിനെ
 യങ്ങു സംഗ്രഹിക്കവെണം. ഭഗവാനെന്നുണത്തി
 ക്കെട്ടു ഭഗവാനും ശാപത്തെ സംഗ്രഹിച്ചുത
 ള്ളവിതും ചെയ്താൻ. ഞാൻ ത്രൈലോക്യരക്ഷ
 കായിക്കൊണ്ടു തിരുവയൊദ്ധ്യാപരിയിൽ ഭഗവാനു
 ന്നു പുത്രനായവതിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ സ്വീകരി
 ച്ചുകൊള്ളുന്നെന്നുതളിച്ചെതിരിക്കുന്നെന്നാൽ വി
 ഷ്ണുഭഗവാൻ ത്രൈലോക്യരക്ഷക്കു ഭഗവാനുചക്രവർത്തി
 ക്കു പുത്രനായിജ്ജനിച്ചാനിരാമനമെന്നാലെല്ലാനാളും
 ഭാഷ്യാവിയോഗഭംഗിതനായിട്ടെ വരുയെന്നിപ്രകാ
 രമരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീഭർവാസാമഹർഷിയുമെന്നാലതിനെ
 ഞാനും കൂടിക്കെട്ടിരിക്കുന്നെന്നാൽ ദൈവഗതിയാൽ
 വരുന്നൊന്നി ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയുടെ ഭംഗമൊരുത
 ത്തരാലും തടുക്കാവാനുമല്ലാ. പിന്നെയിതുകൊണ്ടുള്ള
 ഭംഗം കിരണമെന്നറികാ ലക്ഷണകുമാരായെന്നിപ്ര
 കാരവും സുമന്ത്രാൽ ചൊല്ലുകെട്ടു ലക്ഷണകുമാരനും
 മെല്ലെ മെല്ലെ ധൈര്യംകൊണ്ടു ഭംഗമടക്കിയതുനേരം

തിരുവയോദ്ധ്യാപുരിയെ പ്രാപിച്ച തെരിൽ നിന്നിറങ്ങി പള്ളിയറയിലാമാറു പെല്ലമ്പൊരും മഹാരാജാവു സിംഹാസനത്തിന്മേലിരുന്നു സീതാദേവിയെ നിരൂപിച്ചു വെറുവെന്തീടുന്ന മനസ്സന്താപസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി മുറയിട്ടു കണ്ണുനീരാലാർദ്രമാകുന്ന ശ്രീമുഖത്തൊടും കൂടിയിരിക്കുന്ന ചക്രവർത്തിയെച്ചെന്നു കണ്ടു വലത്തു വെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതഭിവാദ്യം ചെയ്തപ്രകാരമെ നിന്നാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. അതുനേരം നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതുന്ന ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്നുടെ ലക്ഷ്മണായെന്റെ ധർമ്മപത്നിയായി സീതയെയെവിടെക്കളഞ്ഞെച്ചു പോന്നതെന്നരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു തൊഴുതറിയിച്ചാൻ ലക്ഷ്മണകുമാരൻ. അടിയനും സുമന്ത്രനും കൂടി ദേവിയെ തെർമെലൈഴനുള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപൊയി ഗംഗാ കടന്നു ചെന്നു വാമ്പികിയാശ്രമത്തിന്നു വടക്കു മഹാവനത്തിൽ നദീതീരമൊരുമണൽത്തിട്ടമെലാക്കിയതുനേരം ശ്രീവാമ്പികിമഹാഷിയുമവിടെയെഴുന്നള്ളി മഹാദേവിയെക്കണ്ടു മധുരമായരുളിച്ചെയ്തു സംഭാവിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയി അവിടെതപസ്സുചെയ്യുന്ന വൈധവ്യതാപസിമാരുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു ദേവിയെ രക്ഷിക്കുമാറുവരാടരുളിച്ചെയ്തുതുകെട്ടുവർകളും അപ്രകാരമെ ചെയ്യുന്നെന്നരുളിച്ചെയ്ത കല്പനപ്രകാരമെല്ലാമടിയൻ കണ്ടുപൊവെന്നുണർത്തിച്ചു പിന്നെയും തൊഴുതറിയിച്ചാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. കെറക്കു മഹാരാജാവെ നിന്നിരുവടി നാലുനാളുണ്ടല്ലോ പള്ളിയറയിൽനിന്നു പൊറുത്തുഴന്നുളളായ്ക്കയും നീരാട്ടുകുളി കളിച്ചു നീരൂക്കാത്തതും

അമരേന്തു കഴിക്കാത്തതും പിന്നെ മരൊരാള കാച്ചാകാ
 യും നിരൂപിക്കാത്തതുമെന്നാലിപ്രകാരം കെണ പള്ളി
 യായിൽ കിടക്കുന്നതൊട്ടും യോഗ്യമല്ലാ. ടുഃഖമാകുന്ന
 വാട്ടുപല്ലിനെ ധൈര്യമാകുന്നാരഗ്നികൊണ്ടു ഭസ്മമാ
 ക്കിക്കളയണമെന്നും പിന്നെയത്രയുമല്ലാ അത്ഥമാമൈ
 ശ്വപ്യം ശരീരവും പ്രാണനും ഭാഷ്യയമസ്ഥിരമെന്നൊ
 പ്രസിദ്ധമല്ലൊ മഹാരാജാവേ. നിന്തിരുവടിയെല്ലാ
 ശാസ്ത്രങ്ങളിലും നിന്നു മരകരയെക്കണ്ടൊരുത്തനല്ലൊ
 പിന്നെ നിന്തിരുവടിയറിയാത്തതിനെ ഞാനറിയി
 പ്പാൻ തുടങ്ങിയൊരുത്തനുമല്ലായെന്നാലുമൊട്ടുണത്തി
 കാമൊരുമരും മുളച്ചു പെരുതായിരിപ്പൊരു ശാഖൊപ
 ശാഖകളൊട്ടും പരിണമിച്ചു ചിരകാലം കഴിഞ്ഞാൽ
 അതു വീണ്ടു പൊളിഞ്ഞു പിന്നെ കാണാതെയും കാണ
 നുവല്ലൊ, അത്ഥരാശിനെടിയാൽ താനുള്ള നാളെ ന
 ശിച്ചിട്ടും കാണാകുന്നുവല്ലൊയെന്നാലിപ്രകാരം സ്വാ
 മി ശരീരം ചില കാലം കഴിഞ്ഞാൽ മരിച്ചുപൊക
 നതും കാണുന്നല്ലൊ, ആയതുപൊലെ ഭാഷ്യാവിയൊ
 ഗം വന്നിട്ടും കാണുമുണ്ടല്ലൊ പിന്നെപഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങ
 ളുടെ സ്വഭാവമൊന്നിനും മനസ്സുകൂടാതെ ചെഷ്ടയില്ല
 യല്ലൊയെന്നാൽ മഹാരാജാവേ ധൈര്യംകൊണ്ടു ടുഃഖ
 മടക്കി രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്യുന്നതു യോഗ്യമെന്ന
 ടിയത്തിന്നു തൊന്നുന്നിതും. എന്നിയും കൈക്ക മഹാ
 രാജാവേ എന്നുമൊരപവാദം വരുമിപ്പൊളതെന്തെന്നു
 മെന്നാൽ നമ്മുടെ രാജാവു ഭാഷ്യാവിയൊഗംകൊണ്ടു
 കെണ രാജ്യപരിപാലനം മറന്നു ഉത്തമമുറക്കുമില്ലാ
 തെ അകത്തടച്ചു കിടക്കുന്നു മഹാരാജാവെന്നും താനുടെ

മനസ്സു തനിക്കടക്കുതാത്തവരുണ്ടോ നമ്മെയും നാടും
 രക്ഷിച്ചു ഭുഷണിഗ്രഹം ചൈത്ര ശിഷ്ടരെ രക്ഷിക്കുന്നു
 .നും നഗരവാസികളും രാജ്യവാസികളും പരയുമല്ലൊ
 പിന്നെ ലോകങ്ങളിലെങ്ങും നടന്നു സർവ്വജനങ്ങളുമറി
 ണ്തു പെരിക നിന്ദിച്ചു പറയും ചെയ്യും. എന്നിയും
 പറയുന്നതു കേൾക്കു മഹാരാജാവെ ലങ്കാദീപിൽനി
 ന്നു അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിച്ച കാലമിന്ദ്രാദിവൈകുണ്ഠം
 സർവ്വദൈവന്മാരും കൂടി സഭാമുന്ധിലഗ്നിഭഗവാനെടുത്തു
 കൊണ്ടുവന്നു തന്തിരുവടിയുടെ മുന്ധിൽ വെച്ചുരുളുക
 യാൽ മഹാദൈവിങ്കു ഓഷാമില്ലെന്നു തന്തിരുവടിയറി
 ണ്തു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ലോകാപവാദപരി
 ഹാരാത്മമായിക്കളഞ്ഞതിനിപ്പൊള്ളെന്നുടെ ഭായ്യാവി
 യോഗം വന്നുവെന്നു നിനച്ചു രാജാവു ചപലനായിക്കി
 ടക്കുന്നെന്നെന്നുമെന്തുകാരണം ശുദ്ധയായി നിദ്ദോഷ
 യായി ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്ന ദൈവിയെപ്പക്ഷിച്ചു
 കളയാതെ ലോകാപവാദമടക്കിവെച്ചു കൊള്ളായിരു
 ന്നുവെന്നുവെച്ചാലെനിയാരെക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ രാജ്യം
 രക്ഷിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും പറയുന്നൊരപവാദം വരുമല്ലൊ
 ഭൂതാവെയെന്നും പിന്നെ പ്രാകൃതരെപ്പൊലെ ഭുജിക്കു
 നതൊടും യോഗ്യമല്ല മഹാരാജാവെയെന്നും ശ്രീലക്ഷ്മ
 ണകുമാരനുണർത്തിക്കൊണ്ടു ശ്രീരാഘപക്രവത്തിയും മെ
 ല്ലെ മെല്ലെ ഭുജമടക്കി ലക്ഷ്മണനെ മുറുകുപ്പിടിച്ചാ
 ള്ളെപ്പിച്ചയെന്നിങ്ങു നല്ലതിനെച്ചൊല്ലിത്തന്നെന്നെന്നു
 നിണ്ണയിച്ചു ലക്ഷ്മണനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീരാ
 മദൈവത്തിരുവടി.

എന്നുടെ ലക്ഷ്മണാ ആയതല്ലല്ലൊയെന്നിങ്ങി
 ണ്പൊൾ ഭയമാകുന്നതു ഞാൻ നാലുനാളുകളല്ലൊ അക

തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ ചെല്ലാത്ത
 തും കായ്കാകായ്മരിയാതെ നഗരവാസികളെയും രാജ്യ
 വാസികളെയും അമാത്യവർഗ്ഗത്തെയും കാണാതെ, നാട്ടി
 നും ജനത്തിനുമെതുമൊരുപറ്റുവമുണ്ടോ ആയതെന്നി
 യെ ഇല്ലയൊയെന്നുമെതുമൊന്നറിഞ്ഞില്ലായല്ലൊയെ
 ന്നാലതുനിരൂപിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഭുവംകൊണ്ടുനിണക്കുതൊ
 ന്നനാലക്ഷണകുമാരായെന്നുമരുളി പിന്നെയുമരുളി
 ചക്രവർത്തി. രാജാവു മതിപ്പെട്ട ബുദ്ധിമാനേങ്കിലും പൂ
 ജ്യനെന്നാകിലും ജനരഞ്ജനവരികയുമില്ലാ പിന്നെ പല
 ഗുണമുണ്ടായും ചാരപക്ഷുസ്സൊടും മതിമാനായ മന്ത്രി
 വരൻ വെണമെങ്കിലെ രാജാവിനെ ശസ്സുണ്ടായും അത്ഥം
 ധിപനായും പെരികസ്സമർത്ഥനായും വരൂ. രാജാവിന്നു ബു
 ദ്ധിയുണ്ടായി മന്ത്രി ബുദ്ധിഹീനനായാൽ രാജ്യമനന്ദം
 പ്പെട്ടു പ്രജകൾ നശിക്കയും ചെയ്യും പിന്നെ അന്യരെ
 ശത്രുനിന്നാരാനും രാജാവിനെ കാണണമെന്നുവെച്ചു
 വന്നാൽ മന്ത്രി ഗുണദോഷമറിഞ്ഞു വെണം രാജാവെ
 ബോധിപ്പിച്ചു ചെയ്യേണ്ടുന്ന കായ്മമെല്ലാം ചെയ്യിപ്പി
 കയും ആയതല്ലെന്നാൽ രാജാവിനാപത്തു വരുമായ
 തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ കെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നി
 ണ്നൊടു പറയുന്നതുമുണ്ടു കെൾക്കാ ലക്ഷണാ. പണ്ടു
 ഴനനെന്നൊരു രാജാവവൻ പെരിക ധർമ്മശീലനായും
 ബുദ്ധിമാനായും കീർത്തിമാനായും മറ്റും പല ഗുണമു
 ള്ളവനാകയുമുണ്ടു. എന്നാലവനൊടനുസരിക്കണ്ട മ
 ന്ത്രിയില്ലാ, ചിലരുള്ളവർക്കു രാജാവിനെക്കുറിച്ചു ഭക്തി
 വിശ്വാസമില്ലാ, സ്നേഹമില്ലാ. ബുദ്ധിഹീനന്മാരാക
 മവരാൽ വന്നകപ്പെട്ട മഹാവ്യസനമെന്നെന്നാലിന്നു

ഗനാകിയ രാജാവു പെരിക ഭാനശീലനാകയാൽ ശ്രീ
 പുഷ്പരമാകിയ പുണ്യസ്ഥലസരസ്സികലവിടനിന്നു
 നൂറായിരം പശുക്കളെ ഉഭയകലശുദ്ധരായ ബ്രാഹ്മണ
 കൊരൊരുത്തക്കൊരൊന്നു മീരണ്ടും നാലും മൂന്നും പ
 ശുക്കളെ ഭാനംചെയ്തു വസിക്കുകാലം ഒരു നാൾ
 മുൻപറഞ്ഞ ശ്രീപുഷ്പരസരസ്സിന്നരികെ വസിക്കുന്ന
 പദ്മതന്നെ ബ്രാഹ്മണൻ മുഖെ ചൈതിരിക്കുന്ന
 പശുവിനെ വിചാരഹീനന്മാരായിരിക്കുന്ന മശ്രീവര
 ന്മാർ കെട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നപ്പൊളറിയാതെ ഭാനം കൊ
 ടുത്താൻ മഹാരാജാവും. അതുനേരം ഭാനം കൊണ്ടു
 പശുവെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചവരുടെ ഗൃഹം നൊക്കിപ്പൊ
 വിതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ റുഗരാജാവും മഹഷിമാ
 രെയും ബ്രാഹ്മണരെയും വന്ദിച്ചാശിസ്സൊടും ശ്രീപുഷ്പ
 രതീർത്ഥത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തന്നുടെ രാജ്യം പുകി
 സുഖിച്ചു വസിപ്പതും ചെയ്താൻ. അക്കാലം പദ്മത
 നാകുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ തന്നുടെ പശുവെക്കാണാത്തു
 വരുതിയൊരടമൊഴിയാതെ നടന്നു അനാരതനാകു
 ന്നു ബ്രാഹ്മണന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെന്നതു കണ്ടു അനാ
 രതനും പദ്മതന്നെ ബ്രാഹ്മണനെ അഗദ്യപാദ്യാചമ
 നീയങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുജിച്ചു പ്രീതിപ്പെട്ടിരിക്കുമതുനെ
 രം തന്നുടെ പശുവെ അവിടെക്കെട്ടിയതു കണ്ടു ചൊ
 ടിച്ചു പദ്മതനും. എന്നുടെ പശുവിനെയെന്തിവിടെ
 കെട്ടിയതെന്നുമെങ്ങിനെ ഇവിടെ വന്നവാരെന്നും
 ചൊടിച്ചപ്പൊൾ ചൊല്ലിനാനനാരതൻ. എനിക്കു റു
 ഗനാകുന്ന രാജാവു ഭാനം തന്നതെന്നും ചൊല്ലുകെട്ടു
 ചൊല്ലിനാൻ പദ്മതനും. എന്റെ പശുവെന്നുമെനി

ക്കു മുമ്പിൽ രാജാവു ഭംഗം തന്നതെന്നും പറഞ്ഞപ്പോളു
 നാരതനമപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിവതും തമ്മിലിങ്ങനെ
 പശുവിൻ കയർ പിടിച്ചു ശരിച്ചു നിൽക്കുമതുനേരം
 ആരു പറഞ്ഞാലുമൊഴിവില്ലാതെ നിന്നു പിന്നെ രാ
 ജാവു പറഞ്ഞാലതുപൊലെ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞി
 രിവതും രാജാവൊടു ചൊല്ലുവാൻ ചെന്നു ഗൊപുര
 വാതിൽ പുറത്തു നിന്നു അമാത്യരൊടും ഭാസ്വന്മാ
 രൊടും ചൊല്ലുവിതും ചൈതാർ. നിങ്ങൾ ചെന്നു
 ഞങ്ങളുടെ വരവിനെ രാജാവൊടറിയിക്കണമെന്നു
 ചൊന്നതു കെട്ടുവതും രാജാവൊടു സ്നേഹവിശ്വാസ
 ഭക്തിയില്ലാത്തുകൊണ്ടുറിയിച്ചതുമില്ലാ. പിന്നെയനാര
 തനും പദ്മനും മൂന്നുനാലുദിവസമുപൊഷ്ഠരായിരവു
 പകലവിടെ ഗൊന്മരഭാരത്തിന്നു പുറത്തു മുഷിഞ്ഞു
 നിന്നതു കണ്ടാരുമൊരുത്തരുമങ്ങു രാജാവൊടു ചെന്നു
 റിയിച്ചതുമില്ലാ രാജാവറിഞ്ഞതുമില്ല. അതുനേരമിരി
 വർ ബ്രാഹ്മണരും നിരൂപിച്ചു രാജാവറിയാഞ്ഞൊ
 നമെ ബഹുമാനിയാഞ്ഞൊയെന്നാലിവനെ ശപിപ്പു
 വെന്നു നിണ്ണയിച്ചു കൊപിച്ചിരിവതും ശപിപ്പതും
 ചൈതാർ. രാജാവെ നീ ഭയങ്കരമായിരിപ്പൊരു ഉടു
 ന്നായി ഘോരമായിരിക്കുന്ന മഹാവനത്തിലൊരു ഹൃ
 മോയിരിക്കുന്ന പൊട്ടപ്പാതാളത്തിലനെകമായിരി
 സംവത്സരം കിടന്നു പൊകയെന്നു ശപിച്ചു പിന്നെയും
 രിവതുമന്ത്യാനും ഭയാവൊടും നിരൂപിച്ചു ഇവൻ
 പെരിക ധർമ്മം ചെയ്തൊരുത്തനാകകൊണ്ടു ശാപ
 മൊക്ഷം കൊടുക്കണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു പ്രീതികശലമ
 രുളുവിതും ചൈതാർ. എന്നി കലിയുഗാദികാലത്തു

സകലലോകവന്ദ്യനാകിയ വിഷ്ണുഭഗവാൻ യദുവംശത്തിൽ വാസുദേവനായവതരിച്ചു തന്തിരുവടിയാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ നിണക്കു മൊക്ഷം വരുമെന്നു മനുഹിച്ചു പിന്നെ ഇരിവരുമൊത്തു നിരൂപിച്ചപ്പശുവൈമരൊരാളു ബ്രാഹ്മണനു ഭാനം ചെയ്തു ഭാനഫലമിരിവരും പകഞ്ഞെടുത്തു പൊയിത്തങ്ങളുടെ പുരത്തെ പ്രാപിച്ചുതും ചെയ്താർ. പിന്നെ നൃഗരാജാവും മരിച്ചു ഭയങ്കരമായൊരുടുമ്പായി ഭവിച്ചു ഹിമവാൻപർവ്വതത്തിനുടെ താഴ്വരയിലൊരു മഹാവനത്തിൽ പെരിക ആഴമുള്ള പൊട്ടപ്പാങ്ങിണറ്റിൽ തല കീഴ്ക്കാമ്പാടിട്ടു ഞാനാടി കിടക്കുന്നിന്നുമെന്നാലെമ്പാലി ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളായി മഹത്തുകളായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണരെ പെരിക സ്നേഹിക്കയും ഭയപ്പെടുകയും അവരെ കുറിച്ചു ആദൃഷ്ടഭയഭക്തിവിശ്വാസം പെരിക വെണമെന്റെ ലക്ഷ്മണായെന്നുമരുളി പിന്നെയുമൊരു കഥ ഉപമയായരുളിച്ചെയ്തു രഘുശ്രേഷ്ഠൻ.

കെറക്കു ലക്ഷ്മണാ ബ്രാഹ്മണരെ പെരിക നിന്ദിക്കുന്നവർക്കു വരുമനതം പറയുന്നു ഞാൻ. പണ്ടു സംഭൂതഭൂതനായി സൂര്യവംശനാഥനായാദികാലമിക്ഷപായെന്ന രാജാവുണ്ടായവരുടെ പുത്രൻ നിമിയെന്ന രാജാവും. അവൻ ബ്രാഹ്മണരെ പെരിക നിന്ദിച്ചു പറയുന്നൊന്നൊലവനു വന്നിരിക്കുന്ന ആപത്തുനതം വും കെറക്കു സൗമിത്ര നീയെന്നാലിന്നിമിയാകുന്ന കുമാരൻ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു വസിക്കും കാലം തിരുവയൊലുപുരിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പൊയി ഗൌതമമഹർഷിയുടെയാശ്രമത്തിന്നരികെ

വൈജയന്തമെന്നൊരു നഗരം ചമച്ച പരിവാരജന
 പരിവൃതനായിപ്പുറിച്ചു വസിക്കും കാലം ഭീശ്വസത്ര
 മെന്നുണ്ടു അയ്യായിരം സംവത്സരം കൂടുമ്പോൾ ചൈ
 തുപൊരുമാറെന്നുമെന്നാലായതിനെ ചെയ്യണമെന്നും
 നിണ്ണയിച്ചു ഇക്ഷ്വാകുവംശത്തിലെ രാജാക്കന്മാർക്കു ഗു
 രുവാകിയ വസിഷ്ഠമഹാഷിയെച്ചെന്നു കണ്ടു നമസ്ക
 രിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ നിമിയെന്ന രാജകുമാരൻ. കെൾ
 ക്ക ഭഗവാനെയെന്നുടെ പൂർവ്വന്മാർ ഭീശ്വസത്രമാകുന്ന
 യജ്ഞം ചെയ്തു പൊരുമാറു പണ്ടെയെന്നാലെനിക്കു
 മിന്നതു ചെയ്യണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു ഞാനെ
 ന്നാലായതിനെ ചെയ്യിച്ചുരുളുവണം ഭഗവാനെ നി
 ന്തിരുവടിയല്ലാ ഞങ്ങൾക്കു ഗുരുവെന്നും നിമി ചൊ
 ല്ലക്കെട്ടു നിമിയെ നൊക്കി വസിഷ്ഠമഹാഷിയുമരുളി
 ച്ചെപ്പതും ചെയ്തു. ഞാനതു ചെയ്തില്ലെന്നു നിനച്ചി
 രിക്കും സമയം നീയിപ്പൊൾവന്നു ഭീശ്വസത്രം ചെയ്യ
 ണമെന്നു ചൊന്നതു പെരിക വെണ്ടുവൊന്നാകയുമുണ്ടു.
 എന്നാൽ ഞാനവുണ്ണു ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും അതിന്നു കുറ
 ഞ്ഞൊരു ഭീശ്വകാലം വേണമായതെന്തിനെന്നുമെന്നാ
 ലിഗ്രന്ഥങ്ങളൊരു അശ്വമേധയാഗം ചെയ്യണമെന്നു നി
 ണ്ണയിച്ചു സംഭാവിച്ചു ഭീക്ഷപുക്കിരിക്കുന്നുയെന്നാലായ
 തായിരത്താണ്ടു കൂടിയതു ചെയ്തൊടുക്കി പൊടുങ്ങു
 വെവന്നു നിന്നുടെ അയ്യായിരത്താണ്ടുകൂടിച്ചെയ്യുന്ന ഭീ
 ശ്വസത്രം ചെയ്യാമെന്നു വസിഷ്ഠനരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു
 നിമിയാകുന്നു രാജാവും പെരികക്കൊപിച്ചു ചൊൽവി
 തും ചെയ്താൻ. ഇവൻ വേണമൊയെന്നുടെ യജ്ഞം
 ചെയ്യാനെന്നും ഞാൻ മറ്റൊരു ബ്രാഹ്മണനെക്കൊ

ഞ്ച ചെയ്യിപ്പിക്കാമെന്നും നിണ്ണയിച്ചു പൊടുങ്ങനവെ
 ചെന്നു ഗൌതമമഹഷിയുടെ പുത്രനാകിയ ശതാനന്ദ
 മഹഷിയെച്ചെന്നു കണ്ടു ഗുരുവാക്കി നമസ്കരിച്ചു തൊ
 ഴുതരിയിപ്പിച്ചും ചൈതാൻ. ഭഗവാനെ നിന്തിരുവടി
 പ്രസാദിച്ചു ഗുരുവായ്നിന്നു ഭീശ്വസത്രം ചെയ്യണമെ
 ന്നറിയിക്കക്കെട്ടു ശതാനന്ദനും. പ്രീതിപെട്ടു രാജാറെ
 കൊണ്ടു യജ്ഞവും ഭീക്ഷിപ്പിച്ചു സത്രത്തെച്ചെയ്തു തുട
 ങ്ങിനാൻ ശതാനന്ദമഹഷിയും. അക്കാലം വസിഷ്ഠമ
 ഹഷിയും ദൈവരാജാവിനുടെ അശ്വമേധയമായിത്തൊ
 ണ്ടു കൂടിച്ചെച്ചൊട്ടാക്കിപ്പൊടുങ്ങനവയെഴുന്നള്ളി
 നിമിയെച്ചെന്നു കാണിതും ചൈതാൻ. അതുനേരം
 നിമിയാകുന്ന രാജാവും ഗൌതമപുത്രനാകിയ ശതാന
 നനെക്കൊണ്ടു ഭീശ്വസത്രയജ്ഞം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതുക
 ണ്ടു മഹഷിയും പെരികക്കൊപിച്ചു എന്തൊടിറൻ
 യജ്ഞം ചെയ്യണമെന്നു ക്ഷണിച്ചതുനേരം ഞാനുമവ
 നൊടു ചൊന്നൊനല്ലൊയെന്നൊടു ദൈവരാജാവിനുടെ
 അശ്വമേധയജ്ഞം ചെയ്യണമെന്നെല്ലിച്ചതു വെഗം
 ചെന്നു ചൈതൊട്ടാക്കി വന്നു നിന്നുടെ ഭീശ്വസത്ര
 മെയായിരത്തൊണ്ടു കൂടിച്ചെച്ചൊട്ടാക്കി നിന്നുടെ യ
 ശസ്സു വരുത്തുന്നെന്നു ചൊല്ലിയുഴറപ്പൊയി ഇന്ദ്രന്റെ
 അശ്വമേധം സംഹരിച്ചു വന്നപ്പൊളെന്നെ നിന്ദിച്ചു
 മരൊരാരുത്തനെ ഗുരുവാക്കിക്കൊണ്ടു ചെയ്യത്തുടങ്ങി
 നാനല്ലൊയെന്നാലതിന്റെ ഫലമിപ്പൊരുത്തനെ വ
 രുത്തണമെന്നൊച്ചു ഭൂലിച്ചു ഇക്ഷ്വാകുരാജാക്കന്മാർ
 ഗുരുവാകുമെന്നെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടു അന്നിന്ദ മൊതു
 വായി നിന്നുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു പ്രാണൻ വിധൊ

ഗം വന്നു പൊകയെന്നു ശപിപ്പതും ചെയ്താൻ വസി
 ഷ്ടമഹഷി. അതുകെട്ടു നിമിയാകുന്ന രാജാവും പെരി
 കക്കാപിച്ചു മഹഷിയെ ശപിപ്പതും ചെയ്താൻ. എ
 ന്നെ ശപിച്ചു നിന്തിരുവടിയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു
 പ്രാണൻ വിടയാഗം വന്നു പൊകയെന്നു കൂടശ്ശപിച്ചു
 തുനെയും വസിഷ്ടമഹഷിയുടെ ശരീരം വെരിട്ടു പ്രാ
 ണൻ വായുഭൂതനായി സഞ്ചരിച്ചു സഞ്ചരിച്ചു ബ്രഹ്മ
 ലോകം പ്രാപിച്ചു ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയെ കണ്ടു നമസ്സരി
 ച്ചറിയിച്ചാൻ വായുഭൂതൻ. ഭഗവാനെ നിമിയാകുന്ന
 രാജാവും ശപിക്കയാൽ മൂന്നു മിരിക്കുന്ന ശരീരം വെരിട്ടി
 രിക്കുന്നായതുകൊണ്ടു നിന്തിരുവടിയെന്നിക്കൊരു ശ
 രീരമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നുണർത്തിക്കെട്ടു ബ്രഹ്മന്തിരുവ
 ടിയുമരുളിച്ചെയ്തിതതുനെയും. മൂന്നും നിന്നുടെ ജനനം
 മിത്രവരുണന്മാർ പൊക്കൽ നിന്നല്ലോ ഉണ്ടായതെ
 ന്നാലിന്നുമവർ പൊക്കൽ ചെന്നു പുകി അയൊനിജ
 നായി പിറക്കയെന്നരുളിച്ചെയ്തു ബ്രഹ്മന്തിരുവടി.
 അതുകെട്ടു പിന്നെയും ബ്രഹ്മലോകത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
 വായുഭൂതനായിസ്സഞ്ചരിച്ചു നീള നടക്കുമതു കാലം മഹ
 ഷിക്ക കാണായി മിത്രവരുണന്മാർ തമ്മിലൊരു ശരീ
 രമായിച്ചു മഞ്ഞു ചിലനാൾ സഞ്ചരിക്കുമതു കാലം മ
 ഹഷിയുടെ പ്രാണൻ പൊടുന്നനെ ചെന്നു മിത്രവ
 രുണന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ചെന്നുകുപുകി വസിപ്പു
 തും ചെയ്താൻ. പിന്നെയും പലനാൾകൂടി മിത്രവരു
 ണന്മാർ സഞ്ചരിച്ചു നടക്കുമപ്പോൾ ഒരു നാൾ അപ്പു
 രശ്ശികളിൽവെച്ചു പ്രധാനയായി സർവ്വംഗസുന്ദരിയാ
 ിക്കുന്ന ഉദ്യഗി സമുദ്രതീരം പെരുമാറിസ്സഞ്ചരിച്ചു ന

ടക്കമവളെക്കണ്ടു മിത്രവരുണന്മാരും അതുനേരം കാ
 മൊന്നാഭവരവശനായിച്ചെന്നവളെ മുറുകുപ്പിടിച്ചു
 ചുംബിച്ചു പരിഗ്രഹിച്ചു വസിയ്ക്കുമഹാക്ഷിയുടെ പ്രാണ
 നവരൂപൊക്കൾ ആക്കുവീതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ മി
 ത്രവരുണന്മാരുമന്യോന്യം വെറിട്ടു സഞ്ചരിച്ചു പൊ
 കുമതുനേരമുൾശിയും പിരിപെട്ടു സമുദരീരം സഞ്ച
 റിച്ചു നീള നടക്കുന്നതുകണ്ടു വരുണനും കാമൊന്നഭവ
 രവശനായിച്ചെന്നുൾശിയൊടു ചൊല്ലുവീതും ചൈ
 താൻ. നിന്നെക്കണ്ടു കാമിച്ചു മൊഹിച്ചു പരവശനാ
 യിരിക്കുമെന്നെയംഗീകരിക്കവെന്നും സുന്ദരാംഗിയെ
 നിപ്രകാരം വരുണൻ ചൊല്ലുകെട്ടു ചൊല്ലിനാളുൾ
 ശി. ഞാനിന്നു തുടങ്ങി മിത്രൻടെ ഭാര്യയായിതും
 ചെയ്തെന്നൊന്നാൽ നിന്തിരുവടിക്കു വശമായംഗീക
 റിച്ചു കൊൾവാൻ യോഗ്യമല്ലായെന്നാലെന്നൊടു
 പെക്ഷിക്കയും വെണ്ടെന്നുൾശി ചൊല്ലുകെട്ടു
 വരുണനും തന്നെ മറന്നു കാമൊന്നാഭവരവശനായി
 ശുക്ലം പൊന്നുവമിപ്പതും ചെയ്തു. അതുനേരം വരുണ
 നുമൊരു കൊടുമുണ്ടാക്കി തന്നുടെ ഇന്ദ്രിയം നിലത്തുക
 ഉയരുതെന്നുവെച്ചു കൊടുത്തിലൊരാക്കുവീതും ചൈ
 താൻ. അതു കണ്ടു ഉൾശിയും കാമൊന്നാഭവരവശ
 തൊടും മൊഹവിഹാപലയായിച്ചമഞ്ഞുനേരം മീ
 ത്രൻ തമ്പക്കലാക്കിയ ശുക്ലം സ്രവിച്ചുപോകയാലതു ക
 ഉയരുതെന്നുവെച്ചു തന്നുടെ കൈകൊണ്ടൊരുകൊടു
 ത്തിലാക്കി വാകെട്ടിയവിടെ സൂക്ഷിപ്പതും ചെയ്താൾ.
 അങ്ങനെ ചില ദിനം കഴിഞ്ഞപ്പൊളക്കുടത്തിൽ നി
 നിരിവർ പുമാന്മാർ പൊന്നുപറപ്പെടുവീതും ചൈ

താർ. അതിൽനിന്നു മുഖിൽ പുറപ്പെട്ടതു വരുണൻ
 ൈ ശുക്രമെന്നാലതിനാലുണ്ടായ പുരുഷനഗസ്തപ്ര
 വാനെന്നാലവൻ ചെന്നുവൃശിയെക്കണ്ടു ഞാൻ നിന്ന
 ൈ പുത്രനല്ലായെന്നു ചൊല്ലി ഹിമവാൽപാർപ്പം ചെ
 ന്നു തപസ്സു ചെയ്തു വസിപ്പതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ
 രണ്ടാമതുണ്ടായ പുമാൻ വസിഷ്ഠമാഹർഷിയെന്നരിക.
 അവൻ ചെന്നുവൃശിയാകുന്ന മാതാവെക്കണ്ടു വന്ദിച്ചു
 പൊയി ഇക്ഷ്വാകുവംശസംഭൂതന്മാരാകിയ രാജാക്ക
 ന്മാർക്കു ഗുരുവായി വസിപ്പതും ചെയ്താൻ. അവന്ത
 നിരുവ്സി മിത്രനുടെ പുത്രനാകുകൊണ്ടു മൈത്രാവരു
 ണിയെന്നു ചൊല്ലുന്നു വസിഷ്ഠമാഹർഷിയെ. പിന്നെ
 നിമിയാകുന്ന രാജാവും വായുഭൂതനായി നീളസ്സഞ്ചരി
 ച്ചു നടന്നു പിന്നെ ബ്രഹ്മലോകം പ്രാപിച്ചു ബ്രാഹ്മണിരു
 വടിയെച്ചെന്നു നമസ്കരിച്ചുണ്ടായ വൃത്താന്തമെല്ലാമറി
 യിച്ചെനിക്കൊരു ശരീരമെന്തെന്നുഗ്രഹിക്കണം ഭഗവാ
 നെയെന്നു ചൊല്ലുകൊട്ടു ബ്രഹ്മണിരുവടിയുടമവനൊടു
 ലിച്ചെച്ചുവൃതംചെയ്തു. നീ ബ്രാഹ്മണരെൊടു കൊപിക്ക
 സംഗതിക്കു നിന്നൊരു ശരീരമെന്നിക്കണ്ടാക്കിത്തന്നു
 കഴികയില്ലെന്നമതുകൊണ്ടു നീയെല്ലാലോകരുടെയും
 സർവ്വപ്രാണികളുടെയും കണ്ണടച്ചു മിഴിച്ചു തുറക്കുന്നതു
 നീയായിരിക്കണമെന്നരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെ നിമെ
 ഷ്ഠനെന്നൊരു പെരുമരുളിച്ചെയ്തു ബ്രാഹ്മണിരുവടി
 യെന്നാലവന്റെ സ്വഭാവശീലം സർവ്വലോകരും കണ്ണ
 ടക്കയും തുറക്കയും ചെയ്യുന്നതെന്നരികാ ലക്ഷ്യം.
 എന്നാൽ കർമ്മികളായി കഡംബികളായി മഹത്തുകളാ
 യിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണരെൊരിക്കലും കൊപിക്കരുതു

ബുദ്ധിമാനായിരിക്കുന്ന പുരുഷൻ. പിന്നെ മഹത്തു
 കളായി ഭിദ്യുരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ കൊപിച്ചു
 വെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കുന്ന പുരുഷനു സകല കാര്യവും
 സാധിച്ച സകല ജനങ്ങളാൽ വന്ദ്യനായി വരുമെന്നി
 പ്രകാരം ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാര
 നൊടരുളിച്ചെയ്തതും ചെയ്തു. എന്നിയും കൈക്ക
 ലക്ഷ്മണകുമാരൻ നിമിയുടെ ശരീരം ബ്രഹ്മത്തിരുവടി
 കടഞ്ഞു കടഞ്ഞെടുത്തൊരു കുമാരനെയുളവാക്കിയ
 നൈരമവൻ ചെന്നു മുൻപറഞ്ഞ ജയന്തമാകുന്ന രാജ
 ധാനിയെ പ്രാപിച്ച പരിവാരജനപരിവൃതനായിപ്പു
 വിച്ചു വസിക്കുന്നതു കാലമവനു മൂന്നു മക്കളുണ്ടായി
 ജനകനെന്നും മിഥിലനെന്നും റിദൈഹനെന്നുമിങ്ങി
 നെ മൂന്നു പെരു മക്കളുണ്ടായി. അവരുമവിടെ സുവി
 ച്ചു വാണു വസിച്ചതും ചെയ്താൻ. എന്നാലക്ഷമാര
 ന്റെ മകനായ ജനകനല്ലോ നമ്മുടെ സീതയെ പി
 താവായ ജനകരാജാവെന്നറികാ ലക്ഷ്മണനായെന്നാലി
 ങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രകഥ കെട്ടറിഞ്ഞുവല്ലൊയെ
 ന്നാലി ബ്രാഹ്മണരൊടൊരിക്കലുമൊരുനാളും കൊപി
 ക്കരുതെന്നിപ്രകാരം ധർമ്മാത്മാവായ ശ്രീരാമദൈവത്തി
 രുവടിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനും പെ
 രിക പ്രീതിപെട്ടു സന്തോഷിച്ച ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി
 യെ നൊക്കി തൊഴുതറിയിപ്പതും ചെയ്താൻ. കൈ
 ക്കു മഹാരാജാവെ ക്ഷത്രിയവംശത്തിൽ പിറന്ന രാജാ
 ക്കന്മാർക്കു ബ്രാഹ്മണരെ ദൈക്ഷിയം ഗുരുവെ നിന്ദ
 ചെയ്യുന്നതും ഒട്ടും യോഗ്യമല്ലെന്നല്ലോ സ്വാമി നി
 ന്തിരുവടി വിശേഷിച്ചരുളിച്ചെയ്തതുമെന്നാലൊരു

കുന്ദം ചെയ്യണമെന്നൊച്ച ഭീക്ഷപുകാലതു ബ്രാഹ്മണരെ സംഭാവിച്ചു പൂജിക്കയല്ലൊ യോഗ്യമായതെന്നു ലക്ഷ്മണൻ തൊഴുതറിയിക്കക്കെട്ടു പിന്നെയും പൂർവ്വകമായുള്ളിട്ടെല്ലാ ശ്രീരാഘവശ്വരൂപത്തിൽ.

വത്സാ ലക്ഷ്മണാ ക്ഷത്രിയരാതം ബ്രാഹ്മണരെ ദൈവനിഷിദ്യ ലാഘ്യമിരിക്കുന്നുവെന്നാലുമതിൽ ചിലരുണ്ടാം. ബ്രാഹ്മണരെ കൊപിക്കുമ്പോൾ പെരിക ക്ഷമിക്കുന്ന രാജാവിന്നു പെരികച്ചെയ്യു വന്നീടമതെപ്രകാരമെന്നെന്നാലുവു ചെയ്യുന്നുണ്ടു ഞാൻ. കെൾക്ക ലക്ഷ്മണാ പണ്ടു ബ്രഹ്മണിരുവടി സുഖശീലനായിരിക്കുംവിധത്തീർത്തു തന്നിരുവടിയുടെ മുഖകമലത്തിൽനിന്നു ഭക്ഷപ്രജാപതിയെന്ന രാജാവുണ്ടാവിതും ചെയ്തു. അദ്ദക്ഷപ്രജാപതിക്കു അഭിതിയെന്നൊരു മകളുണ്ടാവിതും ചെയ്താൻ. അവളെ കാശ്യപമഹർഷി വിവാഹംചെയ്തു സുവിചിത്രവസിക്ഷം കാലം അവൾ പെരറുണ്ടായി ആദിത്യഭഗവാന്നെന്നറികാ. പിന്നെ ആദിത്യഭഗവാന്റെ പുത്രനായി മനുവെന്ന രാജാവുണ്ടാവിതും ചെയ്താൻ. അവനാകുന്നു സൂര്യവംശത്തിന്റെ ആദിരാജാവായി വാണിരിക്കുകാലം അവന്നു ഇളന്നെന്നൊരു പുത്രനുണ്ടാവിതും ചെയ്തു. അവന്നുവിധിവശാലൊരു ശാപമനുഭവിച്ചു സമഗ്രതീക്ഷ സ്മിരൂപമായിപ്പൊവിതും ചെയ്താൻ. എന്നാലിളൻ പൊയി ഇളയെന്ന നാമത്തൊടും കൂടി സർവ്വസുന്ദരിമാരിൽ പ്രധാനയായി ഹിമവാൻ പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിങ്കലനൈകം കാലം സഞ്ചരിച്ചു നടന്നു തുടങ്ങിനാൻ. എന്നിയും കെൾക്ക

വത്സാ ലക്ഷ്മണാ പണ്ടു ശ്രീഭദ്രാസാവിനൊരു മാല
 ദിവ്യമായി വിശേഷപരിമളത്തൊടു കൂടിയ പൂഷ്പസ്ര
 ക്കു ദൈവസ്ത്രീകളിൽ പ്രധാനയായിരിക്കുന്ന മെന്ന മൊ
 ദിച്ചു കൊടുത്തതു ശ്രീഭദ്രാസാമഹഷിയും പ്രസന്നമാന
 സനായി ഇന്ദ്രനെനൊക്കി കൊടുപ്പിതും ചെയ്താൻ. അ
 തുനൈരമിന്ദ്രനും മാല റാങ്ങി സ്വീകരിച്ചു പ്രസന്നമാ
 നസനായി തന്നുടെ ഭന്തിമസ്തകത്തിലിട്ടുനൈരമമാ
 ലെടെ പരിമളസംഗതിക്കു മധുവിനെ പാനം ചെയ്
 യ്താമെന്നുവെച്ചു വണ്ടത്താനാരാത്തു പതിച്ചതു ഹേതു
 വാൽ ഭന്തിയും കൊപിച്ചു മാലയെത്തന്നുടെ കൈ
 കൊണ്ടു പൊട്ടിച്ചു എടുത്തു വലിച്ചു ചാടിക്കളഞ്ഞത
 റിഞ്ഞു മഹഷിയും പെരികക്കൊപിച്ചു ഭഷ്ടനായിരി
 ക്കുന്ന നീയിപ്പുഷ്പസ്രക്കിനെക്കളഞ്ഞുകൊണ്ടു നിണ
 ക്കു ജരാന്തര വന്നു ഭവിക്കയെന്നു ശപിച്ചതുകെട്ടു ദൈ
 വകൾ ഭയപ്പെട്ടു പൊടുങ്ങുനവെ ചെന്നു ശ്രീഭദ്രാ
 സാമഹഷിയൊടുപെക്ഷിച്ചു കാരണം മഹഷിയും
 ശാപത്തിന്നു മൊക്ഷവുമരുളിച്ചെയ്യുതും ചെയ്തു.
 നിങ്ങളെല്ലാമൊരുമിച്ചു ശ്രീപാൽക്കുടൽ കടഞ്ഞു അമൃ
 തെടുത്തു സെവിച്ചാൽ ഇന്ദ്രന്റെ ജരാന്തര പൊകയെ
 ന്നമനുഗ്രഹിച്ചു മഹഷിയുമെഴുന്നള്ളിയതു നൈരം ദൈ
 വകളെല്ലാരുമൊത്തു ചെന്നു വിഷ്ണുഭഗവാനൊടുണ്ടായ
 വൃത്താന്തമറിയിച്ചതു നൈരം വിഷ്ണുഭഗവാനരുളിച്ച
 ചെയ്തു നിങ്ങളാലിസ്സുമറ്റും മഥനം ചെയ്യാൻ കഴി
 കയില്ലെന്നുമായുകൊണ്ടു പെടുങ്ങുനവെ ചെന്നു സു
 രകളെക്കണ്ടു പറഞ്ഞവരുമായൊത്തു വന്നു സമുദ്രം മ
 മനംചെയ്വിനെന്നു വിഷ്ണുഭഗവാനരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു

ചൊടുങ്ങുവെവന്നു ദൈവകളുമസൂരകളുമൊരുമിച്ചു
 ക്ഷീരസമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു മന്ദരപർവ്വതം മന്താക്കി നാ
 ട്ടി വാസുകിയെ കയറാക്കിച്ചുറ്റി ദൈവകളുമസൂരകളും
 കൂടി സമസ്തദ്രവ്യങ്ങളുമതിലിട്ടു അമൃതം കൊള്ളുവാൻ
 കടഞ്ഞു കൂടാത്തുവാൻ ദൈവകളുമസൂരകളും മന്ദിച്ചു
 നില്ക്കുവാൻ ബാലി വന്നു കടഞ്ഞതു നേരം അത്യന്തം
 രമണീയമായിരിക്കുന്ന കാന്തിയൊടും കൊമളനായി
 മുഴുശീതരശ്മിയൊടും കൂടിയിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രദൈവനളവാ
 വിതും ചൈതാൻ. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രദൈവ
 നു പുത്രനായി സർവ്വ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും നവഗ്രഹങ്ങൾ
 ക്കും മുഖനായിരിക്കുന്ന ബുധനുണ്ടാവിതും ചൈതാൻ.
 പിന്നെ ബുധൻ ചെന്നിളയാകുന്ന കന്യാവിനൈക്കുണ്ടു
 കാമൊന്മാദപരവശനായി വിവാഹംചെയ്തു രമിച്ചു
 സുഖിച്ചിരിക്കും കാലം ബുധനു പുത്രനായുത്ഭവിച്ചു
 പൂരുവാകുന്ന രാജാവും. പിന്നെ പൂരു ഉദ്യോഗിയെ
 വിവാഹം ചെയ്തു രമിച്ചിരിക്കും കാലം പൂരുവിനുമ്പു
 ശിയിങ്കൽ ആയുവെന്ന രാജാവുത്ഭവിക്കയും ചെയ്തു.
 പിന്നെ ആയുവെന്ന രാജാവിനു പുത്രനായി നളപ്പു
 നെന്ന രാജാവുണ്ടായി. പിന്നെ നളപ്പുന പുത്ര
 നായി യയാതിയെന്നരാജാവുണ്ടായാൻ അതുകാ
 ലം യയാതിയും ഇരിവർ കന്യാക്കന്മാരെ വി
 വാഹം ചെയ്തു. അവരിരിവരിലും വെച്ചൊരുത്തി
 പ്രധാനിയായിരിപ്പൊരുത്തിയവളാണെന്നെന്നാൽ അ
 സുരരാജാവായ വൃഷപർവ്വാനുടെ പുത്രി ശർമ്മിഷ്ഠി
 യെന്നവൾക്കു ചെർ. മറെറവൾ ശുക്രമഹർഷി
 യുടെ പുത്രി ദേവയാനിയെന്നവൾക്കു നാമധ

യം. അവരിരിവരിലും വെച്ചു സർപ്പംഗസന്ദരിയായിരിക്കുന്ന ശർമ്മിഷ്ഠയിങ്കലത്വന്തം സ്നേഹവിശ്വാസമുണ്ടായതിനെയെന്ന രാജാവിന്നു, ദൈവയാനിയിങ്കലെത്തുമൊരാസ്ഥയുണ്ടായതുമില്ല. ആയതെന്തു കാരണെന്നാലതും കെൾക്ക ലക്ഷ്യം ദൈവയാനിക്കു രൂപഗുണമില്ലാത്തും സൗന്ദര്യമെന്നൊഹരം പൊരാത്തും പിന്നെ മാധുര്യവും സുശീലമായിരിക്കുന്ന ഗുണവും ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയുമാവുകില്ലാഞ്ഞിട്ടില്ലാ അവൾക്കു കാമൊന്നാപേരവശമെരുകകൊണ്ടും രാജസമെരുകകൊണ്ടും തനിക്കു ഭവിക്കുകതത്രെ. പിന്നെ ശർമ്മിഷ്ഠയൊടും കൂടി രാപ്പകൽ സുഖിച്ചു വസിച്ചിതു രാജാവും. മദ്ധ്യേ ശുക്രമഹർഷിയെ ഭയപ്പെട്ടു ദൈവയാനിയെ നസരിക്കയും ചെയ്തും. ഇങ്ങിനെ ഇരിവർ ഭായുമാരെടും കൂടി സുഖിച്ചു വസിക്കും കാലം ഇരിവർ ഭായുക്കന്മാർപൊക്കൽനിന്നു അഞ്ചു പെർ പുത്രന്മാരുണ്ടാവിതും ചൈതാർ. അതിലിരിവർ പുത്രന്മാർ ദൈവയാനിക്കു മക്കൾ, പിന്നെ മൂന്നു മക്കൾ ശർമ്മിഷ്ഠക്കും. ഇങ്ങിനെ രണ്ടുവരയിലുമായഞ്ചു പുത്രന്മാരുണ്ടായതിൽ വെച്ചു ശർമ്മിഷ്ഠയുടെ മൂത്ത പുത്രൻ മഹാസമത്സനവന്നു പൂരവെന്നു നാമധേയം. പിന്നെ ദൈവയാനിയുടെ മക്കളിൽവെച്ചു മൂത്തപുത്രനു യദവെന്നവന്റെ നാമധേയമവൻ പെരികുസ്സമത്സൻ. ഇങ്ങിനെയുള്ള മക്കളിൽവെച്ചു പിതാവാകിയ യയാനിയും ശർമ്മിഷ്ഠയുടെ മൂത്തപുത്രനാകിയ പൂരവെക്കുരിച്ചത്വന്തം സ്നേഹവും വിശ്വാസമുള്ളതാനും, ദൈവയാനിയുടെ പുത്രരിലൊരുമൊരു ബഹുമാനവും വിശ്വാസവുമില്ലാത്തെന്നാലതിൻ കാരണം രാജാവിന്നു ശർമ്മി

ഞ്ഞിലല്ലൊ സ്തേഹവും വിശ്വാസവുമതുകൊണ്ടു പുരു
 വിനെ വളരെ സ്തേഹം വരുവാൻ കാരണം. ദൈവയാ
 നിയൊടാസ്ഥയില്ലായ്ക്കൊണ്ടു പുത്രരെ ആദരിച്ചതു
 മില്ലായെന്നാലതുകൊണ്ടു ദൈവയാനിയുടെ മൂത്ത പു
 ത്രൻ യദുവെന്നവൻ പെരിക ഭുവിച്ചു തന്നുടെ മാതാ
 വൊടു ചൊടിപ്പൂതും ചെയ്തു. കെട്ടുള്ളകു മാതാവെ
 യെന്നുടെ പിതാവിന്നു ഞങ്ങളിരിവരെയും നിന്തിരുവ
 ടിയെയും പെരിക നിന്ദിച്ചല്ലൊ കാണാകുന്നയെന്നാ
 ലിരിവരെ വിവാഹം ചെയ്താലൊരുത്തിക്കു പുത്രങ്ങളാ
 യി മറാവരുക്കു പുത്രരില്ലാത്താൽ പുത്രരുള്ളവരെ
 സ്തേഹം വരും പുത്രരില്ലാത്തവളെ സ്തേഹമില്ലായെന്നും
 വരുമങ്ങിനെയല്ലൊ ശാസ്ത്രോക്തവിധിയെന്നാൽ നി
 ന്തിരുവടി പെറ്റിട്ടു ഞങ്ങളിരിവർ പുത്രന്മാരുണ്ടുതാ
 നും. പിന്നെ ശർമ്മിഷ്ടയാകുന്ന മാതാവു പെറ്റിട്ടു മൂന്നു
 പെരുമവരുകുണ്ടുതാനുമെന്നാലിരുവർ മാതാക്കന്മാരെ
 യുമവരെ പുത്രന്മാരെയുമൊരുപൊലെ സ്തേഹവിശ്വാ
 സം വെണം പിതാവിന്നെന്നാലതില്ലൊ ശർമ്മിഷ്ടയാ
 കുന്ന മാതാവൊടുമവളെ പുത്രന്മാരൊടുമല്ലൊ പിതാ
 വിനെറെ സ്തേഹവിശ്വാസം കാണുന്നു. പിന്നെ നിന്തി
 രുവടിയും ഞങ്ങളിരിവരും പെരിക അസത്തുക്കളായിട്ടു
 ല്ളൊ പിതാവിന്നു കാണുന്നതെന്നാലെന്നിക്കൊന്നു തൊ
 ന്നുന്നുണ്ടു മാതാവെയതുമെന്തെന്നാലിവിടെ ഗുണംകെ
 ട്ടിരിക്കയെക്കാളുഗ്രിയിൽ പാഞ്ഞു മരിക്കു നല്ലതെന്നു
 യദുവാകുന്ന കുമാരൻ ചൊല്ലുകെട്ടു ദൈവയാനിയായുന്ന
 മാതാവും ചൊല്ലിനാൾ. മകനെ പരമാത്മം നീ ചൊ
 ന്നു ഞാനുമങ്ങിനെ നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നെന്നാലെന്നു

കെ പിതാവൊടറിയിച്ചു നീ ചൊന്നചൊല്ലെയനുഷ്ഠി
 ക്കാമെന്നു ചൊല്ലി തന്നുടെ പിതാവുകിയ ശുക്രമഹ
 ഷിയെ ധ്യാനിച്ചതുനേരം മഹഷിയും തന്നുടെ പുത്രി
 യാകുന്ന ദൈവയാനി ധ്യാനിക്കുന്നതറിഞ്ഞു പെരിക
 വെഗത്തൊടുമവിടെക്കെഴുന്നള്ളിയതുനേരം പിതാവെ
 കണ്ടു ദൈവയാനിയും പൊറക്കരുതാത ടുഃഖത്തൊടും
 വിങ്ങി വിങ്ങി വീർത്തു വീർത്തു നെത്രകീലാലമുഖത്തൊ
 ടും കൂടി പിതാവെ വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴു
 തു ചൊല്ലുവീതും ചൈതാൾ. അയ്യോ മഹാനഭാവനാ
 യുള്ളൊവെ പിതാവെയെന്തിനെനെയിമ്മഹാപാപി
 യായി ടുഷ്ടനായിരിക്കുന്ന രാജാവിന്നുകൊടുത്തുകുളഞ്ഞു
 ഭഗവാനെയെന്നുമെന്നാലെന്നുടെ മകളെയുമെന്നെ
 യും നിന്ദിച്ചു അസുരരാജാവിനുടെ മകളെന്നുടെ ദാസി
 യായ ശർമ്മിഷ്ഠയെയും മകളെയും പെരിക കൃപയൊടു
 മെന്നുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു സംഭാവിക്കുന്നതും കണ്ടു സഹി
 ക്കുന്നതെത്രനാളായിങ്ങിനെയെന്നാലെന്നുടെ മക
 ളെയുമെന്നെയും നിന്ദിക്കുന്ന സംഗതിക്കെന്നുടെ പ്രാ
 ണനെന്നിങ്ങു വെണമെന്നാഗ്രഹമില്ലാ പിതാവെ. ഞാ
 നെന്നുടെ ഭർത്താവിനെ പെരിക ഭക്തിവിശ്വാസത്തൊ
 ടും ശുശ്രൂഷിച്ചിരിക്കുന്നെരമെന്നെയും മകളെയും ഉ
 പേക്ഷിച്ചതൊത്താൽ തീയിൽ വീണു താൻ കാലും
 കൈയും കെട്ടി ഗംഗയിൽ വീണു താൻ വിഷം കുടി
 ച്ചു താമരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുടെ മകളും ഞാനുമെന്നു നി
 ന്തിരുവടിയൊടറിയിച്ചു വെണമെന്നു ദൈവയാനി
 ചൊല്ലുകൊട്ടു ശുക്രമഹഷിയും തന്നുടെ മകളായ ദൈവ
 യാനി കരഞ്ഞു മുറയിട്ടു വിങ്ങിവിങ്ങിക്കണ്ണുനീരൊലൊ

ലച്ചൊല്ലുന്നതുകെട്ടു മഹഷിയും പൊറുക്കുതൊര കൊ
 പം കൊണ്ടു മുർച്ഛിച്ചു യയാതിയെന്ന രാജാവെ നൊ
 ക്കിയരുളിച്ചെയ്തതും ചൈതാൻ. അല്ലയോ ഭൃഷ്ടാത്മാ
 വെ നീയെന്നുടെ മകളെയും മകളെ മക്കളെയും നിന്ദി
 ച്ചതു നിന്നുടെ യൗവനവയസ്സിന്റെ പെരുമകൊ
 ണ്ഡല്ലൊയെന്നാൽ നീ ഇന്നതടങ്ങി വയൊവൃദ്ധനായി
 കണ്ണുകാണാതെയും ചെവി കെളാതെയും നരച്ചു കരച്ചു
 കട്ടിമെൽ കിടന്നുപൊകയെന്നിപ്രകാരം ശപിച്ചരുളി
 ശുകമഹർഷി. അതുനേരം യയാതിയാകുന്ന രാജാവും
 ശപിച്ചതിന്നു കൊപിക്കാതെയടങ്ങിയ മനസ്സോടും
 കൂടി മഹഷിയെ വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചശല്യപാ
 ദ്വോദികൾ കൊണ്ടു പൂജിച്ചു പിൻവാങ്ങി പഞ്ചപുഷ്പ
 മടക്കി നിൽപ്പതും ചൈതാൻ. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണരു
 കൊപിച്ചുശപിച്ചുവെങ്കിൽ കൂടശ്ശപിക്കയും കൊപിച്ചു
 പറകയുമൊട്ടും യോഗ്യമല്ലെന്നൊത്തടങ്ങുകിലതുകൊ
 ണ്ടെവരും പെരിക ഗുണം ഭവിക്കുമെന്റെ ലക്ഷ്യം.
 പിന്നെ രാജാവിനുടെ വന്ദനനമസ്സാരാദികളുമാചാരമ
 ടക്കും കണ്ടു മഹഷിയും പെരിക പ്രീതിപെട്ടു നിണക്കു
 ശാപാനുഗ്രഹം തരുന്നണ്ടു മഹാരാജാവെ, ഞാൻ ശ
 പിച്ച് നിന്നെ പ്രാപിച്ചു വാൽക്യം നിന്നുടെ
 പുത്രരിലൊരുത്തൻ പൊക്കൽ കൊടുത്തു അവനു
 ടെ യൗവനവയസ്സിനെ നീ കൈക്കൊണ്ടു ഭാര്യയൊ
 ടമനേകം കാലം സുഖിച്ചു വസിച്ചു പിന്നെ പു
 ത്രന്റെ കൈയിലിരുന്ന വാൽക്യം നീ വാങ്ങി പുത്ര
 നു രാജ്യം കൊടുത്തു പുണ്യസ്ഥലത്താമ്മാറു വനത്തി
 ലകംപുകു തപസ്സുചെയ്തു പുണ്യലോകം പ്രാപിക്ക

രാജാവെന്നതളിപ്പെട്ടതെന്നതളി ശുശ്രൂഷാർഷി
 യും. പിന്നെ യയാതിയും ദേവയാനിയുടെ പുത്ര
 നാകിയ യദുവിനെ നൊക്കിയതളിപ്പെട്ട യയാരി
 യെന്ന രാജാവും. പുത്രാ നീയെന്നുടെ വാൽകൃം കൈ
 കൊണ്ടു നിന്നുടെ യൗവനത്തെയെന്നിക്കു തരണം.
 മകനെയെന്നു പിതാവു ചൊല്ലുകെട്ടു ചൊല്ലിനാൻ
 യദുവാകുന്ന കുമാരൻ. പിതാവെ നിന്തിരുവടിക്കൃ
 ന്നം സ്നേഹമുള്ള മകനല്ലൊ ശർമ്മിഷ്ഠയെന്ന മാതാവി
 ന്റെ പുത്രൻ പൂരുവെന്നവനവനൊടു യൗവനം വാ
 ണി വാൽകൃമവന്നു കൊടുത്തുകൊൾകായെന്ന യദുവാ
 കുന്ന കുമാരൻ ചൊൽവിതും ചൈതാൻ. അതു കെട്ടു
 യയാതിയും പൂരുവെ നൊക്കിയതളിപ്പെട്ടവിതും ചൈ
 താൻ. മകനെ പൂരു നിന്നുടെ യൗവനമെന്നിക്കു ത
 ന്നയെന്നുടെ വാൽകൃം നീ വാണിക്കൊൾ മകനെയെ
 ന്നു പിതാവു ചൊല്ലുകെട്ടു പൂരുവും പെരികെ പ്രീതി
 പെട്ടു തന്നുടെ യൗവനം പിതാവിനു കൊടുത്തു പി
 താവിൻ വാൽകൃം താനും വാണിക്കൊണ്ടു വൃദ്ധനാ
 യിക്കരച്ചു കണ്ണു കാണാതെയും ചെവി കെളാതെയും
 ചമഞ്ഞു കട്ടിൽക്കൊമെൽ പൊയി കിടപ്പതും ചൈ
 താൻ. പിന്നെ യയാതിയാകുന്ന രാജാവും പണ്ടെ
 പ്പോലെ യൗവനവയസ്സനായി പിതൃപൈതാമഹമാ
 കുന്ന രാജ്യമടുത്തവണ്ണം പാലിച്ചു അശ്വമേധമാടി
 യാമെജ്ഞമനേകം ചൈതൊടുക്കി പിന്നെയുമനേക
 കാലം രാജ്യപാലനം ചൈതിരുന്നു ഇച്ഛാൻഭോഗമെ
 ല്ലാമനുഭവിച്ചു തൃപ്തനായി പിന്നെ പുത്രനോടു വാൽ
 കൃം വാണി യൗവനവയസ്സു പുത്രനു കൊടുത്തു പിന്നെ

യവന്നു രാജാഭിഷേകം ചെയ്തു രാജാവായി വാ-
 ഴിച്ച യദവിനെപ്പിഴക്കി രാജ്യവും പുരുവുമനേകം കാ-
 ലം പാലിച്ചു സുഖിച്ചു വാണിരിപ്പതും ചെയ്താൻ.
 പിന്നെ യയാതിയും വനത്തിൽ പോയി വളരെക്കാ-
 ലം തപസ്സുചെയ്തു പുണ്യലോകം പ്രാപിച്ചു സുഖിച്ചു
 വസിച്ചാൻ യയാതിയും. എന്നാലിങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന
 കഥകൾ ശാസ്ത്രപ്രകാരം നിന്നെപ്പറഞ്ഞു ബോധിപ്പി-
 ച്ചു ലക്ഷ്മണനായെന്നാൽ മഹത്തുകളായി കഡംബികളാ-
 യി കർമ്മികളായി സാതപിക്നാരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മ-
 ണർ കൊപിച്ചാൽ കൂടക്കൊപിയാതെ ക്ഷമിക്കുന്ന
 പുരുഷനുടേ ഐഹികസൗഖ്യം ഞാൻ പറയണ-
 മെന്നില്ലല്ലോ, പിന്നെ ഗുരുനിയോഗമനുസരിയാതെ
 ശിഷ്യനും പിതാവിൻ നിയോഗമനുസരിയാതെ
 പുത്രനും ബ്രാഹ്മണർ കൊപിക്കുമ്പോൾ പ്രതികൊപി-
 ക്കുന്ന പുരുഷനുമെന്നാലിമ്മൂന്നുപക്ഷം വരുന്ന ആ
 പത്തുമിതുകൊണ്ടു വിചാരിച്ചറിയണം. ലക്ഷ്മണനായ-
 ന്നാൽ നാലു നാളുകളല്ലോ ഞാനകത്തുനിന്നു പുറത്തു-
 റങ്ങാതെയിരിക്കുന്നുവെന്നാലെന്മയുടെ രാജ്യത്തിലെ
 വൃത്താന്തമൊന്നുമറിഞ്ഞില്ലല്ലോയെന്നിപ്രകാരം ശാ-
 സ്ത്രരൂപേണയും ധൈര്യംകൊണ്ടും സീതാദൈവി ചിരി-
 ഞ്ഞു ദുഃഖമെല്ലാം മെല്ലെ മെല്ലെയടക്കി രാജ്യപരി-
 പാലനം ചെയ്യുകയെന്നു നിണ്ണയിച്ച ശ്രീലക്ഷ്മണനുടെ
 കൈയ്യുംപിടിച്ചു പള്ളിയറയിൽനിന്നു പുറത്തുഴനുള്ളി
 നീരാട്ടുപള്ളിപുക്കു നീരാട്ടുകളി ചെയ്തു നിയമകർമ്മ-
 ങ്ങളും ചെയ്തൊടുക്കി ചന്ദനാദികളുടേക്കൊണ്ടുല-
 കുരിച്ചു ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിലെഴുന്നരുളി പൊന്മയ

മായ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ പരിവാരജനപരിവൃതനായിരുന്നരുളിനാൻ പക്രവർത്തി.

അക്കാലത്തു യമനയാകുന്ന നദിയുടെ തീരത്തിരിക്കുന്ന മഹർഷിമാരെക്കൊരു രാക്ഷസൻ വന്നു നശിപ്പിച്ചു പണ്ണശാലയിൽ കുടിയിരുപ്പിലാഞ്ഞു. മഹർഷിമാരെല്ലാമൊത്തു നിരൂപിച്ചു തിരുവയൊല്ലു പുരിയെപ്പാപിച്ചു സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൃതനായി ശ്രീരാഘവപക്രവർത്തിയെച്ചെന്നു കണ്ടുവന്നെക്കൊണ്ടു രാക്ഷസനെ കൊല്ലിക്കൊന്നു നിണ്ണയിച്ചു യമനാതീരം നിന്നു പുറപ്പെട്ടു തിരുവയൊല്ലു പുക ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്റെ കിഴക്കെ ഗൊപുരത്തിൽ ചെന്നു നിരൂപിച്ചാൻ. മഹാരാജാവിൻ സന്നിധിയിൽ ചെന്നാൽ മുമ്പിൽ വരവിനെയറിയിച്ചു ചെന്നെക്കണ്ടു ഞായമെന്നു നിന്നു വാതിൽ കാക്കുന്ന ഭാരപാലനെ നൊക്കിയരുളിച്ചൊതു മഹർഷിവർഗ്ഗം. കെളെടൊ ഭാരപാലാ യമനയാകുന്ന നദീതീരത്തുനിന്നു ചില മഹർഷികളുടെ രാജാവിനെ കാണാൻ വന്നു ഗൊപുരത്തിൽ നില്ക്കുന്നെന്ന് മഹാരാജാവൊടറിയുകയെന്നു മഹർഷിമാരുളിച്ചൊതുക്കെട്ടു ഭാരപാലകന്മ. മഹർഷിമാരെ തൊഴുതു പൊയാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽച്ചെന്നു മഹാരാജാവിനെത്തൊഴുതറിയിപ്പുതും ചൈരാൻ; കെരുക മഹാരാജാവെ നിന്തിരുവടിയെക്കാണാൻ യമനാതീരത്തുനിന്നു ചില മഹർഷിമാർക്കുണ്ടു ഗൊപുരഭാരത്തിലെഴുന്നരുളിപ്പാക്കുന്നെന്നുണത്തിക്കെട്ടു മഹാരാജശ്രീപക്രവർത്തിയും സിംഹാസനത്തിന്മേൽ നിന്നുഴന്നീറു ഗൊപുരവാതിൽക്കലെഴുന്നരുളി മഹർഷി

മാരെ വളര മിഴിച്ചു കളിര നൊക്കി വന്ദിച്ചു കൂട്ടിക്കൊ
 ണ്ഠാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിലെഴുന്നരുളി മഹാഷിവഗുർത്തി
 നിരിപ്പാൻ യോഗ്യമായിരിപ്പൊരു സിംഹാസനം
 കൊടുത്തിരിപ്പൊയാകാ ഭവാനാരെയെന്നരുളിച്ചെയ്യ
 ക്കെട്ടു മഹാഷിമാരുമിരുന്നരുളിയ നെരമഗർവ്വപാദ്യോ
 പമനീയമായ പൂജാസാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു പൂജിച്ചു
 മഹാഷിമാരാലനുജ്ഞാതനായി തന്തിരുവടിയുമിരുന്ന
 രുളുപിതും ചൈതാൻ. പിന്നെ ശ്രീരാമദൈവത്തിരുവ
 ടിയും മഹാഷിമാരൊടരുളിച്ചെയ്തപിതും ചൈത. എ
 ന്തു കാരണമായി നിന്തിരുവടിമാരെല്ലാമെഴുന്നരുളി
 യതെന്നാൽ വലുതായൊരു കാര്യമുണ്ടെന്നു തൊന്നുന്നു
 യെന്നാലായതരികയും ചൈതയെങ്കിലും പണ്ടൊരുനാ
 ളുമിങ്ങിനെയെഴുന്നരുളിക്കാണൊരുമില്ലായെന്നാൽ യാ
 തൊന്നു നിന്തിരുവടിമാരുളിച്ചെയ്തതാലായതിനെ
 ചെയ്യുന്നുണ്ടു ഞാനെന്നുമെന്നാലതു ചെയ്യുമൊ ചൈ
 കയില്ലയായെന്നു ശങ്കിക്കണ്ടു; ബ്രഹ്മണരെ രക്ഷി
 പ്പാനുവരുടെ അഭിപ്രായത്തെസ്സാധിപ്പാനുമല്ലൊ രാ
 ജ്യപരിപാലനം ചെയ്യുന്നു ഞാനെന്നു രാജാവരുളി
 ചെയ്യുകെട്ടു തെളിഞ്ഞ മാനസമുടയരായുടനുടനാശി
 സ്സമരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെയരുളിച്ചെയ്തവസാനത്തിങ്ക
 ൽ പിന്നെയരുളിച്ചെയ്തു മഹാഷിവഗുർ. കേരുക
 മഹാരാജാവെ ഞങ്ങൾക്കു യമുനാനദീതീരത്തിരുന്ന
 കൂടാ, ആയതെന്തുകൊണ്ടെന്നാലൊരു രാക്ഷസൻ
 വന്നു നിത്യമുപദ്രവിക്കുകൊണ്ടുവന്നെക്കൊന്നു ഞങ്ങളെ
 രക്ഷിക്കവെന്നും മഹാരാജാവെയെന്നും പിന്നെ
 സൂര്യവംശത്തിങ്കലാദിരാജാവുമനുവല്ലായെന്നാലവനും

ഞങ്ങളെ വഴിപൊലെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുതെന്നാലിന്നു
 ഭവാനല്ലോ ഒടുക്കമാകുന്നതും. മനുവിന്നു പിന്നെയു
 ള്ള രാജാക്കന്മാരൊടു ഞങ്ങളെതാനും വന്നപെക്ഷി
 ച്ചാൽ അക്കാര്യമപ്പൊൾ തന്നെ സാധിച്ചതരുമല്ലോ
 യെന്നാലതുപൊലെതന്നെ നിന്തിരുവടിയുമരുളിച്ചെയ്
 തതിപ്പൊൾ ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്ന രാക്ഷസനെക്കൊ
 ന്നു ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവം തീർത്തു രക്ഷിച്ചരുളേണം മഹാ
 രാജാവെയെന്നുമരുളി പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു മഹ
 ഷ്മിമുഖ്യന്മാർ. എന്നാൽ ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവനെ
 വന്നെന്നുമെന്നാലതും കെൾക്ക മഹാരാജാവെ. പണ്ടു
 കൃതയുഗാദികാലത്തു ഗൊളകിയെന്നൊരസുരസ്ത്രീ ബ്രഹ്മ
 ന്തിരുവടിയുടെ ലീലാമൊഹത്തിങ്കൽ മുഖത്തുനിന്നുണ്ടാ
 വിതും ചെയ്താൾ. അവളുടെ പുത്രനായി മധുപനെ
 ന്നൊരസുരശ്ശ്രേഷ്ഠനുണ്ടാവിതും ചെയ്താൻ. അവൻ
 പെരിക ധർമ്മാത്മാവായി ദൈവപൂജയും ബ്രാഹ്മണപൂ
 ജയും ചെയ്തു ഭക്തിമാനായിരിപ്പൊരുത്തനാകയുമുണ്ടു.
 അവനസുരയൊന്നിയിൽ പിറന്നതെയുള്ളയെന്നാല
 വൻ പിന്നെ സകലലോകമംഗല്യാംഗസമ്പന്നനാകി
 യ ശ്രീമഹാദൈവനെക്കുറിച്ചു തപസ്സുചെയ്തവനുടേ
 തപൊമഹിമ കണ്ടു ഭഗവാൻ ശ്രീകൈലാസമൂർത്തി
 പെരിക പ്രീതിപെട്ടു പ്രത്യക്ഷനായി മധുപനെ ന്നൊ
 ക്കിയരുളിച്ചെയ്താൻ ശ്രീപരമേശ്വരന്തിരുവടി. എ
 ടൊ മധുപാ നിന്നുടെ തപസ്സും ഭക്തിയും കണ്ടു വളരെ
 പ്രസാദിച്ചെൻ ഞാനെന്നാൽ നിന്നെക്കു വെണ്ടും വരം
 ചൊല്ലിക്കാൾകാ തരുന്നതുമുണ്ടെന്നരുളിച്ചെയ്യക്കുട്ടു
 മധുപനും തന്തിരുവടിയെ വലത്തുവെച്ചു തൊഴുതറി

യിപ്പതും ചെയ്താൻ. ഭഗവാനെയെന്നിരിക്കെ വെളിച്ചം
 ഫണഭക്തിവിശ്വാസത്തോടും നിത്യമായിരുന്നു നിന്തി
 രുവടിയുടെ പാദാവിന്ദങ്ങളിലെല്ലാന്നാളുമുറച്ച ഭക്തി
 യുണ്ടാകണമെന്നു മധുപഞ്ചാലയുടെ ഭഗവാൻമെ
 വണ്ണം വരികയെന്നുനന്ദഗ്രഹിച്ച പിന്നെ വിശേഷിച്ചു
 മൊന്നു നീ പറയാതെ തരുന്നുണ്ടു ഞാനെന്നുതളി
 പിന്നെ തന്തിരുവടിയുടെ കൈയിലിരുന്ന ശുലത്തി
 നെൽനിന്നു മറ്റൊരു ശുലത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു മധുപൻ
 കൊടുത്തതളിച്ചതു തന്തിരുവടി. ഇശ്ശലം നിന്റെ
 കൈയിലിരിക്കുന്നതും നിന്നെയൊരുവരാലും ജയിക്ക
 യില്ലെന്നും പിന്നെ നിന്നുടെ പുത്രൻകൈയിലിരിക്ക
 ന്നൊരുമവനെയുമാരും ജയിക്കയില്ലെന്നും പിന്നെ നി
 ന്നുടെ പുത്രൻ പുത്രൻകൈയിലിരിക്കയില്ലെന്നും
 വരും. നീയൊരുനാളുമൊരുത്തരൊടും യുദ്ധത്തിന്നുപൊ
 കരുതെന്നും നിന്നൊടൊരുത്തരും വന്നെതിർക്കയില്ലെന്നും
 വരും. ആയതു കൂടാതെ നിന്നെ ഒരുത്തൻ വന്നു നിബ്ബ
 സ്ഥിച്ചുവെങ്കിൽ നിന്നെ അവൻ ജയിച്ചുകൂടായെന്നു
 നന്ദഗ്രഹിച്ചു നിൽക്കുന്നതുമെന്നും മധുപനും ശ്രീമഹാദെ
 വനെ വന്ദിച്ചു ശുലം വാങ്ങി തൊഴുതു പൊവിയും
 ചെയ്താൻ. പിന്നെ മധുപനും നിരൂപിച്ചയെന്നിരിക്കി
 രിപ്പാനൊരു നഗരം ചമക്കണമെന്നു നിനച്ചു യമുനാ
 തീരത്തിന്നരികെ മധുരയെന്നൊരു നഗരം ചമച്ചുകൊ
 ണ്ടവിടെ വസിച്ചു കുംഭിനദിയെന്നൊരുത്തിയെ വിവാ
 ഹവും ചെയ്തവളൊടു കൂടി രമിച്ചു സുഖിച്ചു വസിക്കും
 കാലം അവരുംപൊക്കൽനിന്നു മധുപനും പുത്രനായി
 ലവണാസുരനെനൊരു രാക്ഷസനുളവാചാൻ. അവൻ

പെരിക ഭൃഷ്ടാത്മാവായിയെതിരവെ പുറപ്പെട്ടു മഹ
 ഷിമാരെയും ബ്രാഹ്മണരെയും പശുക്കളെയും വെട്ടി
 കൊന്നു നിമ്മയ്ക്കാശീലനായി നടക്കുമമ്മഹാപാ
 പിഷ പെടിച്ചെങ്ങാനുമൊരുത്തിയിൽ പൊവാറും
 കളിച്ചു നീരൂപ്പാനും ചുറ്റും ചമതുകൊണ്ടു പൊരുവാ
 നും കഴിയാതെ പെടിച്ച ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഞങ്ങളെ
 ല്ലാം. ഇങ്ങനെ ഉപദ്രവിച്ചു നടക്കുമതുനൈരമവന്റെ
 പിതാവாகിയ മധുപനും മാതാവாகിയ കുംഭിനദിയുമി
 വരിരിവരുമൊത്തു മകനെ വിളിച്ചു ചൊൽവിതും.
 ചൈതാർ. ചെണ്ടാ മകനെ ലവണാ ബ്രാഹ്മണരെയും
 മഹഷിമാരെയും പശുക്കളെയും ഓടിക്കൊണ്ടുതന്നും
 അതിനാലെ ആ പത്തു ഭവിക്കുമെന്നും പിന്നെ ദൈവബ്രഹ്മ
 ണപൂജ ചെയ്യുന്നവർക്കു ഇയലൊകപരലൊകത്തും
 സുഖിച്ചിരുന്നു സർവ്വജനങ്ങളാലും വന്ദിതനായി കാണു
 ന്നു മകനെയെന്നും, ഭൃഷ്ടരായ ജനത്തിനു ഇയലൊക
 പരലൊകത്തും ഗുണമൊരുനാളുമില്ലെന്നു സർവ്വശാസ്ത്ര
 ങ്ങളിലും പറയുമല്ലോ പിന്നെയത്രയുമല്ലായെല്ലാലൊ
 കങ്ങളിലും പെരിക നിന്ദിപ്പാനായും വരുമെന്നു പെരി
 ക ശിക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞതു കെൾക്കാതെ രാക്ഷസവൃത്തി
 യായിരിക്കുന്നു ഭർവുത്തിയെച്ചെയ്തു തുടങ്ങിനാൻ. അ
 തുകണ്ടു മാതാവും പിതാവും പെരിക കൂലിച്ചു.....
രിപെക്ഷിച്ചു ഭവതിമാരും നിരൂപിച്ചു
 ശ്രീമഹാദൈവന്തന്നിട തന്ന ശുലം പുത്രനു കൊടുത്തു
 മരൊരുദേശം നൊക്കിപ്പൊയിതപസ്സുചെയ്തു വസി
 പ്പതും ചൈതാൻ ഗൊളകിയെന്ന അസുരസ്ത്രീയുടെ പു
 ത്രനാകിയ മധുപൻ. പിന്നെ ലവണനാകുന്ന രാക്ഷ

സൻ പെരിക ഞ്ഞൊരിച്ചു നശിപ്പിച്ചു കടിയിരിപ്പാൻ
 കഴിയാതെ ചമഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിന്തിരുവടി
 യമ്മഹാപാപിയെ വധിച്ചു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കവെണം
 മഹാരാജാവെയെന്നു മഹാഷിമാരുള്ളിച്ചെയ്യുകെട്ടു
 ശ്രീരാഘവശ്വരൂപത്തിനും തെളിഞ്ഞ മാനസമുടയനാ
 യി തന്നുടെ ഭാരാക്കന്മാർ മൂവരുടെ മുഖത്തുമുടനടൻ
 നൊക്കിയരുളിച്ചൊരിയും ചെയതു. നിങ്ങൾ മൂവരി
 ലൊരുത്തനിവരൊടു കൂടെപ്പൊയി രാക്ഷസനെക്കൊ
 ന്നു മഹാഷിമാരെ രക്ഷിക്കണമെന്നു മഹാരാജാവരുളി
 ചെയ്യുകെട്ടു മൂവരുമൊരുമിച്ചു സിംഹാസനത്തിന്മേൽ
 നിന്നെഴുന്നീർന്നു തിരുമുന്മാരുകെച്ചെന്നു തൊഴുതു നിന്ന
 തുനെയും ശത്രുക്കളുമാരനും ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു തൊഴു
 തുണത്തിപ്പതും ചെയ്താൻ. മഹാരാജാവെ ലവണാ
 സുരനെ നിഗ്രഹിപ്പാനടിയത്തെ നിയോഗിച്ചരുളവെ
 ണമല്ലെന്നാകിലിജ്ജന്മത്തിലടിയ ത്തിന്റെ ശരീരം
 വളർത്തിക്കൊൾകയല്ലാതെ മറ്റൊരു ഫലമില്ലെന്നും
 വരുമല്ലൊസപാമി. ലക്ഷ്മണകുമാരൻ വനവാസത്തിന്നു
 നിന്തിരുവടിയൊടുകൂടിവന്നു സുഖഭുജനമനുഭവിച്ചും
 നിന്തിരുവടി ഞ്ഞൊലൊകൃകണ്ടുകനാകിയ രാവണ
 നെയും പുത്രമിത്രബന്ധുബാസവന്മാരെയും കൊല്ലു
 വാനുദ്യോഗിച്ചു നിന്തിരുവടിയുടെ മനോരഥത്തെസ്സാ
 ധിച്ചുവല്ലോ; പിന്നെ ശ്രീഭരതകുമാരൻ ഹിന്തിരുവടി
 വനവാസത്തിനെഴുന്നള്ളിയപ്പൊൾ നിന്തിരുവടിയുടെ
 രാജ്യത്തിനൊരന്തരം വരാതെ രക്ഷിച്ചു കാട്ടിത്തന്നു
 വല്ലോ. അടിയൻ നിന്തിരുവടിക്കിഷ്ടമായ വെലയെ
 ചൈതില്ലല്ലൊയെന്നാലതുകൊണ്ടു ഈ രാക്ഷസനെ

ഞ്ഞാൽവാനടിയത്തെ നിയോഗിക്കണം. ഭ്രാതാവെ
 യെന്നു സ്കന്ദമായി നമസ്സരിച്ചറിയിച്ച ശത്രുഘ്ന
 മാരനെ വളര മിഴിച്ചു കുളിര നൊക്കി മന്ദസ്മിതം
 ചൈതരജിപ്പെച്ചതു ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തി. വത്സാ
 ശത്രുഘ്നകുമാരാ നീ മഹാഷിമാരെടുക്കുടച്ചെന്നു ലവ
 ണാസുരനെ നിഗ്രഹിച്ചു മഹാഷിമാരെ രക്ഷിച്ചു മധു
 രയെന്ന നഗരത്തിന്നുപദ്രവം നീക്കി വരികയെന്നു മ
 രജിപ്പെച്ചതു മഹാരാജശ്രീചക്രവർത്തി. അതുകെട്ടു തൊ
 ഴുതണത്തിനാൻ ശത്രുഘ്നകുമാരൻ. ഈ മധുരയെന്ന
 രാജ്യം വാഴുവാൻ ശുദ്ധപെട്ടിരിക്കുന്നെന്നു നിന്തിരുവ
 ടിയുടെ തിരുവുള്ളത്തിലേറിയതെന്നു ശത്രുഘ്നകുമാരനു
 ണത്തിക്കെട്ടു ചക്രവർത്തിയുമപകാരം പ്രശംസിച്ചു വ
 സിഷ്ടമഹാഷിയെ നൊക്കിയരുളിപ്പെച്ചതു ശ്രീരാഘവ
 ശ്ചക്രവർത്തി. ഇവനെ ഇപ്പൊൾ മധുരായിപനായി
 അഭിഷേകം ചെയ്യവെന്നും മഹാമുനയെന്നാലായതെ
 തുപൊലെ ഞാൻ പണ്ടു ശ്രീവിഭീഷണൻ വന്നെന്നെ
 കണ്ടെന്നും രാവണനിരിക്കവെ ലങ്കാനാഥനായഭി
 ഷേകം ചെയ്തെന്നല്ലായെന്നാലവുണ്ണം. ഇവനും മധു
 രാനാഥനായഭിഷേകം ചെയ്യണമെന്നരുളിച്ചെയ്യുകെ
 ട്ടു പൊടുങ്ങനവെ അഭിഷേകത്തിനുള്ള ഉപകരണമെ
 ല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു മുടികടകാഭ്യാഭരണങ്ങളെക്കൊന്നു
 മലങ്കരിച്ചു രാജപിണ്ഡങ്ങളായുള്ള വെൺകൊറ്റകൾ
 വെഞ്ചാമര ശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങളും ശരാസനവും കൊടു
 ആന തെർ കുതിര കാലാളെന്നുള്ള ചതുരംഗപ്പടയും
 കൊടുത്തു പിന്നെ വിശേഷിച്ചു ശത്രുഘ്നനെ കൈ
 പിടിപ്പൊരു പള്ളിയെ വെട്ടുത്തിതുകൊണ്ടു ലവണനെ

കൊൽകയെന്നരുളിച്ചെയ്തു പശുഭീയവും കൊടുത്തു
 പിന്നെയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. ഇശ്ശരം നീ പ്രയാ
 ഗിച്ചാലസുരനുടെ ഹൃദയം പിളസ് പ്രാണൻ പഠിച്ചു
 മറുപറഞ്ഞു കത്തി പിന്നെസ്സമുദ്രസ്നാനം ചെയ്തു പൊ
 ടുങ്ങനവെ വന്നു നിന്നുടെ ആവനാഴികയിൽ തന്നെ
 വരുവിതും ചെയ്യുമെന്നാലിശ്ശരം പണ്ടെന്നിക്കഗസ്സു
 ഭഗവാൻ തന്നുള്ളൊന്നാകയുമുണ്ടു. ഇതു പണ്ടു വിശ്വ
 കർമ്മാവിനാൽ നിർമ്മിതമായി ബ്രഹ്മന്തിരുവടിക്കു
 കൊടുത്തതുനരം ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയും വിഷ്ണുഭഗവാൻ
 കൊടുത്തരുളിയതുനരം വിഷ്ണുഭഗവാൻമിതുകൊണ്ടു മ
 ധുകൈകഭന്മാരെക്കൊൽവിതും ചെയ്തു. പിന്നെയ
 ഗസ്സുഭഗവാനെതാനുമൊരുപായത്താൽ വിഷ്ണുഭഗവാ
 നെന്നൊടു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു സൂക്ഷിച്ചിരിപ്പമതു കാലം
 താതാജ്ഞയാ വന്നു പ്രാപിച്ചതുനരമിതുകൊണ്ടു നീ
 രാവണനെക്കൊൽകയെന്നരുളിച്ചെയ്തു തന്നരുളിയതു
 കൊണ്ടു രാവണനെക്കൊൽവാൻ പ്രയാഗിച്ചതുമി
 ല്ലാ, ആയതെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇശ്ശരം ഞാൻ പ്ര
 യോഗിക്കുമൊഴിച്ചിരിങ്കൽ നിന്നു പൊരിഞ്ഞൊഴും
 പ്രജയാഗിജപാല കണ്ടയെന്നുടെ വാനരസൈന്യം
 ഭയപ്പെടുമെന്നുവെച്ചതൊ പ്രയാഗിക്കാഞ്ഞുതുമെന്നി
 പ്രകാരമരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. അതുനരം ശത്രു
 ഘ്ലകുമാരനും ശ്രീരാമദൈവന്തിരുവടിയെ വലത്തുവെ
 ച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതു പശുഭീയവും വാങ്ങിയതുനെ
 രം ചക്രവർത്തിയുമവനെ മറുകുപ്പിടിച്ചാക്കുപ്പിച്ചു രാ
 ക്ഷസനെക്കൊന്നുവരികയെന്നു വിടുകൊടുത്തതുനെ
 രം ശത്രുഘ്ലനും തൊഴുതു വിടുകൊണ്ടു പിൻവാങ്ങി

പിന്നെ ലക്ഷ്മണനെയും ശ്രീഭരതനെയും തൊഴുതു
 വിടകൊണ്ടു മഹാഷിമാരെയും വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു
 വിടകൊണ്ടു അരയും തലയും മുറുക്കി ആവനാഴികയും
 പുറത്തു കെട്ടി വില്ലെടുത്തു ഞാൻപൂട്ടെറ്ററി
 ഇടത്തെക്കൈമെൽ ചമയപ്പിടിച്ചു പൊന്മയമാ
 യ്യാരു തെരിൽക്കരയെറി മഹാഷിവർഗ്ഗത്തൊടു കൂടി
 പുറപ്പെട്ടമതുനേരം ആനമെലും കുതിരമെലും തെർ
 മെലും കരയെറി സാമ്രാജ്യസഹിതരായനൈകന്മാരാ
 യിരും പടജനത്തൊടും കൂടി തിരുവയൊദ്ധ്യാപരി
 യിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പൊകന്നേരം മഹാഷിവർഗ്ഗമെ
 ല്ലാവരും കൂടി നിരൂപിച്ചു പൊൽവിതും ചൈതാൻ.
 കൈക്കൊൾക്കുമാരാ ലവണാസുരനെ കൊല്ലുവാ
 നപായപ്രകാരം പറയുന്നു ഞങ്ങളതിനെ ബുദ്ധിപ്പെ
 ണ്ണി കൈക്കൊൾക്കുമാരാ. ലവണനുടെ പിതാവിനു പണ്ടു
 ശ്രീമഹാദൈവത്തിരുവടിയാരു ശൂലം കൊടുത്തിരി
 കുന്നു; അശൂലമവൻ തന്നുടെ പുത്രനാകിയ ലവണ
 നു കൊടുപ്പതും ചൈതാൻ. അശൂലമവൻ കൈയി
 ലുണ്ടായാൽ ഞ്ഞൊലൊക്യാസികളെല്ലാമെ കൂടിയോ
 ലുമവനെക്കൊന്നുകൂടാ. ശൂലമവൻ കൈയിലില്ലാത്ത
 നെരമവനെക്കൊല്ലണമെന്നുമരുളി പിന്നെയുമരുളി
 മഹാഷിവർഗ്ഗം. യാവനൊരുത്തനെങ്കിലും നിരായുധനാ
 യാൽ കൊല്ലരുതെന്നല്ലോ ശാസ്ത്രോക്തവിധിയുമെ
 ന്നാലുമതു നിൽക്ക, നിരായുധനെ കൊല്ലരുതെന്നൊടും
 സംശയിക്കാതെ കൊന്നു നീ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കവെന്ന
 മെന്നാലായതിന്നെന്നുമൊരു ഓഷം നിന്നുകൊണ്ടു
 നല്ലതെ വന്നുകൂടുതെന്നും പിന്നെയു പൻ മാംസാശന

ത്തിന്നുപൊയി വന്നകംപുകി ശുലമെടുക്കും മുന്നമെ
 ചെന്നു ഗൊപുരം വളഞ്ഞു മുട്ടിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു വര
 ന്ന വരവിലവനെക്കൊൽകയും വെണമെന്നു മഹാഷി
 മാരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ശത്രുക്കുമാരനും പൊരക്കുരു
 താത കൊപം പൊന്നു മുട്ടിച്ചു കൺചുവന്നു പുരിക
 കൊടി വിറച്ചു ഞരമ്പു പിടിച്ചു തിരുവടുമ്പൊരടെ
 മൊഴിയാതെ വെറച്ചു മഹാഷിമാരെ നൊക്കിയറി
 യിച്ചാൻ ശത്രുക്കുമാരൻ. എന്തു ഭവാന്മാരീവണ്ണമ
 രളിച്ചൈവാനെന്നും പിന്നെ ഞാനൊട്ടു ബാലനെന്നു
 നിരൂപിച്ചിട്ടൊ ആയതെന്നിയെ രാക്ഷസനെക്കൊൽ
 വാൻ ശക്തിപൊരായെന്നു നിനക്കുകൊണ്ടൊ ഇപ്ര
 കാരുമരളിച്ചൈവാനെന്നുമെന്നാലൊന്നു നിന്തിരുവ
 ടിമാർ നിശ്ചയിക്കണം. എന്നുടെ ജെഷ്ഠഭാതാവായി
 യ ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രീപാദാരവിന്ദത്താ
 ണായെന്നുടെ കൺമുന്നാലവനെ കാണകിലമുറ്റു
 ത്തുകൊണ്ടുവനെക്കൊന്നു നിങ്ങളുടെ ഇടർ കളയ
 നെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തരുളിനാൻ ശത്രുക്കുമാരൻ.
 അതു കെട്ടു മഹാഷിമാരും പെരിക പ്രീതിപെട്ടു നിരൂ
 പിപ്പതും ചെയ്താർ. ശത്രുക്കുമാരനിപ്പൊരും കൊ
 പിപ്പതു രാക്ഷസനൊടല്ലാ നമ്മൊടുകൊണ്ടിവനെ
 നാം പ്രശംസിച്ചു കൊപമടക്കവെണമെന്നു നിണ്ണയി
 ചു ശത്രുക്കുനെ നൊക്കിയരുളിച്ചൈവുതും ചൈ
 താർ. കെടുക ശത്രുക്കുമാരാ നിനക്കു ലവണനെ
 കൊൽവാൻ ശക്തിപൊരായെന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു മ
 ല്ലാ, നിന്നുടെ താതൻ ദശരഥചക്രവർത്തി ചതുസ്സാഗ
 രപദ്യുന്തത്തിനകത്തധിപനല്ലായെന്നാലവനുടെ പു

തുനല്ലൊ മഹാരാജാവു ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയുമെ
 ന്നാലവൻ തന്തിരുവടിയുടെയനുജഭാതാവായമുണ്ടു
 നീയുമതുകൊണ്ടു നിന്നുടെ ബാഹുവീയുബലശക്തി
 പരാക്രമങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടായെന്നും ചിന്നെ
 യസുരനെക്കൊൽകയല്ല സകല ലോകങ്ങളും നീ
 ജയിക്കണമെന്നുവെച്ചാലതിനും കുറവില്ലെന്നു ഞങ്ങ
 ലറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുയെന്നാലസുരനെ കൊൽവാനുപായ
 ഞ്ഞെ ഞങ്ങളറിയിച്ചെന്നെന്നുമളിപ്പിച്ചതതുനെന്നും
 ശത്രുക്കൾക്കുമാരനും കൊപമടക്കിയെല്ലാവരും കൂടപ്പൊ
 യി ഗംഗയൊടു തിരുവയൊല്ലാപുരിയൊടിടയിൽ
 രണ്ടു നാൾ വസിച്ചു മൂന്നാം ദിവസം പൊയി ഗംഗാ
 കടന്നു തമസാനദിതീരമുണ്ടു വാണീകീമഹഷിയുടെ
 യാത്രമമവിടെച്ചെന്നു മഹഷിയെക്കണ്ടു നമസ്സരിച്ചു
 പൊകണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു മല്യാഹസമയത്തു
 ഗംഗാ കടന്നു തന്നുടെ പടയെല്ലാം ഗംഗാതീരത്തു വന
 ഭൂമിയിൽ നിർത്തി മഹഷിമാരൊടും ബ്രാഹ്മണരൊടും
 കൂടി ശ്രീവാണീകീമഹഷിയുടെയാത്രമത്തെ പ്രാപിച്ചു
 ശത്രുക്കൾക്കുമാരനും പൊടുങ്ങനവെ ചെന്നു മഹഷിയെ
 നമസ്സരിച്ചതും ചെയ്താൻ. അതുനെന്നും മഹഷിമുഖ്യ
 നും പെരുതായാടരവാലഗ്ദ്ധപാദ്യാപമനീയമായുള്ള
 പൂജാസാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു മഹഷിമാരെയും ബ്രാഹ്മ
 ണരെയും ശത്രുക്കൾക്കുമാരനെയും പൂജിച്ചു ചിന്നെ രമ
 ണീയമായിരിക്കുന്ന ചിലവ ഇരിപ്പാനും കൊടുത്തുട
 നെല്ലാവരുമിരുന്നരുളുവിതും ചെയ്താൻ. അതുനെന്നും
 ശത്രുക്കൾക്കും മഹഷിയെത്തൊഴുകുകൊണ്ടിരിപ്പതും
 ചെയ്താൻ. കെൾക്കു മഹാനഭാവനായുള്ളൊവെ നി

ന്തിരുവടിയുടെയാശ്രമത്തിന്നു വടക്കെ പുറത്തു ഭാഗത്തു ജീണ്ണമായിരിപ്പൊരാശ്രമം. കാണായതാക്കളളവെന്നു മവിടെക്കുടിയിരിക്കുന്നതാരെന്നു മതെന്തിപ്പൊളൊഴിഞ്ഞു പൊയതെന്നു മരുളിച്ചെയ്ത ഭഗവാനെയെന്നു ശതൃഘ്നകുമാരൻ തൊഴുതറിയിച്ചതു കെട്ടു തെളിഞ്ഞ മാനസനായരുളിച്ചെയ്തും ചൈതാൻ മുനിമുഖ്യൻ.

കെറുക്കു ശതൃഘ്നകുമാരാ പണ്ടു സൂര്യവംശസംഭൂതനായൊരു രാജാവുളവായാനവന്നു സുധാശനനെന്ന നാമത്തൊടും കൂടിയിരിപ്പൊരുത്തനാകയുമുണ്ടു. അവൻ പെരിക ധർമ്മാത്മാവായി മഹാവീര്യവാനായിരിപ്പൊരുത്തൻ. അവനയൊദ്ധ്യാപരിയാകുന്ന രാജധാനിയിലിരുന്നടുത്തവണ്ണം പ്രജാപരിപാലനം ചെയ്തു സുഖിച്ചു വസിക്കുമതുകാലമവന്നു മിത്രസഹനെന്നൊരു പുത്രനുളവാവിതും ചൈതാൻ. അവൻ പെരിക ധർമ്മാത്മാവായി വീര്യപുരുഷനായിരിപ്പൊരുത്തനവൻ നായാട്ടിന്നു പെരിക നിബ്ബന്ധമുള്ളൊരുത്തനാകകൊണ്ടു വനങ്ങളിൽ പെരുമാറി മൃഗങ്ങളെ വളരെക്കൊന്നു പച്ചിറച്ചിയും തിന്നു പെരുമാറി നടക്കുന്ന കാലത്തിരിവർ രാക്ഷസന്മാർ പെരികപ്പാപികളായി ശൂരന്മാരായി ഭൂഷാത്മാക്കളായി ബ്രാഹ്മണരെയും പശുക്കളെയും മഹർഷിമാരെയും കൊന്നിറച്ചിയും തിന്നു പെരുമാറി നടക്കുന്ന രാക്ഷസർ പച്ചിറച്ചിയിലെ ശുദ്ധയൊരു ജാതിയുമലംബുദ്ധിവരാജായാൽ പിന്നെയും വനമൃഗങ്ങളെയൊരാഞ്ഞു നടക്കയും മാനുകൾ പന്നികളിത്യാദി മൃഗങ്ങളെക്കൊന്നു തിന്നു നടക്കുമതുകാലം രാജകുമാരൻ വനമൃഗങ്ങളെയൊരാഞ്ഞു നടക്കുന്നവന്നു കാണായി

രണ്ടു ചെർ രാക്ഷസന്മാരും പുലിവെഷമവലംബിച്ചു
 ചൊന്നു വരുന്നതു കണ്ടു നെരും രാജകുമാരനും കൂത്തു-
 കൊടുതായിരിക്കുന്ന ശരമെടുത്തു ചെവിമറിയ വലിച്ചു
 പ്രയോഗിച്ചതുമെരമഞ്ചര പുലിയാലൊന്നു ചാവി-
 തും ചെയ്തു. അതുനെരും തന്നുടെ സഖി മരിച്ചു വീണ
 തുകണ്ടു പെരിക ടുഃഖിച്ചു പുലിവെഷം കളഞ്ഞു പൂർവ്വ-
 മിരിക്കുന്ന രാക്ഷസവെഷമവലംബിച്ചു രാജകുമാരനെ
 നൊക്കിച്ചൊല്ലുവീതും ചെയ്താൻ. നിന്നൊടൊരു
 വൈരവിരോധം ഞങ്ങൾ ചെയ്തില്ലല്ലോ പിന്നെ
 യെന്നു കാരണമായെന്നുടെ സഖിയെ നീ കൊന്നു
 തെന്നു മിത്രസഹനൊടു രാക്ഷസവീരൻ ചൊടിച്ചു
 പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ രാക്ഷസവീരൻ. നീയെന്നു
 ടെ സഖിയെ കൊന്നതിന്നു നിന്നൊടിതിന്നു പ്രതി-
 ചെയ്യാനെന്നാലിപ്പൊൾ കഴികയില്ലെന്നുമെന്നാൽ
 കൂടുമ്പൊളിതിന്റെ ഫലം നിന്നെക്കു വരുത്തുന്നുണ്ടെന്നും
 ചൊല്ലി പിന്നെയുമിവൻ കൊല്ലുമെന്നൊത്തു ചൊടു-
 ങ്ങനവെ പൊയംബരമാണ്ണു മറഞ്ഞു വസിച്ചാനിരാ-
 ക്ഷസവീരൻ. മിത്രസഹനം പൊയി തിരുവയൊ-
 ഡ്യയെ പ്രാപിച്ചു സുഖിച്ചു വസിക്കും കാലം മിത്രസ-
 ഹനം നിരൂപിച്ചയെന്നുടെ പൂർവ്വന്മാർ മുന്നമെറിയ
 അശ്വമേധം ചെയ്തു വസിച്ചാരല്ലായെന്നാൽ ഞാനു
 മൊരശ്വമേധം ചെയ്യണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു സൂര്യ-
 വംശരാജാക്കന്മാർക്കു ഗുരുവാകിയ വസിഷ്ഠമഹർഷിയെ
 ചെന്നു നമസ്കരിച്ചറിയിപ്പതും ചെയ്താൻ. ഭഗവാ-
 നെയെന്നെക്കൊണ്ടൊരശ്വമേധമാകുന്ന യജ്ഞത്തെ
 ചെയ്യിച്ചുരുളവെന്നമെന്നു തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടരുളി

ചൈതിതു വസിഷ്ഠഭഗവാൻ. കൈകൾ മിത്രസഹാ
 നിന്ന കിതു തൊന്നിയതത്രയും പെരിക ഗുണമുള്ളൊ
 ന്നാകയുമുണ്ടെന്നാലതിന്നു വിധിപ്രകാരമുള്ള ഉപക
 രണമെല്ലാമൊരുക്കുകെന്നളിച്ചൊതു പിന്നെ വസി
 ഷ്ഠമഹർഷിയും യജ്ഞത്തിന്നു ഭീക്ഷപുക്കിരിക്കുമതുനേരം
 മിത്രസഹജനും യജ്ഞത്തിന്നു വെണ്ടുമുപകരണമെല്ലാ
 മൊരുക്കി വന്നു മാറഷിയൊടറിയിക്കുമതുനേരം വസി
 ഷ്ഠഭഗവാൻ അടുത്തവണ്ണമശപമധം ചൈതൊടു
 ക്കിയതുനേരം മഹർഷിമാക്കും ബ്രാഹ്മണക്കുമടുത്തവണ്ണം
 ഭാനംചെയ്തു മെവുമതു കാലം മൂന്നു പുലിയാടി വന്ന
 രാക്ഷസരിലൊരുവനെ രാജാവു കൊന്നതു കണ്ടു
 മരൊവൻ ഭയപ്പെട്ടുംബരമെ മറീത്തുപായവൻ
 പൂർവ്വവൈരവിഷയമായി രാജാവെ ചരിഭവിക്കണമെ
 ന്നു നിണ്ണയിച്ചു സമയം പാത്തു നിൽക്കുമതു കാലം മായ
 യാലെ വസിഷ്ഠമഹർഷിയുടെ രൂപമൊലംബിച്ചു രാജാ
 വിൻമുമ്പിൽ ചെന്നു നില്പിതും ചൈതാൻ. അതു കണ്ടു
 മിത്രസഹജനും മഹർഷിയെ വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരി
 ച്ചു രമണീയമായിരിക്കുന്ന സിംഹാസനം കൊടുത്തി
 രുത്തി ഗൊഴുതപ്രകാരമെ താനുമിതന്നു മഹർഷിയെ
 വന്ദിച്ചറിയിച്ചാനിരാജകമാരൻ. ഏതു വിചാരിച്ചെ
 ഴുന്നള്ളി ഭഗവാനെന്നാലായതരുളിച്ചൊതുതാലായ
 തുപൊലെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു രാജാവറിയിച്ചതു
 കെട്ടു മായാവസിഷ്ഠനുമരുൾമൊതു. രാജാവെ പര
 മരഹസ്യമായുണ്ടൊരു കാര്യംപറവാൻ അതാരുമൊ
 രുത്തരർയ്യകയുമരുതു. ആയതറിഞ്ഞാൽ സർവ്വലൊക
 തും നിന്ദിച്ചു പറകയും ചെയ്യും. നീ താനറിയുന്നതും

നിന്നൊടു പറയെന്നതും കുറഞ്ഞൊരിളപ്പമുണ്ടെങ്കിലും നീയറിയാത്താലതാകയില്ലതുകൊണ്ടു നവഗൊപ്യമായിരിക്കയും വെണമെന്നാലെനിക്കിന്നു മീനുമിറച്ചിയും കൂട്ടി സുഖൈ ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിൽ പെരിക ശുദ്ധപെട്ടിരിക്കുന്നു മഹാരാജാവെയെന്നപ്രകാരം ചെയ്തിനാൻ മായാവസിഷ്ഠൻ. അതുകെട്ടു തൊഴുതറിയിച്ചാൻ രാജാവും യാതൊന്നു നിന്തിരുവടിക്കു ശുദ്ധയുള്ളതെന്നാലായതിനെച്ചെയ്യുന്നുണ്ടു ഞാൻ, നിന്തിരുവടിയാശ്രമത്തിലെഴുന്നരുളുക ഭഗവാനെയെന്നു രാജാവു ചെയ്തുകെട്ടു മായാവസിഷ്ഠനുമെഴുന്നരുളി പണ്ണശാലയെ പ്രാപിപ്പിച്ചുംചെയ്താൻ. പിന്നെയിരാജാവും ചെയ്തി പുതിയൊരിറച്ചിയും മീനും കൊണ്ടു വന്നു പെരിക സ്വാദുകരമായിരിക്കുന്ന കാദനസാധനങ്ങളുമെന്നരാശികളും ചമച്ചു മഹാരാജം കൂടാതെ തന്നുടെ ഭദ്രവിയാകിയ ഭദ്രയന്തിയും താനുമായി ഭോജനസാധനങ്ങളെയുമെടുത്തു ചെയ്തി വസിഷ്ഠമഹർഷിയുടെയാശ്രമത്തിലകത്തു പുക മഹർഷിയെ നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതറിയിപ്പിച്ചും ചെയ്താൻ. ഭഗവാനെ നിന്തിരുവടിയരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം ചമച്ചു കൊണ്ടുവന്ന അന്നരാശി അമൃതമയമാകുംവണ്ണമമറെത്തു ചൈകവെണം സ്വാമിയെന്നിപ്രകാരം രാജാവു തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു മഹർഷിയുമമറെത്തിന്നെഴുന്നള്ളിയതു നെരം മീനുമിറച്ചിയും കണ്ടു കൈകടഞ്ഞെഴുന്നെറ്റ കൊപിച്ചരുളുവിതും ചെയ്താൻ. എന്തു ഭരതമാവെ പണ്ടെന്നും കാണാതെയും കെറക്കാതെയും അറിയാതെയുമവസ്ഥ കൊണ്ടുവന്നു തന്നു നിശ്ശങ്കനായി നിൽക്കുന്ന ഭൃഷ്ടരാജാ

വെ മാംസമശിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്ന നീ പച്ചിറച്ചിയും
 തിന്നു പന്തിരാണ്ടെക്കാലം രാക്ഷസനായിപ്പൊകയെ
 ന്നു ശപിപ്പതും ചെയ്തു വസിഷ്ഠമാറഷി. അതു കെട്ടു
 രാജാവും പെരികക്കൊപിച്ചു ചൊൽവിതും ചെയ്
 താൻ. മൂന്നു വന്നെന്നൊട്ടു മാംസം കൂട്ടി ഭക്ഷിക്കണ
 മെന്നു ചൊല്ലിപ്പൊയപ്പൊൾ ഞാനുമവുണം ഭോജന
 ണ്ടെല്ലം ചമച്ചു കൊണ്ടുവന്നപ്പൊളെന്നെശ്ശപിക്കയല്ലൊ
 ചെയ്തതുമെന്നാൽ ഞാനും കൂടശ്ശപിക്കുന്നുണ്ടെന്നു
 ചൊല്ലി രണ്ടു കൈകൊണ്ടും നീർ കൊരിപ്പിടിച്ചു
 നിന്നു മഹഷിയുടെ മെൽ നീർ വീഴ്ത്തുവാൻ നിന്നു
 രാജാവിനെക്കണ്ടു രാജാവിനുടെ പത്നിയായി ഭമയ
 ന്തി അവരും പെരിക വിചാരമുളളൊരുത്തിയാകയും ബു
 ധിയുളളൊരുത്തിയാകയുമുണ്ടെന്നാലതു കൊണ്ടു ഭർത്താ
 വെത്തൊഴുതു നമസ്സരിച്ചു ചൊൽവിതും ചെയ്താൾ.
 ഭർത്താവെ ബ്രാഹ്മണൻ കൊപിച്ചു ശപിക്കുമ്പോൾ കൂട
 ശ്ശപിക്കുന്നതൊട്ടും യോഗ്യവുമല്ല; മഹഷിയരുളി
 ച്ചൈത ശാപമനുഭവിച്ചു താൻ നിനച്ച പിശാചുകൊ
 പമടക്കി തന്നുടെ കൈയിൽ മഷിയുടെമെൽ വീഴ്ത്തു
 വാൻ കൊരിയ ജലം തന്നുടെ കാൽ രണ്ടിന്മേലും വീ
 ശ്ശിക്കൊൾകായെന്നു പത്നി പറഞ്ഞതു കെട്ടു രാജാ
 യും തന്നുടെ കൊപമടക്കി തന്നുടെ കൈയിലിരിക്കും
 നീർ തന്നുടെ കാലു രണ്ടിന്മേലും വീശ്ശിനാനിരാജാ
 വും. അന്നീർ തന്നുടെ കാൽമെൽ വീണതെന്നരം കാ
 ലു രണ്ടും കറത്തു ചൊരിവിതും ചെയ്തു. അതു കണ്ടു
 മഹഷിയും കൊപമടക്കി രാജാവിൻ പക്കലെതുമൊ
 രു ദോഷമില്ലെന്നാർച്ച ദിവ്യചക്ഷുസ്സുകൊണ്ടു റൊ

ക്ഷിയപ്പെട്ടുള്ളവണ്ണം കണ്ടറിഞ്ഞരുളി വസിഷ്ഠമാഹ
 ഷി. കെടുകാ രാജാവെയെന്നുടെ രൂപം സംഗ്രഹി
 ച്ചു നിന്നെ നശിപ്പിക്കണമെന്നൊച്ചു നിന്നുടെ വൈരി
 യായിരിക്കുന്ന ശത്രു വന്നുപടേശിച്ചു നീയറിയാതെ
 ചെയ്തിരിക്കുന്ന അപരാധമായതല്ലാതെ നിന്നാലുമെ
 ന്നാലുമുള്ളൊന്നല്ലാ ഇതൊരു രാക്ഷസൻ വന്നു ചെയ്
 തതെന്നുമരുളിച്ചെയ്യതെന്നാൽ ബ്രാഹ്മണശാപം പഴു
 തായിപ്പൊകയുമില്ലാ. അതുകൊണ്ടു വനത്തിൽ ചെ
 ന്നു പന്തീരാണ്ടിറച്ചിയും തിന്നു രാക്ഷസവേഷമവലം
 ബിച്ചു വസിക്കയെന്നുമരുളി. പിന്നെ പന്തീരാണ്ടു
 കഴിഞ്ഞാൽ പണ്ടെപ്പൊലെ രാജ്യപരിപാലനം
 ചെയ്ക രാജാവെയെന്നുമരുളിപ്പിന്നെയുമരുളി മാഹ
 ഷിമുഖ്യൻ. പന്തീരാണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ശ്രീവാന്ദീകിമ
 ഹഷിയെച്ചെന്നു കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു സമുപ്രായശ്ചി
 ത്തമായിരിപ്പൊരശ്വമെധവും ചെയ്തു ഭക്ഷിണയും
 ചെയ്താശീർദ്ദ്ധവും വാങ്ങി തിരുവയൊല്യാപുരിയെ
 പ്രാപിച്ചു പ്രജാപരിപാലനം ചെയ്ക രാജാവെയെ
 ന്നു ശാപമൊക്ഷവുമനുഗ്രഹിച്ചു പിന്നെയിന്നു തുടങ്ങി
 കന്മഷപാദനെന്ന പെരു നിണക്കെന്നുമരുളിയതുനെ
 രം രാജാവും രാക്ഷസവേഷമവലംബിച്ചു വനം പ്രാ
 പിച്ചു ഇറച്ചിയും തിന്നു നടന്നിങ്ങിനെ ചിർകാലം
 നടന്നു പന്തീരാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ ഉടനെ ഇവിടെ
 വന്നു അശ്വമെധവുമടുത്തവണ്ണമെ ചെയ്തൊടുക്കി
 ഭാനവും ചെയ്തു രാജ്യത്തിന്നു പൊയിസ്സുവിച്ചു വസി
 പ്പതും ചെയ്താൻ. എന്നിപ്രകാരം ശ്രീവാന്ദീകി മഹ
 ഷി ശത്രുഘ്നകുമാരനെ കെടുപ്പിപ്പതും ചെയ്തു. പി

നെ ശത്രുഘ്നകുമാരൻ ശ്രീവാന്ദീകിമഹഷിയുടെ ആശ്രമത്തിങ്കൽ മഹഷിവർഗ്ഗത്തോടും അനൈകമായിരം പടജനത്തോടും അന്നു രാത്രിയവിടനിന്നു പുരാണകഥയും പറഞ്ഞു രസിച്ചു എട്ടു പത്തു നാഴിക ചെല്ലുന്നെരമെല്ലാവരും നിദ്രയെ പ്രാപിച്ചതും ചൈതാൻ. അന്നു രാത്രിയവിട വസിച്ചു പിറന്നൊളെതിരവെ പുറപ്പെട്ടു തമസാനദിയിലിറങ്ങി സ്നാനം ചെയ്തു തന്നുടെ അനുഷ്ഠാനകർമ്മമെല്ലാം ചെയ്തൊടുക്കി ശ്രീവാന്ദീകിമഹഷിയെച്ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു അനുജനെയും വാങ്ങി മഹഷിമാരോടും ബ്രാഹ്മണരോടും പടജനത്തോടും കൂടപ്പുറപ്പെട്ടുനാളിടയിൽ വസിച്ചെട്ടാംനാൾ യമുനാതീരം പ്രാപിച്ച യമുനയുടെ വടക്കെക്കരയിലിരിക്കുന്ന മഹഷിമാരെച്ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതു നില്പിതും ചൈതാൻ ശത്രുഘ്നകുമാരൻ.

ഇന്നിവിടെ വസിച്ചു പുലർകാലെ ചെന്നു ലവണനെ വധിക്കാമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു മഹഷിമാരിൽ പ്രധാനയായിരുന്ന ശൗനകയെമഹഷിയുടെയാശ്രമത്തിലകത്തു ചെന്നു മഹഷിയെ വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതു നില്ക്കുന്ന ശത്രുഘ്നകുമാരനെക്കണ്ടു മഹഷിയും പെരിക പ്രീതിപ്പെട്ടു ശത്രുഘ്നകുമാരനെ പൂജിച്ചു ഇരിപ്പുതാകാ കുമാരായെന്നു മഹഷിയരുളിച്ചൈകയാലെ തൊഴുതപ്രകാരം താനുമിരിപ്പതും ചൈതാൻ. പിന്നെ മഹഷിയെ നൊക്കിയറിയിച്ചാൻ ശത്രുഘ്നകുമാരൻ. അരുളിച്ചൈക ഭഗവാനെ ലവണനെന്ന രാക്ഷസനുടെ ഉൽപത്തിയും ബലവീര്യപരാക്രമശക്തിയും അരുളിച്ചൈകവെണം ഭഗവാനെയെ

നിപ്രകാരം ശത്രുഘ്നകുമാരനറിയിക്കക്കൂട്ട തെളിഞ്ഞ
 മാനസനായരുളിച്ചെയ്താൻ മുനിമുഖ്യൻ. കെടുകാ
 ശത്രുഘ്നകുമാരൻ നിന്നക്കറിവില്ലായ്കൊണ്ടല്ലായെങ്കി
 ലുമൊരുപദേശം ഞാൻ പറഞ്ഞുതന്നതുമുണ്ടു. തന്ന
 ടെ ശത്രുവിനെയൊരുനാളും നിന്ദിക്കയില്ലാ ബുദ്ധിയു
 ള്ള പുരുഷൻ. ശത്രു ബലവാഴ്ത്തുകിലും ഭൂബലനെ
 ക്കിലും പെരിക ആദരിച്ചുവെന്നമിരിപ്പാനൊരിക്ക
 ലും അപ്രിയം പറയാതെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു ചതു
 വ്ശിധത്തിലും കരുതി സമയമടുക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞും
 കൊണ്ടു കഴുത്തുറക്കുകയും വെണം. അങ്ങിനെയല്ലാ
 ത പുരുഷനൊരുനാളുമൊരുത്തിയിൽ നിന്നുമൊരു
 ജയം വന്നിട്ടു കാണാനുമില്ലായെന്നാൽ ശത്രുവിനെ
 യൊരുനാളും നിന്ദിക്കാല്ലാ, തന്നെയറിഞ്ഞൊങ്ങി
 റിക്കയും വെണം. ലവണനൊട്ടു വൈരം നിരൂപിക്കാ
 തെയുമവനെയെന്നിങ്ങു ജയിച്ചു കൂടുമൊയെന്നു നിരൂ
 പിക്കാതെയും ഭവാനവനെക്കൊന്നു ദൈവകളെയും മ
 ഹാഷിമാരെയും ബ്രാഹ്മണരെയും പശുക്കളെയും രക്ഷി
 പ്പതും ചൈക. അതിനൊരുപായമുണ്ടുതൂവം പറ
 യാം. പണ്ടു ശ്രീമഹാദൈവന്തിരുവടിയൊരു ശുലമു
 ണ്ഡവൻപിതാവായി മധുപന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;
 ആയതു പിതാവൊടു ലവണൻ ബലാൽ പഠിച്ചുകൊ
 ണ്ഠാൻ. എന്നാലശ്ശുലമവൻകൈയിലിരിക്കുന്നെരമാ
 രാലുമവനെക്കൊന്നുകൂടാ; മുന്നമൊരിക്കൽ മന്ധാ
 താവെന്ന രാജാവു കലഹിച്ചു പെരിമ്പടയൊടു കൂടി
 യുദ്ധത്തിന്നുവന്നു വിളിച്ചുനേരം ലവണനും കൊപി
 ച്ചു യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു ശുലമെടുത്തു പ്രയോഗിച്ചു

തുനേരം പൊട്ടുങ്ങനവെ ശൂലം ചെന്നു മാന്ധാതാ
 വിനെയും പടജജനത്തെയും ഭസ്മമാക്കിക്കളഞ്ഞു പി
 ന്ന ശീശ്രൂം വന്നു ലവണൻകൈയിൽ പുകിതു ശൂല
 വുമെന്നാലശൂലമവൻകൈയിലിരിക്കുന്നേരം നിണ
 ക്കവനെക്കൊന്നു കൂടതാനുമെന്നാലവൻ പുലരിയെ
 പുറപ്പെട്ടു കളിച്ചു ശൂലനായിച്ചെന്നു ശൂലമകത്തു പീ
 റത്തിന്മേൽ വെച്ചു ജലഗന്ധപുഷ്പയുപനിവെച്ചാദിക
 ളെക്കൊണ്ടു പുജിച്ചുച്ചയാകുമ്പോൾ പച്ചിറച്ചിയും
 കൊണ്ടുവന്നകംപൂവിതും ചെയ്തും. പുറപ്പെട്ടാലവന
 കംപൂകുംമുനെ ചെന്നു ഗൊപുരപരത്തിൽ ചെന്നു മുട്ടി
 ച്ചു അകത്തിളക്കാതെ കൊല്ലുകയും വേണമെന്നിപ്ര
 കാരമരുളിച്ചെയ്തു മഹർഷിമുഖ്യൻ പിന്നെയുമരുളി
 കെൾക്കാ ശത്രുഘ്നകുമാരൻ നിരായുധനെക്കൊല്ലമതു
 യോഗ്യമല്ലാ വീര്യപുരുഷനാക്കുന്നു ശക്തിയുമരു
 തു. പാപികളായി ഭരാത്മാക്കളായി ഭഷ്ടരായിരിക്കു
 ന്ന ജനത്തെ നിരായുധനായിരിക്കിലും കൊല്ലുന്നതു
 യോഗ്യമത്രെയെന്നാലവനകത്തു പൊക്കുമുന്നമെക്കാ
 ന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്ക ശത്രുഘ്നകുമാരനെന്നരുളി
 ച്ചെയ്തു മഹർഷിയും. പിന്നെ ശത്രുഘ്നകുമാരനുമന്നരാ
 ത്രിയുമവിടെ വസിച്ചു പിറന്നാളെതിരവെ പുറപ്പെ
 ട്ടു നിത്യകർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെച്ചെയ്തൊടുക്കി ചതുരംഗ
 പട്ടയൊടും കൂടി പുറപ്പെട്ടു യമനയാകുന്ന നദികടന്നു
 മധുപപുരത്താമ്മാറചെന്നു നിരൂപിച്ചു ശത്രുഘ്നകുമാ
 രൻ. ഞാനെവവെന്നൊടു ചെന്നു യുദ്ധം ചെയ്യാവതെ
 ന്നൊച്ച ചതുരംഗപ്പട്ടയെല്ലാം ഗൊപുരപാരത്തു നി
 ത്തി അരയും തലയും മുറുക്കി യുദ്ധയോഗ്യനായി ബാ

ണാസനത്തൊടും കൂടിസ്നാനധനായി നില്പിതും ചൈതാൻ ശത്രുഘ്നകുമാരൻ.

അക്കാലത്തു ലവണരാക്ഷസനും പുലരിയെ ചെന്നു കളിച്ചു ശുദ്ധനായി ശുദ്ധത്തെ പൂജിച്ചാരാധിച്ച ഭക്തിപ്പെട്ട തൊഴുതു നമസ്കരിച്ചുകത്തുവെച്ചു പുറപ്പെട്ടു പൊയി ബ്രാഹ്മണരെയും പശുക്കളെയും മാന്യർമാരെയും കൊന്നു രണ്ടു മൂന്നു നാലു നാളെക്കു വെണ്ടുന്ന പച്ചിറച്ചിയുംകൊണ്ടു ഒരു തിന്നിട്ടുമൊട്ടു തിന്നാതെയും കെട്ടിപ്പെറിവരുന്നതുമുണ്ടു. ചില നാൾ കാലത്തെയും ചില നാളെച്ചക്കും ചില ദിവസം വൈയിന്നെരവുമിങ്ങിനെയവൻ പൊറുപ്പാടെന്നാലന്നു കാലത്തെ കെട്ടിപ്പെറിത്തന്നുടെ പുരി നൊക്കി വരുന്നെരം ഗോപുരം മുഴം വളഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും ഗോപുരപോരത്തിങ്കൽ നിൽക്കുന്ന ശത്രുഘ്നകുമാരനെക്കണ്ടു കൊപിച്ചു ചൊടിച്ചാനിരാക്ഷസൻ. ആരെടൊ നീയെന്നുമെങ്ങുനിന്നു വരുന്നെന്നുമെന്തഭിപ്രായമായി വന്നുവെന്നുമെന്നെക്കാണാൻ വന്നൊരുത്തനാകിലകത്തു പൊകയെന്നുമാ യതെന്നിയെ എന്നൊടു യുദ്ധത്തിന്നു വന്നൊരുത്തനൊയെന്നു ലവണൻ ചൊടിച്ചപ്പൊൾ ചൊല്ലിനാൻ ശത്രുഘ്നകുമാരൻ. എന്തു രാക്ഷസാധമായെങ്ങുനിന്നു വന്നുവെന്നുമെന്തുകാരണമായി വന്നുവെന്നുമല്ലൊ നീ ചൊടിച്ചതുമെന്നാലായതു കെൾക്കു നീചാധമാ. സൂര്യ വംശാലങ്കാരസംഭൂതനാകിയ ശശരഥചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രൻ ഞാൻ, പിന്നെ രാക്ഷസഹന്താവാനാകിയ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയുടെ അനുജഭാതാവായെന്നുമുണ്ടു. ഇപ്പൊൾ ഞാൻ വന്നതിൻ കാരണം നിന്നെ ധർമ്മരാജാ

വിന്റെ ആലയത്തിലൊരുമുറ്റത്തുനന്നെകൊണ്ടു പാഞ്ഞുപ്പാനെന്നു ശതൃഘ്നകുമാരൻ ചൊല്ലുകെട്ടു പെരികു കൂലിച്ചു പല്ലം കടിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ രാക്ഷസാധമൻ. എന്തെന്നു പറഞ്ഞതു നരാധമാ നീയെന്തിച്ചൊല്ലിയതു മെന്നാലെന്നുടെ പരാക്രമം നീ കെട്ടുകൊടുകാ. മൂന്നു ചില രാജാക്കന്മാർ ചതുരംഗപ്പടയൊടും വന്നു കൊട്ടയും ഗോപുരവും വളഞ്ഞെന്നൊടു യുദ്ധം ചെയ്തപ്പോൾ ഞാനവരെ എല്ലാമരുമുറ്റത്തുകൊണ്ടു കൊന്നു ധർമ്മരാജാലയത്തിന്നയച്ചിരിക്കുന്നുയെന്നാൽ ഭൃഞ്ചലനായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യാധമാ നീയെന്നൊടുത്തു ചെയ്യുന്നെന്നു രാക്ഷസൻ ചൊല്ലുകെട്ടു കൊപിച്ചുതൂർച്ചയെ ശതൃഘ്നകുമാരനും. ഭൃഞ്ചനായുള്ളൊയെ രാക്ഷസന്റെ പാഞ്ഞു ജയിപ്പാത്തുടങ്ങാതെ നമ്മിൽ ഭവനപ്രായം ചെയ്തിവിടെവെച്ചു നീ ചാകണമെന്നുവെച്ചു ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തും അപകാരം നീയെന്നൊടും നിനച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യാതെ പാഞ്ഞു പെടിപ്പിച്ചാൽ ഭയപ്പെട്ടൊടിപ്പൊമിവെന്നു നിനക്കുവെണ്ടായെന്നിപ്രകാരം ശതൃഘ്നകുമാരൻ ചൊല്ലുകെട്ടു ചൊല്ലിനാനിരാക്ഷസൻ. എനിക്കു മരിക്കണമെന്നു നിനച്ചെന്നൊടു ഭവനപ്രായം ചെയ്യാൻ വന്നു നിന്നൊടു യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നുവെച്ചാൽ ഞാനൊ നിരായുധനല്ലായെന്നാൽ ഞാനകത്തു ചെന്നായുധമെടുത്തു കൊണ്ടുവരുവാനൊരു മുറ്റത്തുനന്നെ വാതിൽ വഴങ്ങി വഴി തരണമകത്തു പൊവാനെന്നു രാക്ഷസൻ ചൊല്ലുകെട്ടു ചൊല്ലിനാൻ ശതൃഘ്നകുമാരൻ. ഭൃഞ്ചനായിരിക്കുന്ന നീ മഹഷി

മാറെയും ബ്രാഹ്മണരെയും പശുക്കളെയും വെട്ടിക്കൊ
 ന്നു തിന്നുന്നൊന്നാകകൊണ്ടു നിരായുധനായിരിക്കുന്ന
 നിന്നെ കൊന്നാലൊരു ദോഷമില്ലാ, പിന്നെയത്രയു
 മല്ലാ ശത്രുവിനെക്കണ്ടാലുടൻ നിരായുധനെങ്കിലും
 ആയുധപാണിയെങ്കിലും കൊല്ലണമെന്നുണ്ടു ഞായം.
 അതുകൊണ്ടു നിന്നെ പ്രാണനൊടെ അകത്തു പൊവാ
 നയക്കയുമില്ലാ, വിരിയ കാലനൃക്കയക്കുന്നുണ്ടെന്നു ശത്രു
 ഘ്ലകുമാരൻ പൊല്ലക്കെട്ടു' രാക്ഷസനും കൊപിച്ചു
 കൈക്കലിരിക്കുന്ന പലലമെല്ലാം നെലത്തിട്ടു കൈര
 ങ്ങും തമ്മിൽ തല്ലി ഇടിയലറുപൊലെ നാലഞ്ചു
 പത്തലറി പല്ലും കടിച്ചു പൊടുങ്ങവെയൊരു മരം
 പൊരിച്ചു തല മുഴുറി വിറപ്പിച്ചു ശത്രുഘ്ലകുമാരനെ
 ലെറിവിതും ചെയ്താൻ. അതുനേരം ശത്രുഘ്ലകുമാരനുമ
 ഞ്ചുശരം പ്രയാഗിച്ചു നരകിയിടയിലിടുവിതും ചെയ
 ത്താൻ ശത്രുഘ്ലകുമാരൻ. അതുനേരം രാക്ഷസനും മൂന്നെ
 പ്രകാരം മരം പൊരിച്ചു പാഷാണങ്ങളടങ്ങിയുമെറി
 ണ്താൻ ശത്രുഘ്ലനുടെ മൈമലിരാക്ഷസൻ. അതുനെ
 രമവയെല്ലാമുടനടൻ ശരം പ്രയാഗിച്ചു മുറിച്ചു
 ണ്ണണിയാക്കിക്കളഞ്ഞു പിന്നെ അനെകം ശരങ്ങൾ
 പ്രയാഗിച്ചതുനേരമസൂരനുടെ ശരീരം പിളർന്നു നീല
 പച്ചതത്തിന്മേൽ അനെകമായിരം ചെമ്മുരിക്കു പൂത്തു
 ലൻപൊലെ രുധിരത്താലണയപ്പെട്ട ശരീരത്തൊടും
 കൂടി നിൽക്കുന്ന രാക്ഷസനെതുമൊരു തളച്ചുയണ്ടായ
 തുമില്ലാ. അനേരം രാക്ഷസനും നിരൂപിച്ചു മരം
 പൊരിച്ചുടിച്ചിട്ടും പാഷാണമടങ്ങിയെറിഞ്ഞിട്ടുമി
 വനൊരു കുറവിലല്ലെന്നാത്തു കൊപിച്ചൊരു മരാമരം

പൊരിച്ചിലയൂരി കാടിച്ചെന്നുണഞ്ഞ ശത്രുക്കുമാ
രരുടെ തല ചിതറമാറ നെറ്റിത്തടത്തിലൊന്നെ
റ്റിനാനിരാക്ഷസവീരൻ. പിന്നെ ശത്രുക്കുമാരനെ
റെറ്ററ നെറ്റി പിളന്നു രുധിരമണിഞ്ഞു തന്നത്താ
ന്മാന്നു വില്ലും ശരവുമിട്ടു മൊഹിച്ചു തെർമെൽ നിന്നു
ഭൂമിയിൽ തുളളിനാൻ ശത്രുക്കുമാരൻ. അതുനേരം
യുദ്ധം കാണാനുംബരമാറ്റ് വന്നുനിന്ന ദൈവകുളു
ഷികളും കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു അയ്യോ പാപമെ ശത്രുക്കു
കുമാരൻ മരിച്ചാനെന്നുമെനി നമ്മെയാരുക്ഷിക്ക
ന്നെന്നുടനല്ലാഭാഗത്തും നിന്നുചെല്ലുമാകുംവ
ണ്ണം കളകളശബ്ദത്തൊടും പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാരിമ്മ
ഹാപാപിയെക്കൊൽവാനാരെയും കണ്ടില്ലെന്നിവണ്ണം
ചൊല്ലി ദൈവകുളുഷികളും കൂടി പ്രലാപിക്കുന്നകാല
ത്തു ശത്രുക്കുമാരൻ മരിച്ചാനെന്നു രാക്ഷസനും നിരൂ
പിച്ചു പൊടുങ്ങനവെ ശത്രുക്കുനടയെടുക്കച്ചെന്നുനൊ
ക്കി പെരികച്ചിരിച്ചു സന്തോഷിച്ചു ശത്രുക്കുനടയെ
ആയുർവിനാശം കാക്കയാലിരാക്ഷസൻ. പിന്നെ ദൈ
വബ്രാഹ്മണമഹർഷിമാരെ രക്ഷ വരുത്തുവാൻ വന്നു
പ്പൊളിപ്രകാരം വന്നതെന്നുമെന്നാലതു കാരണമായി
രാക്ഷസനകത്തുപൊയി ശുഭമെടുക്കാഞ്ഞതുമിവന്മരി
ച്ചാനെന്നു തൊന്നുവാറും. പിന്നെ ലവണനും നിരൂ
പിച്ചു ഞാനിവനെയുമെടുത്തു മൂന്നും കൊണ്ടുവന്ന ഏറ
ച്ചിയും കൂടെയെടുത്തകത്തു പൊകണമെന്നു കല്പിച്ചു
പൊടുങ്ങനവെ ചെന്നിറച്ചിയെടുപ്പാൻ പൊയ
പ്പൊറും ദൈവകുളുഷികളും ബ്രാഹ്മണനും കൂടി ശത്രു
ക്കുമാരൻ ജീവിപ്പൊയാകായെന്നുടനടൻ മന്ത്രങ്ങ

ജെ ജപിക്കുമതുനേരം ശത്രുഘ്നകുമാരനും മൊഹം തീർന്ന്
 വിരണ്ടെഴുന്നീറ്റ വില്ലും ശരമെടുത്തു തെരിലാമ്മാറ
 കരയെറി പെരിക ലജ്ജയാലുണ്ടാകുന്ന കൊപത്തൊ
 ടും കൂടിക്കണ്ണിഴി ചുകന്ന കൊട്ടുണരമ്പെടുത്തു പുരി
 കക്കൊടി വിറച്ചു തിരുവടമ്പും വിറച്ചു കൂലിച്ചു നി
 രൂപിച്ചാൻ. മൂന്നും ഞാനിവനെക്കൊൽവാൻ വരു
 വ്വാളെന്തെടുത്തു ജ്യേഷ്ഠഭാതാവെൻ കൈയിലൊരു
 പള്ളിയമ്പെടുത്തു തന്നതെന്നാലതുകൊണ്ടു കൊൽവ
 നിവനെയെന്നു നിണ്ണയിച്ചു പള്ളിയമ്പു പുറുജനെ
 ചിന്തിച്ചു തൊഴുതെടുത്തു തൊടുത്തു ബ്രഹ്മാസ്ത്രമന്ത്രമ
 തിനുച്ചുമെലഭിമന്ത്രിച്ചു വജ്രംകണക്കെയുമഗ്നിജപാലക
 ണക്കെയുമെരിഞ്ഞെഴുന്ന വെഗത്തൊടു മഹാമെരു
 പൊലെയും മന്ദരംകണക്കെയും ഇരിക്കുന്ന പള്ളിയ
 ന്നു പുറുജനെ മനസ്സുകൊണ്ടു വഴിപൊലെ വന്ദിച്ചു
 തൊഴുതെടുത്തു തൊടുത്തു ചെവിമറിയ വലിച്ചു രാക്ഷ
 സന്തെടുത്തു ഹൃദയം പിളർന്നു പ്രാണൻ പരിച്ചു മരഭാഗ
 ന്നു കത്തുകെന്നമരുളിച്ചെയ്തു പ്രയാഗിച്ചുതും ചൈ
 താൻ. അതുനേരം പ്രളയാഗ്നിപൊലെയെരിഞ്ഞെ
 ഴുന്നു ചെന്ന രാക്ഷസന്തെടുത്തു ഹൃദയം പിളർന്നു വജ്രമെ
 റാവനിയിൽ പറ്റുതമടൻവീണപൊലെ മരിച്ചു ഭൂമി
 യിൽ വീണാനിദൃഷ്ടരാക്ഷസലവണൻ. അതുനേരം
 മധുരാപരിക്കത്തു സിംഹാസനത്തിന്മേൽ പൂജിച്ചു
 വെച്ചു ശുഭമിളകി പുറപ്പെട്ടെരിഞ്ഞെഴുന്ന തെജ
 സ്സൊടും കൂടി ശ്രീകൈലാസം നൊക്കിപ്പൊവിതും
 ചൈത. അതു കണ്ടു ദൈവകുടും മഹർഷിമാരും മഹാ
 ബ്രാഹ്മണരും ശത്രുഘ്നകുമാരനും പെരിക വിസ്മയിച്ചു

നൊക്കി നില്പിതും ചൈതാർ. പിന്നെ രാക്ഷസനെ
ക്കൊന്നു നിന്ന ശത്രുഘ്നകുമാരനെക്കണ്ടു ദൈവകളുമുഷി
കളും പെരികുസ്സന്തൊഷിച്ചു പുഷ്പവൃഷ്ടിയെച്ചെയ്തു
സമുദ്രഘോഷംപൊലെ ഭന്ദഭിയും കൊട്ടി മുഴങ്ങിച്ചു
നില്പിതും ചൈതാർ.

അക്കാലത്തു ശത്രുഘ്നകുമാരൻ യമുനതീരവാ
സികളായ മഹർഷിമരെച്ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു നിൽക്കുമ
തനെയും മഹർഷിമാരുമാശീർവാദമുടനടൻ ചൈത
പിന്നെ ഉഭയകലശൂലരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണരെ
ക്കൊണ്ടു മധുരാപുരി ശുദ്ധിവരുത്തിത്താനവിടെ വസി
ച്ചു പിന്നെ മധുരാപുരിയ്ക്കു പുറത്തു ഭാഗത്തു ബ്രാഹ്മ
ണരെയും മഹർഷിമാരെയും കൂടിയിരുത്തി സുഖമാ
ക്കിച്ചെയ്യുതും ചൈതാർ. പിന്നെ ആനന്തർക്കതി
രകാലാർ പടയൊട്ടുമമാത്പവഗ്ഗ്ഞൊടും ബന്ധുജന
ത്തൊടും കൂടി അടുത്തവണ്ണമെ രാജ്യം പരിപാലിച്ചു
സുഖിച്ചു പന്തീരാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ നിരൂപിച്ചാൻ
ശത്രുഘ്നകുമാരൻ. ഞാൻ പന്തീരാണ്ടായല്ലോ ഇവിടെ
വന്നിട്ടെനിയെന്നാൽ തിരുവയൊദ്ധ്യയെ പ്രാപിച്ചു
ജ്യേഷ്ഠഭാതാവിനെക്കണ്ടു നമസ്കരിക്കണമെന്നു നിണ്ണ
യിച്ചു മന്ത്രിമാരെ വിളിച്ചു വരുത്തി രാജ്യവും പട
യും ഭണ്ഡാരവുമവർകൈയിലെല്പിച്ചു കുറഞ്ഞൊരു
പടജനത്തൊടും കൂടി മധുരാപുരിയിൽ നിന്നു പുറ
പ്പെട്ടു ചെന്നയമായ തെരിൽക്കരയെറിപ്പൊയി ഏഴു
നാളിടയിൽ വസിച്ചെട്ടാനാളിച്ചനെയെത്തുവന്നു ശ്രീവാ
രീകിമഹർഷിയുടെയാശ്രമത്തിൽച്ചെന്നു മഹർഷിയെ
ക്കണ്ടു വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു നിൽക്കുമതനെയും

ശ്രീവാണീകിമഹാഷിയും അതിന്നുനമെ ശതൃഷ്ലകു
 മാരനെനെന്നാണാൻ വരുനെന്നെന്നെ കെട്ടു ചെന്നെ
 തിരൊര കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നുപ്രപാദ്യചമനീയമായ
 ജ്ജ പൂജാസാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു പൂജിച്ചു സംഭാവിച്ചു
 ശതൃഷ്ലനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു മുനിമുഖ്യൻ.
 കെറുക്കാ കുമാരാ നിന്നെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചെൻ
 ഞാനായതെന്തെന്നാൽ ത്രൈലോക്യകണ്ടകനാകിന
 രാവണനെ ബഹുസഹായത്തോടുകൂടിയല്ലോ പൊയി
 കൊന്നതുമെന്നാലായതുവും വളരെ ബഹുമാനിക്കെ
 ണ്ടതാകയുമുണ്ടു നമ്മുടെ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെ
 യെന്നാൽ നീ ആരെയും കൂടാതൊരുവനായല്ലോ കൂര
 നായി ഭൂഷണായിരിക്കുന്ന ലവണനെക്കൊന്നതെന്നാ
 ലതുകൊണ്ടെന്നിക്കു പെരിക ബഹുമാനം നിന്നെയെ
 ന്നരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെ ദേശകാലാവസ്ഥയുമരുളി
 ച്ചെയ്തിത്തിരി ഇരിക്കുമ്പോളാഭിത്വനസ്തമിച്ചതുനെ
 രമെല്ലാഭം കൂടച്ചെന്നു തമസാനഭിയിലിറങ്ങി സ്നാനം
 ചെയ്തു സന്ധ്യാവന്ദനവും ചെയ്തൊടുക്കി പണ്ണ്
 ശാലയിലകംപുകു രാജഭരണമായിരിക്കുന്ന അന്നരാ
 ശികളെ ശതൃഷ്ലകുമാരനും പരിവാരജനത്തെയും ഭൂജി
 പ്പിച്ചു പിന്നെ മഹർഷിമാരെയും ബ്രാഹ്മണരെയും
 പെരിക സ്വാഭുഷണങ്ങളായുള്ള ഫലമൂലങ്ങളെ
 കൊണ്ടു ഭൂജിപ്പിച്ചു പിന്നെ രാജഭരണമായിരിക്കുന്ന
 ശയനീയം കൊടുത്തതിന്മേൽ ശതൃഷ്ലകുമാരനും
 വസിച്ച്ചല്ലാവരുമന്നവിടെയൊരൊരൊ സൽക്കഥ
 യെല്ലാം പറഞ്ഞു രാമചരിതകഥാമൃതങ്ങളും പറഞ്ഞു
 പറഞ്ഞും പാടിയും കെട്ടുമന്നു രാത്രി കരക്കാലംകൊ

ണ്ടൊപൊയതെന്നു തൊന്നുമാറ കെട്ടു രസിച്ച് പരമാ
 നന്ദത്തൊടുമുറങ്ങി പിറൊന്നാളെതിരവെ ചെന്നു
 സ്നാനം ചെയ്തു നിത്യകർമ്മങ്ങളും ചെയ്തു ശ്രീവാണീകി
 ഭഗവാനെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു വിടുകൊണ്ടു തെരിലെ
 റിയെല്ലാവരുമായിച്ചെന്നു ഗംഗാ കടന്നു രണ്ടു നാളി
 ടയിൽ വസിച്ച് മൂന്നാം ദിവസമുച്ചനെയെത്തി തിരുവ
 യൊദ്ധ്യയെ പ്രാപിച്ചു നഗരപ്പെരുത്തരുടെ ചെ
 ന്നു ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയുടെ ആസ്ഥാനമണ്ഡപ
 ത്തിൽ വാതിക്കാലണത്തു തെരിൽ നിന്നിറങ്ങി ആ
 സ്ഥാനമണ്ഡപത്തെ പ്രാപിച്ചു നിൽക്കുമതുനേരം ശ്രീ
 രാമദൈവത്തിരുവടിയും കിരീടമകുടകണ്ഡലാഭ്യാഭരണ
 ഭൂഷിതനായി പതിനാറുകലകളൊടും ഉദിച്ചെഴുന്ന
 ചന്ദ്രമണ്ഡലംപൊലെ സുന്ദരമായിരിക്കുന്ന കാന്തി
 യൊടും ശ്രീമുഖാരവിന്ദത്തൊടും വിചിത്രമായിരിക്കുന്ന
 സിംഹാസനത്തിന്മേൽ പരിവാരജനപരിവൃതനായി
 രിക്കുന്ന ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെച്ചെന്നു കണ്ടു വല
 ത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതഭിവാദ്യം ചെയ്തു തൊ
 ഴുതപ്രകാരമെ നിൽക്കുന്ന ശത്രുഘ്നകുമാരനെക്കണ്ടു
 മഹാരാജാവുമതുനേരം രണ്ടു തുക്കൈകൊണ്ടു വാരി
 യെടുത്തു മടിയിൽവെച്ചു മുഖ്നീ മുക്കുൻ മുറുകുപ്പിടി
 ച്ചാശ്ശേഷിച്ചു പ്രീതിയൊടും കണ്ണുനീർകൊണ്ടു ശത്രു
 ഘ്നന്റെ തിരുവടമ്പു നന്നു തന്നരികെയുള്ള സിം
 ഹാസനത്തിന്മേലിരുത്തിയരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീരാമദൈ
 വത്തിരുവടി. അതുനേരം തൊഴുതപ്രകാരമെ സിംഹാസ
 നത്തിന്മേലിരുന്നു ചക്രവർത്തിയെത്തൊഴുതണത്തിപ്പു
 തും ചെയ്താൻ. കെരുകു മഹാരാജാവെ നിന്തിരു

വടിയരുളിച്ചെയ്തതുവണ്ണമെ ചെന്നെന്നാതീരം
 പ്രാപിച്ചു മധുരാപുരിയിൽ വസിക്കുന്ന ലവണനെ വ
 ധിച്ചു യമുനാതീരവാസികളായ മഹർഷിമാരുടെ ഉപ
 ദ്രവം തീർത്തു സുഖം വരുത്തി മധുരയിലിരിക്കെണ്ടുമവ
 രക്ഷസിയിരുത്തിയവിടെ പന്തീരാണ്ടു ഞാൻ പ്രജാപ
 രിപാലനും ചെയ്തു വസിപ്പിതും ചെയ്തെൻ. പി
 നെ നിന്തിരുവടിയുടെ പദാരവിന്ദം പിരിഞ്ഞു പ
 ന്തീരാണ്ടു കഴിഞ്ഞതു പന്തീരായിരം സംവത്സരം കഴി
 ഞ്ഞപൊലെ തൊന്നുന്നെന്നാലെന്നിയെന്നിക്കു നി
 ന്തിരുവടിയെ പിരിഞ്ഞു പൊവാന്മരുതിതെന്നാൽ
 മരമിരിവരുണ്ടല്ലോ നിന്തിരുവടിക്കു ഭ്രാതാക്കന്മാ
 രെന്നാലവരാലൊരുത്തനെ യാത്രയാക്കവെണം സ്വാ
 മിയെന്നുണർന്നു ശതൃക്കുമാരനെ പിന്നെയും മുറ
 ക്കുപ്പിടിച്ചാഴ്ത്തുകയും പിന്നെ ചെന്നാമരപ്പുവിനുടെ
 അകടലുകണക്കെ സുന്ദരമായിരിക്കുന്ന തിരുനയന
 ങ്ങളെക്കൊണ്ടു വളര മിഴിച്ചു കളിര നൊക്കി ശതൃക്കു
 മാരുനൊടരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീരാഘവശ്വകുവർത്തി.
 കെറക്ക ശതൃക്കുമാരാ ക്ഷത്രിയരായാൽ പ്രജാപുരി
 പാലനമല്ലോ ധർമ്മെന്നാലതുകൊണ്ടു ഞാൻ പൊ
 കുന്നില്ലെന്നു ചൊല്ലുന്നതൊട്ടും യോഗ്യമല്ലായെന്നാ
 ലെന്നിക്കും നിന്നെക്കണക്കെ നിന്നെപ്പിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള
 ദുഃഖമെന്തു ഞാൻ പറയുന്നെന്നുമെന്നാലും ക്ഷത്രിയധ
 മ്മിളക്കരുതല്ലോ. ആയതുകൊണ്ടു പൊവാന്മരുതെ
 ന്നു ചൊല്ലാതെ പൊയി നിന്നുടെ രാജ്യം പാലിച്ചു
 സുഖിച്ചു വസിക്കുന്നെരം കൂടക്കൂട വന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞു
 പൊകയും പിന്നെയുമപ്രകാരം തന്നെ വന്നു കണ്ടു

പറഞ്ഞു പൊകയെന്നുതളിച്ചെഴുതു. എന്നാൽ നിന്നു
 ടെ ഭ്രാതാക്കന്മാരെച്ചെന്നു കണ്ടു വരുവൊയാകായെ
 ന്നതളിച്ചെയ്യുകെട്ടു വിടവാങ്ങി ആസ്ഥാനമണ്ഡപ
 ത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി ശ്രീലക്ഷ്മണനുടെ കോയിലകം
 പൂക്കു ലക്ഷ്മണനെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു മധുരയിലുള്ള
 കുശലങ്ങളെയറിയിച്ചു പിന്നെയവിടെനിന്നു പുറപ്പെ
 ട്ടു ശ്രീഭരതനുടെ കോയിലകംപൂക്കു ഭരതനെക്കണ്ടു ന
 മസ്കരിച്ചു താൻ പൊയ വൃത്താന്തമെല്ലാമറിയിച്ചു
 വാങ്ങി ചെന്നു മാതാക്കന്മാർ മുവരെയും ക്രമത്താലെ
 ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു പിന്നെസ്സമ്മതരായ ജനത്തെയും
 ചെന്നുകണ്ടു താൻ പൊയ വൃത്താന്തമെല്ലാമറിയിച്ചു
 പിന്നെയുമാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ ചെന്നു ശ്രീരാഘവ
 ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു നിൽക്കുമതുനേരം
 ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയും നിരൂപിച്ചു ശത്രുഘ്നകുമാര
 നു വെണ്ടും പടയും ഭണ്ഡാരവും കൊടുത്തു മധുരാപു
 രിക്കു യാത്രയാക്കുവീതും ചെയ്തു. അതുനേരം ശത്രു
 ഘ്നകുമാരനും നിരൂപിച്ചു ഞാനിപ്പോൾ മധുരയിന്നു
 വന്നിട്ടെഴുന്നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടെട്ടാംനാളെന്നും മധുരാ
 പുരിക്കു പൊകണമെന്നല്ലോ ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിന്റെ
 നിയോഗമെന്നാലതുപൊലെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നെന്നു
 നിണ്ണയിച്ചു പൊടുങ്ങനവെ ചെന്നു ശ്രീരാഘവചക്ര
 വർത്തിയെ വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതു വിട
 കൊണ്ടു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെയും ശ്രീഭരതനെയും ന
 മസ്കരിച്ചു വിടകൊണ്ടു മാതാക്കന്മാരെയും നമസ്കരിച്ചു
 വിടകൊണ്ടു വസിഷ്ഠനെയും വാമദേവാഭിമഹാഷ്ടിക
 ലെയും നമസ്കരിച്ചു വിടകൊണ്ടു സുമന്ത്രാഭിമന്ത്രിക

ജോടും യാത്രചൊല്ലി ആനതെർകുതിരകാലാഠംചതു
 രംഗപ്പടയൊടുംകൂടി രമണീയമാകിയ തെരിൽക്കര
 യെറി പരിവാരജനപരിവൃതനായി തിരുവയൊല്പാ
 പുരിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട മധുരാപുരിയെ നൊക്കി
 പ്പൊവിയും ചൈതാൻ. അതുനേരം ശത്രുക്കളിലെ
 സ്നേഹം വിഷയമായി ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനും ശ്രീഭരത
 നും അനുജനൊട്ടുകൂടെ കൊറഞ്ഞൊരു ദേശം പിഞ്ച
 ചെൽവിയും ചൈതാർ. അതുനേരം പിഞ്ച കാൽന
 ടയെഴുന്നരുളുന്ന ഭ്രാതാക്കന്മാരെക്കണ്ടു ശത്രുക്കൾക്കുമാരനും
 തെർമെൽനിന്നിറങ്ങിയവരെച്ചെന്നു കണ്ടു വലത്തു
 വെച്ചു തൊഴുതു ഞാൻ മധുരാപുരിക്കു ചൊക്കുന്നു താമ
 സിയാതെ വരുന്നതുമുണ്ടെന്നറിയിച്ചു വിടകൊണ്ടു
 തെരിൽക്കരെറി പടയൊടുംകൂടി മധുരാപുരം നൊക്കി
 പ്പൊവിയും ചൈതാൻ. പിന്നെ ശ്രീലക്ഷ്മണനും ശ്രീഭ
 രതനും തിരുവയൊല്പാപുരിയിലകത്തു ചൊവിയും
 ചൈതാർ. പിന്നെ ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തിയും പിതൃ
 പൈതാമഹമാകിയ രാജ്യം ധർമ്മം പിഴയാതെ പ
 രിപാലിച്ചു ഭ്രാതാക്കന്മാരൊടും മാതാക്കളൊടും പുരോ
 ഹിതന്മാരൊടും ബന്ധുക്കളൊടും അറുപത്തുനാലക്ഷാ
 ഹണിപ്പടയൊടും കൂടസ്സുവിച്ചു വസിച്ചരുളി ശ്രീരാഘ
 വശ്ചക്രവർത്തി.

അക്കാലത്തു രാജ്യത്തിലൊരനന്തർമില്ലാ അനാവൃ
 ഷ്ടിയില്ലാ അതിവൃഷ്ടിയില്ലാ ഭുക്തിക്ഷമില്ലാ ചൊരഭയമി
 ല്ലാ ബാലമരണമില്ലാ ബ്രാഹ്മണരും ക്ഷത്രിയരും വൈ
 ശ്യരും മഹാരാജാവിനെപ്പെടിച്ച് തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ
 കൃത്യമടുത്തവണ്ണമെ ചൈകയല്ലാതെ മറ്റൊരു വക

യമകൃത്യങ്ങൾ ചൈകയില്ലാ പിന്നെ ബ്രാഹ്മണൻ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളാൽ ദൈവകൾ പ്രീതിപെട്ട കാല വർഷം ക്രമപിഴയാതെ വന്നിട്ടു ധനധാന്യപുഷ്ടിയുണ്ടാക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ഒരുനാളൊരുത്തൻ ചൈതൊരകൃത്യം ഹെതുവാകകൊണ്ടു മഹാനായി ജ്ഞാനവുദ്ധനായിരിപ്പൊരു ബ്രാഹ്മണനെ ഏതൊരു വയസ്സുചെന്ന പുത്രൻ മരിച്ചു പൊവിതും ചൈതാൻ. അതുനേരം ബ്രാഹ്മണനും ബ്രാഹ്മണിയും കൂടശ്ശു വശരീരത്തെയുമെടുത്തുകൊണ്ടു തിരുവയോധ്യയെ പ്രാപിച്ചാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ ചെന്നു കിടാവിനുടെ ശരീരം മഹാജനസഭ മുമ്പാകെക്കൊണ്ടു കിടത്തി മുറയിടത്തുടങ്ങിനാൻ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ. അയ്യോ മകനെ ഞാൻമരിച്ചു നീയെന്നിരിക്കു ശേഷക്രിയ ചെയ്യേണ്ടെന്നൊന്നാകയുമുണ്ടല്ലൊയെന്നാലായതിപ്പൊൾ മരിച്ചല്ലൊ കാണാകുന്നിതുമെന്നാൽ ഞാൻ നിണക്കു ശേഷക്രിയ ചെയ്യുമാറു സംഗതി വന്നുവെന്നും, പുത്രനില്ലാത്തു പെരികു ഭുജിച്ചിരിക്കുമതുനേരമെന്നിരിക്കെ സന്തതിയായ നീ സന്തതിവെരരുത്തായൊ മകനെയെന്നും, പിന്നെ മഹാരാജാവിനുവീതിയിൽനിന്നു മഹാജനങ്ങൾ കാണു പുത്രഭുജം പൊരാഞ്ഞു മാറത്തടിച്ചു തൊഴിച്ചു പ്രലാപിച്ചു കരഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ മഹാബ്രാഹ്മണവുദ്ധൻ. അയ്യോ മഹാജനമെ കെൾക്കു മഹാരാജാവിനുടെ വിചാരം പൊരാഞ്ഞിട്ടൊ ധർമ്മപിഴച്ചിട്ടൊ ബാലമരണമകപ്പെട്ടതെന്നും പിന്നെ നാട്ടിലും നഗരത്തിലും ദേശങ്ങളിലെങ്ങാനുമിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളിലൊരാളെങ്കിലുമൊരു പിഴ ചൈകിൽ രാജാ

വിനല്ലോ ഓഷമകപ്പെടലെന്നുമെന്നാലായതൊന്നും നിരൂപിക്കാതെയിരിക്കുന്ന രാജാവിൻ നാട്ടിലെങ്ങിനെ കടയിരുന്നു പുലരുന്നെന്നും പിന്നെ മഹാരാജാവു തന്തിരുവടി കെടുകുമാറു മുറയിടുകെന്നു നിണ്ണയിച്ചു രാജാവു കെടുകുമാറു തിണ്ണ മുറയിട്ടു ചൊല്ലത്തുടങ്ങിനാൻ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ. മുന്തിലിക്ഷപാകമുതലാകിയ രാജാവു തുടങ്ങി ഭരതമരാജാവൊടുക്കുമായി അനേകം രാജാക്കന്മാർ വാണിരീക്കുന്നതെന്നാലണെങ്ങുമൊരുനാളുമൊരു ബാലമരണമുണ്ടായിതെന്നു കണ്ടിട്ടും കെടപ്പാനുമില്ല, ഇപ്പൊളിമഹാരാജാവിന്നു വിചാരം പൊരാഞ്ഞിട്ടല്ലോ ഇപ്രകാരം ഭവിച്ചതെന്നും ചൊല്ലി പിന്നെയും ചൊല്ലിനാനിബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻ. ഞാനൊ ധർമ്മത്താലെ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്യുന്നെന്നു രാജാവു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുമെന്നാലായതിപ്പൊളധർമ്മത്താലെ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലോ ബാലമരണമുണ്ടാവാനു കാരണമെന്നാലെന്നുടെ പുത്രൻ മരിച്ചവനു പ്രാണനാണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നായതല്ലയെങ്കിൽ ഞാനുമെന്നുടെ പത്നിയുമിവിടെ നിന്തിരുവടിയുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു മരിച്ചു നിന്തിരുവടിക്കു ബ്രഹ്മഹത്യാഓഷം വരുത്തുന്നുണ്ടെന്നും, പിന്നെ പല പുത്രരുണ്ടെങ്കിലൊരുവൻ മരിച്ചുപൊയെങ്കിൽ മറ്റൊരുവരുണ്ടെന്നിരിക്കാം, ആയതെന്നിയെ ഒരുവനല്ലെ ഉള്ളതെന്നാലവൻ മരിച്ചു പൊവിതും ചൈതാനല്ലായെന്നിപ്രകാരം ചൊല്ലി ഉച്ചത്തിൽ മുറയിടുന്നതു കെട്ടു മഹാരാജശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയും നിരൂപിച്ചു ഞാനിജ്ജന്മത്തിലൊരു പാപം

ചൈതവാറെ നിക്കേതും തൊന്നുന്നതുമില്ലാ മുന്നെജ്ജ
 ന്നത്തിലെതന്ത്രമൊരു ഓഷം ചൈതാനെന്നുമറി
 യാവൊന്നല്ലയല്ലൊയെന്നാൽ ഞാൻ നാട്ടിലെങ്ങും
 നടന്നാരാൻമൊരകൃത്യം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലവനെ
 നിഗ്രഹിച്ചു അഗ്രഭൂമിയിലെ ബാലനെ രക്ഷിക്ക
 ണമെന്നൊച്ച ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെ നൊക്കിയ
 രുളിച്ചൊരു ചക്രവർത്തിയും. ലക്ഷ്മണാ നീ
 ചെന്നു ബ്രാഹ്മണനെക്കണ്ടു അവൻ ചൊല്ലുന്നതി
 നെതുമൊന്നരിശപ്പെടാതെ ബ്രാഹ്മണനെ പത്ര
 ന്റെ ശ്വശരീരത്തിനെന്നുമൊരു വില്ലം വരാതെ
 എണ്ണത്തൊണിയിലിട്ടു രക്ഷിച്ചുകൊൾക കുമാരായെ
 നരുളി ചൊല്ലു പിന്നെ വസിഷ്ഠാദിമഹർഷിമാരെയെ
 ല്ലാം വരുത്തി വിചാരിക്കുമതുകാലം ദൈവരാജാവിനു
 കെ നിന്യാഗത്താൽ ദൈവർഷിമുഖ്യനാകിയ ശ്രീനാര
 ദമഹർഷിയുമവിടെക്കെഴുന്നരുളുവീതും ചൈത. അതു
 നെരും ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയുമെതിരെറുകൊണ്ടു
 ടൻ തന്തിരുവടിയഗർവ്വപാദ്യാചമനീയമായുള്ള പൂ
 ജാസാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു പൂജിച്ചു ബ്രാഹ്മണക്കു യൊ
 ഗ്യമായിരിപ്പൊരു സിംഹാസനം കൊടുത്തിരുത്തി
 തൊഴുതപ്രകാരമെ ചക്രവർത്തിയുമിരുന്ന കാലത്തു മ
 ഹാരാജാവിനെ നൊക്കിയരുളിച്ചൊരു ശ്രീനാരദ
 മഹർഷി. കെൾക്ക മഹാരാജാവെ ദൈവരാജാവിനാ
 കെ നിന്യാഗത്താൽ നിന്തിരുവടിയെക്കാണാൻ ഞാൻ
 ഇവിടെക്കു വന്നതുമെന്നാൽ നിന്നുടെ രാജ്യത്തിങ്ക
 ലൊരു ശുഭ്രനുണ്ടു തപസ്സു ചെയ്യുന്നുതെന്നാൽ ശു
 ഭ്രൻ തപസ്സിനു യോഗ്യമില്ലാ, ബ്രാഹ്മണക്കു

ക്ഷത്രിയർക്കും വൈശ്യർക്കുമെ തപസ്സു ചെയ്യുവാൻ വിധി ചിട്ടുള്ളി, ശുഭ്രൻ വാൽക്കരന്തരം പരകയും പട്ടപെട്ട ബാളവിടെ മരിക്കയും ബ്രാഹ്മണർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും ബ്രാഹ്മണരെയും ക്ഷത്രിയരെയും വൈശ്യരെയും രക്ഷിക്കുന്നതെ ശുഭ്രൻ ധർമ്മമാകുന്നതും, പിന്നെയും പരലോകധർമ്മമായുള്ളതു പശുബ്രാഹ്മണരെ രക്ഷിക്ക യെന്നും തനിക്കു ചൊറു തരുന്ന തന്നുടെ നായിനാക്കു വെണ്ടി നിലത്തിൽ കുറയാതെ ശത്രുവരുമ്പോൾ മുൻ നൊക്കിച്ചെന്നു ശത്രുവിനൊടു കെട്ടിക്കലഹിച്ചു ചൊരിൻ കടം തീർത്തു വീര്യസ്വപ്നം പ്രാപിക്കുന്നതു ശുഭ്രൻ ധർമ്മമെന്നും പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീനാരദമഹർഷി. ശുഭ്രൻ തപസ്സു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണന്റെ വത്സൻ മരിച്ചതുമെന്നാലവനെ ഭവാൻ കൊല്ലുമതുനേരം ബ്രാഹ്മണന്റെ കിടാവിന്നു പ്രാണനാശാവിതും ചെയ്യുമെന്നരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ശ്രീരാഘവശ്വകുവത്തിയും തെളിഞ്ഞ മാനസനായി നിരൂപിച്ചതും ചെയ്താൻ. മൂന്നും ഞാൻ പുഷ്പകവിമാനത്തൊടരുളിച്ചെയ്തുവല്ലോ നീ പൊയളകാപുരിയെ പ്രാപിച്ചു വൈശ്രവണ്ണൻ വാഹനമായിരിക്കായെന്നിക്കു നിന്നെ കൊണ്ടെത്താനുമൊരു ആവശ്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഞാൻ നിരൂപിക്കുമതുനേരം പൊട്ടുങ്ങനവെ വരണമെന്നരുളിച്ചെയ്തുവല്ലോ. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന പുഷ്പകവിമാനത്തെ ധ്യാനിച്ചരുളി തന്തിരുവടി. അക്കാലത്തു വൈശ്രവണ്ണന്റെ ആലയത്തിലിരിക്കുന്ന പുഷ്പകവിമാനം ശ്രീരാഘവശ്വകുവത്തി ധ്യാനിക്കുന്നതറിഞ്ഞു പൊട്ടുങ്ങനവെ അളകാപുരിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു

അംബരമാഗ്നേ വനിരന്തി തിരുവയൊദ്ധ്യാപുരിയെ
 പ്രാപിച്ച ശ്രീരാമദൈവന്തിരുവടിയെക്കണ്ടു വന്ദിച്ചു
 പുഷ്പകവിമാനമതുനരം ശ്രീരാഘവശ്വക്രവത്തിയുമര
 യും തലയും മുറുക്കി വില്ലും ശരവും കൈക്കൊണ്ടു പൊ
 ടുങ്ങനവെ ഉടവാളും വലത്തുകെട്ടി പുഷ്പകവിമാനത്തെ
 വന്ദിച്ചു കരയൊറിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. അതു
 നരം ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനും ശ്രീഭരതനും കൂടപ്പൊവാ
 നായിപുഷ്പകവിമാന്തിന്മേൽ കരരവാനായിച്ചെന്ന
 നെരത്തു അവരെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി.
 കെൾക്ക ലക്ഷ്മണാ നിങ്ങളെന്നൊടുക്കൂടെപ്പൊരെണ്ടാ
 നീ ചെന്ന ബ്രാഹ്മണനുടെ പുത്രശരീരം വാങ്ങിക്കൊ
 ണ്ടു കെടുവരാതെ സൂക്ഷിച്ചു ബ്രാഹ്മണനൊടു ഭുജി
 യാക്കെന്നും മൂന്നു നാളിനകത്തു നിന്നുടെ പുത്രൻ പ്രാ
 ണനാശാക്കിത്തരുന്നെന്നു പൊല്പിശ്ശവശരീരമെടുത്തെ
 ണ്ണത്തൊണിയിലാക്കി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾകാ ചെന്നടനെ
 യെന്നമരുളി പിന്നെ ശ്രീഭരതനൊടുമരുളിച്ചെയ്തു. നീ
 ഞാൻ വരുവാളും രാജ്യത്തിലെതുമൊരാപത്തു കൂടാ
 തെ രക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്നരുളിച്ചെയ്തയച്ചു പിന്നെ
 യംബരമാഗ്നേയേഴുന്നരുളി കിഴക്കെ സമുദ്രതീരത്തൊ
 ളുമാരാഞ്ഞു കാണാഞ്ഞതുനരം വടക്കെ സമുദ്രതീര
 തൊളുമാരാഞ്ഞു കാണായ്ക്കൊണ്ടുടനെ പടിഞ്ഞാ
 റെ സമുദ്രതീരത്തൊളവും നൊക്കിയപ്പൊളങ്ങുമെ
 കൃത്യം ചെയ്യുന്നവനെ കാണായ്ക്കൊണ്ടു പൊട്ടുങ്ങ
 നവെ തെക്കെ സമുദ്രതീരത്തു ചെന്നനെപചിക്കുമതു
 നരം അവിടെ ശൈവലമാകുന്ന പാർവ്വത്തിനുടെ
 താഴ്വരയിങ്കൽ പെരിക ദിവ്യമായിരിപ്പൊരു സരസ്സു

മുണ്ടു പിടയസ്സുരസ്സിനുടെ തീരത്തുണ്ടൊരരയാലതി
 ഞ്റയൊരു കൊമ്പുണ്ടു സരസ്സിലമ്മാറുതാണിരിക്കു
 ന്നമെന്നാലക്കൊമ്പൊടു കാലുരണ്ടും പിണച്ചുകെട്ടി
 ത്തലകിഴക്കുവാടുത്തൊറി നീരിൽ താത്തു മഹാത്മപ
 സ്സു ചെയ്യുന്നു ജംബുകനെനൊരു ശുഭ്രമുനി അവനെ
 കണ്ടതുനേരം ചക്രവർത്തിയും വിമാനത്തിന്മേൽ നി
 ന്നിറങ്ങിത്തപസ്സു ചെയ്യുന്ന ശുഭ്രമുനിയൊടു ചൊടി
 ചുരുളി ചക്രവർത്തി. ആരെടൊ ഭവാൻ പെരിക മ
 ഹാനായിരിക്കുന്ന തപസ്സു ചെയ്യുന്നതു ബ്രാഹ്മണനോ
 ക്ഷത്രിയനോ വൈശ്യനോ ശൂദ്രനോയെന്നു സിദ്ധാ
 ന്തമായിപ്രകാരം തപസ്സു ചെയ്യാനെന്നും പരമാ
 ത്വം പറയണമെന്നെന്നാലെന്തെ പരമാത്വം മു
 ണ്ഡിൽ പറയാം ഞാനൊ സൂര്യചരശാലങ്കാരസംഭൃതനാ
 കിയ ഭരതമചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രനാകിയ രാമനെ
 ന്ന നാമധേയമെന്നാലെന്നൊടു വളസം പറയാതെ
 പരമാത്വം പറയണമെന്ന ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യ
 ക്കെട്ടു പരമാത്വം ചൊല്ലുവിതും ചൈതാൻ. ഞാൻ
 ബ്രാഹ്മണനല്ലാക്ഷത്രിയനല്ലാ വൈശ്യനല്ലാ ശൂദ്ര
 യൊനിയിൽപിറന്ന ശുഭ്രൻ, ജംബുമാലികനെനെന്നു
 ടെ പെരു. ഞാൻ മറ്റൊന്നു കാംക്ഷിച്ചല്ലാ തപ
 സ്സു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടൊരു സ്വപ്നം പ്രാപിച്ച ദൈവ
 കളൊടുംകൂടി സുവിചിരിക്കണമെന്നാലായതു സി
 ധാന്തമായിട്ടത്രെയെന്നിപ്രകാരം ശുഭ്രമുനി ചൊല്ല
 ക്കെട്ടതുനേരം ചക്രവർത്തിക്കു പൊറക്കരുതാത കൊ
 പം ചൊന്നു മുർച്ഛിച്ചു മഹാപാപിയായി ഭുജിച്ചാട
 ശീലനായിരിക്കുന്ന നീ തപസ്സു ചെയ്തുകൊണ്ടല്ലൊ

മഹാബ്രാഹ്മണന്റെ ഏകസന്തതിയായിരിക്കുന്ന പത്രം മരിച്ചതുമെന്നാലിവനെക്കൊല്ലണമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു വലത്തെക്കൈകൊണ്ടു വാളറയൂരി ശുഭ്രനെന്ന് ചൊല്ലുന്നതിന്നു നമെ വെട്ടിത്തലയുറത്തുകുളവിയും ചെയ്തു ശ്രീരാഘവശ്വരൂപത്തി. അതുനെരമിന്ദ്രാദി ദൈവകുളം ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയുംകൂടി ദിവ്യമായിരിക്കുന്ന വിമാനമെറിയംബരമാറ്റ് വന്നുനിന്ന ശ്രീരാഘവശ്വരൂപത്തിയുടെ മുഖിലാമ്മാറ വന്നു നിന്നു മഹാചക്രവർത്തിയെ സ്മരിപ്പിയും ചെയ്താർ. മഹാരാജാവെ നിന്തിരുവടി ശുഭ്രമുനിയെക്കൊന്നതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു പെരികുസ്സുവം വന്നുവെന്നുമെന്നുമാരാനും രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഞായക്കെട്ടു ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലാരാത്തറിഞ്ഞു രാജാവു ശിക്ഷപെയ്യാത്തിലതിനുടെ ദോഷം രാജാവിന്നുമുണ്ടല്ലായെന്നുണ്ടു ശാസ്ത്രോക്തവിധിയെന്നാൽ നിന്തിരുവടി നിമ്മയ്ക്കാം ചെയ്ത ശുഭ്രമുനിയെക്കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നാലതിനാലെ ഞങ്ങളും പെരിക പ്രീതിപെട്ടുവല്ലായെന്നാലെനിയൊന്നുണ്ടു വെണ്ടു ദൈവകുളം മനുഷ്യരുമൊരുത്തിയിൽ കൂടിയാൽ മനുഷ്യക്കു വെണ്ടും വരും ദൈവകൾ കൊക്കണമെന്നാൽ ഞങ്ങളാൽവെണ്ടും വരും വരിച്ചുകൊൾക മഹാരാജാവെയെന്നു ബ്രഹ്മാദിദൈവകുളങ്ങളിലെയുംകെട്ടു തൊഴുതറിയിച്ചുതളി ശ്രീരാഘവശ്വരൂപത്തി. നിന്തിരുവടിമാർ പ്രീതിപെട്ടതാകിൽ ബ്രാഹ്മണന്റെ പത്രം പ്രാണനങ്ങളാകവെന്നുമെന്നു മഹാരാജാവറിയിക്കുകെട്ടു അരുളിച്ചെയ്തു ബ്രഹ്മന്തിരുവടി. യാതൊരു നെരത്തു നിന്തിരുവടി ശുഭ്രമുനിയുടെ തലയുറത്തു

മെന്നാലമ്മാറ്റുത്തനെരംകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണന്റെ പുത്രൻ പ്രാണനാണായി പുത്രനും ബ്രാഹ്മണനും ബ്രാഹ്മണിയുംകൂടിത്തങ്ങളുടെ ഭവനം നൊക്കിപ്പൊവിയും ചൈതാർ, അതൊ ഞങ്ങൾ വിശേഷിച്ചുനഗ്രഹിക്കണമെന്നില്ലായല്ലോ മഹാരാജാവെയെന്നു ബ്രഹ്മാദിവൈകളുള്ളിച്ചെയ്യുകയും പിന്നെയുമുള്ളിച്ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ശുഭമനിയെയല്ലോ ഞാൻ കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നാലവനും സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിവരുവാനുഗ്രഹിക്കവെന്നും നിന്തിരുവടിമാരെന്നു ചക്രവർത്തിയുള്ളിച്ചെയ്യുകയും ബ്രഹ്മാദിവൈകളുമുള്ളിച്ചെയ്യുകയും ചെയ്താർ. അതും ഞങ്ങൾ വിശേഷിച്ചുനഗ്രഹിക്കവെന്നു മെന്നില്ലല്ലോ മഹാരാജാവേ, യാതൊരുനേരം ഭവാൻ ശുഭമനിയെക്കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നാലപ്പഴയെവൻ ദിവ്യരൂപനായി സ്വർഗ്ഗത്തെ പ്രാപിച്ചാനവനെന്നാൽ അവയെല്ലാം നിൽക്ക, ഇതല്ലോ കുംഭസംഭവനാകമഗസ്തുഭഗവാൻടെയാശ്രമം കാണാകുന്നതെന്നാലവിടച്ചെന്നകംപുക്ക മഹഷിയെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു പിന്നെയെന്നും നിന്തിരുവടി തിരുവയൊലുകെഴുന്നള്ളുവാനെന്നുമുള്ളി മഹാരാജാവിനെ പൂജിച്ചുപൂജിച്ചു ലമാശീർച്ചചന്താലും സംഭാവിച്ചു പൂജിച്ചു പിന്നെ സ്വർഗ്ഗലോകം നൊക്കിയെന്നുള്ളി ബ്രഹ്മാദിവൈകൾ. പിന്നെ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയും അവിടെനിന്നു പൂജകവിമാനമെറി അഗസ്തുഭഗവാൻടെ ആശ്രമത്തിന്നു പുറത്തുഭാഗത്തേഴുന്നള്ളി പൂജകവിമാനത്തിന്മേൽ നിന്നിറങ്ങിയാശ്രമത്തിനകത്തു ചെന്നു മഹഷിമാരാൽ പരിവൃതനായിരിക്കുന്ന അഗസ്തുഭഗ

വാനെക്കണ്ടു വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതപ്ര
 കാരമെ നിന്നുരുളുന്ന ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു അഗസ്ത്യ
 ഭഗവാൻ പെരിക പ്രീതിപെട്ടു സന്തോഷഹൃദയ
 നായി വളര മിഴിച്ചു കളിര നൊക്കി മധുരപ്രകാരെ
 ണ പ്രശംസാപരമായുള്ള വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടും അ
 ഗ്ദ്ധപാദ്യാചമനീയങ്ങളെക്കൊണ്ടും സംഭാവിച്ചു പൂ
 ജിച്ചു രാജാരുഹ്മാമായിരിക്കുന്ന സിംഹാസനമിരിപ്പാൻ
 കൊടുത്തു ഇരുപ്പുതാകാ മഹാരാജാവെയെന്നു മഹ
 ഷ്ഠിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു തൊഴുതപ്രകാരമെ ഇരുന്നരു
 ളി ചക്രവർത്തി. അതുനേരം ചക്രവർത്തിയെ നൊക്കി മ
 ധുരമായരുളിച്ചെയ്തു മുനിമുഖൻ. അല്ലയോ രാജ
 ശ്രേഷ്ഠ ഭവാനെക്കണ്ടെത്രയും സുഖം വന്നിതു ഞങ്ങൾ
 കെന്നാലത്രയല്ല സർവ്വജനങ്ങളും സന്തോഷപ്രകാരെ
 ണ നിന്തിരുവടിയുടെ നാമധ്യയച്ചുരിക്കുമ്പോഴും
 നിന്തിരുവടിയെക്കൊണ്ടു പര്യമ്പഴുമെല്ലാവർക്കും പര
 മാനന്ദമായല്ലായിരിക്കുന്നതും, പിന്നെ ശുഭമുനിയെ
 കൊന്നു ബ്രാഹ്മണരുടെ പുത്രനു പ്രാണനുണ്ടായതു
 കൊണ്ടു പെരികസന്തോഷം വന്നിരിക്കുന്നു മഹാരാ
 ജാവെയെന്നുമെന്നാലതു നിൽക്ക, ഭവാനെന്നൊടി
 ഷ്ടാജ്ഞാദേവതയെക്കൈക്കൊൾക വെണം മഹാരാ
 ജാവെയെന്നാലായതെന്തെന്നാൽ ഒരു വളയെന്നുടെ
 ഗൃഹത്തിങ്കലിരിക്കുന്നതു പണ്ടു വിശ്വപങ്കജാവിനാൽ
 ചമക്കപ്പെട്ടു ബ്രഹ്മന്തിരുവടിക്കു കൊടുത്തതൊരു
 സംഗതിയാലെയെന്നിരിക്കു തന്നിരിക്കുന്നതുമെന്നാലാ
 വള പൊന്മയമായി സർവ്വരത്നമയമായി വിചിത്രമായി
 രമണീയമായി രാജാരുഹ്മാമായിരിപ്പൊന്നാകയുമുണ്ടു.

എന്നാലതു രാജാക്കന്മാർക്കു കലരിപ്പാൻ യോഗ്യമായിരി
 പ്പൊന്നാകയുമുണ്ടു പിന്നെ വിശേഷിച്ചു നിന്തിരുവ
 ടിക്കലകുരിപ്പാൻ യോഗ്യമെന്നു ഞാൻ പറയണമെ
 ന്നില്ലല്ലൊയെന്നിക്കലകുരിപ്പാൻ ഒട്ടും യോഗ്യമല്ലാ.
 ആയതെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കച്ചും പുളിച്ചും ചവത്തും
 മിരിക്കുന്ന ഫലമൂലമല്ലൊ ഭോജനത്തിന്നു പിന്നെ
 പുല്ലിന്മേലല്ലൊ ഇരിക്കയും കിടക്കയും ചെയ്യുന്നതു
 മെന്നാൽ മരവുറിയമായിരിക്കുന്ന വൽക്കലമല്ലൊ
 ഉടക്കുന്നതും പിന്നെ ജടയല്ലൊ മുടിയാകുന്നതുമെന്നാ
 ലെന്നിക്കിതൊട്ടും യോഗ്യമായിരിപ്പൊന്നുമല്ലായെ
 ന്നാൽ ഭവാനെ ഇതു യോഗ്യമായിരിപ്പൊന്നുമെന്നരു
 ജിച്ചൊതു വളയെടുത്തു തുക്കൈയിൽ കൊടുത്തരുളി
 മുനിമുഖ്യൻ. അതുനേരം മഹാരാജാവുമതിനെത്തൊ
 ഴുതു വാങ്ങിത്തന്നുടെ ഉള്ളുംകൈയിൽ വെച്ചു തുക്കൺ
 പാത്തു അതിനുടെ ശ്ലാഭകുണ്ടു പെരിക വിസ്മയിച്ചു
 വിചാരിച്ചരുളിച്ചൊതു ചക്രവർത്തി. ഭഗവാനെ വിശ്വ
 കർമ്മാവിനാൽ നിർമ്മിതമായി ബ്രഹ്മന്തിരുവടിക്കു കൊ
 ടുത്തതൊരു സംഗതിവശാലെന്നിക്കു കിട്ടിയെന്നല്ലൊ
 നിന്തിരുവടിയരുളിച്ചൊതുതുമെന്നാൽ ഇങ്ങിനെയി
 രിക്കുന്നഭിവാദ്യഭരണപ്രകാരമെ നിന്തിരുവടിക്കു അക
 പ്പെട്ടതെന്നു ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി തൊഴുതറിയിക്കു
 പ്പെട്ടുടനരുളിച്ചൊതു അഗസ്ത്യഭഗവാൻ. കെടുക
 മഹാരാജാവെ ഞാൻ പണ്ടു ത്രോതായുഗാദികാലത്തൊ
 രു നാൾ പുറപ്പെട്ടു നൂറു യൌജന വിസ്താരമുള്ളൊരു
 വനത്തിൽ ചെന്നു പെരുമാറിസ്സഞ്ചരിച്ചുനടക്കുവീതും
 ചെയ്താൻ. എന്നാലിനൂറുയൌജന വനമകത്തങ്ങു

മൊരു പക്ഷികൾപൊലും പാവുകൾപൊലും മൃഗ
 ണ്ടൾപൊലും രാക്ഷസർപൊലും കാണാനും കെൾ
 പ്സാനുമില്ലാ പിന്നെത്തപസ്സുചെയ്യുന്നമഹർഷിമാരുമില്ല.
 അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ആതപഹീനമഹാവനത്തിൽ
 പെരുമാറിസ്സഞ്ചരിച്ചെങ്ങും നടക്കുമതുകാലം കാണായി
 താവനത്തിൻ നടുവിലാമ്മാറു ടിവ്യമായിരിപ്പൊരു ന
 ടി കണ്ടു അന്നഭിയിലിറങ്ങി സ്നാനം ചെയ്തപ്പോൾ വെ
 ങ്ങും കണ്ണങ്ങളെച്ചൊഴുത്തൊടുക്കി പിന്നെയറിടെയുള്ള
 സുഖം നിരൂപിച്ചിനിവിടെ വസിക്കണമെന്നു നിണ്
 യിച്ചു അസ്തമനകാലത്തു ചെയ്യെണ്ടും കണ്ണങ്ങളെച്ചൊ
 തൊടുക്കിയസ്സരസ്സിനുടെ തീർത്താമ്മാറു വസിപ്പതും
 ചെയ്തെൻ. പിന്നെ പിററന്നാളെതിരവെ പുറപ്പെട്ടു
 കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെച്ചൊതുക്കി നിന്ന കാലത്തു
 കാണായിതൊരു തെജോരാശി ഭിക്കുകളെല്ലാടവും
 ശോഭിച്ചു നിറഞ്ഞുവഴിഞ്ഞെരിഞ്ഞിട്ടു ബ്രഹ്മാന്റെ
 വരുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ നൊക്കുമതുനേരം മഹാമരു
 വിനുടെ മുടിമെൽനിന്നു ആദിത്യമണ്ഡലമിറങ്ങിവ
 രുന്നതൊയെന്നു തൊന്നുമാറൊരു ടിവ്യവിമാനത്തി
 നെൽ കിരീടമകുടകുണ്ഡലാഭ്യാഭരണഭൂഷിതനായി
 വെങ്കൊററക്കടയും വെഞ്ചാമരയെന്നിത്യാദിയായ
 ഉള്ള രാജചിഹ്നങ്ങളാൽ പരിവൃതനായി അപ്സരശ്രീ
 ജനം മൂന്നാലും പിന്നാലും നിന്നു നൃത്തം ചെയ്തുകൊ
 ങ്ങു പിന്നെ ടിവ്യരായുള്ള ചില ഗന്ധർവ്വന്മാർ ടി
 വ്യമായിരിക്കുന്ന ഗീതങ്ങൾ പാടിയും നൃത്തം ചെയ
 തുമങ്ങിനെ വരുന്നൊരു മഹാപുരുഷനെ കാണായി
 വരുന്നതവൻവന്നു വിമാനത്തിനെയ്ൽ നിന്നസ്സരസ്സി

നുടെ തീരത്താമാറിറങ്ങിനിന്നു നൊക്കുമതുനേര
 മൊരുശവമുണ്ടുസ്തരസ്സിലാമ്മാരെതുമൊരൂനമെന്നിയെ
 കിടക്കുന്നതു മെന്നാലശ്ശവത്തിനെ യമ്മഹാപുരുഷൻ
 ചെന്നു തികയത്തിന്നു മുടിച്ചു തെളിഞ്ഞ മാനസനായി
 ഏവലുമിട്ടു പിന്നെയും വിമാനത്തിന്മേൽ കരേറുവാ
 നായിക്കൊണ്ടു വിമാനമനെപഷിച്ചു നടപ്പിതും ചൈ
 താൻ. അതുകണ്ടു നിരൂപിച്ചെൻ ഞാനിങ്ങിനെ ടി
 വ്യനായിരിപ്പൊരു മഹാപുരുഷനവൻ ദൈവകളെയു
 മതിശയിച്ചൊരു രൂപമുടയവനാകയുമുണ്ടു, പിന്നെ
 ഐശ്വര്യം പെരികയുണ്ടു. എന്നാലിപ്രകാരം ടിവ്യ
 നായി മഹാനായിരിക്കുമവനെന്തിപ്പുളത്വനും നികൃ
 ഷ്ടമായിരിപ്പൊരു ഭോജനം ചൈവാനെന്നുമെന്നാലാ
 യതവനൊടു ചൊടിച്ചുരിയണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു നില്പു
 നില്പു മഹാപുരുഷനായുള്ളൊവെയെന്നു ഞാൻ വിളി
 ച്ചതനേരം അവനും പൊടുങ്ങുനവെ തിരിഞ്ഞു വന്നെ
 ന്നെ വലത്തുവെച്ചു തൊഴുതഭിവാദ്യം ചെയ്തു നില്പി
 തും ചെയ്താൻ. അതനേരമവനെ നൊക്കിച്ചൊല്ലി
 ഞാനെന്തു മഹാപുരുഷനായി ടിവ്യനായിരിക്കുന്നു
 നീ നികൃഷ്ടഭോജനം ചൈവാനു കാണമെന്നു ഞാൻ
 ചൊടിച്ചപ്പൊളെന്നൊടു ചൊല്ലിനാനുഹാപുരുഷൻ.
 പണ്ടു ത്രേതായുഗാദികാലത്തു വിഭക്തെന്നൊരു രാ
 ജാവുളവാവിതും ചെയ്താൻ. അവിഭക്തരാജാവിരിവർ
 ഭായ്യമാരെ വിവാഹം ചെയ്താൻ. അവരിരിവരുമൊ
 റൊ കുമാരന്മാരെ പ്രസവിപ്പതും ചെയ്താൻ. അവ
 റിരിവരിലുംവെച്ചു ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവായിട്ടു ഞാനുമെ
 ന്നാലെന്നുടെ നാമധേയം ശൈവനെന്നുമെന്നാലെ

ന്നടയനുജഭാതാവിന്നു സുരമനെന്നു നാമധേയമെ
 ന്നാലിന്നിയും കെരുകു ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനായുള്ളോ
 വെ ഞാനെന്നുടെ പിതാവിൻ നിയോഗത്താൽ പി
 തുചൈതാമഹമാകുന്ന വിഭദ്വിഷയത്തിങ്കൽനിന്നു
 ഭീഷിക്തനായി അടുത്തവണ്ണം ധർമ്മത്താലെ പെരിക
 കാലം രാജ്യം പരിപാലിപ്പതും ചെയ്താൻ. ഇപ്ര
 കാരം പലകാലം ചെന്നെടുത്തുമെന്നടയനുജഭാതാ
 വാകിയ സുരമൻ രാജ്യം കൊടുത്തവനെ രാജാവാ
 ക്കി രാജ്യമുറപ്പിച്ചു ഞാൻ തപസ്സിനു പോന്നിവന
 ത്തിങ്കൽ വന്നിസ്സരസ്സിനുടെ തീരത്തുനിന്നു പതിനാ
 യിരത്താണ്ടു മഹാതപസ്സുചെയ്വതും ചെയ്താൻ. പി
 ന്നെ പതിനായിരത്താണ്ടു കഴിഞ്ഞ കാലത്തു ശരീര
 ത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു ദേവശരീരത്തെയവലംബിച്ചു സ്വ
 സ്തമ്യലോകം പ്രാപിച്ചവിടെ പലദൈവത്തും പെരുമാറി
 സ്സരിച്ചു പിന്നെ ബ്രഹ്മലോകം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ മഹാ
 പല ജനമുണ്ടു ബ്രഹ്മലോകത്തു സുഖിച്ചുവസിക്കുന്നത
 വരൊടുക്കി ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയാൽ സംഭാവിതനായി
 സുഖിച്ചുവസിച്ചതും ചെയ്തതാനും. അക്കാലമെന്നിങ്ക
 പ്പെയും ദാഹവും പെരുതായി നടപ്പാനുമിരിപ്പാനും
 കിടപ്പാനുമരുതാതെ പെരുതായ സങ്കടത്തെ പ്രാപി
 ച്ചിരിക്കുമതുനേരം ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയെ നമസ്കരിച്ചു
 ചൊദിപ്പതും ചെയ്തെൻ. ഭഗവാനെ ബ്രഹ്മലോക
 ത്തൊരു പ്പെയും ദാഹവുമില്ലയെന്നു കെട്ടിരിപ്പുണ്ടു
 ഞാനെന്നാലത്രയുമല്ലാ ഇവിടെ നിന്തിരുവടിയെ
 പെരിക പുണ്യം ചെയ്ത ജനമുണ്ടു സെവിച്ചു സുഖി
 ച്ചു വസിക്കുന്നതെന്നാലവർക്കാക്കുമൊരു പ്പെയും ദാഹ

വുമുണ്ടായിട്ടു കാണാനുമില്ലായെന്നാലെനിക്കു പാരം
 പൈദാഹുമുണ്ടായിട്ടു ജാരാഗിയെരിഞ്ഞു കത്തി ജപ
 ലിക്കുവാനെന്തു കാരണമെന്നരുളിച്ചെയ്യെ വെണം
 സ്വാമിയെന്നു ഞാൻ തൊഴുതറിയിച്ചതു കെട്ടരുളി
 ചൊല്ലു ബ്രഹ്മന്തിരുവടി. കെരുക മഹാരാജാവെ
 നീ പണ്ടു ത്രൈതായുഗത്തിങ്കൽ നിന്നുടെ രാജ്യത്തിങ്ക
 ലടുത്തവണ്ണമല്ലാതെയൊരകൃത്യം വരാതെ കീർത്തിവ
 രുത്തിപ്പെരികയഴകതായിപ്പാലിച്ചു പെരിക പുണ്യ
 ങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന കാലത്തു നീ അത്ഥലൊഭം
 കൊണ്ടു ഏതുമൊരുവസ്തു ഒരുത്തക്കുപൊലും കൊടുക്ക
 യുമില്ലാ പിന്നെ അത്രയുമല്ലാ അന്നദാനമില്ലാ താ
 ബുലദാനമില്ലാ ഭൂമിദാനമില്ലാ കന്യാദാനമില്ലാ സു
 വണ്ണദാനമില്ലാ വസ്ത്രദാനമില്ലാ ഗൊദാനമില്ലാ എ
 ന്നിച്ഛൊല്ലിയ ദാനങ്ങളൊന്നും നീചെയ്തൊന്നുമല്ലാ,
 പിന്നെ രാജരുഹമായിരിക്കുന്ന അന്നരാശികളെ സം
 പൂർണ്ണമാകുംവണ്ണം താനശിച്ചുകൊണ്ടൊരു ജലപാനം
 പൊലുമൊരുവകും കൊടുക്കാതെ അത്ഥലൊഭശീല
 നായി ദാനം മറന്നു പിന്നെ അന്നജനു രാജ്യം കൊ
 ടുത്തു വനത്തിൽപുക്കു പതിനായിരത്താണ്ടു എന്നിക്കും
 ദൈവകൾക്കും പ്രീതിവരുമാറു മഹാതപസ്സു ചെയ്തൊ
 നല്ലൊയെന്നാൽ പണ്ടു താൻപയോഗിക്കുമ്പൊളതി
 ലൊരംഗംപൊലുമാക്കുമൊരുവകുമൊരു വസ്തു ദാനം
 ചെയ്തുമില്ലായെന്നാൽ നിന്നുടെ പരിപാലരുടെ
 ധർമ്മത്താലും നിന്നുടെ തപോമഹിമയാലും നീ ബ്രഹ്മ
 ലോകത്തെ പ്രാപിച്ചതുമെങ്കിലെന്നിക്കേന്തു ചെയ്യും
 ദാഹവുമുണ്ടാവാനെന്നു നിനക്കിലതൊ മൂന്നും രാജാ

ധിപനായിരിക്കും കാലമൊരു ദാനം പൊലുമറിഞ്ഞു
 മറിയാതെയും ചെയ്യുന്നൊന്നല്ലായ്കൊണ്ടു പൈയ്യം
 ദാഹവുമുണ്ടാവാൻ വന്ന കാരണമെന്നാലതിന്നൊരു
 പ്രായശ്ചിത്തം ചൊല്ലിത്തരുന്നതുമുണ്ടു മഹാരാജാവെ.
 നീ അന്നദാനം ചെയ്യായ്കൊണ്ടു നിണക്കു വന്ന
 പൈയ്യം ദാഹവും കെട്ടുപ്പാനുള്ളതിനെ ചൊല്ലിത്തര
 ന്നതുമുണ്ടു മഹാരാജാവെ. നീ പണ്ടു തപസ്സു ചൈതി
 രുന്നവനത്തിലസ്സരസ്സിലുണ്ടു നീയുപേക്ഷിച്ചു ശവശരീ
 രം കിടക്കുന്നിതു. അതു നീ പണ്ടു മുഷ്ടമായുള്ളഭോജനം
 ചൈകയാൽ നിന്നുടെ തടി പെരിക പുഷ്ടിവെച്ചി
 രിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അശ്ശവശരീരം നീ ചെന്നു ഭക്ഷിക്ക
 മഹാരാജാവെയെന്നാൽ നിന്നുടെ പൈയ്യം ദാഹവും
 തീരുവിതുംചെയ്യും. പിന്നെയും പിററന്നാളുമവണ്ണമെ
 യുണ്ടാകും ശവശരീരമെന്നാലതു പിററന്നാളും ചെന്നു
 തിന്നു തണ്ണീരും കുടിച്ചുകൊൾകാ പിന്നെയും പിററ
 ന്നാളുമിങ്ങിനെ ചൈക പിന്നെയുമിങ്ങിനെ പി
 ന്നെയും നിത്യമായിങ്ങിനെ പതിനായിരത്താണ്ടു
 തികയുവാളുമിശ്ശവശരീരം ഭക്ഷിച്ചു സരസ്സിലെ നീ
 രുംകുടിച്ചു സുഖിച്ചിരിക്ക മഹാരാജാവെയെന്നമരുളി
 പിന്നെയുമരുളി ബ്രഹ്മന്തിരുവടി. അശ്ശവം നിണക്കു
 പെരിക സവാളുകരമായി ഭവിക്കയെന്നമരുളി പിന്നെ
 അത്ഥമലാഭിയായി ദാനംചെയ്യാത്ത പുരുഷന്മാരു ച
 ത്താൽ തന്നുടെ ശവം താന്തന്നെ തിന്നുപൊരുത്തണമെ
 ന്നെയവൻ ഗതിയുള്ളതെന്നിവിടെക്കുണ്ടുറിയണമെ
 നിപ്രകാരമെല്ലാം ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയരുളിച്ചെയ്യുകെടു
 തൊഴുതറിയിച്ചു ഞാൻ. അയ്യോ ഭഗവാനെ ബ്രഹ്മ

ലോകത്തു പ്രാപിച്ചു വസിക്കുന്ന ഞാൻ ശവം തിന്നു
 വസിക്കയെന്നല്ലോ ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയരുളിച്ചെയ്തതു-
 സ്വാമിയെന്നു ഞാനുണർത്തിയനൈരമരുളിച്ചെയ്ത ബ്ര-
 ഹ്മന്തിരുവടി. കെൾപ്പൊയാകാ മഹാരാജാവെ അത്ഭു-
 ലൊഭിയായി ഭാനം ചെയ്യാത്ത നീ ശവംതിന്നു പതി-
 നായിരത്താണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ കുംഭസംഭവനാകമഗസ്തു
 ഭഗവാൻ വരുമവിടെ, അതുനൈരമിച്ചു മഹഷിയുടെ
 കൈയിൽ ഞാൻ ഭാനംചെയ്യാത്തതിന്നു പ്രായശ്ചിത്ത-
 മായി മഹഷിവക്കൽ ഭാനംചെയ്താൽ നിന്നുടെ മുന്ന-
 ഞ്ഞ ദോഷമെല്ലാം കെടുവിതും ചെയ്യും, പിന്നെ നി-
 ന്നുടെ ചെയ്യും ദാഹവും കെടും. അപ്പൊൾ അശ്ശുവാ-
 ശരീരമവിടെ നിന്നു മറഞ്ഞു പോവിതും ചെയ്യും.
 പിന്നെ നീ ബ്രഹ്മലോകം പ്രാപിച്ചു സുഖിച്ചു വസിക്ക-
 യെന്നിപ്രകാരമരുളിച്ചെയ്ത തന്തിരുവടിയുടെ തൃക്ക-
 യിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന വള തന്തിരുവടിക്കു
 ഭാനം ചെയ്യാനായിക്കൊണ്ടു തന്നരുളി ബ്രഹ്മന്തിരുവ-
 ടി, ആയതെങ്കെയിലിരിക്കുന്നതു നിന്തിരുവടിയുണ്ടു
 കൈക്കൊൾകവെന്നെന്നിങ്ങിനെ മഹഷിയെ നൊ-
 ക്കിയറിയിച്ചാൻ ശൈതനാകുന്ന രാജാവും. അതു
 കെട്ടു നിരൂപിച്ചു ഞാൻ പണ്ടെന്നുമൊരു രാജാവൊടു
 മാഭരണാഭി വാങ്ങുമാറില്ലായെന്നാലിവനൊടിതിനെ
 വാങ്ങുകയോ വാങ്ങാതിരിക്കുകയെന്നു നിരൂപിച്ചു
 പിന്നെയും നിരൂപിച്ചപ്പൊളിവനൊടിതു കൈക്കൊ-
 ള്ളായ്യിലിവനെല്ലാന്നാളും ശവം തിന്നുവൊരുത്തനായി-
 ടുംവരും, പിന്നെയത്രയുമല്ലാ ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയരുളി-
 ച്ചെയ്തവചനം വളസമായിട്ടും വരുമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു

വള കൈക്കൊണ്ടുകയും ചെയ്തെൻ. എന്നാൽ യാ
തൊരളവിലിവനൊടിച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുളളെന്നാലതു
നൈരമശ്ശവം മറഞ്ഞു പോവിയും ചെയതു. പിന്നെ
രാജാവും തപിച്ചു തെളിഞ്ഞ കാഞ്ചനസദൃശനായി
ത്തേജോരൂപനായി തെളിഞ്ഞ മാനസമുടയനായി വ
ന്നെന്നെ വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു അനുജനെയും
വാങ്ങി വിമാനമെറി പൊന്മയമായി രമണീയമായി
രിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്മേലിരുന്നു സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകളാ
ലും ഗന്ധർവ്വന്മാരായും ദൈവകളായും പരിവൃതനായി
ബ്രഹ്മലോകം നൊക്കിപ്പോവിയും ചെയ്താൻ ശൈത
രാജാവും. എന്നാലിതു വിശ്വകർമ്മാവിനാൽ ചമക്ക
പ്പെട്ട ബ്രഹ്മന്തിരുവടിക്കു കൊടുത്തു ബ്രഹ്മന്തിരുവടി
യാൽ ശൈതരൻ കൊടുത്തുതെന്നാലവന്നു മൊക്ഷസം
ഗതിക്കു ഞാനവനൊടു സംഗ്രഹിച്ചു നിണക്കു യോഗ്യ
മാകുംവണ്ണമലങ്കരിപ്പാൻ ഞാൻ തന്നാഭരണമലങ്കരി
ച്ചുകൊടുക്കയെന്നരുളിച്ചെയ്തതിതഗസ്തുഭഗവാൻ.

അതുനൈരമാടിത്യഭഗവാനുമസ്കരിച്ചതനൈര ശ്രീ
രാഘവചക്രവർത്തിയെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു മഹ
ഷിമുഖ്യൻ. നാമിക്ലമ പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു നൈര
പൊയതറിഞ്ഞതുമില്ലാ കാലമസ്തമനമായിതെന്നാലെ
നി സന്ധ്യാവന്ദനത്തിന്നു എല്ലാരുമായിപ്പൊകയെന്നു
മരുളിച്ചെന്നു സന്ധ്യാപവാസാദികളെച്ചെയ്തൊടു
ക്കി പണ്ണശാലയിൽ പ്രാപിച്ചു ദേശകാലാവ
സ്ഥയും പറഞ്ഞിരുന്നു രസികമതുനൈര ശ്രീരാ
ഘവചക്രവർത്തിയെ കാണാൻ വനവാസി
കളായ മഹഷി വർഗ്ഗമെല്ലാമെഴുന്നരുളിയതു നൈര

മഹാഷിമാരെ തൊഴുതതന്നെരമിരിപ്പതാകാ മഹാരാ
 ജാവെയെന്നു മരുളിയെല്ലാവരുമിന്നു പുരാണങ്ങളും
 പറഞ്ഞു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നമഗസ്സുഭഗവാനെ നൊ
 ക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. ഇക്ഷ്വകു പറഞ്ഞിരി
 ക്കുന്നെരമല്ലൊ നിന്തിരുവടിയൊടൊരു ചൊല്ലും ഞാ
 ന് ചെയ്യുന്നമെന്നാൽ മുൻപറഞ്ഞു നൂറു യോജന നീ
 ണ്ടെടുപ്പട്ടു വട്ടമായുള്ളൊരു മഹാവനത്തിൽ നിമ്
 ലമായുള്ള ജലത്തൊട്ടുകൂടിയൊരുസരസ്സുമുണ്ടെന്നി
 യിരിപ്പൊരു മഹാവനത്തിലെങ്ങുമൊരു പന്നഗമി
 ല്ലാ പക്ഷികളില്ലാ മൃഗങ്ങളില്ലാ രാക്ഷസരില്ലാ മഹാഷി
 കളില്ലാ ബ്രാഹ്മണരില്ലായെന്നല്ലൊ അരുളിച്ചെയ്തതു
 മെന്നാലായതെന്തുകാരണമെന്നു മരുളിച്ചെകവെന്നും
 മഹാനഭാവനായുള്ളൊവെയെന്നിഹ കാരം ചക്രവർത്തി
 യരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ചക്രവർത്തിയെ നൊക്കിയരുളി
 ചെയ്തുമഹാഷിമുഖ്യൻ. കെൾക്ക മഹാരാജാവെപണ്ടു
 സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൂതനാകിയ ഇക്ഷ്വകവാകുന്ന
 മഹാരാജാവു മന്ത്രികളൊടും പുരോഹിതരൊടുംകൂടി
 നിരൂപിച്ചു വിന്ധ്യന്നു വടക്കു ഹിമവാസുരൈക്കു അ
 തിനകത്തുള്ള ദേശമെല്ലാം തന്നുടെ പുത്രനാകിയ ഭ
 ണ്ഡന കൊടുത്തവനെയവിടെ രാജാവാനിയഭിക്കു
 ക്കുചെയ്തു ചതുരംഗപ്പടയും കൊടുത്തു യാത്രയാക്കു
 വിതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ ഭണ്ഡനാകുന്ന രാജാവു
 വിടെച്ചെന്നു മധുരത്തെന്നൊരു നഗരം ചമച്ചു അവി
 ടെക്കുടിപൂവിയുംചെയ്താൻ. അന്നഗരത്തിലാനകുതി
 രതെർകാലാളാകുന്ന ചതുരംഗപ്പടയൊടും മന്ത്രിക
 ളൊടും പുരോഹിതരൊടും കൂടി രാജ്യം പാലിച്ചു

സുഖിച്ചു വസിപ്പതും ചെയ്താൻ. അവൻ സൂര്യവംശത്തിലുള്ള രാജാവല്ലായെന്നാലവൻ പുരോഹിതനായ വസിഷ്ഠമഹർഷിയുടെ പുരോഹിതനായി ചെയ്തതുമില്ല. പിന്നെ ശ്ലമനമഹർഷിയെ പുരോഹിതനാക്കിക്കൊണ്ടു മഹർഷിക്കിരിപ്പാനൊരാശ്രമം ചമച്ചുകൊടുത്തവിടെ മഹർഷിയും സുഖിച്ചു വസിപ്പതും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ പലകാലം ചെന്നെരമൊരുനാൾ താനിരിക്കു ദേശമൊഴിച്ചു മറ്റുള്ള വനമെല്ലാം നായാടണമെന്നൊച്ച പുരോഹിതരൊടും പടയൊടുമൊരുമിച്ചു മൃഗങ്ങളെയന്വേഷിച്ചു നടക്കുമതുനേരം ശുക്രമഹർഷിയുടെയാശ്രമത്തിന്നു പുറത്തു ഭാഗത്തു ചെന്നതനേരമായാശ്രമത്തിന്നകത്തു നിന്നൊരു സർപ്പം ഗന്ധർവിയായി ലക്ഷ്മീദേവിങ്കു സദൃശമായിരിപ്പൊരു കന്യാരത്നം പൂർപ്പെട്ടു വരുന്നതു കണ്ടു ഭണ്ഡനാകുന്ന രാജാവും കാമൊന്മാദപരവശനായി ചൊല്ലുവിതും ചെയ്താൻ. ചൊല്ലു ചൊല്ലാരു നീയെന്നുമെങ്ങുനിന്നു വരുന്നു നീയെന്നുമാരുടെ പുത്രിയെന്നുമാരുനിൻ ഭർത്താവെന്നുമെന്തു നിന്നുടെ പെരെന്നു മിപ്രകാരം രാജാവു ചൊടിക്കുന്നതു കെട്ടു കന്യാവൊരു മരം മറഞ്ഞു നിന്നു രാജാവിനെ നൊക്കി ചൊല്ലുവിതും ചെയ്താൻ. ഞാൻ ശുക്രമഹർഷിയുടെ പുത്രിയെന്നുമെന്നുടെ നാമധേയം അറയെന്നുമാകുന്നു, ഞാനൊ കന്യാവാകയ്യമുണ്ടു. പിന്നെയെന്നുടെ പിതാവിന്നു പൂവും പല്ലും ചമരയും കൊണ്ടുവന്നു പിതാവിന്നു കൊടുത്തു പിതാവെ പൂജിച്ചാശ്രമത്തിൽ വസിപ്പൊരുത്തിയാകയ്യമുണ്ടുയെന്നിപ്രകാരം ചൊല്ലിനാൻ.

അരയാകുന്ന കന്യാവും. അതുകെട്ടു ഭണ്ഡനാകുന്ന രാജാവും കാമൊന്മാദപരവശനായിത്തന്നെ മറന്നു കന്യാവെ നൊക്കി മൊഹിച്ചു ചൊല്ലവിതും ചെയ്താൻ. നീയെന്നിങ്ങു വശമായിരുന്നെന്നെയനുഭവിച്ചെന്നുടെ സങ്കടമൊഴിക്ക ഭദ്രായനും നിന്നുടെ അധരപാനം ചെയ്യാത്തിലിപ്പൊൾ ഞാൻ മരിക്കുമെന്നും രാജാവു ചൊല്ലുകെട്ടു അരയാകുന്ന കന്യാരത്നം പെരിക ഭയപ്പെട്ടു ചൊല്ലവിതും ചെയ്താൻ. എന്തു മഹാരാജാവെ കന്യാവായിരിക്കുന്നതെന്നൊടു യോഗ്യമല്ലാത്തവ പറയരുതെന്നും പിന്നെയത്രയുമല്ല നിന്നുടെ ഗുരുവായ ശുക്രമഹർഷിയുടെ പുത്രിയല്ലൊ ഞാനെന്നുടെ പിതാവെന്നെയൊരുത്തൻ കൊടുത്താൽ പിന്നെയവെന്നൊടു കൂടിയനുഭവിക്കയല്ലാതെ ദുർവൃത്തിയൊരുനാളും ചെയ്യുകയില്ലെന്നും ചൊല്ലി പിന്നെ രാജാവെന്നൊക്കിയറിയിപ്പതും ചെയ്താൻ. കെൾക്ക മഹാരാജാവെ രാജ്യത്തിങ്കലാരാനുമെതാനുമൊരു നിമ്നയ്ക്കും ചെയ്കിൽ അതിന്നെയറിഞ്ഞു രാജാവു വെണമല്ലോ ശിക്ഷ ചെയ്യാനുമെന്നാൽ മഹാരാജാവെ നീയിതെന്നൊടു പറയുന്നതൊട്ടും യോഗ്യമല്ലായെന്നു പറഞ്ഞു പൊവാത്തുടങ്ങിനാൻ അരയാകുന്ന കന്യാരത്നം. അതു കണ്ടു ഭണ്ഡനാകുന്ന രാജാവും കാമൊന്മാദപരവശനായി പൊറുക്കരുതാതെ ചമഞ്ഞതൂനെന്നും താനൊരു ദുർവൃത്തി ചെയ്യാതൊന്നെങ്കിലുമവളെ ഓടി ചെന്നുണഞ്ഞു ബലാൽ പിടിച്ചുനുഭവിപ്പാൻ തുടങ്ങുമതുകണ്ടു കന്യാരത്നം പെരിക ഭയപ്പെട്ടു ചൊൽവിതും ചെയ്താൻ. എന്തു രാജാവെ ഭയ്ക്കണം ചെയ്യാൻ

തുടങ്ങാതെ പൊകയെന്നുമായതെന്നിയെ ഭൃഷ്മംചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നിന്നു നാശംവരും. ആയതുകൊണ്ടെന്ന തീണ്ടാതെ പൊകയെന്നു ചൊല്ലി മുറയിട്ടവണ്ണമെയാശ്രമം നൊക്കിയൊടുന്ന കന്യാരത്നത്തെയൊഴിയണമെന്നു പൊക്കു മുട്ടിച്ചു അവളുടെയനുവാദം കൂടാതെ പിടിച്ചുനേരിപ്പതും ചെയ്താൻ. പിന്നെത്തന്നുടെ മനോഹിതം വന്നവളെ വിട്ടുപോയി തന്നുടെ കൊയിലകംപുക്കി വസിപ്പതും ചെയ്താനിരാജവും. പിന്നെ കന്യാരത്നമാന കലക്കിയ പൊയ്ക്കയിൽ മയങ്ങിത്തളന്ന് താമരപൊലെ ശോഭകെട്ടു വാടിയ മുഖത്തൊടുംകൂടിക്കണ്ണനീരും തുധിരത്താലും മുടപ്പെട്ട ശരീരത്തൊടും കൂടച്ചെന്നു പിതാവായിട്ടു ശുക്രമഹഷിയെ മുറയിട്ടവണ്ണമെ ചെന്നു ഭണ്ഡനാകുന്ന രാജാവു ബലാൽ തന്നെ പരിഭവിച്ച പ്രകാരമെല്ലാമറിയിപ്പതും ചെയ്താൻ. അതു കെട്ടു ശുക്രമഹഷിയും പെരിക കൊപമുടയനായി ഭണ്ഡനാകുന്ന രാജാവെഴുപിപ്പതും ചെയ്തു ഇമ്മഹാപാപിയായി ഭൃഷ്ടനായിരിക്കുന്ന രാജാവുതാനും തന്നുടെ ബന്ധുക്കളുമാത്രയും മന്ത്രിവർഗ്ഗമെല്ലാവരും കൂടെ ദൈവേന്ദ്രൻ ചുഴിവഷമായിരിക്കുന്ന അഗ്നിവഷം വെച്ചു ഭസ്മമായിപ്പൊകയെന്നു ശപിച്ചു പിന്നെ തന്നുടെ പുത്രിയെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു. മകളെ നിന്നെയിപ്പൊഴൊരുത്തർക്കു കൊടുപ്പാനുതതല്ലൊ, അതുകൊണ്ടുനീ ഇവിടെയിരുന്നു പലകാലം തപസ്സു ചെയ്തു ശുദ്ധയായാൽ പിന്നെ ഞാൻ നിന്നെ പുത്രിയായിസ്സംഗ്രഹിച്ചു യോഗ്യനായിരിപ്പൊരു ഭർത്താവിന്നു കൊടു

ക്ഷണമുണ്ടെന്നുരുളിച്ചെയ്ത മകളെയുശ്വസിച്ചിപ്പിച്ചു
 പിന്നെയവിടെക്കുടിയിരിക്കുന്ന മഹർഷിമാരെയും ബ്രാ
 ഹ്മണരെയും മറ്റുള്ള പ്രാണികളെയും വിളിച്ചുരുളി
 ചെയ്ത ശുഭമഹർഷി. എടൊ ബ്രാഹ്മണരെ മഹർഷി
 മുഖ്യന്മാരെ പ്രാണികളെ നാമെല്ലാരുമിവിടനിന്നു
 പൊടുത്തുനവെ കുടിവാങ്ങിപ്പൊകണമല്ലെന്നാലിവി
 ടെയിപ്പൊൾ നാശം വരുമെന്നുരുളിയതുനെരമെല്ലാ
 രുമായിക്കുടിവാങ്ങിപ്പൊയി ഗൊദാവരിതീരം പ്രാപി
 ച്ചു കുടിയിരിപ്പതും ചൈതാർ. അവിടെ നിന്നിരു
 വടി പണ്ടു വനവാസം ചെയ്തിരുന്നുവല്ലൊയെന്നാ
 ലവിടെ ബ്രാഹ്മണരും മഹർഷിമാരും കുടിയേറുക
 യാൽ ജനസ്ഥാനമെന്നു പെരുന്നണ്ടായി. പിന്നെ
 ദൈവേന്ദ്രൻ ചുഴിവഷമായിരിക്കുന്ന അഗ്നിവഷം വഷി
 ച്ചു ഭണ്ഡനായിരിക്കുന്ന രാജാവെയും മന്ത്രികളെയും
 ബന്ധുക്കളെയും സ്വജനങ്ങളെയുമാകപ്പാടെ ഭണ്ഡമാ
 ക്കിച്ചെടുത്തുംചെയ്തു. എന്നാലമ്മഹർഷിയുടെ ശാ
 പസംഗതിയാൽ നൂറുയൊജന നീളവിസ്താരമെല്ലാം
 പാഴായിപ്പൊവിതും ചെയ്തു. പിന്നെത്തന്നുടെ പുത്രി
 തപസ്സു ചെയ്യുന്നെടം ചുഴിവഷം വഷിക്കരുതെന്ന
 രുളിയ സംഗതിക്കവിടെ വഷിച്ചുമില്ലായെന്നാലി
 നൂറുയൊജന വട്ടമായുള്ളടം പക്ഷിമൃഗാദിയില്ലാ
 ത്ത വൻകാടായിപ്പൊവിതും ചെയ്തെന്നാലന്നു തു
 ടങ്ങി ഭണ്ഡനുടെ രാജ്യം മഹർഷിയുടെ ശാപകാരണ
 മായി ഭണ്ഡകാരണ്യമെന്നു പെരുമുണ്ടായിതെന്നുരു
 ളിച്ചെഴുതിതഗസ്തുഭഗവാൻ.

പിന്നെയുമരുളീതഗസ്തൃഭഗവാൻ. കെറക്ക മ
 ഹാരാജാവെ രഘുശ്രേഷ്ഠാ നാമെല്ലാരു കഥപുരാണ
 ങ്ങളും പഠഞ്ഞു രസിച്ചു സുവിചിരിക്കുകൊണ്ടു നെരം
 പൊയതറിഞ്ഞതുമില്ലാ. പാതി രാവായി കാലമി
 പ്പാളതിനുള്ളൊരടയാളവും കെറപ്പൊയാകാ രഘു
 ശ്രേഷ്ഠാ. പക്ഷിയാടി മൃഗങ്ങൾ തുടങ്ങി സകല ജന്തു
 കളും കുരലടങ്ങിയെന്നാലങ്ങിനെയല്ലായിപ്പൊറും
 കാണാകുന്നതെന്നാലിനി നിറയെക്കൊണ്ടുനഭവിക്കാ
 യെന്നു മഹഷിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ചക്രവർത്തിയും പ
 ള്ളിക്കുറപ്പിന്നെഴുന്നരുളി നിറയെക്കൊണ്ടുനഭവിച്ചു പ
 ലന്നുവാറെ ജലാശയത്തെപ്രാപിച്ചു സ്നാനംചെയ്തു ക
 മ്ബങ്ങളും ചൈതൊടുക്കി മഹഷിയെച്ചെന്നു നമസ്സരി
 ച്ചു തിരുവയൊദ്ധ്യാപുരി പുകു പൊകുന്നെന്നു ചക്രവ
 ള്തി തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു മഹഷിയും പ്രീതിപെട്ടു
 തെളിഞ്ഞ മാനസനായി അരുളിച്ചെയ്യുതും ചെയ്തു.
 കെറക്ക മഹാരാജാവെ നിന്തീരുവടി തിരുവയൊ
 ധ്യാപുരിയെ പ്രാപിച്ചു പിതൃപൈതൃമാമഹമാകുന്ന രാ
 ജ്യത്തെ പ്രാപിച്ചു അടുത്തവണ്ണം ധർമ്മം പിഴയാതെ
 രാജ്യപരിപാലനംചെയ്തു മഹാരാജാവെന്നുമരുളി
 പിന്നെയുമരുളി മഹഷിമുഖ്യൻ. നിന്തീരുവടി രാവ
 ണാഭി രാക്ഷസരെയും ബാലിയെയും വിരാധനെയും
 ഖരഭുഷണത്രിശിരസ്സുകളെയും മാതൃപനെയും താദക
 യെയും കൊന്നു ദൈവകളെയുമുഷികളെയും ബ്രാഹ്മണ
 രെയും അഴകുതായി രക്ഷിച്ചുവല്ലോ ഭവാൻ. എന്നാൽ
 ധർമ്മം ചെയ്യുമെടഞ്ഞതാനും ചില പാപങ്ങൾ സ
 ന്വാദിച്ചു പൊയെങ്കിലായതു പൊവാറുമായിക്കൊണ്ടു

തിരുവയൊല്യാപുരിയെ പ്രാപിച്ചാലുടനന്തരമധോ
 ടിയായുള്ള യജ്ഞങ്ങളെച്ചെയ്കവെന്നും മഹാരാജാ
 വെയെന്നു മഹർഷിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ചക്രവർത്തിയും
 തെളിഞ്ഞ മാനസനായി അഗസ്ത്യഭഗവാന്റെയും മറ്റു
 ജ്ഞ മഹർഷിമാരെയും വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊ
 ഴുതു വിടുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു പുഷ്പകവിമാനമെറി തിരു
 വയൊല്യാപുരിയെ നോക്കിയെഴുന്നരുളുവീതും ചൈ
 തു. പിന്നെയും ഖരമാന്റെ പൊയി തിരുവയൊല്യാ
 പുരിയുടെ ഗൊപുരഭാരത്തിങ്കൽ ചെന്നു താണിതു
 വിമാനമപ്പൊൾ ചക്രവർത്തിയും വിമാനത്തിന്മേൽ
 നിന്നിറങ്ങിയതുനേരം ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനും ശ്രീഭരത
 മാരനും വസിഷ്ഠാദി മഹർഷിമാരും സുമന്ത്രാദി മന്ത്രിവ
 വർഗ്ഗവും മറ്റു നഗരവാസികളിൽ സമ്മതരായുള്ള ജ
 നവുമെല്ലാരും കൂടി ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പിലാമ്മാ
 റു ചെന്നെതിരൊരുകൊണ്ടേഴുന്നരുളിച്ചാസ്ഥാനമ
 ണ്ഡപത്തിലാമ്മാറകം പ്രാപിച്ചു പൊന്മയമായി വി
 ചിത്രമായിരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ചെന്നിരു
 നരുളി ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തിയും. പിന്നെ മഹാരാ
 ജാവും ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെയും ശ്രീഭരതനെയുമണയ
 കൊണ്ടുടനരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തിയും. കെൾപ്പി
 നെടൊ ഭാതാക്കന്മാരെ ഞാനൊരു കാഴ്ചയും നിരൂപി
 ച്ചിരിക്കുന്നതുമെന്നാലതു നിങ്ങളിരിവരുംകൂടി നിരൂ
 പിച്ച് ചൊല്ലവെണമെന്നാലായതു ചെയ്യണമെന്നൊ
 ചെയ്യെണ്ടായെന്നൊ എന്നാലതു നിരൂപിച്ചു ചൊല്ല
 വെണമെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു തൊഴുതു
 ണത്തിച്ചാൻ ഭരതകുമാരൻ. കെൾക്ക മഹാരാജാ

വെ രാജസൂയം ചെയ്യുന്നെരം പലരെ വെട്ടിക്കൊന്നു
 വെണമല്ലോ രാജസൂയംചെയ്യാനെന്നും പിന്നെ മണ്ഡ
 ലാധിപന്മാരായ രാജാക്കന്മാരെടുക്കലാരിച്ചുജയിക്കെ
 ണ്ടുമാവരെ ജയിക്കയുമാട്ടിക്കളയെണ്ടുമാവരയാട്ടിക്കള
 ണ്തും തിറകൊണ്ടു വെണമല്ലോ രാജസൂയം ചെയ്യാ
 നെന്നും പിന്നെ പതുസ്സാഗരത്തിനകത്തുള്ള രാജാക്ക
 ന്മാരെല്ലാം നമുക്കു കപ്പം തന്നടിമ ചെയ്യിയിരിക്കുന്ന
 ല്ലായെന്നാലായതും നിന്തിരുമനസ്സിലുണ്ടല്ലോ പി
 ന്നെയെങ്ങനെ ബന്ധുജനത്തെ വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നു മഹാ
 രാജാവെയെന്നുമെന്നാലെങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നെന്നു ശ്രീ
 ഭരതകുമാരൻ തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു മഹാരാജാവുമ
 തിങ്കൽ ബുദ്ധിചെന്നു പരമാത്മമാകുന്നു ഭരതൻ പറ
 ണ്തതുമെന്നാലതു നിൽക്കു മറെറൊരു നാമൊരു യ
 ണ്ണം ചെയ്യുതെന്നു നിരൂപിച്ചു ചൊല്ലുവിനെന്നരു
 ളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ചക്രവർത്തിയെത്തൊഴുത്തുനന്തിനാൻ
 ലക്ഷ്മണകുമാരൻ. സുവ്വപ്രായശ്ചിത്തമായിരിപ്പൊന്നു
 ല്ലോ അശ്വമേധം ബ്രഹ്മഹത്യൊടൊന്നും ചെയ്യാനെ
 ന്നും പിന്നെ അശ്വമേധത്തൊടൊത്ത പുണ്യമില്ലെന്നു
 ഞാൻ കെട്ടിരിക്കുന്നുയെന്നാലായതു ചെയ്യണമെന്നു
 ഞാൻ നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നും നിന്തിരുവടി വന
 വാസം ചെയ്യാനെന്നരുളിയ നാളടിയനും കൂടപ്പൊ
 ന്നെന്നല്ലോ. അന്നു ജനസ്ഥാനത്തു നാം വാസിക്കുമതു
 കാലം മഹാഷിവശ്ശ്രീമടിയത്തൊടൊരൊ കഥയരുളി
 ച്ചെയ്തു കെട്ടുപ്പണ്ടു ഞാനായതെന്തെന്നാൽ പണ്ടു
 വൃത്രനെനൊരു അസുരശ്രേഷ്ഠൻ ഉളവാറിതും ചൈ
 താനെന്നാലവനുടെ ശരീരനീളവിസ്താരം മുന്തരു
 യൊജന നീളമുണ്ടു പിന്നെ നൂറുയൊജനയകലമുണ്ടു

താനും. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന അസുരശ്രേഷ്ഠനെക്കൊന്നു ദൈവരാജാവിനാൽ. അതിനാലെ ദൈവരാജാവിനു ബ്രഹ്മഹത്യാദോഷം സമ്പാദിക്കുകൊണ്ടവനശ്വമേധം ചെയ്കയാൽ ബ്രഹ്മഹത്യാദോഷം കെട്ടുവിതുംചെയ്യെന്നിപ്രകാരമരുളിച്ചെയ്ത മഹർഷിവർഗ്ഗമെന്നൊക്കെ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനറിയിക്കുകേട്ടരുളിച്ചെയ്ത ചക്രവർത്തി. വത്സാലക്ഷ്മണാ വൃദ്ധൻ ദൈവേന്ദ്രനവനെക്കൊന്നപ്രകാരവും ദൈവരാജാവശ്വമേധം ചെയ്തപ്രകാരവുമതിനാലെയവനു ബ്രഹ്മഹത്യാദോഷം ചെയ്തപ്രകാരം. നീ കെട്ടുവണ്ണമെ വിസ്താരണചൊല്ലുകെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു തൊഴുതണത്തിനാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. പണ്ടു കൃതയുഗാദികാലത്തു വൃത്രനെെന്നൊരസുരരാജാവുളന്നാവിതും ചെയ്താൻ. അവൻ നൂറു യോജനയകലവും മുന്തറയൊഴുന നീളവുമുള്ളൊരുത്തനവനസുരയൊന്നിയിൽ പിറന്നൊരു ദോഷമേയവനുളളതാനും. പിന്നെയവനനു തുടങ്ങിയെല്ലാനാളും ധർമ്മത്തിലെ ബുദ്ധിചെല്ലുവിതും ചെയ്യുമെന്നാലധർമ്മത്തിലൊരുന്നാളും ബുദ്ധിചെല്ലുകയുമില്ലാ. പിന്നെയവൻ നിരൂപിച്ചാൻ സകലപുരുഷാത്മത്തെസ്സാധിക്കണമെങ്കിൽ തപസ്സുകൊണ്ടു സാധിക്കാവുവെന്നു നിണ്ണയിച്ചു പിന്നെ ജ്ഞാനവുമുണ്ടായി ജ്ഞാനത്തിങ്കൽനിന്നു വിജ്ഞാനമുണ്ടായി വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു അടക്കമുണ്ടായി. ആയതെങ്ങിനെയെന്നു, നല്ലതിതെന്നും നന്നല്ലായിതെന്നുമറിയുന്നതല്ലൊ ജ്ഞാനമാകുന്നതും പിന്നെ നല്ലതിനെയെച്ചെയ്തു കൊള്ളുന്നതും നല്ലതല്ലാതകർമ്മമൊരിക്കലുമൊരുന്നാളും ചെയ്യാതൊഴിച്ചു കൊള്ളുന്നതല്ലൊ വി

ജ്ഞാനമാകുന്നതു. പിന്നെ രാഗദൈഷ്യപൈശുന്യാ
 ടികളും ഡഭും സ്വപ്നവും വനിതാംഗനമാരൊടു കൂട
 യുള്ളുഭവമിവയൊന്നും നമുക്കില്ലാ അനിത്യമായ
 ജ്ഞവയുമില്ലായെന്നാൽ തപസ്സാണുകൊണ്ടെ ഈ
 ലോകപരലോകത്തിന്നു നല്ലതെന്നും പിന്നെ അടക്ക
 മായതവയെന്നും നിനച്ചു തപസ്സുകൊണ്ടുവെന്നും സക
 ലപുരുഷാത്മത്തെസ്സാധിച്ചാണെന്നു നിണ്ണയിച്ചു പൊ
 യി ഹിമവാൻ പവ്വതത്തിനുടെ താഴ്വരയിൽ ചെന്നു
 തപസ്സുചെയ്താൻ തുടങ്ങുമതുനേരം വൃത്രനും നിരൂപി
 പ്പുതും ചൈതാൻ. എല്ലാനാളും ദൈവകളെ രക്ഷി
 പ്പാനായിക്കൊണ്ടു അസുരകളെയും രാക്ഷസരെയും
 കൊല്ലുകല്ലൊ സകലലോകശരണ്യനാകുന്ന വിഷ്ണുഭഗ
 വാൻ തന്നുടെ ശീലമെന്നാലവൻ തിരുവടിയെക്കുറി
 ചു തപസ്സുചെയ്യുന്നെന്നു നിരൂപിച്ചു വിഷ്ണുഭഗവാന്റെ
 ശ്രീപാദാരവിന്ദങ്ങളെ നൂരിച്ചു പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യസ്ഥ
 നായി പലപല പതിനായിരം സംവത്സരം കൊടുതാ
 യ തപസ്സുചെയ്തു വസിച്ചാൻ വൃത്രൻ. അക്കാലത്തു
 സകലലോകശരണ്യനാകുന്ന വിഷ്ണുഭഗവാൻ വൃത്രനു
 ടെ തപസ്സിനുഹിമകണ്ടു അവന്റെ മുമ്പിലാമ്മാറു
 പ്രത്യക്ഷനായി അരുളിച്ചെയ്യുതുംചെയ്തു. എന്തു
 വൃത്രനായുള്ളൊവെ എന്തു കാംക്ഷിച്ചു തപസ്സു ചെയ്യ
 നെന്നുമായതിനെപ്പറഞ്ഞാലതുതരുന്നണ്ടെന്നും വിഷ്ണു
 ഭഗവാനരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു വൃത്രനും തൊഴുതറിയിപ്പു
 തും ചൈതാൻ. ഭഗവാനെ ത്രൈലോക്യവാസിക
 ലിൽവെച്ചെല്ലായിലും പ്രധാനമായിരിപ്പാനല്ലൊ
 ദൈവരാജാവിത്രനെനാലവനെപ്പിഴുക്കി ഞാൻ ത്രൈ

ലോക്യനാഥനായിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
 വാഴുവാനുള്ള വരമനുഗ്രഹിച്ചുരുളുവെണം. ഭഗവാനെ
 യെന്നു തൊഴുതറിയിച്ചാൻ വൃത്രനാകുന്ന അസുരൻ.
 അതു കെട്ടരുളിച്ചെയ്തു വിഷ്ണുഭഗവാൻ. കെൾക്കു നീ
 അസുരശ്രേഷ്ഠാ ഇതിവുന്നമൊരുത്തരുമിപ്രകാരമുള്ള
 തപസ്സു ചെയ്തതുമില്ലാ. ഞാൻ ഒരുത്തക്കും വരം
 കൊടുത്തിട്ടുമില്ലാ. ഭഗവാൻ ശ്രീകൈലാസവാസി
 യെസ്സേവിച്ചാൽ വരം തരുമെന്നരുളിച്ചെയ്യുകെ
 ട്ടു തൊഴുതു പിന്നെയുമറിയിച്ചാൻ വൃത്രാസുരൻ.
 ഭക്തവത്സലനായുള്ളൊവെ ഭഗവാനെ പത്മനാഭാ പ
 രംപുരുഷോത്തമാ നിന്തിരുവടിയെല്ലാനാളും രാക്ഷ
 സരെയു മസുരകളെയു മടങ്ങുകൊല്ലുവൊരുത്തനല്ലൊ
 ദൈവകൾക്കു വെണ്ടീട്ടെന്നാലായതു പൊലെയെന്ന
 യും കൊല്ലല്ല ഭഗവാനെയെന്നീവണ്ണം അസുരശ്രേഷ്ഠ
 നണർത്തിക്കെട്ടു ഭഗവാൻ പന്നഗശായിയുമരുളിച്ചെയ്
 തിതതുനേരം. ഞാൻ നിന്നെക്കൊല്ലുന്നില്ലെന്നരുളി
 ച്ചെയ്തു വാഞ്ഞയുമനുഗ്രഹിച്ചു മാഞ്ഞരുളുവീതും
 ചെയ്തു വിഷ്ണുഭഗവാൻ. പിന്നെ വൃത്രാസുരൻ പത്മ
 യൊനിയാകുന്ന പതുർമ്മുഖനെക്കുറിച്ചു പഞ്ചാഗ്നിമ
 ങ്ഗ്യസ്ഥിതനായി കൊടുതായ തപം തുടങ്ങിനാൻ
 വൃത്രൻ. അതുനേരം ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയും വൃത്രനുടേ
 തപൊമഹിമ കണ്ടു ചെരിക പ്രീതിപെട്ടു സന്തോ
 ഷിച്ചു വൃത്രനു ചെന്നു വരം കൊടുക്കണമെന്നു നിന
 ച്ചിരിക്കുമതുകാലം വൃത്രനുടേ കരാറുമായിരിക്കുന്ന
 തപസ്സുകളു സപ്തപർവ്വതങ്ങളും സപ്തസമുദ്രങ്ങളും പൃ
 ഥിവിയും അന്തരീക്ഷം സ്വർഗ്ഗപാതാളമിവയെല്ലാം

യുക്തം കീഴ്ത്തൽ ഇളകിമറിയുമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു
 അതു കണ്ടു ദൈവകളും ദൈവരാജാവും പെരിക ഭയപ്പെട്ടു
 യെന്നുടയിരൂതം പഠിച്ചുപൊകുമെന്നുറച്ചു ഇരൂ
 തം പഠിച്ചുപൊകാത്താനും ബ്രഹ്മത്തിരുവടി വെളിച്ച
 പ്പെട്ടു വരും കൊടാത്താനുമെന്നൊരുപായമുള്ളതെന്നു
 നിരൂപിച്ചു പിന്നെയും നിരൂപിച്ചു. വിഷ്ണുഭഗവാൻ
 പ്ലൊ നമ്മെയാപത്തിങ്കൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതെന്നാൽ
 വിഷ്ണുഭഗവാനെക്കൊണ്ടു കൊല്ലിക്ക വൃത്രനെയെന്നുറ
 ച്ചു ദൈവകളൊടും കൂട പൊടുങ്ങുന്നവെ ശ്രീപാലാഴി
 തീരത്തെ പ്രാപിച്ചു വിഷ്ണുഭഗവാനെ സ്തുതിക്കത്തുടങ്ങി
 നാരിത്രാദിദൈവകൾ അതുനേരം വിഷ്ണുഭഗവാനും
 ഇന്ദ്രാദിദേവകൾ. വന്നു തത്തിരുവടിയെ സ്തുതിക്ക
 നതറിഞ്ഞു പൊടുങ്ങുന്നവെ ദൈവകളുടെ മുന്നിലാണാ
 റെഴുന്നരുളുവിതും ചെയ്തു. അതുനേരം ദൈവരാജാ
 വും വിഷ്ണുഭഗവാനെ വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊ
 ഴുതപ്രകാരമെന്നിന്നറിയിപ്പതും ചെയ്താൻ. ഭഗവാ
 നെ ഭക്തവത്സനായുള്ളൊവെ ഞങ്ങൾക്കെന്താനുമൊ
 രാപത്തുണ്ടാകുമതുനേരം നിന്തിരുവടിയല്ലൊ അതി
 ക്കൽനിന്നു കരയൊറ്റിക്കൊള്ളമതെന്നാൽ ഇപ്പൊ
 ളൊരു മഹാനാകുന്ന ആപത്തുണ്ടായിരിക്കുന്നു; ആയ
 തെന്നെന്നാൽ വൃത്രനെനൊരു മഹാസുരനെനെപ്പിഴ
 ക്കി സ്വപ്നത്തെ പ്രാപിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു
 ബ്രഹ്മത്തിരുവടിയെക്കുറിച്ചു തപസ്സുചെയ്യുന്നൊന്നെ
 ന്നാൽ ബ്രഹ്മത്തിരുവടിയുമവന്നു വരുംകൊടുക്കുമെന്ന
 മെ വൃത്രനെക്കൊന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുരുളവെന്നും
 ഭഗവാനെന്നെന്നു ദൈവവന്ദനറിയിക്കക്കെട്ടു അരുളി

ചൈതിതു വിഷ്ണുഭഗവാൻ. ഞാൻ വൃത്രനെക്കൊല്ലുന്നി
 ല്ലെന്നു വരും കൊടുത്തെന്നുകൊണ്ടു അവനെ ഞാൻ
 കൊല്ലുന്നതൊട്ടു. യോഗ്യമല്ലായെങ്കിലൊ ഞങ്ങളെ
 രക്ഷിപ്പാനാരുള്ളതെന്നും പിന്നെയെന്നുടെ ഇന്ദ്രതപം
 പിഴുങ്ങിപ്പൊകമാറല്ലൊ ഇരിക്കുന്നെന്നു നിനച്ചു നി
 ങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടെണ്ടാ. വൃത്രനെക്കൊല്ലുവാനൊരുപാ
 യം ഞാൻണ്ടാക്കിത്തന്നതുമുണ്ടു. എന്നാലെന്നുടെ
 ചക്രംകൊണ്ടു മൂന്നു കൂറിട്ടൊരു കൂറു ദൈവന്ദ്രനു കൊ
 ട്ത്തു രണ്ടാമതൊരു കൂറവന്നുടെ വജ്രത്തിന്മെലുമാക്കി
 പിന്നെ വൃത്രൻ മരിച്ചു വീഴുമ്പോൾ ഭൂമി താങ്ങിക്കൊ
 ള്ളരുതല്ലായെന്നാലതു ഹെതുവായി ഒരു കൂറു ഭൂമി
 യിലുമാക്കി വൃത്രനെക്കൊല്ലുവാനയക്കുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ളി
 ചൈതു വിഷ്ണുഭഗവാൻ തന്നുടെ ശക്തികൊണ്ടുംശിച്ഛ
 ദൈവരാജാവിന്നും കൊടുത്തൊരു കൂറവന്റെ വജ്രത്തി
 ന്മെലുമാക്കിയൊരു കൂറു ഭൂമിക്കും കൊടുത്തുള്ളി വിഷ്ണു
 ഭഗവാൻ. നീ ചെന്നവന്റെ ശിരസ്സുറത്തു നിന്നുടെ
 വിഷമം തീക്കായെന്നുള്ളിച്ചൈതയച്ചതനെരമിന്ദ്ര
 നും പെരിക ഭക്തിയൊടുമഹങ്കാരം വലിച്ചു പിന്നെ
 വജ്രമെടുത്തുയർത്തിപ്പിടിച്ചു ഐരാവതൊപരികരയെ
 റി പൊടുങ്ങവെ വൃത്രൻ തപസ്സു ചെയ്യുന്നെടം പ്രാ
 പിച്ച് വൃത്രന്റെ മൂലാവികൽ വജ്രത്തെ പ്രയോഗി
 പ്പതും ചെയ്തു ദൈവരാജാവിന്ദ്രൻ. അതുനെരമിന്ദ്ര
 നും നിരൂപിച്ചു ഞാനിപ്രയോഗിച്ചു വജ്രംകൊണ്ടുവ
 ന്നരിയായ്ക്കിൽ മഹാപവ്നതാകാരകായനായിരിക്കുന്ന
 അവൻ വന്നെന്നെ വധിക്കുമെന്നാലതിന്മുന്നമെ പൊ
 കണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു ഭയപ്പെട്ടു ഐരാവതത്തൊടും

കൂടയൊളിച്ചു പൊയി ദേശാന്തരത്തെ പ്രാപിച്ചാൻ
 ദൈവരാജാവിനാൽ. അപ്പൊഴുതു വളം ചെന്നു വൃത
 ന്നതെ മൂലാവു പിളർന്നു ചെന്നകത്തു പുകി പ്രാണ
 ന്നെയും പരിച്ചു കൊണ്ടു ദൈവരാജാവിനതെ കൈ
 വിൽ ചെന്നു പുകിതു വളവുമതുനേരം വളമെ
 ന്നു പശ്ചാത്താപകായനാകിയ വൃതൻ മരിച്ച ഭൂമിയി
 ലാമ്മാദ വീഴുവിതും ചൈതാൻ. പിന്നെ വൃതനാ
 കുന്ന അസൂരൻ പെരിക ധർമ്മിഷ്ഠനാകുകൊണ്ടും തപ
 സ്സിയാകുകൊണ്ടും അവൻപൊക്കൽനിന്നു പുറപ്പെ
 ട്തി ബ്രഹ്മഹത്യൊഭോഷം പുറപ്പെട്ടു ചെന്ന ദൈവന്ദ്ര
 നെച്ചെന്നു പീഡിപ്പിതും ചൈത. അതു കാരണമാ
 യി ദൈവരാജാവും നിശ്ചിതനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്ക
 തതാതെ നിന്ദനായി പെരിക ഭൂവിച്ചു. പിന്നെ
 യൊരു കഴിവില്ലാത്ത പൊട്ടുവെ ശ്രീപാലാഴീ
 ചെന്നു വിഷ്ണുഭഗവാനെക്കണ്ടിയിപ്പതും ചൈതാൻ.
 സ്വാമി, വൃതനെക്കൊന്ന കാരണമായി ബ്രഹ്മഹത്യൊ
 ഭോഷം വന്നെന്നെപ്പരികപിടിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിലുമെ
 ന്നുമെയിരിക്കതതാതെ ചമഞ്ഞുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മ
 ഹത്യൊഭോഷം കെട്ടുവാൻപായത്തെയുളിച്ചെച്ചു
 ണം ഭഗവാനെയെന്നു ദൈവരാജാവരിയിക്കുകെട്ടു
 ദൈവരാജാവൊട്ടുളിച്ചെച്ചു വിഷ്ണുഭഗവാൻ. എ
 ല്ലാ പാപങ്ങളിലുംവെച്ചു പ്രധാനമായിരിക്കുന്ന
 പാപം ബ്രഹ്മഹത്യൊഭോഷം പിന്നെയെല്ലാ ധ
 മ്മങ്ങളിലുംവെച്ചു പ്രധാനമായിരിക്കുന്നതഗ്രഹ
 ധമെന്നാലായതുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മഹത്യൊഭോഷം പൊ
 വാൻ സർവ്വപ്രായശ്ചിത്തമായി അഗ്രഹമധ്യജ്ഞം

ചൈതൃ ബ്രഹ്മഹത്യോദോഷവും മാരുള്ള പാപങ്ങളും കളഞ്ഞു പുണ്യഫലത്തെ നഭവിക്കയെന്നുള്ളിപ്പൊതു മറഞ്ഞുള്ളി വിഷ്ണുഭഗവാൻ. അതുനേരം ദൈവരാജാവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽവന്ന ദൈവകളെയും മഹാഷിമാരെയും ബ്രാഹ്മണരെയും വരിച്ചുകൊണ്ടുശപഥധമടുത്തവണ്ണം ചൈതൊടുക്കിയതുകൊണ്ടും ദൈവരാജാവിനെ പീഡിച്ച ബ്രഹ്മഹത്യോപാപമവിടെ നിന്നുകൂടാക്കുകൊണ്ടു വെളിപ്പെട്ടു ചൊല്ലുവിതും ചൈതാൻ. ദൈവകളെ നിങ്ങളുശപഥധം ചൈകകൊണ്ടെന്നിക്കു ദൈവഗുണോടടുപ്പാനുതതയായി വന്നുവല്ലൊയെന്നാലെ നിന്നിരിപ്പാനൊരാശ്രമമുണ്ടാക്കിത്തന്നാലവിടെ വസിക്കയും ചെയ്യാം. എന്നിങ്ങനെ മറ്റൊരുതീർത്ഥപാദപ്പാനുതതയുമുണ്ടുതാനുമതു കെട്ടു ദൈവകളും നിരൂപിച്ചു ബ്രഹ്മഹത്യോദോഷംകൊണ്ടു നാലു കൂറിട്ടൊരു കൂറു നദിയിലിട്ടു ചൊൽവിതും ചൈതാർ. വഷം നാലു ദിക്കിലും മഴപെയ്തു പെരുവെള്ളം കയറി മിട്ടാൽ കവിഞ്ഞൊഴുകുമതുകൊണ്ടുമാവെള്ളത്തിൽ പെരികു നീന്തിക്കളിക്കുന്നവരെ പീഡിച്ചു കൊറുകയെന്നും പിന്നെയൊരു കൂറു തീണ്ടായിരുന്ന സ്രീകർക്കു കൊടുത്തവരൊടു കൂടി മൂന്നുനാൾ വസിക്കയെന്നുവരൊടു കൂടി രമിക്കുന്ന പുരുഷനെ പീഡിച്ചൊളന്നമെന്നും പിന്നെയൊരു കൂറു ബ്രാഹ്മണരെ കൊല്ലുന്നൊരെ പീഡിച്ചൊളന്നമെന്നും പിന്നെയൊരു കൂറുള്ളതു ഭൂമിയിലുമാക്കിച്ചൊല്ലുവിതും ചൈതൃ ഭൂമിയൊരു കാര്യം കൂടാതെ കൊത്തിപ്പണക്കുന്നവരെ പീഡിച്ചൊളന്നമെന്നെന്നാലിനാലു പെരെയും.

പീഡിച്ചവരൊടുകൂടിക്കളിച്ചു രമിച്ചു സുഖിക്കയെന്നതു കെട്ടു ബ്രഹ്മഹത്യാപാപവും ദൈവേന്ദ്രനെ വിട്ടുപോവിയും ചെയ്താൻ. അതുനേരം ദൈവേന്ദ്രനും പണ്ടെപ്പോലെ സ്വപ്നത്തിൽ സുഖിച്ചു ത്രൈലോക്യനാമനായി വസിച്ചിരുന്നതും ചെയ്താൻ.

എന്നിപ്രകാരം ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ തൊഴുതറിയിക്കുകൊടു ശ്രീരാഘവശ്വകുവർത്തിയും തെളിഞ്ഞമാനസനായി അരുളിച്ചെയ്യുന്നതും ചെയ്തു. ഞാനൊരശ്വമേധം ചെയ്യണമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നെൻ ഭൂതാക്കന്മാരെയെന്നുമെന്നുടെ ലക്ഷ്മണാ നീയിച്ചൊന്നതു കെട്ടെനിക്കിപ്പൊൾ തൊന്നീതൊരു വ്യാഖ്യാനമെന്നൊടു വസിഷ്ഠമഹർഷിയരുളിച്ചെയ്തതിനു എന്താലശ്വമേധത്തിന്നുടെ മഹിമ കെട്ടിരിക്കുന്നു ഞാനായതെപ്രകാരമെന്നാലായതും കെൾക്ക ഭൂതാക്കന്മാരെ. പണ്ടു ഭമനനെന്നു പ്രസിദ്ധനായിരിപ്പൊരു പ്രജാപതിയുളവായാനവനുമൊരു പുത്രനുമുളവായാനവൻ പെരിക ധർമ്മിഷ്ഠനായിരിപ്പൊരുത്തനവനു വീരാജാവു വാൽഹികമെന്നൊരു നഗരം ചമച്ചുകൊണ്ടുവിടെയഭിഷിക്തനായടുത്തവണ്ണമെ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു ബന്ധുക്കളൊടും ബാന്ധവന്മാരൊടും അമാത്യരൊടുംകൂടിസ്സുഖിച്ചു വസിച്ചിരുന്നതും ചെയ്താൻ. പിന്നെയിളനാകുന്ന രാജാവും നായാടണമെന്നു നിർണ്ണയിച്ചു ഹിമവാൻ പശുതത്തിന്നുടെ താഴ്വരയെ പ്രാപിച്ചു മാനം പന്നി സിംഹം വ്യാഘ്രം മാദിയായുള്ളവയെക്കൊൽകയെന്നു നിനച്ചു ചെയ്തു

നായാടത്തുടങ്ങുവീതും ചെയ്താൻ. അക്കാലത്തു സകലലോകമംഗല്യാംഗസമ്പന്നനാകിയ ശ്രീമഹാദൈവത്തിരുവടിയും സകലലോകജനനിയാകുന്ന ശ്രീപാർവ്വതിദൈവിയൊടുംകൂടിയവനത്തിൽ പ്രാപിച്ച മഹാമൈശ്വരവ്യാപാരത്തെച്ചെയ്ത രമിക്കുന്ന കാലത്തു ശ്രീപാർവ്വതിദൈവിയരുളിച്ചെയ്തതാളല്ലോ. ഞാനുമെന്തെങ്ങനെയെന്നുവിടനിന്നു പൊക്കുമെന്നമെ യാവെന്നൊരുത്തനെങ്കിലുമിവിടെ വന്നുവെങ്കിലപ്പഴവൻ സ്ത്രീരൂപമായിപ്പൊകയെന്നു ശപിച്ചരുളുവീതും ചെയ്താൻ. അതുകാലമിളനാകുന്ന രാജാവുമതറിയാതെ അവിടെ പാക്കുമെതുവായി പുരുഷൻ പൊയി സ്ത്രീരൂപമായിതും ചെയ്താൻ. പിന്നെയത്രയുമല്ലാതെന്നോടുകൂടി വന്ന പുരുഷരെല്ലാവരും സ്ത്രീരൂപമായിപ്പൊറുവീതും ചെയ്താൻ. അക്കാലം ശ്രീമഹാദൈവത്തിരുവടിയുടെ മൈശ്വരവാസനത്തിങ്കൽ സുബ്രഹ്മണ്യനുള്ളുവായിതും ചെയ്താൻ. പിന്നെയിളനാകുന്ന രാജാവും സ്ത്രീരൂപമായി പെരിക ടുഖിച്ചു നിരൂപിച്ചതും ചെയ്തു, ഞാനിപ്പാപത്തിൽനിന്നു കരൊണമെങ്കിൽ ശ്രീമഹാദൈവത്തിരുവടിയെക്കുറിച്ചു തപസ്സു ചെയ്യണമെന്നു നിണ്ണുവീച്ചു തപസ്സു ചെയ്തു തുടങ്ങുവീതും ചെയ്താൻ. അക്കാലത്തിളനുടെ തപോമഹിമ കണ്ടു ശ്രീമഹാദൈവത്തിരുവടിയും പ്രത്യക്ഷനായി അരുളിച്ചെയ്യുതും ചെയ്തു. എന്തു മഹാരാജാവെയെന്നാൽ വെണ്ടുവൊന്നെന്നാലതു ചൊല്ലുകെന്നരുളിച്ചെയ്ത ശ്രീമഹാദൈവത്തിരുവടി. അതു കെട്ടു തൊഴുതുണർത്തിനാൻ ഇളനാകുന്ന രാജാവും. എന്തു ഭഗവാനെ പുരു

അനായിരിക്കുന്ന ഞാനിപ്പൊഴൊരു സ്ത്രീരൂപമായി
 പ്പോയിരിക്കുന്നുമെന്നാലെന്തെട സ്ത്രീരൂപം കളഞ്ഞു
 മുന്നെപ്പൊലെ പുരുഷനായിരിക്കുന്ന രൂപത്തെയനു
 ഗ്രഹിച്ചുരുളവെണം ഭഗവാനെയെന്നിളനാകുന്ന രാജാ
 വു തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു അരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീമഹാദൈ
 വന്തിരുവടി. എന്തു മഹാരാജാവെ ഈ വനത്തിൽ
 വന്ന പുരുഷന്മാരാരെങ്കിലും സ്ത്രീരൂപമായിപ്പോകയെ
 ന്നു ശപിച്ചാൻ ശ്രീപാർവ്വതീദൈവിയെന്നാലവൾ വെ
 ണം വരം തരുവാനെന്നുമെന്നാലുരുളെയ്തും പിന്നെ
 മരൊത്തനും വെണ്ടുന്നതിനെച്ചൊല്ലിയാൽ വരം ത
 രുവാനും കുറവില്ലെന്നു ശ്രീപർവ്വതേശ്വരന്തിരുവടിയരു
 ളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ശ്രീപാർവ്വതീദൈവിയെ തൊഴുതു നമ
 സ്കരിച്ചു പുരുഷരൂപത്തെയർന്നിച്ഛാനിളനാകുന്ന രാ
 ജാവും. അല്ലയോ ത്രൈലോക്യനാഥനായുള്ളോവെ
 മഹാദൈവിയെന്തെട സ്ത്രീരൂപത്തേക്കുളഞ്ഞു പുരുഷ
 രൂപത്തെയനുഗ്രഹിച്ചുരുളവെണം ദൈവിയെന്നു തൊ
 ഴുതറിയിക്കുകെട്ടുടനരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീപാർവ്വതീദൈവ
 യും കൈൾക്കു മഹാനഭാവനായുള്ളോവെ രാജാവെയെ
 ന്തെട ഭർത്താവായിട്ടു ശ്രീമഹാദൈവന്തിരുവടിയും ഞാ
 നുമൊന്നുതന്നെയല്ലോ എന്നാൽ ഞാൻ പാതി വരം
 തരികയും ചെയ്യാമായതെങ്ങിനെയെന്നാലായതും പ
 റയുന്നുണ്ടു താനും. മുപ്പതനാൾ സ്ത്രീരൂപമായിരിക്
 പിന്നെ മുപ്പതനാൾ പുരുഷരൂപമായിട്ടു മിരിക്ക. പി
 ന്നെയുമങ്ങിനെ പിന്നെയുമങ്ങിയെഴുതിട്ടു തിങ്ങൾ
 തിങ്ങൾ തൊൾ സ്ത്രീപുരുഷനായിരിക്ക. പിന്നെ
 സ്ത്രീയായിരിക്കുന്നനാൾ ഞാനിളനാകുന്ന രാജാവെന്ന

റിയാതെ പൊകയെന്നും പിന്നെ മുപ്പതു നാൾ പുരു
 ഷരൂപമായിരിക്കുന്ന നാൾ ഞാൻ മൂന്നു സ്ത്രീരൂപമാ
 യിരുന്നുവെന്നുള്ളതറിയാതെ പൊകയെന്നുമുള്ള പി
 ന്നമറഞ്ഞുള്ളിശ്രീപാർവ്വതിദൈവിയും ശ്രീപരമേശ്വര
 ന്തിരുവടിയും. പിന്നെയിളൻ പൊയി ഇളയെന്ന നാ
 മമുടയവളായി ത്രൈലോക്യമൊഹിനിയായിരിപ്പൊ
 രു രൂപത്തെയുടയവളായി പിന്നെത്തന്നുടെ പരിവാ
 രജനമെല്ലാം സ്ത്രീരൂപമായി വനത്തിൽ വസിച്ചതും
 ചൈതാൻ. പിന്നെ മററുള്ള മാസത്തിലിളനാകുന്ന
 രാജാവായിത്തന്നുടെ പരിവാരജനവും പുരുഷരൂപ
 മായവലംബിച്ചുകെല്ലാരുമായിസ്സുവിച്ചു വസിച്ച
 ണിനെ പലകാലം ചെന്നെടമൊരുനാൾ ആ വന
 ത്തിൽ ദിവ്യമായിരിപ്പൊരു സരസ്സുണ്ടതിലിറങ്ങി ക
 ളിച്ചാനായിക്കൊണ്ടു തന്നുടെ സഖിമാരായ തൊഴിമാ
 റൊടുമൊത്തു കുളിക്കുന്നതും ചന്ദ്രനുടെ പുത്രനാകിയ
 ബുധനമസ്സരസ്സിലിറങ്ങി സ്നാനംചെയ്യാനായിക്കൊ
 ണ്ടുചെന്നിറങ്ങി കുളിക്കുന്ന ബുധനെക്കണ്ടു ഇളയാകുന്ന
 കന്യാവുമിവനെനിക്കു ഭർത്താവായെങ്കിൽ കൊള്ളാമെ
 ന്നൊച്ച കാമൊന്മാദപരവശയായി നൊക്കിനിൽക്കുമ
 ത്തെന്നും ബുധനമവളെക്കണ്ടു മൊഹിച്ചു ഇവളെനിക്കു
 ഭാര്യയായി കിട്ടിയെങ്കിൽ നന്നായിരിന്നതെന്നു നിന
 ച്ചു കാമൊന്മാദപരവശനായവളുടെ സമീപത്തെ പ്രാ
 പിച്ച് ചൊല്ലുവിയും ചൈതാൻ. കെൾക്കു രൂപയെ
 വനസമ്പന്നയായിരിക്കുന്ന ഭദ്ര നിയെന്നൊടു കൂട
 പ്പൊന്നെന്നിക്കു ഭാര്യയായിരുന്നു നമ്മിൽ രമിച്ചു സുഖി
 ച്ചു വസിക്കെണ്ടും കാലമെന്നു ബുധൻ ചൊല്ലുകെട്ടു

ഇളയാകുന്ന കന്യാവിന്നു മപ്രകാരമല്ലൊ തൊന്നിയി
 രിക്കുന്നുതെന്നാലതു കാരണമായാറെന്നുള്ളതറിയണ
 മെന്നും ചൊല്ലിയനുവദിച്ചതും ചെയ്താർ. അതു കെട്ടു
 ബുധനും ചൊല്ലിനാൻ ചന്ദ്രദൈവനുടെ പുത്രൻ ബുധ
 നെന്നെന്നുടെ നാമധേയമെന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെ ഇവ
 ലാരെന്നറിയണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു ദിവ്യം ചക്ഷുസ്സു
 കൊണ്ടു നൊക്കിയുള്ളവണ്ണമെയറിഞ്ഞു വിസ്മയിച്ചു
 നിരൂപിച്ചതും ചെയ്താൻ. ഇളനാകുന്ന രാജാവു ശ്രീ
 പാർവ്വതിദൈവിയുടെ ശാപംകൊണ്ടു ശ്രീരൂപമായി
 പ്പോയതെന്നും പിന്നെ മുപ്പതു നാൾ ശ്രീരൂപമായി
 പ്പോകുമെന്നും മുപ്പതുനാൾ പുരുഷരൂപമായിപ്പോകു
 മെന്നിങ്ങിനെയൊന്നിടയിട്ടൊരൊ തിങ്ങൾ പുരുഷ
 നായുമൊരൊ തിങ്ങൾ ശ്രീരൂപമായിരിക്കുമെന്നറി
 ഞ്ഞു നിരൂപിച്ചാനിവൻ ശ്രീരൂപമായ നാളിന്ദുളൊടു
 കൂടസ്സുവിച്ചു രമിക്കാം, പിന്നെ മുപ്പതു നാൾ പുരുഷ
 നാകുന്നവനുടെ തൊഴനായിട്ടുമിരിക്കാമെന്നു നിണ്ണ
 യിച്ചുവളെ വിവാഹം ചെയ്തു സുഖിച്ചു വസിച്ചാൻ.
 അങ്ങിനെ പലകാലം ചെന്നപ്പൊളിളയാകുന്നവർക്കു
 ഗർഭമുണ്ടായൊമ്പതാം മാസത്തിൽ പ്രസവിച്ചതും ചൈ
 താളവനല്ലൊ പുരുവാകുന്ന രാജാവു. അവൻ സൊ
 മവംശാദിരാജാവെന്നറികെട്ടൊ ഭ്രാതാക്കന്മാരെ, പി
 ന്നെ ബുധനും നിരൂപിച്ചാനിവൻപക്കൽ നിന്നല്ലൊ
 സൊമവംശമുണ്ടായിതെന്നാലിവനെയിപ്പനത്തിൽനി
 ന്നു കരൊറണം ഞാനെന്നു കല്പിച്ചു നിൽക്കുമളവിൽ
 പത്താത്തിങ്ങളിലിളനായതുനൈരമവനെന്നൊക്കി ചൊ
 ല്ലിനാൻ ബുധൻ. കെൾക്കു മഹാരാജാവെ നീ

പ്രജാപതിയെന്ന രാജാവിനുടെ പുത്രനിളനാകുന്ന രാജാവല്ലായെന്നാൽ നീ കാലമറിയതെ ഈ വനത്തിൽ വന്നതും ശ്രീപാർവ്വതിദൈവിയുടെ ശാപം കൊണ്ടൊരു മാസം സ്ത്രീയായുമൊരു മാസം പുരുഷനായുമിങ്ങിനെയല്ലൊ കഴിയുന്നിവിടെയെന്നാലിതിന്നു പ്രായശ്ചിത്തമായിരിപ്പൊന്നശ്വമേധമെന്നാല ശ്വമേധമാകുന്ന യജ്ഞംകൊണ്ടു യജിക്കാമെന്നു ബുധനറിയിച്ചതു നെരമിളനാകുന്ന രാജാവും തെളിഞ്ഞ മാനസനായി ബ്രാഹ്മണരെയും മഹർഷിമാരെയും വരിച്ചുകൊണ്ടു അടുത്തവണ്ണമശ്വമേധം ചെയ്തൊടുക്കുവീതുംചെയ്താൻ. അക്കാലത്തു ദൈവകുടുംബം പെരിക പ്രീതിപെട്ട ശ്രീമഹാദൈവത്തിരുവടിയും പ്രവൃത്തിമാനസനായി വന്നരുളിച്ചെയ്തും ചെയ്തു. നിന്ദപക്കൽനിന്നു സോമവംശമുണ്ടാവിതും ചെയ്തുവല്ലായെന്നാലിന്നു തുടങ്ങി മഹാരാജാവായിരിക്കുന്ന പുരുഷരൂപത്തെയവലംബിച്ചു നിന്നുടെ രാജ്യം പ്രാപിച്ചു രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു സുഖിച്ചു വസിക്കയെന്നരുളി മറവിതും ചെയ്തു ശ്രീമഹാദൈവത്തിരുവടി. പിന്നെ ഇളനാകുന്ന രാജാവും തന്നുടെ സുഖിമാരുമെല്ലാം പുരുഷാകാരം പുണ്ടു രാജാവൊടു കൂടപ്പൊയി രാജ്യം പ്രാപിച്ചു സുഖിച്ചു വസിച്ചുതും ചെയ്താൻ. എന്നാലശ്വമേധമാകുന്ന യജ്ഞം പുരുഷാർത്ഥമാകുന്നതു ഭൂതക്കാന്മാരെയെന്നാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തൊടു പരമാർത്ഥമായിട്ടു ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വിശ്വപരിശുദ്ധൻ ഞാനെന്നാൽ ലക്ഷ്മണഭരതാ പെരിക വിരിയ അശ്വമേധം ചെയ്യാത്തുടങ്ങുവെന്നെന്നരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെ വസിക്കുമഹർഷിയുടെ

യാശ്രമത്തിലെഴുന്നരുളിയകത്തു പുകു വസിഷ്ഠഭഗവാനെയും കണ്ടു വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു ജാബാലി മഹർഷിയെയും വാമദൈവമഹർഷിയെയും നമസ്കരിച്ചു പിന്നെ വസിഷ്ഠഭഗവാൻ പൂജിതമായി രാജഭരണമായിരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്മേൽ മഹർഷിമാരെ തൊഴുതപ്രകാരമെ ഇരുന്നു മഹർഷിമാരെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീരാഘവശ്വരൂപത്തി. കെരുക ഭവാന്മാരെ ഞാനശ്വമേധമായിരിക്കുന്ന യജ്ഞം ചെയ്യണമെന്നു നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചെയ്യാവൊന്നൊ ചെയ്യരുതാതൊന്നൊ ആയതിന്നു കാലമൊ കാലമല്ലയൊ നമുക്കിതുചെയ്തു സംഹരിക്കാവൊന്നൊ ആയതിന്നിയിരിക്കുന്നൊയെന്നു നിരൂപിച്ചരുളിച്ചെയ്തെന്നെക്കൊണ്ടു ജിപ്പിച്ചരുളവെന്നും ഭഗവാനെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്ത കാലത്തു മഹർഷിമാരും പെരിക പ്രീതിപെട്ടു മഹാരാജാവെ പെരിക വെണ്ടുവൊന്നാകയുമുണ്ടുതെന്നാൽ നിന്തിരുവടിയുടെ പൂർണ്ണരാഭരിച്ചു ചൊന്നൊന്നാകയുമുണ്ടുയെന്നു വസിഷ്ഠഭഗവാനരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു നമസ്കരിച്ചു പൊടുങ്ങനവെ പുറപ്പെട്ടു പൊയാസ്ഥാനമണ്ഡപത്തെ പ്രാപിച്ചു പൊന്മയമായിരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്മേലിരുന്നു ഭ്രാതാക്കന്മാരെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. കെരുകിനെടൊ ഭ്രാതാക്കന്മാരെ നിങ്ങൾ വെണമല്ലൊയെന്നുടെ യശ്വമേധം ചെയ്തു സംഹരിപ്പാനെന്നും ഞാൻ യജ്ഞത്തിന്നു ഭീക്ഷ പുകാൽ പിന്നെ വെണ്ടുന്നതെല്ലാം നിങ്ങൾനിരൂപിച്ചു കൊള്ളണമെന്നാൽ മുന്വിൽവെണ്ടതു

മധുരാപുരിയിലുണ്ടല്ലോ ശത്രുഘ്നനിരിക്കുന്നുതെന്നാലവനുള്ളതെന്തൊരു ഭൂതനെ വിട്ടവനെയിങ്ങു വരുത്തിക്കൊடுക്കയും വെണം മുമ്പിനാൽ. നമ്മുടെ മാതൃലനായിരിക്കുന്ന യുധാജിത്തുള്ളതുമൊരു ഭൂതനെ വിട്ടു വിളിപ്പിച്ചു കൊള്ളണം. പിന്നെ നമ്മുടെ ഗുരുവല്ലോ ജനകരാജാവെന്നാലവിടെയുമൊരു ഭൂതനെയയച്ചു വരുവാനിറയാഗിക്കണം. നമുക്കു പരാണബന്ധുവല്ലോ കാശിരാജാവനുള്ളതും ഭൂതനെ വിട്ടു വിളിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. പിന്നെ പതിനെണ്ണിപ്പക്ഷയത്തിലുള്ള രാജാക്കന്മാരെയുമെമ്പത്താറു ദേശത്തുള്ള രാജാക്കന്മാരെയുമവിടവിടെയുള്ള സകലജനങ്ങൾ വരുവാനും ഭൂതരെയയച്ചു വിളിപ്പിച്ചു കൊള്ളണം. പിന്നെ സൂത്രാത്മജൻസുഗ്രീവനുള്ളതും ഭൂതനെയയച്ചു ശ്രീഹനമാനാദിയായുള്ള വാനരാശ്രേഷ്ഠന്മാരൊടും കൂടി വരുവാൻ നിയോഗിക്കണം. പിന്നെ ശ്രീവിഭീഷണനുള്ളതുമൊരു ഭൂതനെ വിട്ടവനെയും വിളിപ്പിച്ചു കൊடுക്കയും വെണം. പിന്നെ ഗോമതിയാകുന്ന നൈമിശാരണ്യപുണ്യസ്ഥലത്തു വെച്ചു വെണമശ്വമേധം ചൈവാനമെന്നാൽ അതിനു വെണ്ടുന്നതെല്ലാമൊരുക്കിക്കൊടുവിനെന്റെ ലക്ഷ്മണാ ഭാരതായെന്നിപ്രകാരമുള്ളിച്ഛൈതു ശ്രീരാഘവശ്വകുവർത്തി. അതു്നരം ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനും ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചൈതവണ്ണം എല്ലാ ദിക്കിലും ഭൂതരെ അയക്കുവീതും ചൈതാൻ.

അക്കഥ നിൽക്കു; പിന്നെ ലോകാചവാദത്തിനു ശമനമായി സീതാദൈവിയെ ലക്ഷ്മണൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു

പൊയി ഗംഗാനദി കടത്തി വനഭൂമിയിൽ മണത്തിട്ട
 മെലാക്കി വന്നപ്പൊളവളെ ശ്രീവാണീകിമഹേഷീയരി
 ണ്ണു വന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയി പതിവിരഹമായിരി
 കുന്നതാപസിമാന്ദരെ പണ്ണശാലയിലാക്കിയവരൊട
 തളിച്ചൊപ്പുതും ചെയതു. ഗർഭിണിയാകുമിവളെ നി
 ണ്ണു നൊക്കി രക്ഷിക്കണമെന്നതളിച്ചൊപ്പുതവിടെ വ
 സിക്കുകാലം മെല്ലെ മെല്ലെ ദൈവിക ഗർഭം തികഞ്ഞു ന
 ല്ലൊരുമുള്ളതുംകൊണ്ടു പ്രസവിപ്പതും ചെയതാൾ. അതു
 നെരമക്കുമാരനെയും സീതാദൈവിയെയും നല്ലാപണ്ണമീ
 റൊടുത്തു നൊക്കി രക്ഷിച്ചവിടെ വസിക്കുന്ന കാല
 മൊരുദിനം മഹഷിക്ക് ദൈവപൂജക്കു പുല്ലും ചമത പു
 ഷ്പമിത്യാദി കൊണ്ടുവരുവാൻ പുത്രനെ പണ്ണശാലയി
 ലാക്കി ദൈവി ചെയയുന്നതും പുത്രനും മാതാവിൻ പി
 ന്നാലെ ചെയതറിയാത്തു മഹഷിയും വത്സനെ
 കാണാത്തു വ്യസനിച്ചു വിളിച്ചെങ്ങുമെ കാണാത്തു
 ടുഃഖിച്ചു കുശകൊണ്ടൊരു വത്സനെയുമച്ചു ജീവനു
 മിട്ടു കുമാരനൊടും കൂടിയവിടെ വസിക്കുന്നതും സീ
 താദൈവിയും പൂപ്പുങ്ങളുംകൊണ്ടു വരുന്നതും ദൈവി
 യുടെ പിന്നാലെ വരുന്ന ബാലനെക്കണ്ടതും മഹ
 ഷിയും സൃഷ്ടിപുത്രനെ മറയ്ക്കുവാൻ ഭാവിച്ചതുകണ്ടു മ
 ഹഷിയൊടറിയിച്ചു സീതാദൈവിയെനിക്കക്കുമാരനും
 വെണമെന്നപെക്ഷിച്ചതു കെട്ടു മഹഷിയും പെരിക
 പ്രീതിപ്പെട്ടു കുമാരനുടെ കൈപിടിച്ചു സീതാദൈവി
 ക്കൊടുക്കുവീതും ചെയതു. പിന്നെ സീതാദൈവി കുമാര
 ന്നൊരൊടും കൂടി സുഖിച്ചു വസിച്ചതും ചെയതാൾ. ഇങ്ങി
 നെ ചില ദിനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മഹഷിയും നിരൂ

പിച്ച കുമാരന്മാർക്കു നാമകരണമാഹ്വാനം ചെയ്യണമെന്നു നല്ലൊരു മുഹൂർത്തംകൊണ്ടു കുമാരന്മാർക്കു ലവനെന്നും കശനെന്നും നാമമരുളിച്ചെയ്യുതും ചെയതു. പിന്നെ പുത്രരൊട്ടും കൂടി മുനിയാശ്രമത്തിൽ സുഖിച്ചു വസിപ്പുതും ചെയ്താൾ സീതാദേവി. അതുകാലം കുമാരന്മാർക്കു ശിശുത്വം കഴിഞ്ഞു ശൈശവത്തെ പ്രാപിച്ചതുകാലം വീദ്യകളെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചു വെങ്ങും പരിപൂർണ്ണമായി പഠിപ്പിച്ചു പിന്നെ ധനുർമുഹൂർത്തികൽ പെരിക നിപുണന്മാരാവിതും ചെയ്താർ. അത്രയുമല്ല മഹാഷിയാലുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ആശ്വാത്ഥരാമായണമാഹ്വാനവും പഠിപ്പിച്ചു പഠിച്ചതിലും വിശേഷിച്ച യുദ്ധകാണ്ഡം മൂന്നലൊട്ടും വഴിയൊട്ടും ചൊല്ലുമാറരുവിട്ടു പിച്ചു കുമാരന്മാരുമതു കണ്ടു ശ്രീവാണീകിമഹാഷിയും പെരിക പ്രീതിപെട്ടു കുമാരന്മാരൊടരുളിച്ചെയ്യുതും ചെയതു. നിങ്ങൾ പഠിച്ചിരിക്കുന്ന ആശ്വാത്ഥരാമായണമാരുടെയും മുമ്പിൽ നിന്നും രാജസഭയിൽ നിന്നും പാടി ഴുത്തം ചെയ്വിൻ. നിങ്ങളെ വില്ലികലും വിദ്യകളിലുമാരും ജയിക്കയില്ലെന്നമരുളിച്ചെയ്തു മഹാഷി മുഖ്യൻ.

പിന്നെയതു നിൽക്ക, ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്കയാൽ ഭൂതരെന്നാലു ഭിക്ഷിലമയച്ചതിലൊരുവൻ ചെന്നു കിഷ്കിന്ധയെ പ്രാപിച്ചു സൂയ്യാത്ഥജനകന്റെ ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്ത വൃത്താന്തമെല്ലാം കേൾപ്പിച്ചതെന്നും സുഗ്രീവനും തന്നുടെ മന്ത്രിപ്രവരനായിരിക്കുന്ന ശ്രീഹനുമാനാദിവാനരസൈന്യത്തൊടും തങ്ങൾ

തങ്ങളുടെ ഭായ്മാരൊടും കൂടികിഷ്കിന്ധയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തിരുവയൊലുപയെ പ്രാപിച്ചു മഹാരാജശ്രീ ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു നമസ്കരിപ്പതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ ഭൂതൻ ചെയ്തതു കെട്ടു ചക്രവർത്തിയുടെ അശ്വമേധം കൊണ്ടുഭവിക്കണമെന്നു നിണ്ണയിച്ചു പദ്മതാകാരകായന്മാരായിരിക്കുന്ന രാക്ഷസപ്പെരിമ്പടയൊടും തങ്ങൾതങ്ങളുടെ ഭായ്മാരൊടുമെല്ലാവരൊടുംകൂടി ശ്രീവിഭീഷണൻ ലങ്കാപുരിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഖരമാറ്റ്റ് ചെയ്ത തിരുവയൊലുപയെ പ്രാപിച്ചു ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു നമസ്കരിപ്പതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ കൈകയരാജാവായി യുധാജിത്തും കൈകയവിഷയത്തിങ്കൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തിരുവയൊലുപയെ പ്രാപിച്ചു ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു വസിപ്പതും ചെയ്താൻ. അതുനേരം കാശിരാജാവും വിഭിഷ്ഠരാജാവും വന്നു തിരുവയൊലുപയെ പ്രാപിപ്പതും ചെയ്താൻ. അപ്പോഴുത പതിനെൺവിഷയത്തിലുള്ള രാജാക്കന്മാരൊത്തരരുമൊഴിയാതെ തങ്ങളുടെ പടയൊട്ടുമാത്രമൊടും ഭായ്മാരൊടും കൂട വന്നു ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു തൊഴുതു വസിപ്പതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തി ഭരതനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്യതും ചെയ്തു. നീ ചെയ്ത വസിഷ്ഠമഹാഷിയെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു വസിഷ്ഠമഹാഷിയരുളിച്ചെയ്തവണ്ണമിതിന്നു കിഴക്കെദിക്കിൽ ഗോമതിയാകുന്ന നദിയുടെ തീരത്തു നൈമിശാരണ്യമാകുന്ന പുണ്യസ്ഥലത്തു യജ്ഞവാടത്തെ യഴുകുതായിച്ചമപ്പതും ചെയ്ക; പൊകുമ്പോൾ നഗരവാസികളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയവിടെയൊരര

യപ്പുരുന്തെരുവും ചമച്ചു പിന്നെയും വെണ്ടുവതു അർ
 വനവന്തവെണ്ടുന്ന വ്യാപാരങ്ങളവിടെ പുഷ്പമാക്കി
 ചുമച്ചുണ്ടാക്കയും വെണം. പിന്നെ യജ്ഞം ചെയ്യു
 ബൊൾ മംഗലവാദ്യസ്തുതിനൃത്തഗീതങ്ങളെച്ചൈവാൻ
 നടന്നാരെയും നത്തകന്നാരെയും നത്തകിമാരെയും
 കൊണ്ടുചെന്നവിടെയാക്കയും വെണം. പിന്നെ യ
 ജ്ഞവാടമടിച്ചുതളിപ്പാൻ പെരികയച്ചിമാരെ കൂട്ടി
 കൊണ്ടു പോകയും വെണം. പിന്നെ ബ്രാഹ്മണക്കും
 രാജാക്കന്മാക്കും മൃഷ്ടമായുള്ള ഭോജനത്തെച്ചമച്ചു കൊ
 ടുപ്പാൻ വിടലുരായുള്ള പാചകന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊ
 ണ്ടുപോകയും വെണം. പിന്നെയവിടെ വെണ്ടതെ
 ല്ലാം വിചാരിച്ചു കുറവുവരാതെ ചമച്ചൊളകയും വെ
 ണം. പിന്നെ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെ നൊക്കിയരു
 ളിച്ചെച്ചതു ചക്രവർത്തി. ബ്രാഹ്മണരെയും മഹാഷിക
 ളെയും പതിനെൺവിഷയത്തിലെ രാജാക്കന്മാക്കുമവ
 രുടെ പ്രാവൃത്തിനും വംശത്തിനും വിശേഷിച്ചു മൃഗ്വി
 നും വിദ്യക്കും തക്കവണ്ണം യോഗ്യമായാസ്ഥാനത്തി
 രുത്തുവാൻ നീ വെണമെന്നരുളിച്ചെച്ചു പിന്നെ ച
 ക്രവർത്തിയും വസിഷ്ഠഭഗവാന്റെ ആശ്രമത്തിലെഴു
 നരുളി മഹഷിയെ നമസ്സരിച്ചു സിംഹാസനത്തിനെ
 ലെഴുന്നരുളി തൊഴുതപ്രകാരമെയിരുന്നരുളി മഹഷി
 യെ നൊക്കിയരുളിച്ചെച്ചു മഹാരാജശ്രീ ചക്രവർത്തി.
 ഭഗവാനെ നിന്തിരുവടി അശപമേധംകൊണ്ടുയജിക്ക
 ബൊൾ ഞാൻ പത്നീസഹിതനായി വെണമല്ലോ
 യജിപ്പാനെന്നാലതിനെന്തൊരു കഴിവെന്നമരുളി
 ചൈതുകവെണം. പിന്നെ നിർദ്ദോഷയായി ദോഷര

ഫിതയായിരിക്കുന്ന സീതയെ ഞാൻ കളവിയും ചൈ
 തെന്നല്ലായെന്നാലായതിനെങ്ങിനെയിവിടെ വെ
 ണ്ടുപ്രകാരമായതിനെയരുളിച്ചെയ്യുകവെന്നും ഭഗവാ
 ന്നെയെന്നും ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടുടനരുളി
 ചെയ്തു മഹർഷിമുഖ്യൻ. കെരുകൾ മഹാരാജാവെ
 സീതയെക്കൂടെ ദോഷമില്ലെന്നുള്ളതൊരു ഭവാനു ലക്ഷ
 ണപ്രീതികൾ നിന്നു അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിച്ചപ്പൊഴി
 ണ്തല്ലായിരിക്കുന്നതുമെന്നാലവളെ വിളിച്ചുകൊ
 ണ്ടു പത്മീസമിതനായിരുന്നു കൊണ്ടുപ്രവേശം ചെയ്
 കയെന്നരുളിച്ചെയ്തു വസിഷ്ഠമഹർഷി. അതുകെട്ടു
 തൊഴുതറിയിച്ചു ചക്രവർത്തി. ഭഗവാനെ ഏതുമൊര
 പരായമില്ലെന്നാലും സീതയെ ഞാൻ കളഞ്ഞെന്ന
 ല്ലായെന്നാലെനിയിങ്ങു കൊള്ളുകെന്നുള്ളതൊട്ടും
 യോഗ്യമല്ല ഭഗവാനെയെന്നുമരുളിച്ചെന്നെയുമരുളി
 ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. ഇപ്പൊൾ സീതയെക്കൊള്ള
 വെന്നെങ്കിൽ മുന്നമെന്നിനു കളഞ്ഞുവെന്നും കള
 ഞ്ഞാൽ കൊള്ളരുതെന്നും പിന്നെയൊരാൾമെന്നെങ്കി
 ലുമൊന്നു പറഞ്ഞാൽ ആയതു കെരുകൾമെന്നത്രെ
 നന്മയുടെ രാജാവിന്നൊരു നിലയുമൊരപ്പം ദുര്യോധന
 യുമുള്ളൊരുത്തനല്ല രാജാവെന്തിങ്ങിനെയെന്നു പരാ
 പവാദം പറയുന്നതു കെരുകൾമല്ല ഭഗവാനെയെന്നു
 മെന്നാൽ സീതയെ സ്വീകരിക്കുന്നതൊട്ടും പിടിപ്പൊ
 നല്ലായെന്നാലിപ്പൊളൊരുത്തിയെ വിവാഹം ചെയ്
 കയെന്നുവെച്ചാലതു ഞാൻ ചെയ്യാതെന്നുമല്ല
 ആയതെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാനിത്രനാളും സീതയൊ
 ടും കൂടെയനുഭവിച്ചിരിപ്പൊന്നാകകൊണ്ടു മറ്റൊരു

സ്രീയൊടും കൂടി സുവികയെന്നുള്ളതൊട്ടും സുഖമു
 ള്ളൊന്നു മല്ലായെന്നാലായതിന്നൊരുപായത്തെയരുളി
 ചെച്ചുകവെന്നും ഭഗവാനെയെന്നു മഹാരാജാവു
 രുളിച്ചെതകാലത്തു നിരൂപിച്ചുരുളിച്ചെയ്തു വ
 സിഷ്ടമഹർഷി. കെറക്ക മഹാരാജാവെ ബ്രാഹ്മ
 ണൻ യാഗം ചെയ്യുമ്പോൾ പത്നീസഹിതര
 യി വെണമല്ലോ ചൈവാനെന്നാൽ പത്നീയില്ലാ
 യെങ്കിൽ പ്ലാശ്ചകൊണ്ടൊരു ഭാര്യയെച്ചമച്ചുകൊണ്ടു
 റികെയിരുത്തിച്ചെയ്യാമായതിന്നു ശാസ്ത്രവിധിയുമുണ്ടു
 എന്നാൽ ഭവാനുമായതുപൊലെയാരു സീതയെ
 പൊൻകൊണ്ടു ചമച്ചരികെയിരുത്തിക്കൊണ്ടുപമെ
 യം ചൈവായാകാ മഹാരാജാവെയെന്നു വസിഷ്ഠ
 മഹർഷിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു മഹാരാജാവും മഹർഷി
 യെ നമസ്സരിച്ചു അറിയിപ്പുതും ചെയ്തു. ഭഗവാനെ
 യെന്നി പെരിക വെഗത്തൊടുംകൂടി ബ്രാഹ്മണരെയും
 മഹർഷിമാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നെന്നുടെ അശ്വ
 മെയം ചൈതടുത്തവണ്ണമെ ഭക്ഷിണയും വിഷ്ണുവരാ
 തെ വാണിസ്സഹരിക്കുമാറു ഗോമതീതീരമാകുന്ന
 നൈമിശാരണ്യത്തെ പ്രാപിച്ചുരുളുക ഭഗവാനെയെ
 നറിയിച്ചു പിന്നെയകംകൊയിലാമ്മാരെഴുന്നരുളി
 ലക്ഷ്മണകുമാരനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവ
 ര്ത്തി. കെറക്ക സൗമിത്രെ പൊൻകൊണ്ടൊരു സീ
 തയെച്ചമച്ചരികെയിരുത്തിക്കൊണ്ടുപമെയം ചൈ
 കയെന്നു വസിഷ്ഠമഹർഷിയരുളിച്ചെയ്തതെന്നാൽ
 പൊൻകൊണ്ടൊരു സീതയെച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുവൊയാ
 കായെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ശ്രീലക്ഷ്മണ

കുമാരൻ ഉദകിഞ്ഞളിഞ്ഞ രമണീയമായിരിപ്പൊ
 തു പൊൻകൊണ്ടു സീതാദേവിയുടെ തിരുവടു ച
 മപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുവീതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ ശ്രീഭരത
 കുമാരൻ ചക്രവർത്തിയുളളിപ്പൊതുവണ്ണമെ നൈമി
 ശാരണ്യത്തിൽ ഗോമതീതീരം യജ്ഞവാടത്തൊച്ചമ
 പ്പതും ചെയ്താൻ. അതുനേരം ചക്രവർത്തിയും നി
 രൂപിച്ച അരുപത്തുനാലക്ഷയഹണിപ്പടയുളളതിൽ
 വെച്ചു മുപ്പത്തിരണ്ടു അക്ഷയഹണിപ്പടയുമെണ്ണരമാ
 ത്യുളളതിൽ നാൽവരെയും കൂട തിരുവയൊദ്ധ്യാപു
 രിയാകുന്ന മഹാനഗരം കാപ്പാനമാക്കി, മുപ്പത്തുരണ്ടു
 ക്ഷയഹണിപ്പടയും സുമന്ത്രാദി നാൽവരമാത്യരൊ
 ടും സുഗ്രീവാദിവാനരന്മാരൊടും ശ്രീവിഭീഷണാദിരാ
 ക്ഷസപ്രവരന്മാരൊടും കൂട തിരുവയൊദ്ധ്യാപുരി
 യിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു നൈമിശാരണ്യത്തെ പ്രാപി
 ച്ചുകപുവീതും ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. അതുനേരം ശ്രീ
 ഭരതനാൽ ചമക്കപ്പെട്ട യജ്ഞവാടനഗരത്തിനുടെ
 പെരുന്തെരുവും മറ്റൊരു പ്രദേശം ബ്രാഹ്മണക്കിരി
 പ്പാനും മഹർഷിമാക്കിരുന്നതളുവാറും രാജാക്കന്മാക്കിരി
 പ്പാനും ചമച്ചപ്രകാരവും ചമച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരവും
 അന്നപാനാദിഭോജനശാല ചമച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരവും
 യജ്ഞം ചെയ്യാൻ ചമച്ചപ്രകാരവും നൊക്കിക്കണ്ടു
 പെരിക വിസ്മയത്തൊടും പ്രീതിപെട്ട ശ്രീഭരതനെ
 നൊക്കിപ്പിന്നെയും പിന്നെയുമരുളിപ്പൊതു ചക്രവ
 ള്തി. വത്സാ ഭരതാ ഞാൻ നിരൂപിച്ചവണ്ണമെ നീ
 യിവിടെ യജ്ഞവാടമെല്ലാം പെരികയശകതായിച്ചു
 മച്ചെന്നെവനൊടു മധുരമായരുളിപ്പൊതു ചക്ര

വർത്തി. പണ്ടു ഞാൻ പിതാവിനുടെ നിയോഗത്താൽ പതിനാലാണ്ടു വനവാസം ചെയ്തനാൾ പതിനാലാണ്ടു രാജ്യത്തിന്നൊരപായം വരാതെയുമനന്തം വരാതെയും രക്ഷിച്ചുതന്നുവല്ലോ എന്നാലെന്നിൽ പെരിക സ്നേഹവും ബഹുമാനവും വിശ്വാസവും വളരെയുള്ളൊരുത്തനെന്നു ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നൊന്നല്ലോ എന്നാൽ നീ വെണം പതിനെൺവിഷയത്തിലെ രാജാക്കന്മാരെയെവരവരെ ബഹുമാനത്തോടും വക്തിരിച്ചിരുത്തി അന്നപാനാദികളെക്കൊണ്ടും മറ്റുള്ള സൽക്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും പൂജിപ്പാനെന്നരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. അതുനേരം ഭൂതൻ ചെന്നു ചൊന്ന മൊഴികെട്ടു ശത്രുഘ്നകുമാരൻ തന്നുടെ പടയോടും മധുരാപുരിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വന്നു നൈമിശാരണ്യം പ്രാപിച്ച യജ്ഞവാടകംപുക്കു മഹാരാജാവിനെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതുനിന്ന ശത്രുഘ്നകുമാരനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എടോ ശത്രുഘ്നകുമാരോ നീ കുതിര പെരുമാറിക്കൊണ്ടു വന്നു യുദ്ധത്തോടു കെട്ടു വൊയാകായെന്നരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി.

അതു കെട്ടു ശത്രുഘ്നകുമാരനും നീലവണ്ണമായി രമണീയമായി ശ്രീമയമായി ലക്ഷണയുക്തമായിരിക്കുന്ന കുതിരയെ ചതുസ്സാഗരപശുന്തമാകിയ ഭൂമിയിലൊരൊടമൊഴിയാതെ യജ്ഞാശപത്തെപ്പെരുമാറിപ്പോകൊണ്ടു വരുമതുനേരം തമസാനഭീതീരം ലവനക്കണ്ടത്താനും തമ്മിൽ പറഞ്ഞു പിണങ്ങിച്ചെറുത്തു യുദ്ധം ചെയ്തുകലഹിക്കുമതുനേരം ശത്രുഘ്നകുമാരനും പിൻവാങ്ങാതെ

ശരമുദനടൻ പ്രയാഗിച്ചടുത്തു ലവനെജയിച്ചു
 പിടിച്ചു കുതിരക്കാക്കുകെട്ടിക്കൊണ്ടു പൊകുമതുനേരം
 കശനും കെട്ടു പൊടുങ്ങനവെ ചെന്നു തന്നുടെ മാതാ
 വായ സീതാദൈവിയെ നമസ്കരിച്ചുണർത്തിപ്പതും ചൈ
 താൻ. കെടുകു മാതാവെയെന്നുടെ ജ്യേഷ്ഠഭാതാ
 വൊടു കൊടുതായൊരു ശത്രു വന്നു യുദ്ധം ചെയ്തു ജയി
 ച്ചു പിടിച്ചു കുതിരക്കാക്കുകെട്ടിക്കൊണ്ടു പൊകുന്നുണ്ടു
 പൊലതുകൊണ്ടുവന്നൊടു യുദ്ധം ചെയ്തു ജയിച്ചെന്നു
 ടെ ജ്യേഷ്ഠഭാതാവെക്കൊണ്ടു വരുവാനുനമഗ്രഹിച്ചയ
 ക്കവെന്നമെന്നു മാതാവൊടുണർത്തിച്ചതു കാലം മാതാ
 വുമരുളിച്ചെയ്തു പൊടുങ്ങനവെ നീ ചെന്നു മഹാഷി
 യെക്കണ്ടറിയിക്ക, എന്നാൽ മഹാഷിയും പ്രീതിപെട്ടനു
 ഗ്രഹിച്ചു നിന്നെ യുദ്ധത്തിന്നയക്കുമെന്നു മാതാവു പ്രീ
 തിയൊടുമനുഗ്രഹിച്ചയച്ചതുനേരം കശനും പൊടുങ്ങ
 നവെ മഹാഷിയെച്ചെന്നു കണ്ടു നമസ്കരിച്ചുണ്ടായ വൃ
 ള്ളാന്നമെല്ലാമറിയിച്ചതുനേരം മഹാഷിയും പ്രീതി
 യൊടും വത്സനെ പിടിച്ചുണച്ചാലിംഗനം ചെയ്തൊരു
 ശരമെടുത്തടിമന്ത്രിച്ചു തൊടുത്തു നീ ചെന്നു ശത്രുവെ
 ജയിച്ചു ലവനെയുംകൊണ്ടു വരികയെന്നനുഗ്രഹിച്ചു
 സ്സുവും കൊടുത്തയച്ചതുനേരം കശനുമസ്സും തൊഴുതു
 വാങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു പൊടുങ്ങനവെ ചെന്നു ചെറുത്തൊ
 ണ്ണാലിയും ചൈതടുത്തു ചെറുത്തു മഴപൊലെ ശസ്ത്ര
 ങ്ങൾ തുകിത്തുടങ്ങുവിയും ചൈതാൻ. അതു കണ്ടു ശത്രു
 ഘ്നകുമാരനും പെരിക കൂലിച്ചു ശസ്ത്രവഷം തുടങ്ങു
 വിയും ചൈതാൻ. അതുനേരം കശനും പെരിക വെ
 ശത്തൊടും കലഹിച്ചു യുദ്ധോദ്യമുക്തനായടുത്തു യുദ്ധം

ചൈതൃ ചൈതൃത്തു ശത്രുഘ്നനെയും കുതിരയെയും പിടിച്ചു ലവനെയും കൂട്ടിയങ്ങു പൊകവിതും ചൈതാൻ. അതുനേരമൊരു ഭൂതൻ പൊടുങ്ങനവെ നൈമിശാരണ്യം പ്രാപിച്ചു ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു വൃത്താന്തമെല്ലാമറിയിച്ചതുനേരം ചക്രവർത്തിയും നിരൂപിച്ചു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെയും ശ്രീഹനുമാനാഭി വാനരന്മാരെയും മറുമിത്യാഭി പടനായകന്മാരെയും നിയോഗിച്ചു നിങ്ങൾ ചെന്നു യാവനൊരുത്തനാകിലുമവനെയുടം ചൈതൃ ജയിച്ചു പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവിന്നെന്നു മരുഭൂമിയിലെത്തുമ്പോളവരും പൊടുങ്ങനവെ ചെന്നു കുശലവന്മാരെടു യുദ്ധം ചെയ്യുമതുനേരം കുശലവന്മാരും ചെറുത്തിരുപ്പുറവും ചൊറഞ്ഞു വന്നു കൊടുതായ യുദ്ധവും ചൈതൃ തുടങ്ങുവിതും ചൈതാർ. 'പിന്നെ കുശനും കൂലിച്ചു വൃഷ്ടിപൊലെ ശരം വെച്ചു ചെന്നൊരു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെയും ശ്രീഹനുമാനാഭി വാനരന്മാരെയും മറ്റുള്ള പടജനത്തെയും മൈതു മൊഹിപ്പിച്ചു പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടു മാതാവിരുമ്പിൽ വെച്ചതുനേരം സീതാദേവിയെല്ലാമെയും നൊക്കിയപ്പൊൾ കാണായി ശ്രീഹനുമാനെയും ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെയും മറ്റുള്ളവരെയും. അതുനേരം സീതാദേവിയും കണ്ണനീരാരലൊലൊലപ്പെട്ടു നനയപ്പെട്ട മുഖത്തൊടും കൂടച്ചൊൽവിതും ചൈതാർ. കെൾക്കയെൻ ബാലന്മാരെ മുന്നമെൻ ഭർത്താവൊടൊരുമിച്ചു വനവാസത്തിന്നു പൊയനാൾ ഗൊഭാവതി തീരത്തു നിന്നെന്നുടെ ഭർത്താവും തമ്പിയും കാണാതെ രാവണനെനെക്കട്ടു കൊണ്ടുപൊയി ലങ്കാദീപികൽ

വെച്ചു നാൾ ഞാനെന്നുടെ ഭർത്താവെക്കാണാതെ സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നേരം ശ്രീഹനുമാനൊരുത്തനെയല്ലൊ ഞാൻ മുഖിൽക്കണ്ടതുമെന്നാലിവന്റെ സഹായോപപായംകൊണ്ടല്ലൊ എൻഭർത്താവു രാവണാദിരാക്ഷസരെ വധിച്ചതും, പിന്നെയെന്നുടെ ഭർത്താവിൻ സോദരനല്ലായെന്നുടെ ലക്ഷ്മണനെന്നാലിവരെയെല്ലാവരെയുമടനെയച്ചു വിടുകയും വേണമെന്നു മാതാവിൻ വാക്കു കെട്ടു കശലവന്മാരും പൊടുങ്ങുവെ ചെന്നു കെട്ടഴിച്ചു പൊവിനെന്നും ചൊല്ലി വിടുവിയുംചെയ്താർ. അതുനൈരമവരല്ലാവരുമൊഴിച്ചു പ്രാണൻ വന്ന ദേഹംപൊലെയെഴുന്നീറ്റു ശത്രുക്കളുമാരനെയും കുതിരയൊടും പടയൊടും കൂടച്ചെന്നു നൈമിശാരണ്യം പ്രാപിച്ചു ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു തൊഴുതു നമസ്കരിച്ചുണ്ടായ വൃത്താന്തമെല്ലാമറിയിപ്പതും ചെയ്താർ. പിന്നെ ശത്രുക്കുമാരനും കുതിരയെക്കൊണ്ടു വന്ന യുദ്ധത്തൊടു കെട്ടുവിയും ചെയ്താൻ.

പിന്നെ സൂയ്യതമജനാം സുഗ്രീവനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. ത്രൈലോക്യകണ്ടുകനായി നിമ്നശ്ചാശീലനായി ദാരാപഹാരിയായിരിക്കുന്ന രാവണനെക്കൊൽവാൻ ഞാൻ ചൊക്കുന്നതുമെന്നൊടു കൂടി നീയും നിന്നുടെ പടയുമായി വന്നു യുദ്ധം ചെയ്തുമരിച്ചു സ്വപ്നം പ്രാപിക്കാമൊന്നിക്കിലല്ലെങ്കിൽ രാക്ഷസരാജാവിനെയും പടയെയും കൊന്നു ജയം വരുത്തിത്തരുവെന്നു നിണ്ണയിച്ചു പൊന്നു രാവണാദിരാക്ഷസരെ ഒട്ടൊഴിയാതെക്കൊന്നെന്നിക്കു ജയം വരുത്തി

തന്നതു മെന്നുടെയാപത്തുകാലത്തത്രയും സ്നേഹിച്ചു
 ബന്ധുവല്ലോ ഭവാനെന്നാൽ ഭവാനു വെണം ബ്രാഹ്മ
 ണരെ പുജിച്ചാനെന്നുമരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെ ധർമാ
 ത്മാവാകിയ ശ്രീവിഭീഷണനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു
 ചക്രവർത്തി. കെൾക്ക മഹാനഭാവനായുള്ളൊവെ ശ്രീ
 വിഭീഷണാ നിന്നുടെ പുത്രമിത്രബന്ധുബാധവന്മാരെ
 യും ഭ്രാതക്കന്മാരെയും വിട്ടു കളഞ്ഞെന്നൊടുക്കുടിവന്നു
 പായവും ചൊല്ലി വഴിയും കാട്ടി രവണനെക്കൊല്ലിച്ചെ
 ന്നടയഭിപ്രായത്തെ സാധിച്ചതെന്നൊരുത്തനല്ലോ നീ
 യെന്നാലങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന ബന്ധുവല്ലോനീയെന്നാൽ
 നീ വെണം മഹച്ഛിമാരെ പുജിച്ചാനെന്നുമരുളിച്ചെ
 യ്തു പിന്നെ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെ നൊക്കിയരുളി
 ച്ചെയ്തുവീര്യം ചെയ്തു. വത്സാ ശ്രീലക്ഷ്മണാ നീ
 വെണം യജ്ഞത്തിന്നു വെണ്ടുമുപകരണങ്ങളെടുത്ത
 വിടവിടെ നിന്നു തരുവാനും കൊടുപ്പാനുമല്ലെ
 ന്നാൽ യജ്ഞത്തിന്നു വെണ്ടുമുപകരണമെന്തീല്ലെന്നു
 ചൊല്ലി വിളിക്കുമൊട്ടുനേരം പിന്നെയൊട്ടുനേരം
 മിണ്ടാതെയിരിക്കും പിന്നെയൊട്ടുനേരം കൃത്യം
 ചൊലെ ശ്രീയ ചെയ്തുമിരിക്കും പിന്നെയൊട്ടുനേരമു
 പകരണങ്ങൾ വന്നാൽ ചെയ്കയും ചെയ്തുമിങ്ങിനെ
 യെന്നാൽ യാതൊരു കർമ്മത്തിന്നും യാതൊരു
 വെലക്കും യാതൊരു ശ്രീയചെയ്താലും ഫലമില്ലെ
 ന്നു വരുമല്ലൊയെന്നാലായതുകൊണ്ടുവിടവിടെവെ
 ണ്ടുമുപകരണങ്ങളുടവിടവിടെയെത്തിച്ചു മവിടവി
 ടെയടുടനടന്നെത്തിയുമറിഞ്ഞുമൊരു കൊഴുക്കുവരാ
 തെ വിചാരിച്ചെത്തിച്ചു കൊൾകയും വെണമെ

നന്മകളെല്ലാം പിന്നെയവിട വന്ന രാജാക്ക
 ന്മാരിൽവെച്ചു ജനകരാജാവിനെയഭിവാദ്യം ചെയ്
 തു തൊഴുതരുളിപ്പോവിച്ചു പിന്നെ കാശിരാജാ
 വിനുടെ കൈയും പിടിച്ചു സംഭാവിച്ചു പിന്നെ മാര
 വന്ന രാജാക്കന്മാരെല്ലാവരെയും വളര മിഴിച്ചു
 കളിര നൊക്കിയും ചിലരെ നൊക്കി മന്ദസ്ഥിതം
 ചെയ്തും ചിലരെ ശിരസ്സുകൊണ്ടു കലക്കി പ്രീതിവരു
 ത്തിയും ചിലരെ പ്രീതിപെട്ടു കടാക്ഷിച്ചു സന്തോഷം
 വരുത്തി പിന്നെ എല്ലാവരെയും വളര മിഴിച്ചു കളിര
 നൊക്കിയിരുത്തി പിന്നെ മാടാരത്തിലെഴുന്നരുളി ഭീ
 ക്ഷാവേഷത്തോടും കൂട പൊൻകൊണ്ടു ചമച്ചു സീ
 താദേവിയൊടും കൂട യജ്ഞഭീക്ഷ തുടങ്ങിയിരുന്നരുളി
 ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി. അതുനേരം വസിഷ്ഠമഹാഷിയും
 ഇരുപത്താറു യുപം ചമച്ചുനാട്ടി ആറു യുപം കരി
 ണ്ണാലികൊണ്ടു ചമച്ചുനാട്ടി പിന്നെയൊരു യുപം ദൈ
 വതാരംകൊണ്ടു നാട്ടി പിന്നെയൊരു യുപം. നദവെ
 റികൊണ്ടു നാട്ടി പിന്നെയൊരു യുപം പൊൻകൊ
 ണ്ടു നാട്ടിയെന്നാലായതു രാജാവിനുടെ ഐശ്വര്യ
 ത്തിനാൽ നാട്ടിയൊന്നുമെന്നാലായതെല്ലാ യുപങ്ങ
 ലിലുംവെച്ചു പെരിക ഉയന്നൊന്നാകയുമുണ്ടു, പിന്നെ
 അശ്വപഥത്തിന്നു ചടങ്ങു വെണ്ടിയുള്ളൊന്നുമല്ലായെ
 ന്നാലശ്വപഥം ചെയ്യും പ്രദേശത്തുനിന്നു മംഗല
 യോഗ്യങ്ങളായുള്ള കാഹളാഭിനാദങ്ങൾ മുഴങ്ങി
 കെൾക്കായിതു ചിലെടത്തുനിന്നു നന്തകന്മാർ നൃത്ത
 ണ്ങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും കാണാകുന്നു ചിലെടത്തുനിന്നു മ
 ധുരമായുള്ള ഗീതങ്ങൾ പാടീട്ടും കെൾക്കായിതു പി

നെ ടിവ്വരായുള്ള മഹഷി വക്ത്രമശ്വമെധത്തിന്നു വെ
 ണ്ടുമുപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു അഗ്നിയിലാഹുതി ചെയ്
 തു തുടങ്ങുവീതും ചെയ്താർ. അക്കാലത്തു ശ്രീഭരതൻ
 ശതൃഘ്നനൊടും കൂട പതിനെൺവിഷയത്തിലുള്ള രാ
 ജാക്കന്മാരുടെ ഇഷ്ടമാകുംവണ്ണം പൂജിക്കത്തുടങ്ങുവീതും
 ചെയ്താൻ. പിന്നെ സൂര്യാത്മജൻ സുഗ്രീവൻ മുതലാ
 യുള്ള വാനരന്മാർ ബ്രാഹ്മണവക്ത്രത്തെ മുഷ്ടമായുള്ള
 ഭോജനങ്ങളെക്കൊണ്ടും വന്ദനനമസ്കാരങ്ങളെക്കൊ
 ണ്ടും മധുരമായുള്ള വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടും പൂജിക്കത്തു
 ടങ്ങുവീതും ചെയ്താർ. അതുനേരം ശ്രീവിഭീഷണാദി
 രാക്ഷസവക്ത്രമെല്ലാം മഹഷിമാരെ വലത്തുവെച്ചു ന
 മസ്കരിച്ചു അവരവർക്കിഷ്ടമാംവണ്ണം ഫലമൂലവും മര
 വുരിയവും വൽക്കലവും കൃഷ്ണാജിനവും കൊടുത്തു പൂ
 ജിക്കത്തുടങ്ങുവീതും ചെയ്താർ. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന
 യാഗശാലയിൽ ഏതുമൊരു കുറവെന്നിയെ ഒന്നാ
 ലൊന്നിനില്ലയെന്നും പിന്നെ കൃഷ്ണമായി മലിനമായി
 റിക്കുന്ന ജനമാരും യാഗശാലക്കകത്തു പൊകയുമില്ലാ
 യെങ്കിലും ചക്രവർത്തിയവക്കേതും കൊടുക്കാതെ വിട്ടു
 കളകയുമില്ലാ. യജ്ഞശാലയുടെ നാലു വാതിക്കലും പ
 റത്തും ചിലരെ ഇരുത്തി അവർക്കു വെണ്ടും ചൊറും
 വസ്ത്രവും പൊന്നും പണവുമവരവർക്കു ദാരിദ്ര്യം കൊടു
 മാറ കൊടുത്തു വിടുവീതും ചെയ്തും. പിന്നെ സുഗ്രീ
 വനാദിവാനരന്മാർക്കും ശ്രീവിഭീഷണാദിരാക്ഷസപ്രവ
 രന്മാർക്കും മഹാബ്രാഹ്മണർക്കും മഹഷിമാർക്കും രാജാക്ക
 ന്മാർക്കും പൊന്നും പൂടവയും അവരവർ ചൊന്നവണ്ണം
 കൊടുത്തു മവിടവിടെച്ചെന്നു മധുരമായിപ്പറയും സം

സംഭാവിച്ച പെരുമാറിത്തുടങ്ങിനാൻ ചക്രവർത്തി. അതു നേരം രാജാക്കന്മാരും മഹാഷികളും മഹാബ്രാഹ്മണരു മഞ്ചം പത്തും മുപ്പതും നൂറുമഞ്ഞൂറും ജനമൊരൊരുത്തിയിൽ കൂട്ടം കൂടി തങ്ങളിൽ പറയത്തുടങ്ങുവിയും ചെയ്താർ. പണ്ടു സൂര്യവംശസംഭൃതന്മാരാകിയ ഇക്ഷ്വാകു തുടങ്ങി ദേശമനൊടുകുമായി അനേകം രാജാക്കന്മാരുളരായതിൽ അവരെല്ലാമൊരൊ ജാതി ചില യജ്ഞങ്ങൾ ചെയ്യിച്ചും ചെയ്താർ. എന്നാലായതൊന്നുമിതിനൊടൊക്കെയുമില്ലാ. ഇതുപൊലുള്ളശ്വമെധമെങ്ങുമൊരുനാളുമാരും ചെയ്തവാറു നാം കണ്ടിട്ടും കെട്ടിട്ടുമില്ലാ. പിന്നെ ഭൂമിയിൽ മറ്റുമനേകം രാജാക്കന്മാരുളരായി അവരും പെരിക കൂതുകൾ ചെയ്താർ, ആയതൊന്നുമിതിനൊടൊത്തു കെട്ടിട്ടും കണ്ടതുമില്ല. പിന്നെ ദേവരാജാവിനാൽ നൂറു കൂതുകൾ ചെയ്തതൊന്നൊന്നാലായതൊന്നുമിങ്ങിനെ ചെയ്തതുമില്ലാ. പിന്നെ ധർമ്മരാജാവായി യമഭഗവാൻ ചെയ്താൻ പെരിക യജ്ഞം, എന്നാലായതുമിതുപോലെ ചെയ്തുകണ്ടില്ലാ. വരണഭഗവാൻമിതുപോലെ യജ്ഞം ചെയ്തുകണ്ടില്ലാ. പിന്നെ വൈശ്രവണ്ണൻ മിതുപോലെ യജ്ഞം ചെയ്തുകണ്ടില്ലാ. എന്നാലായതൊന്നുമല്ലെല്ലാ വിസ്മയം ബഹുവിസ്മയമെന്നാലായതെന്തെന്നാൽ, മരത്തിന്മേൽ പിറന്ന മരത്തിന്മേൽ വളൻ കാടും പടലവും ഫലമൂലങ്ങളും പച്ചിലയും തിന്ന ഏതുമൊറ്റിവു തൊന്നമെങ്കിലതുവുമില്ലാ അങ്ങിനെയുള്ളവയല്ലായി വാനരന്മാരെന്നാലങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന വാനരങ്ങൾ പെരിക അടക്കത്തൊടും

കൂടെയാടിവിടെച്ചെന്നു അവരവരോടു മധുരമായിപ്പുറത്തു പുജിക്കുന്ന കൌതുകം കണ്ടാൽ പെരിക വിസ്തൃതമായിട്ടേയിരിക്കുന്നിതു. പിന്നെ പശ്ചാത്താകാരകായന്മാരായി പശുക്കളെയും ബ്രാഹ്മണരെയും മഹഷിമാരെയും വെട്ടിക്കൊന്നു പച്ചിറച്ചിയും തിന്നു നടക്കുന്ന രാക്ഷസപ്രവരന്മാർ പെരിക അടക്കത്തൊടും ചക്രവർത്തിയുടെ അടിയാരെപ്പൊലെ മഹഷിമാരെ പുജിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ വളരെ വിസ്തൃതം. പിന്നെയത്രയുൾക്കാ, വന്ദനമസ്താരങ്ങളും അവിടാടിടെച്ചെന്നു അവരവർക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടു കൊടുക്കുന്നതും കണ്ടാലായതും വിസ്തൃതമെന്നു പറവാൻള്ളതെന്നിപ്രകാരം പറയുന്നു മഹാജനങ്ങളുടവിടവിടെനിന്നു കൂടിയും.

പിന്നെ സൂര്യചംശാലങ്കാരസംഭൂതനാകിയ ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തി ഗൊമതിയാകുന്ന നദീതീരത്തു നൈമിശാരണ്യവനത്തിൽ നിന്നു അശ്വമേധം ചെയ്യുന്നതെന്നു കെട്ടു ശ്രീവാന്മീകി മഹഷിയവിടെക്കെഴുന്നരുളുകെന്നു കല്പിച്ചു ശിഷ്യകളൊടും പുത്രരൊടും സീതാദൈവിയൊടും സീതാപുത്രന്മാരാകിയ കുശലവന്മാരൊടും കൂടത്തമസാനദിതീരത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു നൈമിശാരണ്യത്തിലെഴുന്നരുളി യജ്ഞവാടത്തെ പ്രാപിച്ചതും ചൈതാർ. അവിടെ അനൈകായിരം മഹഷിമാരും ബ്രാഹ്മണരൊടും പുത്രരൊടും ഭായ്യമാരൊടും കൂടിയെഴുന്നരുളിയവർക്കിരിപ്പാനൊരൊരൊ പണ്ണശാല കെട്ടിയതിനകത്തല്ലൊ അവർ വസിച്ചരുളുന്നിതും. അതു കണ്ടു ശ്രീവാന്മീകിഭഗവാനും അതിനടുക്കെ ഒരു

പണ്ണശാലയും കെട്ടി അതിൽ വസിച്ചുരുളുവിതും ചെയ്തു. പിന്നെ ഗോമതിയാകുന്ന നദിയിലിറങ്ങി സ്നാനം ചെയ്തു നിയമങ്ങളും ചെയ്തൊടുക്കി പണ്ണശാലയെ പ്രാപിച്ചുരുളി. പിന്നെ കുശലവന്മാരെ വിളിച്ചു കൊണ്ടുരുളിച്ചെയ്തു മഹാഷിമുഖ്യൻ. എങ്കൊ കുശലവന്മാരെ നിങ്ങളെതിരവെ ചെന്നു സ്നാനം ചെയ്തു ശുദ്ധമായനുഷ്ഠാനങ്ങളെയെടുത്തൊടുക്കി പിന്നെ ഞാൻ ചമച്ചൊരു ശ്രീരാമായണം രാജസഭയിൽ നിന്നും മഹാഷിമാരുടെ മുഖിൽ നിന്നും ബ്രാഹ്മണസഭയിൽ നിന്നും മഹാരാജചക്രവർത്തിയുടെ മുഖിൽ ചെന്നു നിന്നു മൊരു കുറവെന്നിയെ സംശയിക്കാതെ പാടുവിൻ കുമാരന്മാരെയെന്നും, പിന്നെ ദിവ്യഗീതങ്ങൾ പാടുന്നെന്നും അവിടുവിടെ യോഗ്യമായുള്ള താളത്തൊടും സ്വരത്തൊടും കൂടെ പാടുവിനെന്നും ചൊല്ലി പിന്നെയുരുളിച്ചെയ്തു മുനിമുഖ്യൻ. നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യും ഭാഹവും ഉണ്ടായിട്ടു വ്യസനം വരുമല്ലൊയെന്നാലായതിന്നു മധുരതരമായിരിക്കുന്ന ഫലമൂലങ്ങളുപയോഗിച്ചുപോയിസ്സുവ്വലാകക്കും കെട്ടാൽ ചെയ്യിക്കും ഏതെത്തിന്നും പരമാനന്ദം വരുമാറു പാടിക്കളിക്കയും വെണമെന്നിപ്രകാരമുരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീവാന്ദീകീഭഗവാൻ. പിന്നെ അന്നു രാത്രി കഴിഞ്ഞു പിറ്റേന്നാളെതിരവെ പുറപ്പെട്ടു കുശലവന്മാർ സ്നാനം ചെയ്തു ശുദ്ധരായി അനുഷ്ഠാനം ചെയ്തൊടുക്കി ഭക്ഷണമുപ്ലിയും വരുത്തി ജടാവൽക്കലധാരികളായിപ്പുറപ്പെട്ടു യജ്ഞവാടമകംപുക്കു മഹാഷികളുടെ സഭയിൽ ചെന്നും രാജസഭയിലും ബ്രാഹ്മണസഭയിൽച്ചെന്നും മധുരമായിപ്പാടിയും

പ്പെരുത്തരുവുടേയെഴുന്നള്ളമതുനേരം മഹാരാജാ
 വിന്നു കാണായി മൊഹനരൂപന്മാരായിരിക്കുന്ന രാജ
 കുമാരന്മാർ പാടിപ്പാടി വരുന്നതു കണ്ടു സ്വപ്നനേരം
 നിന്നുള്ളി കുമാരന്മാരുടെ പാട്ടുകെട്ടുമവരുടെ രൂപം
 കണ്ടും പെരികുസ്സുതൊണ്ടിച്ച കുമാരന്മാരെ നൊക്കി
 യരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്തൊ കുമാരന്മാരെ
 നെസ്സുബന്ധിച്ചിരിപ്പൊരു നൃത്തനഗീതമിതാരി ചമ
 ച്ചുള്ളൊന്നും നിങ്ങളുടെ പുത്രരെന്നും നിങ്ങളെവിട
 നിന്നു വരുന്നെന്നുപ്രകാരം ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്തു
 ക്കെട്ടു കുശലവന്മാരും മഹാരാജാവിനെ നൊക്കിയറി
 യിപ്പതും ചെയ്താർ. ഞങ്ങൾ ശ്രീവാന്ദീകിമഹാഷീ
 യുടെ പുത്രരാകയുമുണ്ടുയെന്നാൽ ശ്രീവാന്ദീകിയാൽ
 ചമക്കുപ്പെട്ടതാകയുമുണ്ടു. ഞങ്ങളുടെ പിതാവിൻ
 നിയോഗത്താൽ ഞങ്ങൾ പാടിക്കളിക്കയും ചെയ്യുന്ന
 യെന്നാൽ പിതാവിവിടെ വാടത്തികൾലൊരു പണ്ണുശാ
 ലയിലെഴുന്നള്ളിയുളനായിരിക്കുന്നതുമുണ്ടുയെന്നി പ്ര
 കാരമറിയിച്ചാർ കുശലവന്മാർ. അതു കെട്ടു ശ്രീരാ
 ഘവശങ്കുവർത്തിയും പ്രീതിപെട്ടവരുടെ പാട്ടു കെട്ടുമ
 വരുടെ സൗന്ദര്യം കണ്ടും പെരുതായിരിപ്പൊരു
 സ്നേഹം പൊന്നു വലിച്ചു നിരൂപിച്ചു ചക്രവർത്തി.
 അവരിരിവരെയും വിളിച്ചെന്നുടെ മടിയിലിരുത്തി
 മൂലനി മുകന്നു മുറുകെപ്പിടിച്ചാശ്ശെപ്പിച്ചവെങ്കിൽ
 നന്നായിരുത്തെന്നുള്ളൊരു തിരുമനസ്സുണ്ടാവിതും
 ചെയ്തു ചക്രവർത്തിക്കു തന്തിരുവടിയുടെ പുത്രരെന്ന
 ഉള്ളു തന്തിരുവടിയറിഞ്ഞുമില്ലായെങ്കിലും തന്തിരു
 വടിക്കെറിയൊരു തിരുമനസ്സുണ്ടാവിതും ചെയ്തു പി

നെ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനൊടും ശ്രീഭരതനൊടും ശത്രു
 ഘ്നകുമാരനൊടുമരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. ഇവർ
 പാടുന്നതിനെ കെൾക്കണം. നാമെന്നു മരുളിച്ചെയ്തു
 അവരെ വിളിച്ചു പാടിപ്പതും ചെയ്തു ചക്രവർത്തി.
 അതുനേരം രാജാക്കന്മാരും മഹഷിമാരും ബ്രാഹ്മണരും
 ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെയും നൊക്കിക്കുമാരന്മാരെയും
 നൊക്കി നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങുവീതും ചെയ്താർ.
 നമ്മുടെ ചക്രവർത്തിയുമിടക്കുമാരന്മാരുമായൊരു പ്രകാരം
 വുമൊരു ദൈവദൈവമില്ലാ സർവ്വംഗവും നൊക്കുന്നെര
 മൊരുപ്രകാരവും വിശേഷമെന്നിയെയിരിക്കുന്നതുമി
 ള്ലാ. ജടയും വൽക്കലയും ധരിച്ചു കണ്ടാൽ ചക്രവ
 ള്ത്തിയുടെ പുത്രന്മാരെന്ന് തൊന്നുന്നു, ശരീരാകൃതി
 കണ്ടാൽ ചക്രവർത്തിക്കും കുമാരന്മാക്കുമൊത്തിട്ടിരിക്കു
 ന്നതെന്നിപ്രകാരം സഭയിലുള്ള ജനമെല്ലാം പറഞ്ഞു
 തുടങ്ങുവീതും ചെയ്താർ. പിന്നെ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാര
 നെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്നുടെ
 ലക്ഷ്മണാ ഇക്കുമാരന്മാക്കു പതിനെണ്ണായിരം ചൊന്ന്
 കൊടുക്കണമെന്നരുളിച്ചെയ്തതു കെട്ടു ലക്ഷ്മണകുമാര
 നും പതിനെണ്ണായിരം ചൊന്ന് കൊണ്ടുവന്നു കുമാര
 ന്മാരുടെ മുഖിലമ്മാറു വെപ്പിതും ചെയ്താൻ. അതു
 നേരം കുമാരന്മാരുമപ്പൊൻകൊണ്ടെത്തുമാദരിച്ചതുമി
 ള്ലാ. പിന്നെ രാജാവിനെ നൊക്കിയറിയിച്ചാർ
 കുമാരന്മാർ. കെൾക്കു മഹാരാജാവെ വനത്തിൽ വ
 സിച്ചു ചവർത്തും പുളിച്ചുമിരിക്കുന്ന ഫലമൂലങ്ങൾ ഭ
 ക്ഷിച്ചു ജടയും വൽക്കലയും ധരിച്ചു വസിക്കുന്ന ഞങ്ങ
 ൾക്കു ചൊൻകൊണ്ടുമെത്തുമൊരു കാരിയമില്ലെന്നറി

യിച്ചാർ ക്കുമാരന്മാരും. അതു കെട്ടു രാജശ്രേഷ്ഠനും പെരിക പ്രീതിപെട്ടു അത്യന്തം സ്വാദുകരമായുള്ള ഫലമുലങ്ങളെക്കൊണ്ടുവന്നു കൊടുപ്പിതും. ചൈതൃ പിന്നെയരുളിച്ചെയ്ത ചക്രവർത്തി. എടൊ ക്കുമാരന്മാരെ നിങ്ങൾ പഠിച്ചിരിക്കുന്ന രാമായണങ്ങൾ ബാലകാണ്ഡമാദിയായി ആറു കാന്ധവും പിന്നെ ഉത്തരരാമായണവും ക്രമത്താലെ പാടിക്കൊക്കയും വെണമെന്നാലഞ്ഞു. സുഗ്മുളങ്ങളാണല്ലോ ഇശ്രീരാമായണം കാവ്യത്തിന്നെന്നല്ലൊ നിങ്ങൾ ചൊല്ലി കെൾക്കായതെന്നാൽ നിയമമായി ഇരിപതു സുഗ്മിരിപത്തഞ്ചു ദിവസം പാടുവിതും. ചൈതൃയെന്നരുളിച്ചെയ്ത സംഭാവിച്ച കാലത്തെ വരുവിന്നെന്നും ചൊല്ലി യാത്രയാക്കുവിതും. ചൈതൃ ചക്രവർത്തി. പിന്നെ വത്സന്മാരുമങ്ങു പണ്ണശാലയിൽ ചെന്നു വസിച്ചു പിററന്നാളെതിരവെ ബാലന്മാർ വന്നു ബ്രാഹ്മണവർഗ്ഗവും മഹഷി.വർഗ്ഗവും പതിനേൺ വിഷയത്തിലെ രാജാക്കന്മാരും ശ്രീ വിഭീഷണാദിരാക്ഷസരും സുഗ്രീവാദിവാനരന്മാരും നഗരവാസികളും ജനപദവാസികളും ലക്ഷ്മണനാദിഭാതാക്കന്മാരും സുമന്ത്രാദിമന്ത്രിപ്രവരന്മാരും കൂടിയടുത്തുനിന്നു ശ്രീരാമായണമാകുന്ന മഹാകഥയെ ബാലകാണ്ഡം തുടങ്ങിയാറു കാന്ധവും പെരിക ശ്രുതിപൂരെണ ചൊല്ലിയതുതൊപമമായെല്ലാരെയും കെൾപ്പിച്ചു പിന്നെ വിശേഷിച്ചുത്തരരാമായണം പാടുന്ന കാലത്തു കശലവന്മാരെ സീതാദേവി പെററതെന്നും തന്തിരുവടിയുടെ പുത്രനെന്നും അറിയാവിതും. ചൈതൃ. അത്രനാളും ശ്രീവാത്മീകീമഹഷിയുടെ പുത്രരായുള്ള ഋഷികുമാരന്മാരെ

ന്ന തന്തിരുവടി നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നതും ഉത്തരരാമായ
 ണമാകുന്ന മഹാകഥയെ പാടുന്നതും തന്തിരുവടിയു
 ടെ പുത്രന്മാരെന്ന്റിഞ്ഞപ്പോൾ ഇക്ഷമാരന്മാരെ വി
 ളിച്ച മടിയിലിരുത്തി മൂലംനി മുകൻ മുറുകപ്പിടിച്ചാ
 ള്ലെഴിച്ച പിന്നെ വസിഷ്ഠമഹാഷിയെ നൊക്കിയരു
 ളിച്ചൊരു ചക്രവർത്തി. കെരുക ഭഗവാനെ ശ്രീവാ
 ത്മീകിമഹാഷിയൊടും കൂടി ജനകരാജനന്ദനയായിരി
 ക്കുന്ന സീതാദൈവിയിവിടെ പണ്ണശാലയിലുണ്ടുപൊ
 ലെന്നുള്ളതിക്കാവൃത്തിലെ അറിയപ്പെട്ടതല്ലൊയെ
 ന്നാൽ സീതാദൈവിയൊരു വിശ്വാസം ചൈകിൽ
 സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുമെന്നാ
 ൽ സീത നിദ്ദോഷയെന്നുള്ളതു ലങ്കാദപീഠികൽ നിന്നു
 അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തപ്പോൾ സൂര്യദൈവന്മാരുമറിയ
 അഗ്നിഭഗവാനിവരുക ഓഷാമില്ലെന്നു ചൊല്ലിയെൻ
 കൈയിൽ കൊണ്ടുത്തന്നതൊയല്ലാവരുമറിഞ്ഞിരി
 ക്കുന്നല്ലോ. എന്നാലങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ അപ
 വാദപരിഹാരാത്മമായി നിദ്ദോഷയായി ഗഭീണിയാ
 യിരിക്കുന്ന സീതയെ ഉപേക്ഷിച്ചതുമെന്നാൽ ബുദ്ധി
 മാനായ പുരുഷൻ അപവാദമപഖ്യാതിയിലല്ലൊ
 ഭയമാകുന്നതുമായതുകാരണമായല്ലോ അവളെക്കള
 യപ്പെട്ടതും. ഇപ്പൊളശ്വപഥെധത്തിന്നെഴുന്നരുളിയ
 മഹാഷിമാരും ബ്രാഹ്മണരും പതിനെൺവിഷയത്തി
 ലെ രാജാക്കന്മാരും മറ്റു നഗരവാസികളും സൂഗ്രീവാ
 ദിവാനരന്മാരും ശ്രീവിഭീഷണാദിരാക്ഷസരും കൂടിയ
 സഭയിൽനിന്നഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തെന്നുടെ ധർമ്മ
 പതിയെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുമെന്നാലെന്തി

പൊഴിവിടെ നിന്നുഗിപ്രവേശം ചെയ്യാനെന്നു നി
 നക്കിൽ നഗരവാസികളായിരിക്കുന്ന ജനം നിനച്ചതു
 നിനച്ചതു പറയുമെന്നാലവരുടെ വായടക്കുവാനായി
 കൊണ്ടിപ്പൊളുഗിപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതുമെന്നരുളി
 ചൈത പിന്നയുമരുളിച്ചൈത ചക്രവർത്തി. ഭഗ
 വാനെ നിന്തിരുവടിയെഴുന്നരുളി ശ്രീവാത്മീകീഭഗവാ
 നെക്കണ്ടു വൃത്താന്തമെല്ലാമറിയിച്ചു മഹഷിയൊടു
 കൊപിക്കൊല്ലായെന്നു മധുരമായരുളിച്ചൈത പിന്നെ
 യതിനത്തരമരുളിച്ചെയ്യുന്നതും കെട്ടെഴുന്നള്ളണമെ
 നരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു വസിഷ്ഠഭഗവാൻമെഴുന്നരുളി ശ്രീ
 രാഘവശ്ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചൈതതെല്ലാം ശ്രീവാത്മീ
 കി മഹഷിയൊടരുളിച്ചൈതതു കെട്ടു ശ്രീവാത്മീകീ
 മഹഷിയുമരുളിച്ചൈത. യാതൊന്നു മഹാരാജാവു ക
 ല്ലിച്ചതെന്നാലായതുപൊലെ ചെയ്യുന്നതെനിക്കും പെ
 രിക വെണ്ടുവെന്നാകയുമുണ്ടു; നമുക്കു രാജാവൊടൊ
 രു കൊളല്ലായ്മയുമില്ലായെന്നു ചെന്നറിയിച്ചാലുമെന്ന
 രുളിച്ചൈത ശ്രീവാത്മീകീമഹഷി. അതു കെട്ടു വ
 സിഷ്ഠഭഗവാൻമെഴുന്നരുളി മഹാരാജാവെക്കണ്ടറിയി
 ച്ചതെന്നും മഹാരാജാവും പെരിക പ്രീതിപെട്ടു തെ
 ലിത്ത മാനസമുടയനായി ശ്രീവാത്മീകീമഹഷിയുമി
 തിനുടവെടുകയില്ലെന്നറച്ചു ശ്രീവാത്മീകീമഹഷിയെ
 പ്പരിക ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഞാനെന്നാലായതഭിപ്രാ
 യമായിട്ടിരിക്കുന്നുതെന്നു നിണ്ണയിച്ചു പിന്നെ സഭയി
 ലെ മഹാജനമെല്ലാം കെൾക്കുമാറരുളിച്ചൈത. ഭവാ
 ന്നാരെ നിങ്ങളെല്ലാവരും നാളെപ്പലരുമ്പൊളിവിടെ
 ക്ഷേണുള്ളകയും വെണമെന്നു മഹഷിവക്ത്രത്തൊടു

ബ്രാഹ്മണരൊടും രാജാക്കന്മാരെല്ലാരൊടും സുഗ്രീവാദിവാനരന്മാരൊടും ശ്രീവിഭീഷണാദിരാക്ഷസരൊടും ജനപദവാസികളൊടും നഗരവാസികളൊടുമെല്ലാവരൊടും പുലരിയെ വരണമെന്നരുളിച്ചെയ്തു. എന്നാൽ ഞാൻ നിദ്ദോഷയായി ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്ന സീതയെ അപവാദപരിഹാരാത്ഥമായവളെയുപേക്ഷിച്ചെന്നല്ലോ. എന്നാലവളെ ഉപേക്ഷിച്ചാണൊരു സംഗതിയുമില്ലാ. മൂന്നു ലക്ഷയിൽനിന്നുഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തനാൾ സർവ്വദൈവന്മാരും കൂടിയെടുത്തഗ്നിഭഗവാനെൻ്റെകൈയിൽ കൊണ്ടുത്തന്നിവരുകൊരു ദോഷമില്ലെന്നു ചൊല്ലിയതുമെന്തുമിവളെ ഞാൻ സ്വീകരിപ്പതും ചെയ്തെന്നൊന്നാൽ നഗരത്തിലെ ജനം തൊന്നിയതു പറകകൊണ്ടു എന്നുമൊരിക്കലുഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തിട്ടു സീതയെ സ്വീകരിച്ചു കൊൾകയെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെല്ലാവരും നാളപ്പുലരുമ്പോൾ വരണമെന്നരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെ ശ്രീവാന്ദീകിമഹാഷിയെത്തൊഴുതറിയിച്ചു മഹാരാജാവും. ഭഗവാനെ നിന്തിരുവടി ശിഷ്യകളൊടും സീതയൊടും എന്നുപുത്രന്മാരാകിയ കശലവന്മാരൊടും കൂടെ നാളെ പുലരുടെ പാളെഴുന്നരുളുകവെന്നെന്നു മെല്ലാക്കും വിടുകൊടുത്തു പിന്നെ വസിഷ്ഠഭഗവാന്റെയും ഭരതരുതൃപ്തരൊടും ലക്ഷ്മണനൊടും സുമന്ത്രാദിമന്ത്രിവർഗ്ഗത്തൊടും കൂടി കർമ്മശാലയിലെഴുന്നരുളി ചക്രവർത്തി. പിന്നെ അന്നരാത്രികഴിഞ്ഞു പരേറന്നാൾ പുലരുമ്പോൾ നീരാട്ടുപള്ളിപ്പുക്കു നിയമകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തൊടുക്കി ഭൂതാക്കന്മാരൊടും മന്ത്രിവർഗ്ഗത്തൊടും

കൂടെ മാറുള്ള ജനമെല്ലാം വരുന്നതിനുമുന്നെ ആ സ്ഥാനത്തെക്കഴുന്നള്ളി ചക്രവർത്തി. അതുനേരം മഹാഷിമാരും ബ്രാഹ്മണരും രാജാക്കന്മാരും നഗരവാസികളുമെല്ലാരുമൊരുമിച്ചാസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിപ്പതും ചെയ്താർ. അതുനേരം മുന്നമവിടെയഴുന്നള്ളാത മഹാഷിമാരെല്ലാമവിടെക്കഴുന്നള്ളവിതും ചെയ്താർ. പിന്നെയുമനൈകമായിരം ജനമെല്ലാം സീതാദൈവിയെ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിക്കുന്നു ചക്രവർത്തിയെന്നു കെട്ടുകാണാൻ വന്നു സഭയിലെ നില്പിതും ചെയ്താർ. പിന്നെ സുഗ്രീവാദി വാനരന്മാരും ശ്രീവിഭീഷണാദി രാക്ഷസരും ജനപദവാസികളും പതിനെണ്ണവിഷയത്തിലെ രാജാക്കന്മാരും തത്സംബന്ധികളുമെന്നവെണ്ടാ സകല ജനവും സഭയിൽ വന്നു കൂടുവിതും ചെയ്താർ. അതുനേരം ശ്രീവാന്ദീകിമഹാഷിയും ശിഷ്യരും പ്രതിശിഷ്യരൊടും ജനകരാജനന്ദനയാം സീതാദൈവിയൊടും രാജപുത്രന്മാരാകിയ കശലവന്മാരൊടുംകൂടി പണ്ഡുശാലയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു സഭയിലാമ്മാറു എഴുന്നള്ളവിതും ചെയ്താർ. അതുനേരം ചക്രവർത്തിയും പെരിക പ്രീതിപെട്ട മാനസമുടയനായി ശ്രീവാന്ദീകിഭഗവാനെ തൊഴുതറിയിപ്പതും ചെയ്തു. ഭഗവാനെ സിതയൊടരുളിച്ചെയ്യുകവെന്നും എന്നൊടു കൊപിക്കയും ചെയ്യാതെ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തു തന്നുടെ ആത്മശുദ്ധി വരുത്തി മഹാജനത്തിന്നു ബൊധിപ്പിച്ചെന്നൊടു ചെന്ന് കൊള്ളുവാനരുളിച്ചെയ്യുകവെന്നും ഭഗവാനെയെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു അരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീവാന്ദീകിമഹാഷിയും. കെരുക മഹാരാ

ജാവെ ഭവാനവളെസ്സംഭാവിച്ചു വിളിച്ചു മധുരമായ
 രുളിച്ചെങ്കു ഭഗവാന്റെയെന്നരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീവാ
 ന്വീകി മഹാഷിമുഖ്യൻ. അതുനേരം നിരൂപിച്ചു സീ
 താദൈവിയുമെന്തു മഹാരാജാവെന്നൊടുരളിച്ചെ
 വാൻ നിൽക്കുന്നതു നിഷ്ഠൂരമായിരിക്കുന്ന വചനങ്ങ
 ഉളൊ ആയതെന്നിയെ സംഭാവിച്ചു മധുരമായരുളി
 ച്ചെവാണൊ നിനക്കെന്നെ നിരൂപിച്ചു നിന്നരുളു
 ന്ന സീതാദൈവിയെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവ
 ണ്തി. മഹാനഭാധയായുള്ളൊയെ ജനകരാജനന്ദനെ
 സീതെ നീ രാവണപാലിതമാകിയ ലങ്കാപുരിയിലിരു
 ന്ന നാൾ ഞാൻ വന്നു രാവണാദിരാക്ഷസരെക്കൊന്ന
 പ്പൊളിത്താദിവൈകളും രാക്ഷസരും വാനരന്മാരുമറിയ
 അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തതു നേരം സുകലലോകമംഗ
 ല്യാംഗനാകിയ ശ്രീമാദാവൈന്തിരുവടിയും പത്മ
 യൊനിയാകിയ ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയും ത്രൈലോക്യനാ
 മനാകിയ ദേവരാജാവും സുകലവൈതാവഗ്ഗുമറിയ
 അഗ്നിഭഗവാൻ നിന്നെയെടുത്തുകൊണ്ടു വന്നെൻ
 കൈയിൽ നിർദ്ദാഷയാമിവൾക്കൊരു ദോഷമില്ല
 ന്നു ചൊല്ലിത്തന്നപ്പൊൾ ഞാൻ നിന്നെ സ്വീകരിച്ചു
 നഭവിപ്പതും ചെയ്തെൻ. എന്നാൽ നിന്നുടെ ശുദ്ധത
 യൊ ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയറിഞ്ഞിരി
 ക്കുന്നതാകിലെന്തിന്നെന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നു നിന
 ക്കിലതൊ പരാപവാദകാരണമായല്ലൊ ഗർഭിണി
 യായിരിക്കുന്ന നിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുതുമെന്നാലായതു
 കൊണ്ടു നിന്നെക്കെടുമൊരു കുറവു വന്നതുമില്ലാ.
 ലക്ഷ്മണനൊടു നീ ചൊല്ലിയയച്ചതു ലക്ഷ്മണ

നന്നൊടു പറഞ്ഞു കെട്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാനെ
ന്നുടെ ഭർത്താവിനു ഞാൻ വിഷയമൊരൊപകീർത്തിയു
ണ്ടാകയും വെണ്ടായെന്നല്ലൊ നീ നിരൂപിച്ചിരുന്ന
തുമെന്നാലിപ്പൊഴിവിട സകലജനങ്ങളും കൂടിയിരി
ക്കുന്നുതെന്നാലവരുടെ വായടക്കുവാനായിക്കൊണ്ടു
എന്നുമൊരിക്കലുനിപ്രവേശം ചെയ്തു എന്നൊടുകൂടി
സുവിചിരിപ്പൊയാകാ ഭദ്രയെന്നാൽ ഞാനിതു ചൊ
ല്ലിയെന്നു നീയെന്നൊടു ദൈവിക്കയ്യമരുതു ഭദ്രയെ
ന്നു മധുരമായരുളിച്ചെയ്തു' പിന്നെ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാ
രനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. യാഗ
ശാലക്കു പുറത്തുഭാഗത്തൊരു തീക്കുഴി ചമച്ചുണ്ടാക്കി
അഗ്നിമുട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്ക കുമാരായെന്നരുളിച്ചെയ്തു പി
ന്നെയുമരുളിച്ചെയ്തു. സീതയുനിപ്രവേശം ചെയ്തു
സ്വപാദം വെട്ടു ഭസ്മമായിപ്പൊക്കുന്നൊളൊ ആയതെ
ന്നിയെ അഗ്നിഭഗവാനെടുത്തു കൊണ്ടുവരുന്നൊന്നൊ
യെന്നു നിരൂപിച്ചാകലമാനസനായിരുന്നരുളി ശ്രീരാ
ഘവശ്ചക്രവർത്തി. അക്കാലത്തു ത്രൈലോക്യനാഥനാകി
യ ദൈവരാജാവും സകലദൈവതാവർഗ്ഗവും ബ്രഹ്മാദിമുഖ്യ
ന്മാരും സീതാദൈവിയുനിപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു
ന്പൊക നാമെന്നുചൊല്ലി വിമാനമെറിയുംബരമാ
ർഗ്ഗയെഴുന്നരുളുവിതും ചെയ്താർ. അതുനേരം സീതാ
ദൈവിയും നിരൂപിച്ചാൾ മുന്നുമൊരിക്കൽ ലങ്കാദവീ
പികൽനിന്നു അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തു സത്യമറിയി
ച്ചെൻ ഞാനെന്നാലിപ്പഴുമൊരിക്കലുനിപ്രവേശം
ചെയ്താൽ ചിന്നെയുമൊരിക്കലാരാലുമെതാനുമപ
ശ്രുതി പറഞ്ഞുവെങ്കിലെന്നും ഞാൻ തീയിൽ പായണ

മല്ലായെന്നാലിങ്ങിനെയെല്ലാനാളും തീയിൽ പായ
 ണമെന്നവെച്ചാലെന്നാലാവാനുമല്ലാ, എന്നാലെ
 ന്നടെ ശരീരത്തൊടെ ഞാൻ മറഞ്ഞു പൊകുന്നത് യൊ
 ഗ്യമാകുന്നതെന്നു നിരൂപിച്ചു സഭയിലെ ജനമെല്ലാം
 കെൾക്കുമാറമരുളിച്ചെയ്തു സീതാദേവി. എന്നെ
 ശ്രീഗോദാവരീതീരത്തുനിന്നു കട്ടെടുത്തു കൊണ്ടുപൊ
 യാനല്ലോ കൃഷ്ണനായി പാപിയായി നിമ്ബർദ്ദശീല
 നാകിയ രാവണൻ. അവൻ ലങ്കയിൽ കൊണ്ടുപോയി
 വെച്ചു നാൾ ഒരു സംവത്സരമാരുതമൊരുതവരെന്നി
 യെ ഇരുനന്നെല്ലാ രാക്ഷസരുടെ ദേശത്തു. അക്കാ
 ലത്തൻ ഭർത്താവും തമ്പിയും വാനരപ്പട്ടയൊടും ലങ്ക
 യെ പ്രാപിച്ചു രാവണനെ സകുടുംബത്തോടും കൂടെ
 വധിച്ചെന്നുടെ പരമാത്മമറിവാൻ ഞാനഗ്നിപ്രവെ
 ശം ചെയ്യുമതുനരം. സകലദൈവന്മാരെ നിന്യാഗ
 ത്താലെനെയഗ്നിഭഗവാനെടുത്തു കൊണ്ടുവന്നിവിടെ
 കൊരു ദോഷമില്ലെന്നു ചൊല്ലിത്തന്നുവല്ലോ. ആയ
 തെന്നിയെ ഇന്നു മഹാഷിമാരും ബ്രാഹ്മണരും രാജാ
 കന്മാരും നഗരവാസികളും ജനപദവാസികളും രാക്ഷ
 സരും വാനരന്മാരും വന്നു നിറഞ്ഞു നിന്നതു ഞാൻ
 തീയിൽ പായുന്നതു കാണാനല്ലോ. പിന്നെയുംബര
 മാന്റെ നിന്നരുളുന്ന ദൈവസമൃദ്ധവും കാണുമാറ ഞാ
 നൊരുശപഥം ചെയ്യുന്നതുമുണ്ടു. ആയതു സഭയിലെ
 മഹാജനമെല്ലാരുടെ കെട്ടുരുളിയാലും. മുന്നമെന്നെ ജ
 നകവിഷയത്തിങ്കൽ നിന്നു ശൈവമായിരിക്കുന്ന ധനു
 സ്സിനെ മുറിച്ചെന്നുടെ ഭർത്താവെന്നെ പാണിഗ്രഹണം
 ചെയ്തനാൾ ഭർത്താവിൻ ശ്രീമുഖാരവിന്ദത്തിങ്കലെ

ടെ മനസ്സു പതിച്ചതിത്രനൈവമവന്തന്തിരുവടി പക്കൽ നിന്നു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നതുമില്ലാ. ഒരാണ്ടു ലങ്കയിലിരുന്നപ്പൊൾ പല നാളങ്ങളല്ലോ ഭർത്താവിനൊടു ഞാൻ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമെന്നാലെന്നെന്നൊക്കെനാളമെന്നുടെ മനസ്സു ഭർത്താവിൻ പക്കൽ നിന്നൊരു മുഹൂർത്തനൈരംപൊലും പിരിഞ്ഞതുമില്ലായെന്നാൽ ഞാനിച്ഛാലിയതെല്ലാം പരമാത്മമായിട്ടിരിക്കുമെങ്കിൽ ഭൂമിദൈവിയെന്നെസ്സംഗ്രഹിച്ചു കൊള്ളമല്ലോ. പിന്നെയെന്നുടെ മനസ്സുകൊണ്ടും കർമ്മംകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടുമിങ്ങിനെ മൂന്നു പ്രകാരമല്ലോ ചാരിത്രഭംഗം, പിന്നെയത്രയുമല്ലായെന്നുടെ ഭർത്താവെന്നിയെ മരൊരാളു ഭർത്താവിനൊടുമനുസരിപ്പു ഞാനെന്നു നിരൂപിക്കിലായതും ചാരിത്രഭംഗമായിട്ടല്ലായിരിക്കുന്നുതെന്നാലായതെന്നിയെ ഞാൻ മരൊരാളുവനമായനുഭവിച്ചുവെങ്കിൽ പെരികസ്സുവെടുണ്ടായിരുന്നു അതൊ മഹാപാപി ഭർത്താവു വിരോധിച്ചു സമ്മതിയാഞ്ഞുവല്ലായെന്നു നിനക്കിലതും ചാരിത്രഭംഗമായിട്ടിരിക്കുമല്ലോ, ആയതെന്നിയെ കർമ്മംകൊണ്ടാകിൽ കൈവലം ചാരിത്രഭംഗമല്ലായെന്നാൽ മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും കർമ്മംകൊണ്ടും ഞാനെന്നുടെ ഭർത്താവിനൊടൊക്കുന്നാളും പിരിയാതെയിരുന്നൊരുത്തറായിട്ടിരിക്കിൽ സകലലോകമംഗല്യാംഗയായിരിക്കുന്ന ഭൂമിദൈവിയെന്നെസ്സംഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളമല്ലോ. ആയതെന്നിയെ അസത്യമായിട്ടിരിക്കിലായതുമിവിടെ സർവ്വജനങ്ങളെയും ബോധിപ്പിക്കുമല്ലോ. ആയതെന്നിയെ പരമാത്മമായിട്ടിരിക്കൽ ഭൂമി പിളർന്നിട്ടതിനകത്തു വഴി തന്നു

തന്നൊടു ചെത്തു കൊള്ളമല്ലൊയെന്നിപ്രകാരം സുവ്വലൊകജഗന്മാതാവ്കിയ സീതാദൈവിയരുളി ചൈതകാലത്തു ഭൂമി പിളർത്തിനകത്തു നിന്നു ദിവ്യമായി രമണീയമായി പൊന്മയമായിരിപ്പൊരു സിംഹാസനമുയർന്നു വർണാഗന്താർത്ഥമെടുത്ത ശിരസ്സിലാമ്മാറു ചുമന്നവണ്ണമെ വന്നിട്ടു കാണായി. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ശ്യാമമായിരിക്കുന്ന നിറത്തൊടും സുവ്വാംഗസുന്ദരിയായി സുവ്വാഭരണഭൂഷിതയായിരിക്കുന്ന ഭൂമിദൈവിയൊരു തൂക്കാൽകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ ചവിട്ടി പിന്നെ സീതാദൈവിയെ നൊക്കി വരികാ മകളെ സീതയെന്നു ചൊല്ലി വിളിച്ചു രണ്ടു തൂക്കുകൊണ്ടു മുറുകുപ്പിടിച്ചു മടയിലിരുത്തി മൂലംനിമുക്കു ചുംബിച്ചാശ്ലേഷിച്ചു ചൊൽവിതും ചെയതു. മകളെ സീതെ നീയെന്നും ദുഃഖിയാതെയിരിക്കെയെന്നും നിന്നെ ഞാൻ സംഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും മധുരമായരുളി ചെയ്തു പിന്നെ സഭയിലിരിക്കും മഹാജനം കണ്ടിരിക്കെ സിംഹാസനവും ഭൂമിദൈവിയും സീതാദൈവിയൊടും കൂടെ ഭൂമിയിലമ്മാറു മറവിതും ചെയതു. അതുനെരം ബരവാസികൾ സീതാദൈവിയുടെ പതിവ്രതഭാവവുമാത്മശുദ്ധിയും കണ്ടു പെരിക വിസ്തൃയപ്പെട്ടു സീതാദൈവിയുടെ മൂലാവികൽ പുഷ്പവൃഷ്ടിയും ചെയ്താർ. പിന്നെ സഭയിലിരുന്ന മഹാഷിമാരും ബ്രാഹ്മണരും രാജാക്കന്മാരും രാക്ഷസപ്രവരന്മാരും വാനരവീരന്മാരും നഗരവാസിമുളം ജനപദവാസികളും കണ്ടു പെരിക വിസ്തൃയപ്പെട്ടു പറവിതും ചെയ്താർ. അതുനെരം മഹാരാജാവും സീതാദൈവിയുപകാരം ശപഥം ചെയ്തു

നതും കെട്ടു കെട്ടിരിക്കുന്നതും ഭൂമി പിളന്നൊരു സിംഹാസനത്തും പുറപ്പെടുന്നതുമതിന്മെൽ സർവ്വലോകശരണ്യയാകുന്ന ഭൂമിദേവി വെളിച്ചപ്പെട്ടെഴുന്നരുളിയതു സീതാദേവിയെ പിടിച്ചു മടിയിലിരുത്തി മുറകുപ്പിടിച്ചാശ്ലേഷിക്കുന്നതുമടനെ ഭൂമിയിലാമ്മാറു മാഞ്ഞരുളുന്നതും കണ്ടു ചക്രവർത്തിക്കു പൊരക്കുതാത ഭുവം പൊന്നു മുർച്ഛിച്ചു ഭുവമടക്കുതാഞ്ഞു സ്വപ്നനരം മുറയിടുവിതു. ചൈതു കണ്ണനീരാൽ നനയപ്പെട്ട ശ്രീമുഖമുടയനായി മെല്ലെ മെല്ലെത്തളച്ചുയെ പ്രാപിച്ചു ഇത്തികൊണ്ടു ചമച്ച സിംഹാസനത്തിന്മെൽ യജ്ഞത്തിന്നു ഭീക്ഷപുകിയിരിക്കുന്നുയെന്നാലങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്മെൽ നിന്നു വീഴുന്നുണ്ടൊയെന്നു തൊന്നുമാറു അറുളുവിലൊരു ഭണ്ഡുണ്ടല്ലോ യജ്ഞഭീക്ഷക്കു കൈയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുണ്ടുവൊന്നു, ആ ഭണ്ഡുമുന്നിപ്പിടിച്ചുവണ്ണമെ പ്രലാപിച്ചതും ചൈതു. എന്നെ കഷ്ടമെയെന്നുടെ ധർമ്മപതിയെ ഞാൻ നൊക്കിയിരിക്കവെ കാണപ്പെടാതെ വന്നു ചമഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവളെ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്യിച്ചു ശുദ്ധയാക്കി മഹാജനത്തിനുടെ വായടക്കി സംഗ്രഹിച്ചെന്തുടെ പ്രാണവല്ലഭയൊടും കൂടി സുഖിച്ചു വസിക്കാമെന്നു നിനച്ചിരിക്കുമളവിലിപ്രകാരമനുഭവം വന്നുകെന്നുമെന്നാലെന്നുടെ പ്രാണവല്ലഭയെ വെറിട്ടെങ്ങിനെ ഞാനിരിക്കുമാറുമെങ്ങിനെ പ്രാണനെ രക്ഷിക്കുമാറുമെന്നു നിനച്ചു പെരിക ഭുവിതനായിരിക്കുന്ന മഹാരാജാവിന്നു പൊരക്കുതാതെ തന്തിരുവടിയെ വലിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു

നൊന്ത കൊപം പൊന്നു മുർക്കിച്ച ഭൂമിയെവിടെ
 നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്നുടെ പ്രാണ
 വല്ലഭയെ നീയെന്നുടെ മുന്നിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോയ
 തു നിനച്ചാൽ കടുമെ പൊറുപ്പൊന്നുമല്ലായെന്നാലി
 കൊണ്ടുപോയതിന്നു നിന്നൊടു വഴക്കെനിക്കുണ്ടായ
 തെളക്കയുമാമെന്നുടെ ദൈവിയെ നീ കൊണ്ടുപോയ
 വണ്ണമെകൊണ്ടുവന്നു കാട്ടിത്തരികയും വെണമതു നീ
 ചെയ്യാത പക്ഷമെങ്കിൽ നിന്നക്കൊരിക്കലുമൊരുക്ക
 വുമില്ലായെന്നു വരുത്തുന്നുണ്ടു ഞാൻ മുന്നും ജനസ്ഥാ
 നത്തു നിന്നു എന്നെ വഞ്ചിച്ചു കട്ടെടുത്തു കൊണ്ടു
 പോയ രാവണനെ നിഗ്രഹിപ്പാൻ സമുദ്രം ചിറകെ
 ടിക്കടന്നു സമുദ്രമധ്യഗതമായിരിക്കുന്ന ലങ്കയെ പ്രാ
 പിച്ച് രാവണനെയും പുത്രന്മാരെയും ബന്ധുക്കളെയും
 ബാഘവന്മാരെയും കൂടക്കൊന്നൊടുക്കി സീതയെ
 വീണ്ടുകൊണ്ടെൻ ഞാനെന്നാലെന്നെ നിന്ദിച്ചെന്നു
 ടെ ധർമ്മപതിയെയെന്നുടെ മുന്നുന്നുഞാൻ കണ്ടിരി
 ക്കൊണ്ടുപോയ ദൈവിയെക്കൊണ്ടു വന്നു തരിക
 യും വെണം. ആയതെന്നിയെ കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നതി
 ല്ലായെങ്കിൽ വരുണാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ച ഭൂമിയെന്നൊ
 രു നാമമില്ലാതെ പവ്വതങ്ങളൊടുകൂടെ സമുദ്രമാക്കി
 കളയുന്നതുണ്ടു ഞാൻ. എന്നിപ്രകാരമരുളിച്ചെയ്തു
 തുക്കുൻ ചുക്കു കൊപിച്ചരുളുന്ന ശ്രീരാഘവചക്രവ
 ള്തിയെക്കണ്ടു അംബരമാഗ്നേ വിമാനത്തിന്മേൽ സ
 വ്വദൈവകളൊടുകൂടി നിന്നരുളുന്ന ബ്രഹ്മന്തിരുവടി
 യും നിരൂപിച്ച ചക്രവർത്തിയുടെ കൊപത്തെശ്ശമിപ്പി
 പ്പാനെന്തൊരുപായമുള്ളതെന്നു നിരൂപിച്ചു പൊടുന്നു

നവെ വിമാനത്തിന്മേൽ നിന്നിറങ്ങി നൈമിശാര
 ബും പ്രാപിച്ച യജ്ഞവാടകംപുക്കു മഹാരാജശ്രീ
 പത്രവത്തിയുടെ തിരുമുമ്പിലാമ്മാരെഴുന്നള്ളി മഹാ
 രാജാവെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ബ്രഹ്മന്തിരുവടി. മ
 ഹാനഭാവനായുള്ളൊരെ ജഗൽകന്താവെ സാക്ഷാൽ
 ശ്രീനാരായണമൂർത്തിയല്ലോ നിന്തിരുവടിയെന്നാൽ
 ഭൂവിപ്പാനും ശ്ലോകിപ്പാനുമൊട്ടും സംഗതിയുമില്ലാ
 പരമാത്മം നിരൂപിക്കുമ്പോൾ. ശ്രീവൈഷ്ണവഭാവ
 ത്തെ നിരൂപിച്ചരുളവെന്നും ഭഗവാനെ. ത്രൈലോ
 ക്യകണ്ടകനാകിയ രാവണൻ ദൈവകളെയും മഹാഷി
 മാരെയും പശുക്കളെയും ബ്രാഹ്മണരെയും ഉപദ്രവിക്ക
 കൊണ്ടു ഞാനും സകലദൈവഗുരും കൂടി ക്ഷീരാബ്ധി
 രീരത്തു വന്നു നിന്തിരുവടിയെ സ്മരിക്കവിഷയമായി
 നിന്തിരുവടിയും വെളിച്ചപ്പെട്ടു കണ്ടതെന്നും ഞങ്ങ
 ളും തൊഴുതു നമസ്കരിച്ചറിയിപ്പുതും ചെയ്തു. ദൈവന്മാ
 രാലും ഭാനവന്മാരാലും യക്ഷന്മാരാലും കിന്നരന്മാരാ
 ലും സിദ്ധവിദ്യാധരചാരണരാലും പന്നഗപക്ഷികളാ
 ലും മനുഷ്യരെന്നിയെ മാരാരുമെന്നെക്കൊല്ലരുതെന്നു
 വരുംകൊണ്ടാനിരാക്ഷസരാജാവു രാവണൻ. പിന്നെ
 മനുഷ്യക്കു കൊല്ലാവിതെന്നു ഞങ്ങളറിയിപ്പുതും
 ചെയ്തു. പിന്നെ സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൃതനാകിയ
 ഭരതമഹാപത്രവത്തിയും പുത്രാത്മമായി യജ്ഞം ചെയ്തു
 നൊന്നെന്നാൽ ഭരതമനു പുത്രനായവതരിച്ചു രാവ
 ണനെക്കൊന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചരുളവെന്നെന്നറി
 യിച്ചുകാലത്തു നിന്തിരുവടിയും പ്രീതിപെട്ടരുളി
 ച്ചെയ്തു ഞാനവുണ്ണും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും പിന്നെ ശ്രീ

ഭഗവതിയെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു നിന്തിരുവടി.
 നീയും പൊയി ഭൂമിയിൽ പിറക്കണം, നിന്മൂലമാ
 യിത്താൻ രാവണനെക്കൊല്ലുമാറായും വരണം. പി
 നെ സൂര്യവംശത്തിങ്കൽ നിന്നാൽ സന്തതിയുണ്ടാക്ക
 യും വെണമെന്നരുളിച്ചെയ്തുവല്ലോ. എന്നാൽ ശ്രീ
 തയായി അയൊനിജയായവതരിച്ചതും ശ്രീഭഗവതി
 യല്ലോ. പിന്നെയവന്തിരുവടിയവതരിച്ച കാര്യം
 സാധിച്ചൊടുക്കുമായതിനുന്നമെ അയൊനിജയായി
 ജ്ജനിച്ചവളവിടയങ്ങു ലയിപ്പിതും ചൈത സ്വർഗ്ഗ
 ത്തെ പ്രാപിപ്പിതും ചൈതാരം. എന്നാൽ നിന്തിരുവ
 ടിയും സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരകർത്താവായ ശ്രീനാ
 രായണസ്വാമിയല്ലോ നിന്തിരുവടിയെന്നാൽ ശ്രീ
 വൈഷ്ണവഭാവത്തെ ഒരു മുഹൂർത്തകാലം നിരൂപിച്ച
 രുളവെണം സ്വാമിയെന്നാൽ നിന്തിരുവടിയവതാരം
 ചൈത കാര്യമെല്ലാം സാധിച്ചരുളിയല്ലോ സ്വാമി
 യെനി കഴറക്കാലവും കൂടെ മാന്ദന്ദഭാവത്തൊടി
 റിക്കവെണം പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തെപ്രാപിച്ചരുളി ശ്രീഭ
 ഗവതിയൊടു കൂടിസ്സുഖിച്ചരമിച്ചരുളുക സ്വാമിയെ
 നരുളിച്ചെയ്തു മറഞ്ഞരുളി ബ്രഹ്മന്തിരുവടി. പിന്നെ
 ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയും മെല്ലെ മെല്ലെ കൊപമടക്കി
 ശ്രീവാത്മീകീമഹർഷിയെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു. ഭഗ
 വാനെ നിന്തിരുവടിയാൽ ചമക്കപ്പെട്ട ശ്രീരാമായ
 ണചരിതമാർ കാണുവു പാടി കെട്ടെനല്ലോ, ഉത്ത
 രാരാമായണവും പാടിക്കെട്ടുവല്ലോ. ഇനി ഭവിച്ചു
 രാമായണമുണ്ടല്ലോ നിന്തിരുവടിയാൽ ചമക്കപ്പെട്ട
 തുമെന്നാലായതും പാടിക്കെട്ടുപാനിഷ്ടിക്കണെൻ.

എന്നാലിന്നുസമയമാകുകൊണ്ടു നാളെയെതിരവെ
 വന്നു പാടുകയും വെണമെന്നാലിന്നു ചെന്നു തങ്ങും
 തങ്ങുംക്കുള്ള പണ്ണശാലയെ പ്രാപിച്ചു വസിച്ചു നാ
 ഭുജ്യലഭനവാളെല്ലാവരുമെഴുന്നരുളുകയും വെണമെ
 ന്നരുളിച്ചെയ്യുവിടയും കൊടുത്തു പിന്നെ വസിഷ്ഠമ
 ഹഷിയൊടും മന്ത്രിവക്ത്രത്തൊടും ഭാതാക്കന്മാരൊടും
 കൂടി തന്തിരുവടിയുടെ പുത്രന്മാരാകിയ കശലവ
 ന്മാരുടെ കൈയും പിടിച്ചു യജ്ഞശാലയിലാമ്മാരൊ
 ഴുന്നരുളി വസിച്ചുനൂതനാത്രികഴിഞ്ഞു പിററന്നാളെ
 തിരവെ സഭയിലാമ്മാരൊഴുന്നരുളി പുകുവത്തി. അ
 ത്തനെയും ശ്രീവാത്സീകീമഹഷിയും മറ്റുള്ള മഹ
 ഷിമാരും ബ്രാഹ്മണരും രാജാക്കന്മാരും വാനരന്മാ
 രും രാക്ഷസരുമെല്ലാമും വന്നൊത്തുകൂടിയതുനെ
 നും ശ്രീവാത്സീകീമഹഷിയൊടരുളിച്ചെയ്യു പുകുവ
 ത്തി. ഭഗവാനെ ഭവീഷ്യരാമായണകഥ പാടു
 വാനരുളിച്ചെയ്യുകവെണമെന്നരുളിച്ചെയ്യുകൊടു അരു
 ളിച്ചെയ്യു ശ്രീവാത്സീകീഭഗവാൻ. മഹാരാജാവെ
 ഭവീഷ്യരാമായണഗീതം പാടുമ്പോൾ പലർ കൈ
 കൂപ്പാടവതു യോഗ്യമല്ലോ, വസിഷ്ഠമഹഷിയും ബ്ര
 ഹ്മഷിമുഖ്യന്മാരും ഞാനും നിന്തിരുവടിയുമെ കൈ
 കാവിതെന്നരുളിച്ചെയ്യു പിന്നെ ജനവജ്ജ്യസ്ഥല
 ണ്ണെ പ്രാപിച്ചു ഭവീഷ്യരാമായണകഥയും കശലവ
 ന്മാർ പാടുവിതും ചെയ്താർ. പതിനായിരത്താണ്ടു
 പുകുവത്തി രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു പിന്നെ
 മാനുഷഭാവം വിട്ടു സകലലോകശരണ്യനാകുന്ന വിഷ്ണു
 രൂപം സംഗ്രഹിച്ചു സ്വർഗ്ഗലോകം പ്രാപിപ്പൊളമുള്ള

ഭവിഷ്യരാമായണമാകുന്ന ശ്രീകഥയെപ്പാടി ഉപസം
 ഹരിപ്പതും ചെയ്താർ കശലവന്മാർ. അതുകെട്ടു ബ്രഹ്മ
 ഷിമുഖ്യന്മാരും വളരെ പ്രീതിപെട്ടരുളവിതും ചെയ്
 താർ. മൂന്നും ബ്രഹ്മന്തിരുവടിനൂറായിരം ഗ്രന്ഥം ചമച്ചി
 തു. അതിനെ ബ്രഹ്മലോകത്തുനിന്നുപാദം പാടിക്കെ
 ട്വെന്നല്ലൊ. ഇപ്പോൾ ശ്രീരാത്മീകീയാൽ ചമക്കപ്പെട്ട
 പ്രബന്ധാരാമായണവും പാടിക്കെട്ടുവല്ലൊ. എന്നാൽ
 തങ്ങളിലെതുമൊരു ഭേദമെന്നിയെ രണ്ടും സൂക്ഷ്മ
 മൊത്തിട്ടിരിക്കുന്നിതുമെന്നരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെ ശ്രീ
 രാഘവശ്വകുവർത്തിക്കാശീർവാദമരുളിച്ചെയ്തു ബ്രഹ്മഷി
 മുഖ്യന്മാരും ബ്രഹ്മലോകം നോക്കിയെഴുന്നള്ളവിതും
 ചെയ്താർ. പിന്നെയശ്വമേധം ചെയ്തൊടുക്കി അ
 ശ്വമേധത്തിന്നു യുദ്ധത്തൊടു കെട്ടിയ കുതിരയെക്കൊ
 ണ്ടു ദൈവകൾക്കു പ്രീതി വരുമാറു അടുത്തവണ്ണം മറ്റൊ
 മിപ്പതും ചെയ്തു മഹാഷികൾക്കും ബ്രാഹ്മണക്കും പ്രീതി
 വരുമാറു ഭക്ഷിണയും ചെയ്തു പിന്നെ കർമ്മികൾക്കും
 പരികർമ്മികൾക്കുമടുത്തവണ്ണം ഭക്ഷിണ ചെയ്തൊടു
 ക്കി പിന്നെ അവഭൂതസ്നാനവും ചെയ്തു വസിഷ്ഠമഹ
 ഷിയൊടുരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീരാഘവശ്വകുവർത്തി. ഭഗവാ
 നെ ഞാൻ നാശമേധം ചെയ്യണമെന്നു കല്പിച്ചിരി
 ക്കുന്നുതെന്നാൽ അതിനെച്ചെയ്യിച്ചരുളുവെന്നെന്ന
 രുളിച്ചൈത കാലത്തു ചക്രവർത്തിയെ നോക്കിയരുളി
 ച്ചെയ്തു വസിഷ്ഠമഹഷിയും. കെൾക്കു മഹാരാജാവെ
 പത്തശ്വമേധം ചെയ്തു തൊണ്ണൂറു അശ്വമേധത്തി
 നു വെണ്ടുന്ന ഭാനവും ചെയ്തുതാകാ. യാതൊരു
 കൃതവും ചെയ്യുന്നതും ഭാനം ചെയ്യാനായിക്കൊണ്ടു

ന്നാൽ തൊണ്ണൂറുശ്വമേധത്തിനും ഭാനും ചൈത്ര
 പത്തുശ്വമേധം ചൈത്ര അതിനടുത്ത ഭാനവും ചൈ
 താൽ നൂറുശ്വമേധം ചൈതതിനൊടൊക്കുമെന്നിപ്ര
 കാരം മഹഷിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ചക്രവർത്തിയും തെ
 ലിത്ത മാനസനായി പിന്നെയുമൊമ്പതുശ്വമേധം
 അടുത്തുവണ്ണമെ ചൈതൊടുകി മഹാഭാനവും ചൈ
 തൊടുകിയെന്നാൽ പത്ത്സഹിതനായി വെണമല്ലോ
 യാതൊരു കൂതവും ചൈവാനതിനൊ സീതാദേവി
 മറഞ്ഞരുളിനാളല്ലോ പിന്നെ മറ്റൊരുത്തിയെ വി
 വാഹം ചൈതമില്ലാ യജ്ഞം ചെയ്യുമ്പൊഴെന്നാ
 ലൊരൊരൊ യജ്ഞത്തിന്നൊരൊരൊ സീതാദേവി
 യെ പൊൻകൊണ്ടുവയവത്തൊടും കൂടിച്ചമച്ചു അതതു
 യജ്ഞത്തിന്നപ്പൊളപ്പൊൾ ബ്രാഹ്മണർ പകത്തു കൊ
 ടുപ്പിച്ചുംചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ യജ്ഞമെല്ലാം ചൈതൊടുകി
 ന്നെയെളിഞ്ഞ മാനസനായി പിന്നെ സുഗ്രീവാദി
 വാനരന്മാരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു മധുരമായരുളിച്ചെയ്
 തു സംഭാവിച്ചു നീ നിന്നുടെ വാനരസൈന്യത്തൊ
 ടും കൂടി പൊയി കിഷ്കിന്ധയെ പ്രാപിച്ചു ധർമ്മം
 പിഴയാതെ രാജ്യം പാലിച്ചു വസിക്കയെന്നരുളി
 ചൈത്ര വിടയും കൊടുത്തു, പിന്നെ ധർമ്മാത്മാവാ
 കിയ ശ്രീവിഭീഷണനെ വിളിച്ചു സംഭാവിച്ചു മധു
 രമായരുളിച്ചെയ്തു നീയും നിന്നുടെ രാക്ഷസസൈ
 ന്യത്തൊടും കൂടി പൊയി നിന്നുടെ കലരാജധാനി
 യെ പ്രാപിച്ചു ധർമ്മം പിഴയാതെ രാജ്യപരിപാലനം
 ചൈത്ര സുവിച്ചു വസിക്കയെന്നരുളിച്ചെയ്തനുജ്ഞയും
 കൊടുത്തു, പിന്നെ മഹഷിമുഖ്യന്മാരെയും ബ്രാഹ്മണ

റെയും വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു ഭവാനാരെ നിങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങളുടെയാശ്രമം നൊക്കിയെഴുന്നള്ളുവൊയാകായെന്നരുളിച്ചെയ്തനജ്ഞയും കൊടുത്തു, പിന്നെ വസിഷ്ഠവാമദൈവാദിപുരരാഹിതരൊടും ലക്ഷ്മണഭരതശത്രുഘ്നന്മാരൊടും പുത്രരൊടും സുമന്ത്രാദ്യമാത്മവർത്തൊടും മിത്രബന്ധുബന്ധവന്മാരൊടും കൂടി നൈമിശാരണ്യത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൃതന്മാരാകിയ രാജാക്കന്മാരുടെ കലരാജധാനിയാകിയ തിരുവയൊദ്ധ്യയെ പ്രാപിച്ചു വസിച്ചരുളുവിതും ചെയ്തു. പിന്നെ ശത്രുഘ്നകുമാരനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. നീ പൊയി മധുരാപുരിയെ പ്രാപിച്ചു രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തയെന്നരുളി വിടയും കൊടുത്തു പിന്നെ പരിവാരജനപരിവൃതനായി രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു സുഖിച്ചു വസിച്ചു ബ്രാഹ്മണരെയും ക്ഷത്രിയരെയും വൈശ്യരെയും ശൂദ്രരെയും അടുത്തവണ്ണം പരിപാലിച്ചു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു പിഴയാതെ നിർത്തിസ്സുഖിച്ചു വസിച്ചരുളി ചക്രവർത്തി. പിന്നെയൊ ചക്രവർത്തിയുടെ രാജ്യപരിപാലനകാലത്തു അനാവൃഷ്ടിയില്ലാ ഭൂഭിക്ഷമില്ലായെങ്ങുമൊരുപദ്രവമില്ലാ ചൊരഭയമില്ലാ ബാലമരണമില്ലാ പരാനുകാക്ഷിതമില്ലാ പരദാരകാക്ഷിതമില്ലാ അതു നീക്കി വിട്ടയിക്കുമില്ലാ ജനങ്ങളന്യോന്യം രഞ്ജിച്ചല്ലാതെ തമ്മിൽ സ്തബ്ധമില്ലാ. വൃക്ഷങ്ങൾ പൂഷിച്ചാലും കായിച്ചാലും അതിസപരമുണ്ടാം. തങ്ങളിലാക്കും യാചനവുമില്ലാ. സസ്യങ്ങളും ധനധാന്യങ്ങളും പെരിക പുഷ്ടിയുണ്ടായി ധർമ്മീലരായിസ്സുഖിച്ചു വസ്സിപ്പതും ചെയ്താർ.

ഇപ്രകാരം രാജ്യം പഷ്ടിവെപ്പിച്ചു ചക്രവർത്തി സുഖിച്ചു വസിക്കുകാലം ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ ഉഴമ്മിള പെറ്റിരിവർ കുമാരന്മാരുണ്ടാവിതും ചെയതു. അതിൽ മുത്തവന്നു നാമധേയം തക്ഷകനെന്നും രണ്ടാമവന്നു നാമധേയം ഛത്രകേതുവെന്നും ഇങ്ങിനെ ഇരിവരുടെ നാമധേയം. പിന്നെ ശ്രീഭരതൻ മാന്ധവിയാകുന്ന ധർമ്മപത്നി പെറ്റിരിവർ പുത്രന്മാരുളവാവിതും ചെയ്താർ. അതിൽ മുത്തവന്നു നാമധേയം സുബാഹുവെന്നും രണ്ടാമവന്നു നാമധേയം ശൂരസേനനെന്നും പെർ. പിന്നെ മൂന്നാമതു ശത്രുഘ്നന്റെ ശൂതകീർത്തിയാകുന്ന ധർമ്മപത്നി പെറ്റിരിവർ കുമാരന്മാരുളവാവിതും ചെയ്താർ. അതിൽ മുത്തവന്നു നാമധേയം അംഗദനെന്നും രണ്ടാമവന്നു നാമധേയം ചന്ദ്രകേതുവെന്നും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാവരുമായിപ്പുഷ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു കൈകയവിഷയത്തിങ്കൽനിന്നു കൈകയരാജാവു യുധാജിത്തിൻപൊക്കൽനിന്നു ഗമ്യനാകുന്ന മഹഷിയെഴുന്നരുളി തിരുവയൊലുയരെ പ്രാപിച്ചുകാലം ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തിയും മഹഷിയെ പുഷ്പിച്ചു സംഭാവിച്ചരുളിയതും മഹഷിയുമരുളിച്ചെയ്തു. കൈക്കു മഹാരാജാവെ സിന്ധുവിഷയത്തിങ്കൽ അനൈകമായിരം ഗന്ധർവ്വന്മാർ വന്നു പുകുകൊണ്ടുവരാൽ പെരികു ഉപദ്രവം ചെയ്തിട്ടു നാട്ടിലുള്ള ജനത്തിന്നു കടിയിരിപ്പാൻ വിഷമമായിട്ടിരിക്കുന്നുതെന്നാൽ അവരെ വെട്ടിക്കൊന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കവെന്നെന്നരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തിയും ഭരതനേ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു. ഭരതാ നീ പുത്ര

രൊടും കൂടപ്പൊയി ഗന്ധവൃന്ദാരെക്കൊന്നു സിന്ധുവി
 നുടെ രണ്ടു ഭാഗത്തുമൊരൊ നഗരം ചമച്ചു നിന്നുടെ
 പുത്രരെയവിടെ കടിയിരുത്തിപ്പൊരുവൊയാകായെ
 ന്നുള്ളിപ്പെട്ടു ആനന്തർകുതിരകാലാളാകിയ പട
 യും കൊടുത്തു യാത്രയാക്കി നമുക്കു മാതൃലനാകുന്ന
 യുധാജിത്തിനുടെ ഉപദ്രവം തീർത്തുപൊരുക്കയെന്നു വി
 ടകൊടുത്തുള്ളി ചക്രവർത്തി. അതുനേരം ഭരതനും ത
 നുടെ പുത്രരൊടും പടയൊടും കൂടി ശ്രീരാഘവചക്ര
 വർത്തിയെ വലത്തുവെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതു വിട
 കൊണ്ടു പോയി സിന്ധുവിങ്കൽ ചെന്നു പക്ഷ ഗന്ധ
 വൃന്ദാരെയടങ്ങക്കൊന്നൊടുക്കി രണ്ടു ഭാഗത്തും രണ്ടു
 നഗരവും ചമച്ചു ആനന്തർ കുതിര കാലാളാകിയ പ
 ടയെല്ലാമിരിവർക്കുമൊരുപൊലെ വെച്ചൊര കൊ
 ടുത്തു നിങ്ങളിരിവരുമൊരിക്കലുമൊരു വിരോധം
 വരാതെ ബുദ്ധിയൊത്തിരിപ്പിൻ മക്കളെയെന്നു
 ളിപ്പെട്ടു പിന്നെ ഐയാണ്ടവരാടുകൂടിയവിടെ
 വസിപ്പതും ചൈതൂ പിന്നെ ചൊന്നു തിരുവയൊ
 ല്യാപുരി പക്ഷ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു നമ
 സ്കരിച്ചു വൃത്താന്തമെല്ലാമറിയിച്ചു വസിപ്പതും ചൈ
 താൻ ശ്രീഭരതകുമാരൻ. പിന്നെ വസിഷ്ഠമഹർഷി
 യെന്നൊക്കിയരുളിപ്പെട്ടു ചക്രവർത്തി. ഭരതകുമാര
 നുടെ പുത്രൻ രണ്ടു നഗരവും രാജ്യവും ചമച്ചു കൊടു
 ഞ്ഞെല്ലൊയെന്നി ലക്ഷ്മണകുമാരനുടെ പുത്രരിരിവ
 ര്ക്കുമെവിടെ രാജ്യം കൊടുക്കാവിതെന്നുള്ളിപ്പെട്ടുത
 കാലത്തു അരുളിപ്പെട്ടു വസിഷ്ഠഭഗവാൻ. ഇവിടക്കു
 കെഴുക്കൻദിക്കിൽ സമുദ്രതീരത്തുണ്ടുകനഖലമെന്നൊരു

ദേശമവിടയുള്ള കാട്ടാളരെക്കൊന്നു പാഴാക്കിക്കു
 ളയാതെ അവിടം കൊടുപ്പിതൊരുത്തൻ, പിന്നെ
 പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്രതീരത്തുണ്ടൊരു ദേശമവിടച്ചില
 മെല്ലെരിരിക്കയാലെ പാഴായിട്ടിരിക്കുന്നതു അവരെ
 കൊന്നവിടെ കൊടുക്കണമൊരുത്തനെനിപ്രകാരമ
 തളിച്ചെടുത്തു മഹഷിമുഖ്യൻ. . അതു കെട്ടു ചക്രവർത്തി
 യും ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുതളിച്ചെടു
 ത്തു. ലക്ഷ്മണൻ നീ കിഴക്കെസ്സമുദ്രതീരത്തു പടയൊടും
 കൂടച്ചെന്നു കാട്ടാളരെക്കൊന്നു അഗതിയെന്നൊരു
 നഗരം ചമച്ചു തക്ഷകനെയവിടെ കുടിവെച്ചുറപ്പി
 ച്ചു പിന്നെ പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്രതീരത്തും പടയൊ
 ടും കൂടച്ചെന്നു അവിടെയുള്ള മെല്ലെരെ കൊന്നൊ
 ടുക്കി ചന്ദ്രമതിയെന്നൊരു നഗരം ചമച്ചു അവിടെ
 ഹരതുകെതുവിനെ രാജാവാക്കിയിരുത്തിച്ചുറപ്പിച്ചു
 പൊതുകയെന്നതളിച്ചെടുക്കെട്ടു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാര
 നും പുറപ്പെട്ടാനന്തർകുതിരകാലാളായ പടയൊടും
 പുത്രരൊടും കൂടപ്പൊയി കിഴക്കെ സമുദ്രതീരത്തെ പ്രാ
 പിച്ച് കാട്ടാളരെക്കൊന്നൊടുക്കി അഗതിയെന്നൊരു
 നഗരം ചമച്ചു തക്ഷകനെ കുടിയിരുത്തി രാജാവാക്കി
 യഭിഷേകം ചെയ്തു ആനന്തർകുതിരകാലാളാകുന്ന
 പടയും കൊടുത്തു ഒരു സംവത്സരമവിടെ വസിച്ചു
 റപ്പിച്ചു പിന്നെ പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്രതീരം പ്രാപിച്ചു
 മെല്ലെരെയെല്ലാം കൊന്നു അവിടെ ചന്ദ്രമതിയെ
 ന്നൊരു നഗരം ചമച്ചു ഹരതുകെതുവിനെകുടിയിരു
 ത്തി രാജാവാക്കി വാഴിച്ചു ആനന്തർ കുതിരകാലാ
 ളാകിയ പടയും കൊടുത്തുറപ്പിച്ചു ഓരാണ്ടവിടയും

വസിച്ചു പിന്നെ അവിടെ നിന്നു പൊന്നു തിരുവ
യൊദ്ധ്യാപുരി പുകു ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെക്ക
ണ്ടു നമസ്കരിച്ചു വൃത്താന്തമെല്ലാമറിയിച്ച ശ്രീലക്ഷ്മ
ണകുമാരനും.

പിന്നെ മഹാരാജാവുമടുത്തവണ്ണമെ ധർമ്മത്താ
ലെ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു പതിനൊരായിര
ത്താണ്ടു കഴിഞ്ഞുവിലക്കാലത്തു ഇന്ദ്രാദിവൈകുള
ല്ലാരുമൊത്തു നിരൂപിച്ച ഭഗവാൻ ശ്രീനാരായണസ്വാ
മി ഭഗരഥൻ പുത്രനായവതരിച്ചു അവതാരകാൽമെ
ല്ലാം സാധിച്ചുവല്ലോ എന്നാലെനി സ്വപ്നത്തിനെ
ഴുന്നള്ളിച്ചു കൊടുവാൻതൊരുപായമുള്ളതെന്നല്ലാ
തും കൂടിച്ചെന്നു ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയെക്കണ്ടു തൊഴുതറി
യിപ്പതും ചെയ്താൻ. ഭഗവാനെ പന്നഗശായി പരമ്പു
രുക്കൊത്തമനാകിയ ശ്രീനാരായണമുന്തി വൈകുള
യും മഹാഷിമാരെയും രക്ഷിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു ഭഗരഥ
പുത്രനായി ശ്രീരാമരൂപനായവതരിച്ചുതളിയല്ലോ
പിന്നെ അവതാരകാൽമെല്ലാം സാധിച്ചുതളിയെന്നി സ്വ
പ്നത്തിനെഴുന്നള്ളിച്ചു കൊടുവാൻള്ളതിനെ ചിന്തിച്ചു
കൊടുകവെന്നമെ സ്വാമിയെന്നവരുണത്തിച്ച കാല
ത്തു ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയും നിരൂപിച്ചു കാലനെ വിളിച്ചു
കൊണ്ടുതളിച്ചെല്ലേ. മഹാനഭാവനായുള്ളൊവെ കാ
ലാ നീ പൊയി ഭൂമിയിലാമ്മാറു തിരുവയൊദ്ധ്യാപു
രിയിലകംപുകു ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടുണ
ത്തിക്കവെന്നമവതാരകാൽമെല്ലാം ചെയ്തുവല്ലോ എ
നി താമസിയാതെ സ്വപ്നത്തിനെഴുന്നരുടുകവെന്ന

മെന്നറിയിക്കയെന്നു ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയരുളിച്ചെയ്യ
 കെട്ടു ധർമ്മരാജാവും ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയെ തൊഴുതു ച
 റപ്പെട്ടു കാലനുമൊരു താപസവേഷമവലംബിച്ചു തി
 രുവയൊല്പാപരിയിലകംപുകു സഭാഭാരത്തിൽ
 ചെന്നു നിന്നവിട നിൽക്കുന്ന ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെ
 നൊക്കിച്ചൊല്ലുവിതും ചെയതു. കെറുക്കു ലക്ഷ്മണകു
 മാരാ ഞാനതിബലനാകുന്ന മഹഷിയയച്ചു വന്നെൻ.
 ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു മഹഷിയരുളിച്ചെയ്യതയച്ചു കാ
 യ്മെല്ലാം ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടറിയിപ്പാൻ വന്നിതുമെ
 ന്നാൽ ആയതുകൊണ്ടു ലക്ഷ്മണാ നീ ചെന്നെന്നുടെ
 വരവിനെയറിയിക്കയെന്നു ചൊല്ലുകെട്ടു ശ്രീ ലക്ഷ്മ
 ണകുമാരനും അമ്മഹഷിയെ നമസ്കരിച്ചു പൊയി
 സഭാമണ്ഡപത്തിലിരുന്നരുളുന്ന ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു
 തൊഴുതറിയിപ്പതും ചെയ്താൻ. മഹാരാജാവെയൊ
 രു മഹഷിയുണ്ടു സഭാഭാരത്തിങ്കലേഴുന്നരുളി നിൽ
 കുമതുമെന്നാലവന്തിരുവടി അതിബലനാകുന്ന മഹ
 ഷിയരുളിച്ചെയ്യതയച്ചെഴുന്നരുളിപൊൽ നിന്തിരുവ
 ടിയെക്കണ്ടു ചില കായും പറയണ്ടതുണ്ടുപൊലെന്നു
 ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു ചക്രവ
 ള്തിയുമരുളിച്ചെയ്യതു. നീ ചെന്നു മഹഷിയെ കൂട്ടി
 കൊണ്ടു വരികയെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു
 ലക്ഷ്മണകുമാരനും ചെന്നു മഹഷിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
 സഭാമണ്ഡപത്തിലകത്തു പൂവിതും ചെയ്താൻ. അതു
 നേരം ചക്രവർത്തിയും സിംഹാസനത്തിന്മേൽ നിന്നൊ
 ഴുനീറാ മഹഷിയെ നമസ്കരിച്ചു അഗ്ഗ്വപാദ്യാച
 മനീയമായിരിക്കുന്ന പൂജാസാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടും വ

നന്നമസ്താരാദികളെക്കൊണ്ടും പൂജിച്ച മഹഷികൾ
 കിരിപ്പാൻ യോഗ്യമായ സിംഹാസനം കൊടുത്തിരു
 ന്നരുളിയപ്പോൾ ചക്രവർത്തിയും മഹഷിയെ തൊഴു
 തപ്രകാരമെ സിംഹാസനത്തിന്മേലിരുന്നരുളുവിതും
 ചെയ്തു പിന്നെയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്തു
 ഭഗവാനെയെന്നരുളിയ കാര്യമെന്നാലായരുളി
 ച്ചെയ്യുകയും വേണമെന്നരുളിച്ചെയ്തിതു കാലനാകുന്ന
 മഹഷിയും. കെൾക്ക മഹാരാജാവെ ഞാനും നിന്തി
 രുവടിയുമായി പരമരഹസ്യമായി പറയെണ്ടുമൊ
 രു കാര്യമാകയുമുണ്ടു, എന്നാലിപ്പോൾ സഭയിലുള്ള
 ജനത്തെയെല്ലാരെയും പുറത്തു പറഞ്ഞാക്കി ലക്ഷണ
 നും കെളാതെ പറയും വേണമത്രയുമല്ല നമ്മിൽ പ
 രയെന്നെരമൊരുത്തൻപൊലുംവന്നു കെൾക്കു താൻ
 കാണു താൻ ചെയ്കിലപ്പൊഴുവനെ വധിക്കുവെന്ന
 മങ്ങിനെയിരിപ്പൊരു നിണ്ണയമുണ്ടെങ്കിലെ ഞാൻ പ
 രയെന്നിതുമെന്നു മഹഷിയരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ചക്രവർത്തി
 യും ഞാനവുണ്ണമെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു പ്രതിജ്ഞയും
 ചെയ്തെല്ലാരെയും പുറത്തുനിർത്തി ലക്ഷണനെ പോ
 രത്തിങ്കൽ കാവലും നിർത്തിയാരെയുമകത്തു കടത്താ
 യെന്നമരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. അതുനേരം ശ്രീല
 ക്ഷണകുമാരനും ഗോപുരപുരത്തിങ്കലാരെയും കട
 ത്താതെ കാവലുമായി നില്പിതും ചെയ്താൻ. പിന്നെ
 മഹഷിയായി വന്ന കാലനും ചക്രവർത്തിയൊടറിയി
 പ്പതും ചെയ്താൻ. കെൾക്ക മഹാരാജാവെ ഞാന
 തിബലനെന്നു ചൊല്ലിയതു ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയെയെ
 ന്നാൽ ബ്രഹ്മന്തിരുവടി ചൊല്ലാലിവിടെക്കു വന്നതു

മെന്നാൽ ഞാൻ യമധർമ്മരാജാവെന്നറിക മഹാരാ
 ജാവെ. നിന്തിരുവടി സകലലോകകർത്താവാകുന്ന
 വിഷ്ണുഭഗവാനല്ലോ എന്നാൽ മാനുഷഭാവംകൊണ്ടു
 തിരുവുള്ളത്തിലറിയാതെയിരിക്കുന്നതുമെന്നാലി ബ്ര
 ഹ്മണിരുവടിയരുളിച്ചെയ്യവയെല്ലാം ഞാനെ
 ന്നാട മുഖംകൊണ്ടറിയിക്കുന്നെൻ മഹാനഭാവനായു
 ള്ളൊപെയെന്നുണർത്തിച്ചു പിന്നെയുമുണർത്തിച്ചു കാല
 മുനി. എങ്കിലൊ മുന്നമെകാണുവമായിരിക്കുന്ന കാല
 ത്തു നിന്തിരുവടിയുടെ നാഭിപത്മത്തിൽ നിന്നല്ലോ
 ഞാനുമുളനായതും, പിന്നെ സൃഷ്ടികർത്താവായെന്നെ ക
 ളിച്ചതും നിന്തിരുവടിയല്ലോ. ഞാനമിന്ദ്രാദിവൈക
 ളും കൂടി രാവണനെക്കൊന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാനും
 ദശരഥപുത്രന്തിക്കു പുത്രനുണ്ടാവാനും കാരണമായി
 നിന്തിരുവടി ദശരഥരാജാവിന്നു പുത്രനായി ശ്രീരാമ
 രൂപനായവതരിച്ചുവല്ലോ, അവതാരകാർയ്യവും സാ
 ധിച്ചു. എന്നാൽ സർവ്വലോകശരണ്യനാകുന്ന ശ്രീനാ
 രായണസ്വാമിയെന്നറിഞ്ഞാടങ്ങുക ഭഗവാനെ. മുന്ന
 മെല്ലാനാളും ഞങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാനായിക്കൊണ്ടൊരൊ
 രൊ കാലത്തൊരൊരൊ ജാതി രൂപമായവതാരം
 ചെയ്തു രക്ഷിച്ചു കൊണ്ടുവല്ലോ. മുന്നമിരണ്യകശി
 പുവെന്നൊരസുരരാജാവുളനായി ദൈവകളെയും മഹ
 ഷിമാരെയും ബ്രാഹ്മണരെയുമുപദ്രവിച്ചുകൊള്ളുമവ
 നെന്നൊടു പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും മനുഷ്യരുമാരുമക
 ത്തുനിന്നും പുറത്തുനിന്നും ആകാശത്തുനിന്നും ഭൂമിയിൽ
 നിന്നും രാവു പകലും കൊല്ലരുതെന്നെന്നു വരും
 കൊണ്ടു പിന്നെയതു കാരണമായി നിന്തിരുവടി നര

സിംഹരൂപമായവതരിച്ച രാവു പകലുമെന്നിയെ
 ആകാശത്തും ഭൂമിയിലും സംബന്ധിക്കാതെ ആയുധം
 കൊണ്ടുമല്ലാതെ സന്ധ്യാസമയമകത്തും പുറത്തുമല്ലാ
 തെ ഉമ്മാപ്പടിമെലിറങ്ങു തന്തിരുവടിയുടെ തുത്തട
 മെൽ വെച്ചു കൂത്തു കൊടിയവനായി വജ്രസമമാകുന്ന
 നഖങ്ങളെക്കൊണ്ടിരണ്യകശിപുവിനുടെ ഹൃദയം ക
 ത്തിപ്പിളർന്നു കടൽമാലയെടുത്തണിഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ര
 ക്ഷിച്ചരുളിയല്ലോ ഭഗവാനെ. പിന്നെയവന്റെ വംശ
 ത്തിൽ മഹാബലിയെന്നൊരസൂരൻ വന്നുളവായാനവ
 ന് തൈലോക്യമെല്ലാം പറഞ്ഞു തനിക്കാക്കിക്കൊണ്ടു
 നടത്തി ഞങ്ങളെയെല്ലാമുപദ്രവിച്ചു വാഴുമളവിലവ
 നൊരു യജ്ഞംചെയ്യുമതുകാലം നിന്തിരുവടിയും കാ
 ശ്യപപ്രജാപതിയുടെ ഭാര്യയാമദിതിവരറിലൊരു
 കൂറമാണിയായവതരിച്ച മഹാബലിയെച്ചെന്നു ക
 ണ്ടെനിക്കു ചമതയിടുവാനെന്നുടെ കാൽക്കു മൂവടി
 ദേശം ഭൂമി തരവെന്നുമെന്നിരുന്നതുനേരം ധർമ്മാത്മാ
 വായ മഹാബലിയും പെരികച്ചിരിച്ചു ചൊൽവിതും
 ചെയ്താൻ. രാജ്യമെങ്കിലും ദ്രവ്യമെങ്കിലും യാചിച്ചു
 ചെങ്കിൽ തരായിരിന്നു ആയെതെന്നിയെയൊരു പറ
 വെങ്കിലായതും പെരിക വെണ്ടുവൊന്നാകയുമുണ്ടു.
 ആയതുമെന്നിയെ മൂവടി ദേശമെ വെണ്ടുവെങ്കിലായ
 തുത്തരാമെന്നു ചൊല്ലിയതുനേരം രണ്ടു ശ്രീപാദംകൊ
 ണ്ടുധർമ്മശീലനായ മഹാബലിയെക്കൊല്ലാതെ പാതാ
 ഉലൊകത്താക്കി ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചരുളിയല്ലോ ഭഗ
 വാനെ. പിന്നെ രാവണനെക്കൊൽവാനവതരിച്ച രാ
 വണനെക്കൊന്നു സൂര്യവംശത്തിൽ സന്തതിയുമുണ്ടാക്കി

പതിനൊരായിരത്താണ്ടു രാജ്യം വാണു വന്ദിച്ചു അവ
തരിച്ചു കായ്ചമെല്ലാം സാധിച്ചു തിരുവവതാരത്തിൽ
പറഞ്ഞു അപധിയുമണഞ്ഞിട്ടല്ലായിരിക്കുന്നതുമെന്നാ
ലെന്നും തിരുവുടമ്പിനൊടെയെന്നും ചിലനാൾ മനു
ഷ്യവേഷത്തൊടെയിരിക്കുകയൊ തിരുവുള്ളമാകുന്നതു
മായതെന്നിയെ മാനുഷമായിരിക്കുന്ന തിരുവുടമ്പി
നൊടെ സ്വർഗ്ഗത്തിനെഴുന്നരുളുകയൊ തിരുവുള്ളമാകു
ന്നതുമായതുമെന്നിയെ മാനുഷരൂപം മാറി വിഷ്ണുരൂപ
ത്തെ സംഗ്രഹിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിനെഴുന്നരുളുകയൊ തിരു
വുള്ളമാകുന്നതു സ്വാമി, കൈവലം വിഷ്ണുഭഗവാൻ നി
ന്തിരുവടിയെന്നറിഞ്ഞരുളുക മഹാരാജാവെയെന്നു
കാലൻ ചൊല്ലുന്നതിനെക്കെട്ടു ശ്രീരാഘവശ്വകുവർത്തി
യും പരമാർത്ഥമായുള്ളതു തിരുവുള്ളത്തിലെറി തന്തിരു
വടിയും നിരൂപിച്ചു ഞാൻ വിഷ്ണുവെന്നുള്ളതു നിണ്ണയി
ച്ചരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. ഞാനിത്രനാളും മനുഷ്യ
നെന്നു നിനച്ചിരിക്കുന്നതുമിപ്പൊൾ ഞാൻ വിഷ്ണുവെ
ന്നതു നിണ്ണയിച്ചറിവിതും ചൈതന്യം. എന്നാലെനി
സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു താമസിയാതെ പൊകുന്നുണ്ടെന്നിപ്രകാ
രം കാലമുനിയും ശ്രീരാഘവശ്വകുവർത്തിയും കൂടിത്ത
മ്മിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സമയം ശ്രീഭദ്രാസാവായിര
ത്താണ്ടു നിരാഹാരനായിത്തപസ്സുചെയ്തു തപസ്സി
ന്റെ അപസാനത്തിങ്കൽ ചൈതന്യം ഭാഹവു പെരുതാ
കയാലെവിടപ്പൊയാലെന്നുടെ ചൈതന്യം ഭാഹവു
കെടുമാറു മൃഷ്ടമായി ഭോജനം കിട്ടുമെന്നു നിരൂപിച്ചു
മഹാരാജാവു ശ്രീരാഘവശ്വകുവർത്തിയെച്ചെന്നു കണ്ടാ
ൽ കിട്ടുമെന്നു നിണ്ണയിച്ചെഴുന്നരുളിത്തിരുവയൊദ്ധ്യാ

പുരിയിലകംപുക്കു സഭാഭാരത്തിങ്കലേഴുന്നരുളി ശ്രീ
 ലക്ഷ്മണകുമാരനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീഭട്ടാ
 സാവും. കെറക്കാ ലക്ഷ്മണാ ഞാനായിരത്താണ്ടു നിരാ
 ഹാരനായിത്തപസ്സു ചെയ്തു തപോവസാനകാല
 ഞ്ഞു ചെയ്യും ഭാഹവും പെരുതാകകൊണ്ടു ശ്രീരാഘവ
 ശ്വകുവത്തിയെക്കണ്ടാൽ മുഷ്ടുമായി ഭക്ഷിച്ചാൻ കിട്ടു
 മെന്നു നിനച്ചിവിടെക്കു വന്നിതുമെന്നാലെന്മടെ വര
 വിനെ പെരിക വെശം ചെന്നു ചക്രവത്തിയൊടറി
 യിക്കയെന്നു ഭട്ടാസാവരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു തൊഴുതുണ
 ത്തിനാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. ചക്രവത്തിയകത്തടച്ചു
 മന്ത്രകാലമിപ്പൊഴൊരു മുഹൂർത്തസമയം പാക്കു സ്വാ
 മിയെന്നുമായതല്ലായെങ്കിൽ അടിയൻ നിന്തിരുവടി
 ക്കുവെണ്ടും ഉപദേശമുദാമയമാകുംവണ്ണം ചെയ്വനെ
 ന്നു ലക്ഷ്മണനറിയിക്കുകെട്ടു മഹർഷി കുപോരക്കു
 താതുകൊപം പൊന്നു മുർക്കിച്ചു തുക്കണ്ണു കരിമിഴി
 യും വെണ്മിഴിയും തിരിച്ചറിയാതവണ്ണം ചുകന്നു തിരു
 വടമ്പു വിറച്ചു വലിഞ്ഞു പുറപ്പെടുന്ന കൊപത്തൊടു
 മരുളിച്ചെയ്തു ശ്രീഭട്ടാസവും. ഞാൻ തപോവസാന
 കാലത്തു ചെയ്യും ഭാഹവും പെരുതായി വന്നനെര
 ഞ്ഞുയെന്നുടെ ചെയ്യും ഭാഹവും നിരൂപിയാതെ മന്ത്ര
 കാലം കഴിവൊളം ഞാനീവാതിക്കാൽ നിിക്കണമെന്ന
 ല്ലൊ എന്നൊടു ലക്ഷ്മണൻ ചൊല്ലിയതെന്നാൽ ആയ
 തൊട്ടും പൊരുത്തുവൊന്നുമല്ലാ. എന്നാൽ നിങ്ങളെ
 ല്ലാവരെയും കൂടശ്ശുപിച്ചു ഭസ്മമാക്കിക്കളയുന്നതുണ്ടു ഞാ
 നെന്നിങ്ങനെ കൊപിച്ചരുളുന്ന ശ്രീഭട്ടാസാവെക്കണ്ടു
 നിരൂപിച്ചു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. എന്തിപ്പൊഴിവിടെ

വെണ്ടതു ഞാനകത്തു പുകുന്നതാകിലെന്നെ ചക്രവർത്തി
 വെട്ടിക്കൊല്ലുമെന്നു വരുമല്ലോ ഞാനകത്തു ചെന്നു ച
 ക്രവർത്തിയൊടു ചൊല്ലാതെയിരിക്കിൽ ഞങ്ങളെല്ലാവര
 യും വംശത്തൊടെ പടജജനത്തൊടെ മന്ത്രിവർഗ്ഗത്തൊ
 ടെയെല്ലാവരെയും കൂടശ്ശുപിച്ച ശ്രീഭദ്രാസാവിനുടെ ശാ
 പാഗ്നിയാൽ വെത്തു ഭസ്മമാമ്മാറുവരുമല്ലോ. എന്നാൽ
 വംശത്തൊടെ നശിക്കയെക്കാൾ ഞാനൊരുത്തൻ ന
 ശിക്കുന്നതു പെരിക യോഗ്യമത്രെയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു
 മഹാഷിയൊടറിയിച്ച ഭഗവാനെ ഞാനകത്തു ചെന്നു
 ചക്രവർത്തിയൊടറിയിച്ചു വരുനെന്നു ചൊല്ലി വാരി
 ക്കൽ മഹാഷിയെ നിന്തിയകത്തു ചെന്നു ചക്രവർത്തി
 യെക്കണ്ടുണർത്തിച്ചാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. കെറക്ക
 മഹാരാജാവെ ശ്രീഭദ്രാസാമഹാഷിയുണ്ടല്ലോ സഭാപാ
 രത്തിൽ എഴുന്നരുളി പൈയം ദാഹവും പെരത്തു പൊ
 രക്കുരുതാതെ ക്ലേശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു മഹാരാജാവെയെ
 ന്നു ലക്ഷ്മണൻ തൊഴുതുണർത്തിക്കുകെട്ടു ശ്രീരാഘവശ്ച
 ക്രവർത്തിയും നിരൂപിച്ചു പെരിക ഭുജിച്ചു ഞാനന്തക
 നൊടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ നമ്മിൽ പാ
 യുന്നരും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ യാവനൊരുത്തനെങ്കിലും
 ശ്രീലക്ഷ്മണനെങ്കിലും മുമ്പിൽ വന്നുവെങ്കിൽ അവനെ
 കൊല്ലുന്നുണ്ടെന്നു സമയംചെയ്തെന്നല്ലോ, അപ്പോൾ
 വന്നതു ലക്ഷ്മണനായിട്ടും വന്നുവല്ലോ, എന്നാലെന്ന
 ടെയനുജ്ഞാതാവെ ഞാൻ വെട്ടിക്കൊല്ലുമാറു വന്നുവ
 ള്ളോ, എന്നാലായതു ഞാൻ ചെയ്യായ്ക്കിലൊ പ്രതി
 ജ്ഞാഭംഗം വരുമല്ലോ എന്നിപ്രകാരം നിരൂപിച്ചു
 പെരിക ഭുജാർത്ഥനായി പിന്നെ കാലനൊടരുളി

ചെച്ചതു ചക്രവർത്തി. നമ്മിൽ പറഞ്ഞവണ്ണമെ
 ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളിച്ച് കലനെയുള്ളി യാത്ര
 യാക്കുവിതും ചൈതു പിന്നെ പൊട്ടുന്നവെ സിം
 ഹാസനത്തിന്മേൽ നിന്നെഴുന്നീറ്റു സഭാഭാരം നൊ
 ക്കിയെഴുന്നള്ളി ശ്രീഭട്ടാസാവെക്കുണ്ടു വലത്തുവെച്ചു
 നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതു വളര മിഴിച്ചു കളിര നൊക്കി
 മധുരമായുള്ളിച്ച് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയാസ്വാന
 മണ്ഡപത്തിലാമ്മാരെഴുന്നള്ളി ബ്രാഹ്മണക്കിരിപ്പാൻ
 യോഗ്യമായിരിപ്പൊരു സിംഹാസനം കൊടുത്തിരു
 ത്തി പിന്നെയഗ്ദ്ധ്യാപാദ്യാപമനീയമായുള്ള പൂജാസാ
 ധനങ്ങളെക്കൊണ്ടും വന്ദനനമസ്സാരാദികളെക്കൊണ്ടും
 പൂജിച്ചു മഹഷിയുടെ നിയോഗത്താലെ തൊഴുതു
 പ്രകാരമെ തന്തിരുവടിയും സിംഹാസനത്തിന്മേലിരു
 നുള്ളി ശ്രീഭട്ടാസാവിനെ നൊക്കി മധുരമായുള്ളി
 ചെച്ചതു ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തി. മഹാനഭാവനായു
 ള്ളളാവെ ഭഗവാനെ യാതൊരു കാര്യമെന്നാൽ ചെ
 യ്തുവെണ്ടുവതെന്നാലായതിനെ ഏന്നൊടരുള്ളിച്ച് ക
 യും വെണമെന്ന ചക്രവർത്തി തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു
 അുള്ളിച്ച് കുന്നിമുഖ്യൻ. ഞാനായിരത്താണ്ടു നി
 രാഹാരനായിത്തപസ്സു ചൈതു തപസ്സിനടെയവസാ
 നത്തിങ്കൽ ചൈതും ഭാഹവു ചെരുകയാൽ വന്നു
 ഭവാനെക്കണ്ടാലപ്പൊഴെ ഭിദ്യങ്ങളായി മധുരമായുള്ള
 ഉപദേശം മുഷ്ടമായശിപ്പാൻ കിട്ടുമെന്നൊച്ചു വന്നതു
 മിവിടെക്കു ഞാനെന്നുള്ളിച്ച് കൂട്ടുകെട്ടു ചക്രവർത്തി
 യും പെരിക പ്രീതിപെട്ടു രാജരുഹമായുള്ള അന്നരാ
 ശികളെക്കൊണ്ടുതൃപ്തം മധുരമായി രമണീയമായി

രിക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെക്കൊണ്ടും മൃഷ്ടമായി ഭജിപ്പിച്ചു പൂജിപ്പിച്ചും ചെയ്തു മഹാരാജചക്രത്തി. അതുനേരം ശ്രീഭട്ടാസാവും പെരിക പ്രീതിപെട്ട രാജാവെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു. ഞാനനേകം കാലം തപസ്സുചെയ്തു പെരിക ക്ഷത്രു വലിച്ചനെരമെവിടെയെന്നാലെന്തെങ്കെ ക്ഷത്രു ഡാഹാദി തീക്ഷ്ണമെന്നു നിനച്ചപ്പോൾ തൊന്നി സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൃതനാകിയ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെച്ചെന്നു കണ്ടാലപ്പൊഴെ ഞാൻ നിനച്ചവണ്ണമെ മൃഷ്ടമായി ഭജിക്കാമെന്നുറച്ചിവിട വന്നു നമ്മിൽക്കണ്ടനേരം ഞാൻ നിനച്ചവണ്ണം തന്നെ മഹാരാജാവെന്നെ മൃഷ്ടമായി ഭജിപ്പിച്ചു പൂജിപ്പിച്ചും ചെയ്താനെന്നാലെന്നും ഞാൻ തപസ്സുചെയ്യാൻ പൊകുന്നുമെന്നായിരത്താണ്ടു കൂടിയെന്നിയെ എനിക്കൊരു ഭക്ഷണവും വെണ്ടിയതുമില്ലായെന്നരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തിക്കാശീർവാദവും ചെയ്തു തിരുവയോദ്ധ്യാപുരിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു തന്നുടെയാശ്രമം നൊക്കിയെഴുന്നരുളുവിതും ചെയ്തു. പിന്നെയനന്തരം ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയും നിരൂപിച്ചു ഞാനെന്നുടെ ലക്ഷ്യണനെ വെട്ടിക്കൊല്ലുമാറു വന്നുവല്ലൊയെന്നു നിനച്ചു പെരിക ഭൂഖിച്ച സഭാമണ്ഡപത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുകൊയിലകം പൂക്കി പെരിക ഭൂഖിതനായി നിനപ്പിതും ചെയ്തു. ഞാൻ കാലനൊടു പ്രതിജ്ഞചെയ്തതു നമ്മിൽ പറയുന്നെരമാരാകിലും വരിക താൻ കാഞ്ച താൻ കെറക്ക താൻ ചെയ്കിലവനെക്കൊല്ലണമെന്നു കാലൻ ചൊല്ലിയനെരമവനെ ഞാൻ കൊല്ലുന്നുണ്ടെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തതു നെരത്തു

വന്നതു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനായിട്ടും വന്ദവല്ലോ
 യെന്നാലെന്തെങ്കെ പ്രാണനായിട്ടും തൊഴുനായിട്ടും ഭ്രാ
 താവായിട്ടും പിന്നെയെന്നൊടുക്കി സുഖഭുവനമു
 വിപ്പാനും പിന്നെ മാറംപല ഗുണവുമുണ്ടൊരുവുമുണ്ടി
 നെയിരിക്കുന്നതെന്നെങ്കെ ലക്ഷ്മണനെ ഞാൻ വെട്ടി
 കൊല്ലുമാറു വന്ദവല്ലോയെന്നാൽ ഞാനതു ചെയ്തി
 ല്ലായെങ്കിൽ പ്രതിജ്ഞാഭംഗം വരും, പ്രതിജ്ഞാഭംഗം
 വന്നാൽ ധർമ്മം നശിക്കും, ധർമ്മം നശിച്ചാൽ സകല
 പുരുഷാത്മങ്ങളും നശിക്കും, അതിനാലെ പരലോക
 വിരോധം വരും. പിന്നെയവനെ വെട്ടിക്കൊല്ലണ
 മെന്നു നിനക്കിലെന്നാലാവെന്നുമല്ലായെന്നിപ്രകാ
 രം നിരൂപിച്ചു വെറു വെറുതുകുന്ന മാനസമുടയനാ
 യി മുറയിട്ടൊഴുകുന്ന കണ്ണനീരാൽ നനയപ്പെട്ട ശ്രീമുഖാ
 രവിനത്തൊടും കൂടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വിരണ്ടു
 വീണു പ്രലാപിക്കത്തുടങ്ങി ചക്രവർത്തി. അതുനേരം
 ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനുമകംകൊയിലകം പുക്ക ചക്രവ
 ള്ത്തിയെച്ചെന്നു നമസ്കരിച്ചു ഭുവനാന്തനായി ഭൂമിയി
 ലാമ്മാറു കിടന്നതളി മുറയിടുന്ന ചക്രവർത്തിയെ തൊ
 ഴുതുന്നത്തിനാൻ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ. കൈക്കു മഹാ
 രാജാവെ നിന്തിരുവടിയെയും ഭുവിച്ചുതളല്ലാ സപാ
 മിയെന്നുണർത്തിക്കുമതുനേരം ശ്രീഭരതനും ധർമ്മാത്മാ
 വായ വസീഷ്ഠമഹർഷിയും സുമന്ത്രാദി മന്ത്രിവീരന്മാരും
 ബന്ധുക്കളും ബാന്ധവന്മാരും മാറുള്ളവരുമെല്ലാരുമ
 കംകൊയിലകത്തു ചെന്നു ചക്രവർത്തിയെ തൊഴുതു
 നില്പിതും ചെയ്താർ. അതുനേരം ഭുവനാന്തനായി ഭൂ
 മിയിലാമ്മാറു കിടന്നു മുറയിടുന്ന ചക്രവർത്തിയൊടു

പിന്നെയുമുണർത്തിച്ചിതു ലക്ഷ്മണകുമാരൻ. എൻവിഷ-
 യമായി നിന്തിരുവടി ഭുവിയാതെ തന്തിരുവടിയുടെ
 പ്രതിജ്ഞാഭംഗം വരാതെ അടിയത്തെ വെട്ടിക്കൊന്നു
 നിന്തിരുവടിയുടെ പ്രതിജ്ഞയെ രക്ഷിച്ചുതള്ളുക മഹാ-
 രാജാവെയെന്നും, പിന്നെ സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൂത-
 നാരായിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരെണമൊരുത്തരുമാരു-
 നാളുമൊരു പ്രതിജ്ഞാഭംഗം വരുത്തിയവരുമില്ലാ,
 പ്രതിജ്ഞാഭംഗം വന്നാൽ ധർമ്മം നശിക്കും, ധർമ്മം
 നശിച്ചാൽ കീഴിൽ ചൈത തപസ്സും പുരുഷാത്മ-
 ങ്ങളും നശിക്കും, പുരുഷാത്മങ്ങൾ നശിച്ചാൽ
 ഉജ്ജ്വലലാകപ്രാപ്തിയെന്നിയെ കരയെറിക്കൂടാതെ
 നരകം പ്രാപിച്ചു ഭണ്ഡിച്ചു മുടിയുമെന്നാലൊട്ടും
 സംശയിക്കാതെയെന്നെ വെട്ടിക്കൊന്നു സത്യമാ-
 യിരിക്കുന്ന ധർമ്മത്തെയും പ്രതിജ്ഞ ചൈതതു നില-
 നിർത്തിക്കൊണ്ടുതള്ളുവൊയാകായെന്നു ശ്രീലക്ഷ്മണ-
 കുമാരൻ തൊഴുതറിയിക്കക്കൂട്ടു ചക്രവർത്തിയും കണ്ണ-
 നീരാൽ നനയപ്പെട്ടാർദ്രമായിരിക്കുന്ന ശ്രീമുഖത്തൊ-
 ടുംകൂടി വിങ്ങി വിങ്ങി മുറയിട്ടവണ്ണമെ അരുളിച്ചെ-
 യ്തു ചക്രവർത്തി. എന്നുടെ ലക്ഷ്മണാ നിന്നെപ്പിരിഞ്ഞു-
 ഞാനൊരു മുഹൂർത്തകാലം പ്രാണനൊടെയിരിക്കുമാ-
 റൊനിക്കൊട്ടുമാവൊന്നല്ലാ കുമാരാ, നീയെന്നിക്കൊ-
 റിക്കൽ ഭ്രാതാവായിട്ടുമൊരിക്കലെന്നുടെ തൊഴുനായി-
 ടുമൊരിക്കലെന്നുടെ ശിഷ്യനായിട്ടുമൊരിക്കലെന്നുടെ
 ഗുരുവായിട്ടുമൊരിക്കലെന്നുടെ ബന്ധുവായിട്ടുമൊരി-
 ക്കൽ കായ്യാകാതും കൂടി നിരൂപിക്കുമ്പോൾ മന്ത്രി-
 യായിട്ടുമെന്നവെണ്ടോ യിങ്ങിനെയെല്ലാമിരിക്കുന്ന

നിന്നെപ്പിരിഞ്ഞെങ്ങിനെ ഞാനെന്നുടെ പ്രാണ
 നൊടുമിരിക്കുന്നതൊട്ടുമാവാൻമല്ലാ. എന്നിപ്രകാര
 മരുളിച്ചെയ്ത പ്രലാപിക്കുന്ന ചക്രവർത്തിയെ നൊ
 ക്കിയരുളിച്ചെയ്ത വസിഷ്ഠമഹർഷി. കെരപ്പെതാകാ
 മാറാരാജാവെ വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതിനൊടൊക്കും മറ
 യത്തു കളയുന്നതുമെന്നാൽ രണ്ടും സൂക്ഷ്മമാത്തിട്ടിരി
 പ്പുവെന്നുള്ളതിന്നു ശാസ്ത്രോക്തവിധിയുമുണ്ടു. എന്നാൽ
 ലക്ഷ്മണനെ വെട്ടിക്കൊല്ലവെണ്ടാ മറയത്തു കളഞ്ഞാ
 ൽ പൊരുമെന്നിവണ്ണം വസിഷ്ഠഭഗവാൻകളിച്ചെയ്യ
 കെട്ടു ചക്രവർത്തി ഭഗവാനെയെന്നിക്കു ലക്ഷ്മണനെ
 കളവുയെന്നു നിനക്കിലതുമാവാൻമല്ലായെന്നാലെന്നു
 ടെ പ്രാണനെ ഞാൻ കളയുന്നതിനൊടൊക്കുമെ
 ലക്ഷ്മണനെക്കളയതും പിന്നെ കാലൻതന്നുടെ ബലം
 പെരിക വിസ്മയമായിട്ടെ ഇരിക്കുന്നുതെന്നാല
 വൻ ചെയ്യുന്ന ബലമാത്താലാരാലുമൊഴിക്കാവാ
 നല്ലായെന്നാലതുകൊണ്ടു ലക്ഷ്മണനെ ഉപേക്ഷി
 ക്കുന്നെന്നരുളിച്ചെയ്ത ലക്ഷ്മണനെ നിനച്ചു നീള
 നീള നെടുതായി വീത്തു കണ്ണിൽനിന്നു ജലധാര
 യൊഴുകിയൊഴുകിക്കണ്ണുനീരൊടുംകൂടി ലക്ഷ്മണനെ
 നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്ത ചക്രവർത്തി. ലക്ഷ്മണാ
 നിന്നെക്കളഞ്ഞെൻ ഞാനെന്നുടെ ഭ്രാതാവല്ലായെ
 നുടെ നാട്ടിന്നും നഗരത്തിന്നും ജനത്തിന്നും വ
 സ്തുവഹക്കുമർത്ഥത്തിന്നുമൊന്നിന്നുമൊരു സംബന്ധമി
 ന്നു തുടങ്ങി നിന്നെക്കല്ലെന്നരുളിച്ചെയ്ത ചക്രവർത്തി.
 അതു കെട്ടു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനും മനസ്സാലെയെഴ
 നൊരു മഹാഭുവത്തെ യെയ്യുംകൊണ്ടുകുടിയൊതുക്ക

ത്തൊടും മന്ദമന്ദം മഹാരാജചക്രവർത്തിയെ വലത്തു
വെച്ചു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതു വിടുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടെ
ങ്ങാനും വീണ്ടു മരിക്കുന്നുണ്ടു ഞാനെന്നു നിണ്ണയിച്ചു ത
ന്തിരുവടിയുടെ കൈയിലകം പൂകാതെ ഗോപുരവാതു
ക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു സരയുവാകുന്ന നദീതീരം പ്രാ
പിച്ചു സരയുവിൽ പെരിക ആഴമുളളൊരൊഴുക്കി
നൊടും ചുഴിപ്പിനൊടും കൂടിയിരിക്കുന്നതിൻ നടുവിൽ
ചെന്നിറങ്ങി മുഴുകുവിതും ചെയ്താൻ. അതുനേരം
അനന്തമൂർത്തിയായി ശ്രീവൈഷ്ണവതെജസ്സിനാലൊരു
കൂറു തനിക്കുമുണ്ടെന്നാലപ്രകാരമനന്തമൂർത്തിരൂപമാ
യി വൈകുണ്ഠത്തെ പ്രാപിപ്പതും ചെയ്താൻ. അതു
കെട്ടു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരന്റെ ധർമ്മപത്നിയായി ഉഴ
ർമ്മിയും തന്നുടെ ഭർത്താവു നീരിൽ പാഞ്ഞു മരിച്ചാ
നെന്നു കെട്ടു നിരൂപിച്ചു ഞാനെന്നുടെ ഭർത്താവിൻ
സമീപത്തെ പ്രാപിപ്പുന്നസിപ്രവേശംചെയ്തെന്നു നി
ണ്ണയിച്ചു മാംസപിണ്ഡത്തെ അഗ്നിപ്രവേശം ചെയ്തു
പെക്ഷിച്ചു വൈഷ്ണവത്തെ പ്രാപിച്ചുരുളുവിതും ചെയ
്താരും. അക്കാലത്തു ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തി ഉപേ
ക്ഷിക്കയാൽ ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ നീരിൽ പാഞ്ഞു മ
രിച്ചാനെന്നല്ലാടവും നിറഞ്ഞ വാർത്തയാവിതും
ചെയ്തു.

പിന്നെ അനന്തരം ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തിയും ശ്രീ
ലക്ഷ്മണകുമാരൻ നീരിൽ പാഞ്ഞു മരിച്ചാനെന്നുകെട്ടു
മുരടറു മരാനരം പൊരിഞ്ഞു വീണതുപൊലെ സിം
ഹാസനത്തിന്മേൽ നിന്നുരുണ്ടു കീഴിലാമ്മാറു വീണ്ടു

വിരണ്ടു മുറയിട്ടവണ്ണമെ അരുളിച്ചെയ്തു മഹാരാജാ
 വും. അയ്യൊയെന്നുടെ ഭ്രാതാവെ ലക്ഷ്മണായെന്നു
 ടെ ബുദ്ധിഭാഷംകൊണ്ടു നിന്നെക്കളഞ്ഞെന്നല്ലൊ
 യെന്നു മനസ്സാലെ നിനച്ചു പെരിക ടുഃഖിച്ചു പിന്നെ
 യും നിനച്ച ഭരതൻ രാജ്യാഭിഷേകം ചെയ്തുറപ്പിച്ചു
 യാതൊരടമെന്നുടെ ലക്ഷ്മണൻ വീണ്ടു മരിച്ചതെന്നാ
 ലവിടെ ഞാനും ചെന്നു മരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുറച്ചു ഭരത
 നെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്നുടെ ഭ
 രതാ നീ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തു സുഖിച്ചു വസി
 ക്ക ഞാനെന്നുടെ ലക്ഷ്മണകുമാരൻ വീണ്ടു മരിച്ചു സര
 യുനദിയിൽ വീണ്ടു മരിക്കുന്നെന്നു ചക്രവർത്തിയരുളി
 ച്ചെയ്യുകൊട്ടു ശ്രീഭരതകുമാരനും കണ്ണനീരാരലെ ആർദ്ര
 മാകുന്ന മുഖത്തൊടും കൂട തൊഴുതുണർത്തിപ്പതും ചെയ
 താൻ. കെൾക്ക മഹാൻഭാവനായുള്ളൊവെ നിന്തി
 രുവടിയൊടു വെറിട്ടൊരു മുഹൂർത്തകാലമൊരുത്തിയിൽ
 പൊലുമിരിപ്പൊരുത്തനല്ലാ അടിയത്തെയും കൂട്ടിക്കൊ
 ണ്ടു പൊമാറുവെന്നമരുളിച്ചെയ്തവാനെന്നും പിന്നെ
 നിന്തിരുവടിയുടെ പുത്രരുണ്ടല്ലൊ മഹാസമർത്ഥന്മാരാ
 യി വീഴ്ചപുരുഷരായി രാജ്യം ഭരിപ്പാൻ യോഗ്യരായി
 രിക്കുന്നു എന്നാലവർക്കു രണ്ടു പെക്കും രണ്ടു നഗരവും
 ചമച്ചു കൊടുത്തവരെയവിടെ രാജ്യാഭിഷേകം ചെയ്
 തു രാജ്യവുമർത്ഥവും, പടയും പടത്തു കൊടുത്തുറപ്പു
 വരുത്തുക, പിന്നെ തിരുവയൊദ്ധ്യാപുരിയാക്കും
 കൊടുക്കയും വെണ്ടായെന്നു ഭരതകുമാരനറിയിച്ചതു
 നെന്നും ചക്രവർത്തിയും തെളിഞ്ഞു മാനസനായി തെ
 ക്കൊസലമാകുന്ന രാജ്യത്തു കുശാവതിയെന്നൊരു

നഗരം ചമച്ചു കശനെയവിടെ കുടിയെററി രാജാവായ
 ക്കിയഭിഷേകം ചെയ്തുറപ്പിച്ചു അറുപത്തിനാലക്ഷേ
 ഹണിപ്പടയുണ്ടല്ലോ സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൃതമാക്കി
 അതിൽ മുപ്പത്തിരണ്ടക്ഷേഹണിപ്പടയും ഏണമരമാ
 ത്വന്മാരുള്ളതിൽ നാലമാത്വന്മാരെയുമാന കതിര ഭ
 ണ്ഡാരമെപ്പർപ്പെട്ടതും പാതി കൊടുത്തു കശനെയ
 വിടെ കുടിയുറപ്പിച്ചതും ചെയ്തു. പിന്നെ വിന്ധ്യൻ
 പദ്മതത്തിനു വടക്കു ഉത്തരകൊസലത്തിങ്കൽ ശരാവ
 തിയെന്നൊരു നഗരം ചമച്ചു ലവനെയവിടെ കുടി
 യെററി രാജാവായ്ക്കിയഭിഷേകം ചെയ്തുറപ്പിച്ചു പി
 ന്നെ മുപ്പത്തിരണ്ടക്ഷേഹണിപ്പടയുള്ളതും നാലമാ
 ത്വന്മാരുള്ളവരെയുമാനകതിര ഭണ്ഡാരമെപ്പർപ്പെ
 ട്ടതും പാതി കൊടുത്തവിടെ ലവനെ കുടിയുറപ്പിപ്പു
 തും ചെയ്തു. എന്നിപ്രകാരമെല്ലാം നഗരവാസികൾ
 കെട്ടു നെരം പൊടുങ്ങുന്നവെ വന്നു മഹാരാജാവെ
 കണ്ടു തൊഴുതു നമസ്കരിച്ചുണർത്തിപ്പതും ചെയ്താർ.
 കെൾക്ക മഹാരാജാവെ നിന്തിരുവടിയെഴുന്നള്ളുന്നെര
 ത്തടിയങ്ങളും കൂട വിടകൊൾവാൻ തിരുവുള്ളമാകയും
 വെണമായതെന്നിയെ നിന്തിരുവടിയൊടു പിരി
 ണ്താലെങ്ങിനെയടിയങ്ങളിവിടെ പൊരക്കുന്നതെ
 ന്നാലായുകൊണ്ടു ഞങ്ങളും കൂട വിടകൊള്ളുന്നു മ
 ഹാരാജാവെയെന്നു രാജ്യവാസികൾ തൊഴുതറിയിക്ക
 കെട്ടു മഹാരാജാവും പെരിക പ്രീതിപെട്ടെല്ലാരെയും
 വളര മിഴിച്ചു കുളിര നൊക്കി പിന്നെ ശ്രീഭരതനൊട
 ന്നളിച്ചൊതു ചക്രവർത്തി. കെൾക്കാ ഭരതാ ശത്രുഘ്ന
 കുമാരനിതെരുമറിഞ്ഞിരിക്കുമില്ലായെന്നാൽ ശത്രു

ഏതൊരുമൊരു ഭൂതനെയെച്ചു വരുവാൻ നിയോഗിക്ക. പിന്നെ സൂർയാത്മജൻ സുഗ്രീവനുള്ളടത്തു കിഷ്കിന്ധകുമാരൻ ഭൂതനെയെച്ചവനെയും വരുവാൻ നിയോഗിക്ക. ധർമ്മാവാത്മാവാകിയ ശ്രീവിഭീഷണനുള്ളടത്തു ലങ്കയിലുമൊരു ഭൂതനെയെച്ചു വരുവാൻ നിയോഗിക്കയെന്നുള്ളിച്ഛയുണ്ടെട്ടു ഭരതകുമാരനും ശത്രുഘ്നനുള്ളടത്തും സുഗ്രീവനുള്ളടത്തും ശ്രീവിഭീഷണനുള്ളടത്തും ഭൂതരെ പറഞ്ഞു യാത്രയാക്കുവിതും ചെയ്താൻ. അതുനേരം ഭൂതൻ ചെന്നു മധുരാപുരിയെ പ്രാപിച്ചു ശത്രുഘ്നകുമാരനെക്കണ്ടു വൃത്താന്തമെല്ലാമറിയിച്ചതനേരം ശത്രുഘ്നകുമാരനും നിരൂപിച്ചു ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരനെ ചക്രവർ്തിയുപേക്ഷിച്ചതുകാരണമായി ശ്രീലക്ഷ്മണകുമാരൻ വൈകുണ്ഠത്തെ പ്രാപിച്ചതും ചക്രവർ്തി ശരീരമുപേക്ഷിച്ചു വൈഷ്ണവത്തെ പ്രാപിച്ചതുമെന്നും കെട്ടു ഞാനും ചക്രവർ്തിയെന്നുള്ളതന്നെ ഞാനും കൂടപ്പൊക്കുന്നെന്നു നിണ്ണയിച്ചു തന്തിരുവടിയുടെ പുത്രരല്ലോ അംഗനേം ചന്ദ്രകേതുവുമവരെ വിളിച്ചുവരിരിവരെയും രാജാവാക്കിയഭിഷേകം ചെയ്തു മധുരാപുരിയാക്കുന്ന മഹാനഗരത്തിലാമ്മാറ അംഗനേയധിപനാക്കിവെച്ചു പടയും ഭണ്ഡാരവുമായ കതിരയിത്യാദിയെപ്പെർപ്പെട്ടതും പാതി കൊടുത്തു പിടിച്ചിരുത്തി പിന്നെയതിന്നു വടക്കു വൈദിശമെന്നൊരു നഗരം ചമച്ചു ചന്ദ്രകേതുവെയവിടെ കുടിയൊറി പടയും ഭണ്ഡാരവുമായകതിരയിത്യാദിയെപ്പെർപ്പെട്ടതും പാതി കൊടുത്തു പിന്നെയിരിവരെയും വിളിച്ചു ചൊൽവിതും ചെയ്തു. പു

രൂരെ നിങ്ങളിരിവരുമൊരിക്കലുമൊരുനാളും തങ്ങളിൽ
 വൈരം വരാതെ ഏകമനസ്സായി ബുദ്ധിയോത്തു രാ
 ജ്യംവാണു സുഖിച്ചിരിപ്പിന്നെന്നു ചൊല്ലിത്തന്നുടേ
 ധർമ്മപത്നിയായി ശ്രീകീർത്തിയൊടുംകൂടി മധുരാ
 പുരിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തിരുവയോദ്ധ്യാപുരി പു
 ക്കു ജ്യേഷ്ഠഭാതാവായി ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെ
 കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു പിന്നെ ശ്രീഭരതനെയും നമസ്കരി
 ച്ചു നില്പിതും ചൈതന്യ ശരണമുഖം. പി
 ന്നെ സൂര്യപ്രഭാതം സുഗ്രീവനാഭിവാസനരന്മാരും ഭൂതൻ
 ചൊന്നതിനെക്കേട്ടു ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി വൈകു
 ണ്ഠത്തിന്നെഴുന്നരുളുവാൻതന്നെട്ടു നിന്നരുളുന്നെന്നു
 കേട്ടു പെരിക ഭൂവിതനായിക്കണ്ണീരായി നന്നയ
 പ്പെട്ടു മുഖത്തൊടുമുടയനായി യാതൊരു പ്രദേശത്തേ
 ന്നടേ സപാമി ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെഴുന്നരുളുന്നതെ
 ന്നാലവിടെ ഞാനും കൂടെപ്പോകുന്നെന്നു നിണ്ണയിച്ചു
 ബാലിപുത്രനായി അംഗനെ രാജാവായിക്കി
 ണ്ണെങ്കും ചെയ്തു പുത്രം അംഗനെ നീ പിതൃപൈതൃമ
 ഹമാകുന്ന വാനരരാജ്യം ധർമ്മപിഴയൊരു പരിപാ
 ലിക്കായെന്നു ചൊല്ലിപ്പടയും ഭണ്ഡാരവും കാട്ടിക്കൊ
 ടത്തു തങ്ങളുടെ കലത്തിൽ മയ്യൊരുമാകുന്ന മാലയുണ്ട
 ല്ലൊ പണ്ടു ബാലി മരിക്കുന്ന നാൾ സുഗ്രീവൻ കൈ
 യിൽ കൊടുത്തതു അമ്മാലയുമെടുത്തുഗണന കൊടു
 ത്തു പിന്നെ തന്നുടെ മന്ത്രിപ്രവരനാകുന്ന ശ്രീഹനുമാ
 നാഭി ദൈവാംഗസംഭവന്മാരായി ദൈവപുത്രമാഗ്നീമാകി
 യ വാനരശ്രേഷ്ഠന്മാരൊടും താരയൊടും കൂടി കിഷ്കി
 ണ്ഡയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തിരുവയോദ്ധ്യാപുരി പുക്കു

ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു തൊഴുതു നമസ്കരിപ്പു
 തും ചെയ്താൻ. പിന്നെ സമുദ്രമദ്ധ്യഗതമായിരിക്കുന്ന
 ത്രികൂടപർവ്വതത്തിൽമുകുളരൂപ്പിലുണ്ടായ ലങ്കയിലി
 രുന്ന തപസ്സുചെയ്തു സുഖിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീവിഭീ
 ഷണനും ഭൂതൻ ചൊല്ലിയ മൊഴി കെട്ടു ശ്രീരാഘവ
 ചക്രവർത്തി വൈകുണ്ഠലോകത്തെക്കൊഴുനുള്ളുവാനു
 ടങ്ങനെന്നു കെട്ടു പെരിക ഭുവിതനായിക്കണ്ണനീരാൽ
 ആർദ്രമാകുന്ന മുഖത്തൊടുംകൂടി രാക്ഷസപ്രവരന്മാ
 രൊടും നരമയാകുന്ന ഭായ്യയൊടും കൂട ലങ്കാപുരി
 യിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അംബരമാഗ്നേ പൊന്നു തിരു
 വയൊദ്ധ്യുപരിയെ പ്രാപിച്ചു ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി
 യെക്കണ്ടു നമസ്കരിപ്പുതും ചെയ്താൻ. അക്കാലത്തു
 ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയും സുഗ്രീവനെ നൊക്കിയും
 ശ്രീവിഭീഷണനെ നൊക്കിയുമരുളിച്ചെയ്തു. ഏടൊ
 മഹാനഭാവന്മാരായുള്ളൊരെ സുഗ്രീവാ ശ്രീവിഭീഷ
 ണാ മുന്നമെല്ലാം സൂര്യവംശസംഭൃതന്മാരാകിയ രാജാ
 കന്മാരെല്ലാം പതിനായിരത്താണ്ടു രാജ്യം പരിപാ
 ലിച്ചു പിന്നെ പുത്രൻപക്കൽ രാജ്യം തുടങ്ങിയെ
 പ്പെർപ്പെട്ടതും കാട്ടിക്കൊടുത്തു പിന്നെ വനവാസ
 ത്തിന്നെഴുന്നരുളുവതും ചെയ്യും. അങ്ങിനെയല്ലൊ കീ
 ഴിൽ കെട്ടിടുള്ളതും കണ്ടിടുള്ളതുമെന്നാൽ ഞാനത
 ല്ലയല്ലൊ പതിനൊരായിരത്താണ്ടു രാജ്യം പാലിച്ചു
 സുഖിച്ചുതും ചെയ്തെൻ. വനവാസമെന്നു ചൊല്ലു
 നതു മുന്നമെ ചെയ്വതും ചെയ്തുവല്ലൊ. എന്നാ
 ലിപ്പൊളപെക്ഷിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു പൊക്കുന്നിതുമെ
 ന്നാൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെപ്രാപിച്ചു പിതൃ

പൈതൃമഹാകുന്ദ രാജ്യം ധർമ്മാലേ പരിപാ
 ലിച്ച സുഖിച്ച വസിപ്പിതും ചൈവിൻ. എന്നിപ്ര
 കാരം ശ്രീരാഘവശ്ചക്രവർത്തിയരുളിച്ചെയ്യക്കെട്ടു തൊ
 ഴുതപ്രകാരമെ നിന്നറിയിപ്പുതും ചൈതാൻ സുഗ്രീവ
 നാകുന്ന വാനരശ്രേഷ്ഠൻ. കെരുക മഹാരാജാവെ
 നിന്തിരുവടിയൊടുക്കുകയടിയനും കൂടി വിടകൊള്ള
 ന്നതെന്നാലതിനെയും വിരോധമരുളരുതു മഹാരാജാ
 വെയെന്നുണർത്തി പിന്നെയുമുണർത്തിച്ചാൻ സുഗ്രീവൻ.
 കെരുക മഹാരാജാവെ അടിയൻ നിന്തിരുവടിയൊ
 ളുകൂട വിടകൊണ്ടാൽ രാജ്യമെല്ലാമനാഥമായിപ്പൊ
 കുമെന്നു തിരുമനസ്സിലെരുകയും വെണ്ടാ, രാജ്യക
 ണ്ഠാവായംഗഭേദനയഭിഷേകം ഉചിത രാജാവാക്കി
 പ്പടയും ഭണ്ഡാരവുമെല്ലാം കൊടുത്തുറപ്പിച്ച വിടകൊ
 ണ്ടുമടിയൻ, എന്നപ്രകാരം സുഗ്രീവൻ ചൊല്ലക്കെ
 ട്ടുനരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. മഹാനഭാവനായ
 ഉള്ളാവെ സുഗ്രീവാ നീയെന്നൊടുക്കിപ്പൊരുത്ത
 നുണ്ടെന്നതൊന്നുകിൽ എന്നൊടുക്കിപ്പൊന്നാലുമെന്ന
 രുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. പിന്നെ ധർമ്മാത്മാവാ
 കിയ വിഭീഷണനും തൊഴുതണർത്തിപ്പുതും ചൈ
 താൻ. കെരുക മഹാരാജാവെ അടിയനും നിന്തിരുവ
 ടിയൊടുക്കി വിടകൊള്ളുന്നെന്നാൽ അതിനെയും
 വിരോധമായരുളല്ലാ സ്വാമിയെന്നു ശ്രീവിഭീഷണൻ
 തൊഴുതറിയിക്കുകെട്ടു ഒട്ടു മന്ദസ്ഥിതം ചൈതരുളി
 ചക്രവർത്തി. എന്നുടെ തൊഴാ വിഭീഷണാ നിണ
 കെന്നൊടുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും നീ ചൈതൊ
 രുപകാരവും നിരൂപിക്കുമ്പോൾ നീയെന്നൊടുക്കുട

ചൊല്ലാൻ യോഗ്യമായിട്ടിരിക്കുന്നിതുമെങ്കിലും
 വൊന്നല്ലായല്ലോ ശ്രീവിഭീഷണം. ഞാനെന്നുടെ
 ഭാരാപഹാരിയായിരിക്കുന്ന രാവണനെയും പുത്രമിത്ര
 ബാധ്യന്മാരെയും കൂട അടങ്ങിക്കൊന്നു എന്നുടെ
 പരിഭവത്തെക്കളഞ്ഞു സീതയെ വീണ്ടുകൊള്ളാമെന്നു
 ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു സമുദ്രതീരം പ്രാപിച്ചു നിന്നനെ
 രം നിന്നുടെ ഭാരാക്കന്മാരെയും രാജ്യത്തെയുമുപേ
 ക്ഷിച്ചെന്നെ വന്നു കണ്ടെന്നും രാവണൻ ജീവിച്ചി
 രിക്കെന്നുരമവനെ ബഹുമാനിയാതെ നിന്നെ ലങ്കാ
 നാഥനായഭിഷേകം ചെയ്തെന്നായതു നിനച്ചുകൊൾ
 നീ ശ്രീവിഭീഷണം. ചന്ദ്രാദിത്യന്മാരുള്ള കാലത്തുമാ
 കാശഭൂമിയുള്ള കാലത്തും മൽകീർത്തിയുള്ള നാളും ല
 ങ്കാരാജ്യം വാണു സുവിച്ചിരിക്ക നീയെന്നല്ലൊ ഞാ
 ന് പ്രതിജ്ഞചാലിച്ചഭിഷേകം ചെയ്തതുമെന്നാല
 പ്രതിജ്ഞാഭംഗം വരുമല്ലോ നിന്നെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
 പോയാൽ. നീയെന്നൊടുക്കി പൊരുത്തെന്നു വെ
 ച്ചുമല്ലായെന്നാൽ നിന്നുടെ രാക്ഷസവർഗ്ഗത്തൊടും
 കൂടിപ്പോയി ലങ്കയെ പ്രാപിച്ചു ധർമ്മം പിഴയാതെ
 രാജ്യം പരിപാലനംചെയ്തു സുവിച്ചു തപസ്സൊടും വ
 സിക്ക മൽസരവെ ശ്രീവിഭീഷണായെന്നുമരുളി തുക്ക
 ണ്ണാർത്ത നിന്നരുളുമതുനേരം ശ്രീഹനുമാനും പ്രീതി
 പെട്ടു ഭക്തിയൊടും നിരൂപിച്ചാനെന്നെ സ്വാമി
 സ്വപുർത്തിന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊകുമൊ ആയതെന്നി
 യെ വെറുത്തരുളിച്ചൈകയൊയെന്നു നിനച്ചു ഭൂവി
 ച്ച ധാരമുറിയാത കണ്ണനീരൊടും കൂടി മലിനമായി
 നിൽക്കുന്ന ശ്രീഹനുമാനെ വളര മിഴിച്ചു കുളിര

നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. കെറക്ക മഹാനഭാവനായുള്ളൊവെ ശ്രീഹനുമാനെ നിന്നുടെ മനസ്സിലുള്ളുസങ്കടം ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ, ഞാനും കൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു വരുന്നെന്നു ചൊല്ലിയാൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊകയില്ലെന്നു നിനച്ചല്ലോ സന്താപത്തോടും കൂടി നിൽക്കുന്നതെന്നു തൊന്നുന്നു നിന്നുടെ മുഖഭാവം കണ്ടാൽ. എന്നാലെന്നൊടുക്കി വന്നു കഴികയില്ലെന്നും നിന്നെ ഞാൻകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊകയില്ലെന്നിട്ടുമല്ലായെന്നാലായതു കെറക്ക മഹാമതെ മാരുതാത്മജാ. ഇബ്രഹിമപ്രളയം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെത്തെ ബ്രഹ്മപട്ടം നിന്നു കാകുന്നുവല്ലോ. എന്നാലായതുകൊണ്ടു നീ പൊയി ശമധനമാകുന്ന പവ്വതത്തിൻ താഴ്വരയിൽ ചെന്നു തപസ്സു ചെയ്തിരിക്കാ. പിന്നെയെന്നെയൊരിക്കലും മറക്കാതെ സ്നേഹവിശ്വാസബഹുമാനത്തോടും കൂടി നിരൂപിച്ചിരിക്കയും ചെയ്കാ. ആയതെന്നിയെ ഞാൻ നിന്തിരുവടിയെപ്പിരിഞ്ഞാലെന്നുടെ ശരീരം കൊണ്ടെന്തു ഫലമെന്നിക്കെന്നല്ലോ നിന്നുടെയുള്ളിലിപ്പൊളെന്നാലായതിന്നൊരുപായവും ചൊല്ലിത്തരുന്നതുമുണ്ടു ഞാൻ. യാതൊരരങ്ങസ്ഥാനത്തു നിന്നെന്നുടെ കഥാചരിതങ്ങൾ ഭക്തിയൊടുംകൂടി ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചും പ്രശംസിക്കയും ചെയ്യുന്നതെന്നാലവിടെ നീ ചെന്നു എന്നുടെകഥകൾകെട്ടു സുവിചുവസിച്ചുകൊൾകയെന്നു ശ്രീഹനുമാനെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. പിന്നെ ജാംബവാനാദി ദൈവകുളുടെ പുത്രന്മാരാകിയ വാനരശ്രേഷ്ഠന്മാരെല്ലാരും തൊഴുതറിയിപ്പുതും ചെയ്താർ. മഹാനഭാവനായുള്ളൊവെ മഹാ

രാജാവെ അടിയങ്ങളെല്ലാം നിന്തിരുവടിയൊടുകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു വിടകൊള്ളുന്നതെന്നാലായതിന്നെന്നും വിരൊധമരുളരുതു ഭഗവാനെയെന്നു തൊഴുതുണർത്തി കൈട്ടു മഹാരാജശ്ചക്രവർത്തിയും ദൈവാംശസംഭവനാരായിരിക്കുന്ന വാനരന്മാരെ തൃക്കണ്ണാത്തു വളരമിഴിച്ചു കൂട്ടിരുന്നൊക്കി മധുരമായരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി നിങ്ങളെല്ലാവരെന്നൊടുകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിന്നു പൊരുവി നെന്നമരുളിച്ചെയ്തു. പിന്നെ തിരുവയൊല്യാനഗരവാസികളെല്ലാവരൊത്തുവന്നു ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു തൊഴുതറിയിപ്പും ചെയ്താർ. കൈക്കൊണ്ടു മഹാരാജാവെ നിന്തിരുവടിയെഴുന്നള്ളുന്നെരമടിയങ്ങളെല്ലാം കൂട വിടകൊള്ളുന്ന മഹാരാജാവെയതിന്നെന്നും വിരൊധമരുളാതെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുഴുന്നള്ളവെന്നും സ്വാമി, നിന്തിരുവടിയെപ്പിരിഞ്ഞാലി. നഗരംകൊണ്ടും അടിയങ്ങളുടെ പ്രാണങ്ങളെക്കൊണ്ടും വെണ്ടു വൊന്നില്ലായെന്നറിയിച്ചു ഭക്തിയൊടും കൂടിത്തൊഴുതറിയിക്കുന്ന നഗരവാസികളെ പെരിക പ്രീതിപെട്ടു മധുരമായരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. എന്തൊ നഗരവാസികളെ നിങ്ങളെല്ലാവരമിത്രനാളുമെന്നൊടുകൂടി സുഖഭുജനമനുഭവിച്ചു ജനമെല്ലാ എന്നാലിന്നിങ്ങളാരും ഭുജിയാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നെന്നൊടുകൂടിപ്പൊന്നാലുമെന്നരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെയത്രയുമല്ല സുപ്തപ്രാണികളായിരിക്കുന്ന ജന്തുക്കളെല്ലാം പക്ഷി പാമ്പാൻ ഇരവാദികളായുള്ള ജന്തുക്കളെല്ലാവരെന്നൊടുകൂടി പൊരുവി നെന്നമരുളി പിന്നെ പുരൊഹിതനായി ഗുരുവായിരിക്കുന്ന വസിഷ്ഠമഹർഷിയെ നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു.

ഭഗവാനെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗലോകത്തു മഹാപ്രസ്ഥാനം ചെയ്യുന്നതെന്നാൽ ഞാനിവിടെ പൂജിച്ച വളർത്തിയൊരു അഗ്നിഹോത്രം മുനിലെഴുന്നള്ളിച്ചുരുളവെണം. വായുവുശാസ്ത്രമതുവുമെഴുന്നള്ളിച്ചുരുളവെണം. പ്രസ്ഥാനസമയം പാവനമായിരിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങളെയും വെദങ്ങളെയും മുനിൽനിന്നും പിന്നാലെ നിന്നു മുച്ചരിക്കണം. ക്ഷൗരങ്ങൾ തൊടും മഹോത്സവങ്ങളെ ഘോഷിക്കുവെണം. നഗരവാസികൾ മാഗ്ഗമടിച്ചു തളിക്കയും വെണമെന്നരുളിച്ചെയ്യുമതുനേരം തിരുവയോദ്ധ്യനഗരവാസികളായിരിക്കുന്ന നാരിമാരും നരന്മാരൊത്തു കൂടി മാഗ്ഗമെല്ലാമടിച്ചു തളിച്ചൊരൊരൊഴിയാതെ വഴിതൊടും പുരവാതിൽതൊടും തൊരണങ്ങളും തൂക്കി കൊടിക്കൂറുകളും നാട്ടിയൊരൊരൊ പുരംതൊടമടിച്ചു തളിച്ചു വാതിൽ തൊടും നിറമെടും മണിവിളക്കുകളും തൂക്കി സ്നേഹവും ചെർത്തുനീയും കൊളുത്തി ജപലിപ്പിച്ചു പിന്നെ രാജ്യമൊരൊരൊഴിയാതെ മംഗലയോഗ്യങ്ങളായുള്ള പഞ്ചവാദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടൊരൊരൊ ദേശംതൊടും തിങ്ങി മുഴങ്ങിക്കെടുകായിതതുനേരം നിമ്ബലരായി സുശീലരായി ഉത്തമരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാരുമൊത്തു പറഞ്ഞു തുടങ്ങുവിതും ചൈതാർ. നമ്മുടെ സ്വാമിയാകിയ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി തമ്പിമാരൊടും മാതൃക്കളൊടും കൂടി ശരീരമുപേക്ഷിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിനെഴുന്നരുളുന്നെന്ന് കെട്ടുതെന്നാൽ നാമെല്ലാരുമൊത്തു ചെന്നു കാന്തമുതെന്നു നിണ്ണയിച്ചു ചെന്നു മംഗലമായിരിക്കുന്ന ശീതങ്ങളെക്കൊണ്ടൊരൊരുത്തരുടെ അഭ്യാ

സംപൊലെ ചൊല്ലിസ്തുതിച്ച ഭക്തിപൂരണ നില്പി
 തും ചൈതാർ. അതുനേരം തിരുവയൊലുഗാനഗര
 ണ്ണളിലുള്ള ദൈവാലയങ്ങൾതൊരമലങ്കാരയോഗ്യമാ
 കുംവണ്ണം മഹൊത്സവങ്ങളെക്കൊണ്ടുഘോഷിപ്പതും
 ചൈതാർ. ഇപ്രകാരം തിരുവയൊലുഗാരാജ്യം തൊ
 രമൊരൈമൊഴിയാതെ മംഗലവാദ്യഘോഷഗീതസ്തു
 തികളെക്കൊണ്ടു ഘോഷമാകുംവണ്ണം തിങ്ങി മുഴങ്ങി
 പ്പൊങ്ങി കെറുക്കാകുമതുനേരം ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തി
 യും കാഷായവസ്ത്രവും ധരിച്ചു നിന്നതു കണ്ടു സർവ്വ
 ജനങ്ങളും ശ്രീനാരായണമൂർത്തിയെന്നറിഞ്ഞു തൊഴുതു
 നമസ്കരിച്ചു നില്പിതും ചൈതാർ. അതുനേരം ചക്ര
 വർത്തിയും കിരീടമകടകടകാദ്യലങ്കാരകണ്ഡലാഭരണ
 ണ്ണളെക്കൊണ്ടു മലങ്കരിച്ചു ശൊഭിച്ചതതു പ്രകാരമെ
 ന്നാലായതു മുമ്പേകാലത്തു ഉദയപദ്മതത്തിന്മേൽ നി
 ന്നു സഹസ്രകിരണന്മാരെരുമിച്ചു പിടിച്ചു പരന്നതുപൊ
 ലെ പെരിക ശൊഭിച്ചതളി മഹാരാജശ്രീ ചക്രവർത്തി.
 അതുനേരം ചക്രവർത്തിയുടെ പിന്നാലെ കാഷായവ
 സ്ത്രവും ധരിച്ചു ഭീക്ഷപുക്കി നില്പിതും ചൈതാർ ഭരത
 ഗതുമുഖന്മാർ. അതുനേരം ചക്രവർത്തിയും തന്നുടെ തു
 കൈക്കൊണ്ടു കശയം പിടിച്ചു തിരുവയൊലുഗാപുരി
 ക്കു കിഴക്കെ ഗൊപുരത്തിൽ കിഴക്കെ വാതിലൂടെ നി
 ന്നു പുറപ്പെട്ടു കിഴക്കെ ബ്രാഹ്മണമുഖ്യന്മാരുടെ മഹാ
 പെരുന്തരുവുടെ കിഴക്കുനൊക്കിയെഴുന്നരുളുമതുനേരം
 വസിഷ്ഠാദിമഹാഷിമുഖ്യന്മാരും ബ്രാഹ്മണപ്രവരന്മാരും
 മുന്തിലും പിന്തിലുമെഴുന്നരുളി പരമരഹസ്യമായി
 റിക്കുന്ന മന്ത്രങ്ങളും ചതുർവ്വേദങ്ങളുമുച്ചരിച്ചു ശ്രീരാമ

ഭദ്രസപാമിയുടെ കൂട പരിവാരമായെഴുന്നരുളത്തുടങ്ങു
 വിതും ചൈതാർ. പിന്നെ ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയും
 മനസ്സുകൊണ്ടു മന്ത്രമുച്ചരിച്ചു മഹഷിമാരൊടും ബ്രാ
 ഹ്മണരൊടും ഭ്രാതാക്കന്മാരൊടും മാതൃക്കളൊടും ശ്രീഭ
 രതനന്റെ ധർമ്മപത്നിയൊടും ശത്രുഘ്നന്റെ ധർമ്മപ
 ത്നിയൊടും നഗരവാസികളൊടും രാജ്യവാസിക
 ളൊടും സൂർയാത്മജൻ സുഗ്രീവനൊടും താരയൊ
 ളും ബ്രഹ്മപുത്രനായിരിക്കുന്ന ജാംബവാനൊടും ദെ
 വാംശസംഭവന്മാരായിരിക്കുന്ന വാനരശ്രേഷ്ഠന്മാരൊ
 ളും കൂടി കളകളമാകുംവണ്ണം തിരുവയൊല്യാപുരി
 ക്കു ഒന്നര യൊജന കെഴുക്കകത്തു സരയുവാകുന്ന പു
 ണ്യനദിയുടെ പുണ്യതീരത്തെഴുന്നരുളിയതുമനരം
 പുണ്യനദികണ്ടു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നിരൂപിച്ചു ചക്ര
 വർത്തി. ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയുടെ മനസ്സുകൊണ്ടു നിരൂപി
 ച്ച ശ്രീകൈലാസപർവ്വതത്തിന്മേൽ നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞു
 നിന്നൊഴുകുമാറു നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയ മാനുസരസ്സി
 നുടെ പുണ്യജലത്തിൻ പുണ്യശോഭ കണ്ടു നിന്നരുളുന്ന
 ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയെ അംബരമാഗ്നിയെ വിമാനത്തി
 ന്മേൽ വന്നു നിന്നരുളുന്ന ദൈവരാജാവിനാൽ ദൈവക
 ലും ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയും യക്ഷന്മാരും ഗന്ധർവ്വന്മാരും
 സിദ്ധവിദ്യാധരപാരണരും ഗുഹ്യകന്മാരും മറ്റു വി
 മാനചാരികളായുള്ളവരെല്ലാം വന്നു നിറഞ്ഞു ശ്രീരാ
 ഘവചക്രവർത്തിയുടെ തിരുവടുത്തിന്മേൽ നന്ദനംവ
 നത്തിലെ ദിവ്യപുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു വെച്ചിട്ടു വെച്ചിട്ടു
 സൂതിച്ചു നിന്നതുമനരം പത്മയൊനിയും ശ്രീരാഘവ
 ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പിൽനിന്നു ഭണ്ഡനമസ്തരിച്ചു

തൊഴുതറിയിപ്പുതും ചെയ്താൻ. കെടുകു മഹാരാജാ
 വെ സ്വാമി നിന്തിരുവടി കെവലം വിഷ്ണുഭഗവാനാക
 നതും മൂന്നും രാവണനെന്ന ഭൃഷ്ടാത്മാവു ദൈവകളെയും
 മഹർഷിമാരെയും ബ്രഹ്മണരെയും പശുക്കളെയുമുപദ്ര
 വിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെല്ലാവരുംമൊത്തു ശ്രീപാൽക്ക
 ടൽതീരം പ്രാപിച്ചു നിന്തിരുവടിയെസ്തുതിക്കപ്പെട്ട
 തുനേരം നിന്തിരുവടിയും ഭയാശീലനായി പ്രത്യക്ഷ
 നായരുളിച്ചെയ്യുതും ചെയതു. നിങ്ങളെല്ലാവരുംമെ
 നിപ്പൊളിവിട വന്ദവെന്നും നിങ്ങൾക്കു വെണ്ടും വ
 രത്തെ വരിച്ചുകൊടുവിനെന്നുമരുളിച്ചെയ്യുകെട്ടു ഞ
 ങ്ങളും തൊഴുതുണർത്തിപ്പുതും ചെയ്തുവല്ലോ. നിന്തിരു
 വടി സൂര്യവംശാലങ്കാരസംഭൂതനാകിയ ഭഗവതരാജാ
 വിന്നു പുത്രനായവതരിച്ച രാവണനെക്കൊന്നു ഞങ്ങ
 ളെ രക്ഷിച്ചു പിന്നെ പതിനൊരായിരത്താണ്ടു രാജ്യ
 പരിപാലനം ചെയ്തു പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നെഴുന്നരുള
 വെണം ഭഗവാനെയെന്നു ഞങ്ങളുണർത്തിക്കുമെതുവി
 നാൽ ഭഗവതചക്രവർത്തിക്കു പുത്രനായവതരിച്ചു നി
 ന്തിരുവടിയവതാരകാൽമെല്ലാം സാധിച്ചരുളിയല്ലോ.
 എന്നിയൊട്ടും വൈകാതെ മാനുഷമാകുന്ന തിരുവട
 നുപെക്ഷിച്ചു നിജമാകുന്ന വൈഷ്ണവരൂപമവലംബി
 ച്ചു പെരികു വെഗം വൈകുണ്ഠനിവാസസ്ഥലത്തെ
 ക്കെഴുന്നരുളവെണം ഭഗവാനെയെന്നു ബ്രഹ്മന്തിരുവടി
 തൊഴുതറയിക്കുകെട്ടു ശ്രീരാഘവചക്രവർത്തിയും പെ
 റികു പ്രീതിപെട്ടു മാനസമുടയവനായി രണ്ടു തുകൈ
 കൊണ്ടും ശ്രീഭരതനുടെയും ശത്രുഘ്നകുമാരനുടെയും
 കൈപിടിച്ചു സരയുവാകുന്ന പുണ്യനദിയിലിറങ്ങി

രാജ്യവാസികളെയും നഗരവാസികളെയും മാറ്റമില്ലാത്തവരെയും വളര മിഴിച്ചു കളിര നൊക്കിക്കടാ ക്ഷിച്ചു പിന്നെ സൂക്ഷ്മജൻ സുഗ്രീവനെയും ജാംബ വാനാദിവാനരശ്രേഷ്ഠന്മാരെയും തിരുവയൊദ്ധ്യാന ഗരവാസികളായ സ്ത്രീപുമാന്മാരെയും ആന ഇരമ്പുപ ക്ഷിപാമ്പാദിയായുള്ള സർപ്പാണികളെയും പീയൂഷ മാകുവണ്ണം കളിര നൊക്കിയരുളിച്ചെയ്തു ചക്രവർത്തി. നിങ്ങളെല്ലാവരുമിന്നടിയിലിറങ്ങി മുഴുകുവെന്നരുളി ചെയ്യുകെട്ടു മൊദമൊടവുവരുമതുനരമന്യോ നും കൈപിടിച്ചു ചക്രവർത്തിയൊടൊരുമിച്ചു മുഴുകി നിവൃണമുനരമവരെയും വിഷ്ണുപാഷാദന്മാരായവരു റിപ്പതും ചൈതാർ. ശ്രീഭരതൻ ചക്രവർത്തിയും ശത്രു ഘ്നകുമാരൻ ശംഖരൂപനായും വിഷ്ണുഭഗവാൻടെ രണ്ടു ഭാഗത്തും കണ്ടനരമിന്ദ്രാദിദൈവകളും മഹർഷിമാരും മറ്റു വിമാനചാരികളെവരും ബ്രഹ്മന്തിരുവടിയുമെ ല്ലാരുമൊരുമിച്ചു വിഷ്ണുഭഗവാൻടെ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നു ഭണ്ഡനമസ്താരം ചെയ്തു തൊഴുതു ചതുർവ്വദ ങ്ങളെച്ചൊല്ലി സ്മരിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി സ്വ സ്തൂത്തിനെയെന്നരുളുവിതും ചൈതാർ. അതുനരം ബ്ര ഹ്മലോകവും സ്വസ്തൂലോകവുമൊരൊടൊഴിയാതെ ശംഖഭന്ദഭിപടരപണവധുക്കുകാഹളാദി നാദങ്ങളെ കൊണ്ടു മുഴങ്ങിത്തിങ്ങി നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞു കെറുകൊ കയും ദൈവകളൊരുമിച്ചു പെരിമ്പായടിച്ചു ഘോഷി ചും പപ്പുവുഷ്ടി ചെയ്തും അപ്സരസ്ത്രീകളെല്ലാം നൃത്ത ങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഘോഷിച്ചും തുംബുരുനാരദന്മാർ മംഗ ലവാദ്യങ്ങളെച്ചൊല്ലി സ്മരിക്കയും വീണാവെണക്ക

ഉള്ളൊണ്ടു വിനൊടിക്കയുമിപ്രകാരമെല്ലാം മംഗല വാദ്യസ്തുതികളെക്കൊണ്ടലംകൃതമായിരിക്കുന്നതും സ്വസ്തിനെഴുന്നരുളി ഭോഗീശയനനായി വസിപ്പതും ചെയ്താൻ വെത്തിൻകാതലായി സമുപലോകശരണ്യനായിരിക്കുന്ന വിഷ്ണുഭഗവാൻ.

എന്നിപ്രകാരം ശ്രീവാണീകിമഹാഷി കശലവനാക്ഷപദേശപ്പെട്ട ശ്രീരാമായണകഥയെ ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയവൈശ്യശൂദ്രനെന്നിനാലുവർണ്ണത്തിലും വിശേഷിച്ചു ബ്രാഹ്മണൻ ഭക്തിയൊടും നിത്യം ചൊല്ലിക്കൊള്ളുകിൽ വെദശാസ്ത്രവിപുലനായും സമൃദ്ധനായും വരും പിന്നെ ക്ഷത്രിയൻ ചൊല്ലുകയും കെടുകയും ചെയ്കിൽ രാജ്യത്തിലെതുമനസ്സും കൂടാതെയും ധർമ്മാത്മാവായും ബുദ്ധിശക്തിയുക്തനായും വരും. പിന്നെ വൈശ്യൻ ചൊല്ലുകയും ചൊല്ലുകയും ചെയ്കിൽ ധർമ്മാത്മാവായും ധനവാനായും നിർമ്മലനായും വരും. പിന്നെ ശൂദ്രൻ ഭക്തിയൊടും നിത്യമായിച്ചൊല്ലുകയും ചൊല്ലി കെടുകയും ചെയ്കിൽ രണനിർഭയനായും വീര്യവാനായും ബുദ്ധിമാനായും ഗുണവാനായും ധനവാനായും സമൃദ്ധനായും പുതനായും വരും. പിന്നെ രോഗാൽത്തൻ കെടുകിൽ രോഗമകന്ദു അപ്രാധിതനായും വരും. പിന്നെ ശത്രുവർഷിതൻ കെടുകിൽ ശത്രു നശിച്ചു സുഖിതനായും വരും. പിന്നെ സ്ത്രീകൾ കെടുകിൽ ഭർത്തൃസുഖവും പുത്രസന്തതിസമ്പത്തും വരും. പിന്നെ അലസൻ കെടുകിൽ അലസി നീങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നതായും വരും. പിന്നെ പശു കെടുകിൽ

പെരിക പാലുണ്ടായും വരും. പിന്നെ പ്രാണികൾ കെരുകിൽ അതിനതിനുള്ള അഭിപ്രായം സാധിക്കും. പിന്നെ ചൊല്ലിയവക്കും ചൊല്ലിച്ചവക്കും കെട്ടവക്കും കെരപ്പിച്ചവക്കും ചൊല്ലണമെന്ന നിനക്കുനവക്കും ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളിൽ ചൈത പാപങ്ങളെപ്പെർപ്പെട്ടതും നശിച്ച നിമ്ലനായും വരും. അത്രയുമല്ല അ വസാനകാലത്തു സകടമെന്നിയെ മരിച്ച സർവ്വലോക ഭരണ്യനായിരിക്കുന്ന ഭഗവാൻ പന്നഗശായിയായിരിക്കുന്ന വിഷ്ണുനാരായണസ്വാമിയുടെ ശ്രീപാദാരവി നന്തൊടെ ചെരുമവരെന്ന ശ്രീഗുരുവരുളിച്ചെയ്ത കെരപ്പതുമുണ്ടു.

ഇതി ഇത്തരമായണകമാസാരം ശ്രീവാന്ദീകി മഹാഷി കശലവന്മാക്കുപദേശം ചൈതപറിക്കപ്പെട്ടതു.

ശ്രീരാമായ നമഃ

യാദൃശം ലിഖിതം ദൃഷ്ടം താദൃശം ലിഖിതം മയാ
യദിയുക്തമയുക്തം വാ മമ ഓഷോ ന വിദ്യതേ.

കൊല്ലം ആയിരത്തൊഴാമാണ്ടു ചിങ്ങശ്ശനി മീനവ്യാഴം
കുടകമാസം 17-ാംനു- കളരിവാതുക്കൽ വട
ക്കെ ഇല്ലം വൈകുണ്ഠനാമധേയൻ പിടാരര
ചൊല്ലാൽ കരുവെള്ളര കരുവാച്ചേരി
പടിഞ്ഞാറെക്കരക്കണ്ണൻ എഴുതി
തീർത്ത പുസ്തകമിദം
സമാപ്തം.

ശുഭമസ്തു ശ്രീഗുരുവെ ശരണം.

കരകൃതമപരാധം ക്ഷണമഹന്തി സന്തഃ

അവിനാശസ്വസ്തു തസോഭരനഗ്രജന്റെ
സഖിവൈരിശിഷ്യരിപുതാതനൈവെന്നവന്റെ
പിതൃതാതതാപിതൃതാതസുതാരി തന്റെ
നയനാംബുജന്റെ ചരണാംബുജരം നമാമി.

രാമം ഭഗവതം വിശ്വീ മാം വിശ്വീ ജനകാത്മജാം
അയോദ്ധ്യാമടവീം വിശ്വീ ഗച്ഛ താത യഥാസുഖം.

മൽഗുരുവെ ശരണം.

സ മ ഃ പ്തം.

